

Ο ΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΣΤΗΝ

ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΙΟΙΣ,
ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

ΥΜΝΟΙ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΟΞΟΝΙΑ,

αψζζ'.

O M H P O T

O Δ T Z H A

2101012 2101012

IATPAXOMYOMAXIA

ETAMATA

AMMA AMMA

AMMA AMMA

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Φ Ω Δ Ι Α Σ.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΝ Ἀθηᾶ ὄναρ ἐπιγᾶσα εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν προτρέπεται· ὅς δ' ὄρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πέμπει· καὶ ἐμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν, Θεοκλύμενον τινα Ἀργεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. καὶ Εὐμαιὸς Ὀδυσσεὺς διηγεί·, ὡς Φοῖνικες αὐτὸν ληϊσάμενοι ἐν Συρίας ἡσίου, ἀπέδοντο Λαίρτη· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναὺς κατάγει· εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἄστυ ἀποπέμψας, αὐτὸς πρὸς Εὐμαιοὺς ἔρχε·.

Οὐ, ἐπέβη Ἰθάκης Λακεδαίμονος ἐξ Ὀδυσείδης.

Η δ' εἰς εὐρύχωρον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ᾠχετ', Ὀδυσῆος μεγαθύμου Φαίδιμον υἱὸν
Νόστ' ὑπομνήσασα, καὶ ὀτρυνέσσει νέεσθ.
Εὔρε· καὶ Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδοντ' ἐν περδόμῳ Μενελάου κυδάλιμιο·
Ἦπι Νεστορίδην μαλακῶ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' ἔχ' ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίῳ μελεδήματι πατρὸς ἔγειρεν.

3 ΟΤ. Ἐπεῖξασα.

5 ΕΥ. Καθευδοντι, δυνῆως.

8 ΜΕ. Μερύμνας.

- Ἄγχε δ' ἱερμὴν προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἐπὶ Τηλέμαχ', ὥκ' ἔτι καλὰ δόμων ἀπὸ δῆν ἀλάληται, 10
 Κτήματά τε περλιπῶν, ἄνδρας τ' ἐν σῶσι δόμοισιν
 Οὕτω ὑπερφιάλεις· μή τοι κατὰ πάντα φάγῃσι
 Κτήματα δασάμβροι, σὺ δὲ τηύσῃν ὁδὸν ἔλθῃς.
 Ἀλλ' ὅτρωε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 Περμπέμεν, ὅφρ' ἔτι οἶκοι ἀμύμονα μητέρα τέμῃς· 15
 Ἦδη γάρ ῥα πατήρ τε, κασίγνητοί τε κέλον'·
 Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὃ γὰρ περὶ βάλαντα ἀπαντας
 Μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
 Μὴ νύ τι, σέυ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτήμα φέρῃται·
 Οἶδα γὰρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός· 20
 Κῆρυξ βέλε' οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπίησι,
 Παίδων δὲ πρεσβύτερων καὶ κελεύδιοιο φίλοιο
 Οὐκέτι μέμνη' τετιηότος, ἐδὲ μεταλλά·
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἐλθὼν αὐτὸς Ὀππιδρέφειας ἔκασσε
 Δμωάων, ἣτις τοὶ ἀρίστη φαίνε' εἶναι, 25
 Εἰσέκε τοὶ φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 Ἄλλο δὲ τί γε ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.

10 ΚΑ. Ἀντί Ε, καλῶς. ΑΛ. Πεπλάνισα.

13 ΤΗ. Ματαίαν. Τινὲς ἀργὴν, ἄλλοι βλαβεράν, ἢ περιβάλλον.

15 ΑΜ. Ἀμώμητον. ΤΕΤ. Καταλάβης.

16 ΗΔ. Ἰκάριος, ὁ Οἰβάλης, γαμῖ Δωροδόχῃν, τὴν Ὀρσιλόχῃν, ἢ καὶ Φερεκύδην, Ἀστερωδίαν, τὴν Εὐρυπύλιν, τοῦ Τελέφορος· ἐξ ᾧ Πηνελόπεια, κασίγνητοί ᾗ Πηνελόπης, Σήμος ἰσορῶντα καὶ Αὐλητής· ἔτι ᾗ ἀδελφὴν, Ἰφιδίμην. πυθόμενος ᾗ Λαέρτης περὶ τῆς Πηνελόπης, ὅτι καὶ τῇ κάλει, καὶ ταῖς φρεσὶ λαφύρει πάντων

τῶν κατ' αὐτὴν γυναικῶν, ἀγίται αὐτὴν τῷ παιδὶ Ὀδυσσεὶ πρὸς γάμον, ἢ τοσαύτην εἶχεν ἀρετὴν, ὥστε καὶ τὴν Ἐλένην τὴν ἐκ Διὸς ἔσαν τῇ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλειν κάλει. ἢ δὲ ἰσορία παρὰ Φίλοσφάτῳ καὶ Φερεκύδῃ.

17 ΠΕ. Νικῶ, ὑπερβάλλει.

18 ΕΞ. Ἐξόχως πύξῃσιν. ὀφείλει, αὐξάνει.

21 ΟΠ. Γαμῖ.

22 ΚΟΥ. Τῇ ἐκ παρδινίας γεγαμηκότος.

24 ΕΠ. Πιγείσειας.

26 ΦΗ. Δείξωσιν.

· Μνηστῆρων

- ' Μνηστῆρων σ' Ἰππηδῆς ἀρετῆς λοχόωσιν
 ' Ἐν προθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παμπαιδέσσης,
 ' Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι. 30
 ' Ἀλλὰ τὰ γ' ὅκ' οἶω' πρὶν καὶ τίνα γαῖα καθέξει
 ' Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοτον κατέδυσιν.
 ' Ἀλλὰ ἐκάς νήσων ἀπέχθην εὐεργέα νῆα·
 ' Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείων· πέμψ' δέ τοι ἔρον ὅππῃθεν
 ' Ἀθανάτων, ὅς τις σὲ φυλάσσει τε, ρύεταί τε. 35
 ' Αὐτὰρ ἔπην πρῶτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 ' Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρύναι καὶ πάντας ἐταίρους·
 ' Αὐτὸς δὲ πρῶτισσι συβώτῃσι εἰσαφικέσθαι,
 ' Ὃς τοι ὕων ἐπίερος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
 ' Ἐνθα δὲ νύκτ' ἀέσαμ' ἔ' δ' ὀτρύναι πόλιν εἴσω 40
 ' Ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 ' Οὐνεκά οἱ σῶς ἐστί, καὶ ἔκ Πύλῃ εἰλήλκθαι.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Αὐτὰρ ὁ Νεστωρίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν,
 Λαῶν ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 45
 ' Ἐγρεο, Νεστωρίδη Πεισίσρατε, μώνυχας ἵππους
 ' Ζεῦξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα πρήσωμεν ὁδοῖο.
 Τὸν δ' αὖ Νεστωρίδης Πεισίσρατος ἀντίον ἡΐδα·
 ' Τηλέμαχ', οὕτως ἐστίν, ἐπειρομένης πῆρ ὁδοῖο,
 ' Νύκτα δ' ἀννοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσε' ἡώς. 50

28 ΕΠ. Ἐπιτηδείως.

29 ΠΟΡ. Πορθμός ἐστι, γενὴ θάλασσαν ὑπὸ γῆς περιεχομένη· ἰδιόμοδος δ', γενὴ γῆ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένη. ΣΑ. Τὴν Σάμην εἶρεκε Σάμον διὰ τὸ μέτρον,

καὶ τὴν δαίτην δαίτηλον ἐν ἄλλοις.

36 ΑΚ. Τὸν αἰγιαλόν.

40 ΑΕ. Καθεύδῃσον, ἀνάπαυσαι.

42 ΣΩΣ. Σῶος, ὑγιής.

47 ΠΡΗ. Περάσωμαι.

' Ἀλλὰ μὲν, εἰσὶν δῶρα φέρων Ἰπιδίφρια θῆη
 ' Ἦρως Ἀτρείδης, δαρκλειτὸς Μενέλαος,
 ' Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
 ' Τῷ γάρ τε ξείνος μιμνήσκει ἡματα πάντα
 ' Ἀνδρὸς ξεινοδόκῃ, ὅς κεν φιλότῃτα περάσῃ.

55

' Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς·
 ' Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ' Ἀνσῆς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πέρα καλλικόμοιο.
 Τὸν δ' ὥς ἔν νόησεν Ὀδυσῆος φίλος υἱός,
 Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σγαλέοντα
 Δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στεινοῖς βάλετ' ὤμοις
 ' Ἦρως· βῆ δὲ θύραζε, παρεστέμενος δὲ παροσπύδα
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο·

60

' Ἀτρείδῃ Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ' Ἦδη νῦν μ' ἀπέπεμπε Φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν·
 ' Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδετα οἴκαδ' ἱκέσθ'.

65

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ' Τηλέμαχ', ἔτι σ' ἔγωγε πλὴν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
 ' Ἰέμενον νόστιον νεμεσῶμαι δὲ καὶ ἄλλω
 ' Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέησιν,
 ' Ἐξοχα δ' ἐχθαίρησιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
 ' Ἰσὸν τι κακὸν ἔσθ', ὅς σ' ὅκ' ἐθέλοντα νέεσθ'
 ' Ξεῖνον ἐπαιτρῶν, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκη.

70

51 ΕΠ. Ἐπὶ τῷ δίφρῳ τιθέμενα, ἢ λικῶς ὑποδέχεται.

τὸ ἄγμα. ΘΕΙ. Ἀπόδη.

61 ΔΥ. Ἐνδύσατο.

53 ΠΑ. Παραμυνησάμενος.

68 ΕΡ. Κατάχω, καλύσω.

54 ΜΙΜ. Μιμημονεύει.

70 ΦΙ. Φιλικῶς ὑποδέχεται.

55 ΞΕΙ. Τῷ ξεινοδοχῆντος. ΦΙ. ΦΙ.

71 ΕΧ. Μισήσει.

' Χρή

- ' Χρὴ ξείνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
 ' Ἀλλὰ μὲν, εἰσόκε δῶρα φέρων Ἰπιδίφροια θείω 75
 ' Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδης· εἶπω δὲ γυναῖξιν,
 ' Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκῆν, ἄλις ἔνδον ἔοντων.
 ' Ἀμφοτέρων, κῦδός τε, ἔ᾽ ἀγλαίῃ, ἔ᾽ ὄνειαρ,
 ' Δειπνήσαντας ἱμῶ πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 ' Εἰ δ' ἐθέλεις τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος, 80
 ' Ὀφρα τοὶ αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζύξω δὲ τοὶ ἵππους,
 ' Ἀσσα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· ἐδὲ τις ἡμέας
 Αὐτως ἀποπέμψῃ, δώσῃ δέ τι ἔν γε φέρεσσι,
 ' Ἡέ τινα τριπόδων εὐχάλκων, ἥε λεβήτων,
 ' Ἡὲ δὴ ἡμίονους, ἥε χρύσειον ἄλεισον. 85
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 ' Ἀτρείδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Βέλομαι ἤδη νέεσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· (ὃ γὰρ ὅππῃθεν
 Οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι)
 Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὀλωμαι, 90
 ' Ἡ τί μοι ἔκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκασε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Αὐτίκ' ἄρ' ἡ ἀλόχῳ, ἥδ' ἐδμῶσι κέλδυσε,
 Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκῆν, ἄλις ἔνδον ἔοντων.
 Ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Βοηθίδης Ἑτεωνόος, 95
 Ἀνσᾶς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ ὃ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτῶ

74 ΞΕΙ. Τῆτο τὸ ὄχημα καλεῖται
 ἡμικόν. ΦΙ. Φιλοφρονεῖσθαι.

77 ΤΕ. Παρασκευάσσει.

78 ΚΥ. Παράσταγμα ψυχῆς. ΑΓ.
 γλαῖσμα, καλὸν.

80 ΤΡΑΦ. 'Θρεμθῆναι' γράφεϊ καὶ
 τρεφθῆναι.

88 ΟΠ. Παρὰ τὴν ὅψιν ὃ ἐξ ἐπι-
 τροφῆς φυλάττοτος.

89 ΟΥ. Φύλακα.

Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Ὀπλήσῃ τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὖν ἀπύθησεν ἀκῶσσι.
 Αὐτὸς δ' εἰς θάλαμον κατεβήσατο κηῶντα,
 Οὐκ οἶος, ἅμα τῶγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθη. 100
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κείτο,
 Ἀτρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
 ῥῖον δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
 Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο Φωρυαμοῖσιν,
 Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπόκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή. 105
 Τῶν ἐν αἰραμλῇ Ἑλένη φέρε, διὰ γυναικῶν,
 Ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν, ἡδὲ μέγιστος·
 Ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νεάτος ἄλλων.
 Βὰν δ' ἰέναι περτέρω θάλα δάματος, ἕως ἴκοντο
 Τηλέμαχον· τὶ δὲ περσέφῃ ξανθὸς Μενέλαος· 110
 'Τηλέμαχ', ἦτοι νόσον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
 'Ὡς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδ᾽ ἔπος πόσις Ἥρης.
 'Δώρων δ', ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείτα,
 'Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμῆσατόν ἐστι·
 'Δώσω τοὶ κρητῆρα τετυγμύρον· δῆγ' ὄρεας δὲ 115
 'Ἔσιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
 'Ἔρπον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἥρως,
 'Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' εὖς δόμος ἀμφεκάλυψεν
 'Κεῖσέ με νοσήσαντα· τῆιν δ' ἐθέλω τὸδ' ὀπίσσαι.
 'Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον 120
 Ἥρως Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν

98 ΟΠ. Τῶν ἀπολελειμμένων, ἔτι ἀπαρασκευάστων.

104 ΦΩ. Τοῖς κίωταις, διὰ τὸ

αὐτοῖσι τὰ φάρη ἀμᾶσθαι, ὃ ἔστι συνάβησθαι, ἢ διὰ τὸ τὴν φῶρας ἀπείργειν.

108 ΝΕ. Ὑφερος.

Θῆκ' αὐτῷ προσπαύσθαι φέρων κρατερὸς Μεγαπέντης
 Ἀργόρεον· Ἑλένη δ' ἔπειτα καλλιπαῖρος,
 Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

· Δῶρόν τι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τῷτο δίδωμι,

125

· Μνήμη Ἑλένης χειρῶν, πολυχεράτῃ ἐς γάμους ὦρην,

· Σὴν ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ πατρὶς μητρὶ

· Κεῖσθαι ἐν μεγάρῳ· σὺ δὲ μοι χαίρων ἀφίκοιο

· Οἶκον εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.

Ὡς εἰπὼς ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

130

Καὶ τὰ μὲν ἐς πᾶσαν ἔειπεν Πεισίσρατος ἥρως

Δεξάμενος, καὶ πάντα εἰς ἡγήσατο θυμῷ.

Τὰς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος·

Εἰσεδὼν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισίας τε, θρόνους τε.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχλυε φέρουσα

135

Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

Νίψασθαι παρὰ δ' ἔξην ἐτάνυσσε τράπεζαν.

Σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,

Εἰδάτα πόλλ' ὀπιθεῖσι, χαλκίζομένη παρόντων.

Πὰρ δὲ Βοηθίδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας,

140

Ὀνοχόφ' δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔραν ἔντη,

Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστωρ ἀγλαὸς υἱὸς

Ἰππας τὲ ζῶγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα πικίλ' ἔβαινον·

145

Ἐκ δ' ἔλασιν προθύροιο καὶ αἰθέρας ἐριδύμεν.

126 MNH. Οὐ μόνον δαδουκίας, ἢ κατ' ἑκάστην τι ὀρχόμενος.
 ἀλλὰ καὶ ἐργασαμένης.

140 ΔΑΙ. Ἐμέριζεν.

131 ΠΕΙ. Κιόωτιον τ' ἀμάξης· ἴφ'

Τὸς ἧ μέτ', Ἀτρεΐδης ἔκτε ζανθὸς Μενέλαος,
 Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
 Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτῳ.

Στῇ δ' ἵππων παρπαροῖτε· δεδισκόμην· ἧ προσήδα·

150

Ἐκαίρετον, ὦ κέρω, καὶ Νέστορ ποιμένι λαῶν.

Ἐεῖπεν ἧ γὰρ ἔμοιγε, πατήρ ὥς, ἥπιος ἦεν,

Ἐείως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἱες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

Ἐκαὶ λίην κείνῳ γέ, διοτρεφές, ὥς ἀγορεύεις,

155

Ἐπάντα τὰδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἶ γὰρ ἐγὼν ὥς

Ἐνοήσας, Ἰθάκηνδε κίων, Ὀδυσσεὶ ἐνὶ οἴκῳ

Ἐῖποιμ', ὥς παρὰ σέο τυχὼν φιλότιτος ἀπάσης

Ἐἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἑσθλά.

Ἐὼς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπιατο δεξιὸς ὄρνις,

160

Αἰετὸς, ἀργὴν χῆνα φέρων οὔνεος πέλωρον,

Ἐἡμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔποντο

Ἐνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν

Ἐδεξιὸς ἦιξε πρόσθ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες

Ἐγήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

165

Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίσρατος ἤρχετο μύθων·

Ἐφράζεο δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

Ἐεἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἥέ σοι αὐτῶ.

Ἐὼς φάτο· μερμήριξε δ' ἀντιφίλος Μενέλαος,

Ἐὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.

170

Τὸν δ' Ἐλένη Τρηνόπειος ὑποφθαμμένη φάτο μῦθον·

149 ΔΕΙ. Σπείσαντες. ΚΙ. Ἀπείλ-
 θοιεν.

161 ΑΡ. Διυκήν.

162 ΙΥ. Βοῶντες.

170 ΥΠ. Ἀποκριθεῖν.

171 ΥΠ. Ὑπολαβῆσα.

'Κλυτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 'Αθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω.
 'Ὡς ὁδὲ χῆν' ἥρπαζ', ἀτιπυλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,
 'Ελθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε, πόθος τε· 175
 'Ὡς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς,
 Οἴκαδ' ἐνοστήσει, καὶ τίσει· ἥε καὶ ἤδη
 Οἴκοι, ἀπὸρ μνηστῆροισι κακὸν πάντεσσιν φυτεύει.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
 Οὐτῶ νῦν Ζεὺς θεῖη, ἐρίγδωπος πόσις Ἴηρης, 180
 Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῶν ὦς, εὐχεπαύμενη.
 'Η, ἔ' ἐφ' ἵπποισιν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὤκα
 'Ηἴξαν πεδίοις διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
 Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
 Δύσετό τ' ἡέλιος, σκιδῶντό τε πᾶσαι ἀγυιαί. 185
 Ες Φηγὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 Γίεος Ὀροπλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 Ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς πῆρ ξείνια θῆκεν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τὲ ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματ' αἰχμὴν ποικίλ' ἔβαινον· 190
 Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθέρος ἐριδύπαι.
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' ἐκ ἄκοντε πετέεσθην.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλῳ αἰπὸν πτολίεθρον·
 Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·
 ' Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑπαχόμενος τελέσειας 195
 Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι

174 ΑΤ. Ἐπιμελῶς ἀνατρεφόμενην.

177 ΗΕ. Ὑπακυστόν τὸ, ἔστιν.

180 ΕΡ. Μεγαλόφθογον, διὰ τῶν
 ῥογῶν.

181 ΕΥ. Εὐχομένη.

182 ΜΑ. Μάστιγα.

195 ΤΕ. Ποιήσεως, πληρώσεως.

Ἐκ πατέρων Φιλότῃτος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες ἐσμεν·

Ἦδε δ' ὁδὸς ἔμᾳλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσι.

Μή με παρέξ ἄγε νῆα, Διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτὸς,

Μή με γέρον ἀέκοντα κατὰρχῃ ὧ ἐνὶ οἴκῳ,

200

Ἰέρμῃος Φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼν θάσσον ἰκέει.

ὧς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐὼ συμφράσασατο θυμῷ,

Ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποχρόμῃος τελέσειν.

Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δαάσασατο κέρδιον εἶναι·

Στρέψ' ἵππας ἐπὶ νῆα θοῇν, καὶ θῖνα θαλάσσης·

205

Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,

Ἐοθῆτα, χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκε·

Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σπᾶδῃ νῦν ἀνάβαινε, κέλδέ τε πάντας ἐταίρους,

Πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέει, ἀπαγείλαί τε γέροντι.

210

Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδῃ οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Οἷος ἐκείνῃς θυμὸς ὑπέρβιος, ὅς σε μεθήσῃ·

Ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται· ἔδῃ σε Φημί

Ἀψίεναί κενέον· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπη.

ὧς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιτέριχας ἵππας

215

Ἀψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·

Ἐγκοσμέετε τὰ τέχε', ἐταῖροι, νῆϊ μελαίνῃ·

Αὐτοὶ τ' ἀμείνωνωμῃ, ἵνα πρῆσσωμῃ ὁδοῖο.

198 OM. Φιλίαις γηστολήτραις. ΕΝ.

τάχῃ.

Ἐμβαλεῖ.

212 ΥΠ. Ὑπὲρ δύναμιν.

199 ΜΗ. Μή με παρὰ τὴν φέρουσαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν ναῦν, ἐπ' ἄλλην ὁδὸν ἰπάγῃς.

214 ΚΕ. Μηδὲν λαβόβλα.

218 ΕΓ. Ἐν τάξει ποιεῖτε. ΤΕΥ. Τὰ τ' οὕτως ἰργαλεια.

209 ΣΠΟΥΔ. Ἐσπυδασμίως, καὶ

219 ΑΜ. Ἀναδῶμεν, εἰσιλδωμῇ.

ὧς

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθουλο. 220

Ἰψα δ' ἄρ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισον

Ἱπτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὐχετο· θυε δ' Ἀθήνη

ἠὶ παρὰ πρύμνῃ· χεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ

ἠλεδαπὸς, Φεύγων ἐξ Ἀργεος, ἄνδρα καπτεκτὰς,

πάντις· ἀτὰρ χρεὴν γε Μελάμποδος ἔκχενος ἦεν, 225

ὅς περὶν μὲν ποτ' ἔναϊε Πύλῳ ἐνι, μητέρι μῆλων,

Φνεῖος Πυλίοισι μεγ' ἔζοχα δώματα ναίων·

ἠὲ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα Φεύγων,

ἠλέα τὲ μεγάλθυμον, ἀγαυότατον ζώντων,

οἱ δὲ χεῖρ' ἀπὸ πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230

ἔχε βίη· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι Φυλάκοιο

σμεῖν ἐν δὲ γαλῶν δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

223 ΣΧΕ. Πολυφείδης, ὁ Μαντίω, ἠΐσαν γήμας, γίνοντο αὐτῷ παῖδες Μονίδης καὶ Θεοκλύμενος· ὅς κτείναντες Πύλον ἄνδρα, Φεύγει εἰς τὴν Πύλον· τυχὼν δὲ θύοντι Τηλεμάχῳ, δίδται ὅσων αὐτὸν εἰς τὴν Ἰθάκην· ὁ δὲ ὁδὸν τὴν τῷ ἀνδρὶ φυγῇ, καὶ καλεῖται τὸ ὁμήλικα, σὺν ἑαυτῷ τῷτον ἄνδρα εἰς τὴν Ἰθάκην· εἰπόντα δὲ αὐτὸν περὶ τῷ πατρὶ ἀληθῆς μαντεῖα, πολὺν ἔτιμῃσιν· ὅθεν καὶ Θεοκλύμενος ἀφρονέμενος ὑπὸ τῷ περὶ τῷ Ὀδυσσεύϊ, ὁ δὲ βίον καταστρέφει· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερικύδῃ.

225 ΜΕ. Μελάμπους, ὁ Ἀμυδάωνος υἱός, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα διὰ τῆς μαντικῆς ἐργασίας ἐποίει, ὅχ' ἤκιστα δὲ αὐτῷ καὶ τῷ Ἰδοξάτατο· ἄλλος ἐγένετο· τῷ γὰρ ἔτε θυγατέρων τῶ βασιλεῖος τῷ Ἀργεῖ, Λυσίππης, καὶ Ἰφίανασσης, διὰ τὴν ἀκμαιότῃς ἀνεπιλογισίαν ἀμαρτάνει· εἰς Ἡραν, παραγενόμεναί γὰρ εἰς τὴν Ἡρῶν, ἔσκωπον αὐτὴν, λέγεσθαι

πλεονεκτήριον μάλλον εἶναι τῷ πατρὶ οἶκον. Καὶ διὰ τῆτο, μάντις ὢν, παραγενόμενος ὁ Μελάμπους, ὑπὸ τῷ πάσας θεραπεύειν, εἰ λάβοι κατάξιον τῆς θεραπείας μισθόν· ἥδη γὰρ ἡ νόσος δεκάτης, καὶ ὁδὸν φέρουσα ἔμνον αὐταῖς ταῖς κόραις, ἀλλὰ καὶ τοῖς γεγενηκόσιν· ἐπαγγελιασμένης ἡ τῷ Προίτῃ τῷ Μελάμποδι καὶ μέρος τῆς βασιλείας, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, ἣν αὐτὸς θέλοι, εἰς γάμον δώσειν, ἰάσατο τὴν νόσον ὁ Μελάμπους, διὰ τὴν ἰκεσίαν καὶ θυσιῶν τὴν Ἡραν μιλύξας, καὶ λαμβάνει πρὸς γάμον Ἰφίανασσαν, ἔδνον αὐτὴν τῷ ἰατρικῷ καρπώσαντος· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερικύδῃ. ΕΚ. Ἀπόγονος.

226 ΟΣ. Ὁ Μελάμπους.

230 ΧΡΗ. Βιασθέντος ὑπὸ τῷ τοῦ Ἰφίκλης βεβόλων, ἀπηνέγκει τὰ χρήματα, καταφρονήσας, ὡς ἡ γυναῖς αὐτῶν.

231 ΤΕ. Ἔως τῷ τελευτῆσαι τὴν αὐτὴν.

Εἵνεκα

Εἵνεκα Νηλῆος κέρης, ἄτης τὲ βαρέης,
 Τὴν οἱ ἐπὶ Φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐριννύς·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βῆς ἐριμύκας
 Ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον αἰεκές,
 Ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ τὲ γυναῖκα
 Ἠγάγετο πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
 Ἄρτος ἔς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νυ οἱ αἴσιμον ἦεν
 Ναιέμβρυα πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν.
 Ἐνθα δ' ἔγηρε γυναῖκα, καὶ ὑφ' ἐρεφὸς θέτο δῶμα,
 Γένετο δ' Ἀντιφάτῳ καὶ Μάντιον, οὗ κραταῖώ.
 Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Οἰκλῆα μεγάθυμον·
 Αὐτὰρ Οἰκλείης λαοοσόον Ἀμφιάρῳ,
 ὃν πρὸς κῆρι φίλῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων
 Παντοίῳ φιλότῳ· ἐδ' ἵκετο γήραος ἔδον,
 Ἄλλ' ὅλετ' ἐν Θήβῃσι, γυναῖων εἵνεκα δώρων.
 Τῷ δ' υἱῆς ἐλθόντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχος τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε, Κλεῖτόν τε·
 Ἄλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἥως,
 Κάλῃος εἵνεκα οἴο, ἵν' ἀθανάτοισι μετέη.
 Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
 Θῆκε βροτῶν ὅχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρῳ,
 Ὃς ῥ' Ὑπερήσηνδ' ἀπενάσματο, πατρὶ χολωθεῖς·

233 ΑΤ. Φρεσολαβείας.

234 ΔΑΣ. Δυσπροσπίλατος, καὶ με-
γάλως ἱμπελάσασα, δυσχερὴς, ἣ αἱ
προσπίλασθη.

235 ΕΡ. Μεγαλοφώνως.

236 ΕΤ. Καὶ ἐτιμωρήσατο ἢ Νη-
λέα, ὑπομείνας ἔργον χαλεπόν.

246 ΓΗ. Θεὸς γὰρ πεπρωμένης ἐσθ' ἀπολύει, ζῶντι ἢ ἀγαθῶν αἰτίᾳ γίνετ'.

ἢ καὶ τὸ Μενάνδρειον, ὅτι οἱ θεοὶ φιλοῦσιν,
ἀποδίδουσι νέος.

247 ΓΥ. Τὸν ὄρμον ἐπὶ τῷ Ἀμφια-
ράῳ ἀκυσίον.

249 ΜΑΝ. Ὄνομα κύριον.

251 ΜΕ. Σύν.

254 ΥΠ. Ὄνομα πόλεως. ΑΠ. Μι-
τρώκησει.

Ἐνθ'

Ἐνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.

255

Τῷ μὲν ἄρ' ὑὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμῃος δ' ὄνομ' ἦεν,

Ὅς τότε Τηλεμάχῃ πέλας ἴστατο· τὸ δ' ἐκίχανε

Σπένδοντ', εὐχόμενον τε, θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·

καὶ μιν Φωνήσας ἔπειτα πειρόεντα προσήυδα·

· ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῶδ' ἐνὶ χώρῳ,

260

Λάσομαι ὑπὲρ θνέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα

Σῆς τ' αὐτῆς κεφαλῆς, καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπυν',

εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μὴδ' ὀπικδίσσης.

Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθεν τοὶ πόλις, ἡδὲ πεῖρες;

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

265

τοίγάρ ἐγὼ τοι, ξείνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·

Ἐξ Ἰθάκης γῆρος εἰμὶ, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς,

εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.

Τῆνεκα νῦν ἐτάρξας τὲ λαῶν καὶ νῆα μέλαιναν,

ἦλθον πλοσάμενος πατρός δ' αὖ οἰχομένοιο.

270

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμῃος θεοειδής·

οὕτω τοὶ καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς

Ἑμφύλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἔταί τε,

Ἄριστος ἀν' ἰππόβοτον, μέγα δὲ κρατέεσιν Ἀχαιοί·

τῶν ἰπποδάμῃος θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν

275

φύγω· ἐπεὶ νῦν μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησεν.

Ἀλλὰ με νηὸς ἐφείσας, ἐπεὶ σε φύγαν ἰκέτευσαι,

μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ οἶω.

255 ΝΑΙ. Οἰκῶν.

260 ΚΙ. Καλαμαθῶν.

261 ΘΥ. Ὑπὲρ ταύτης τ' εὐτίας καὶ

δαίμονος, ὃ θνέεις. αὐτὸ δ', τ' θυσίας

δαίμονος.

263 ΕΠ. Κρύψης.

272 ΟΥ. Ὡς ἔρξας, μῖνος φύγω.

273 ΕΜ. Ὁμοφύλον.

277 ΕΦ. Ἐπιβίβασαν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 'Οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς εἴσης·
 'Ἀλλ' ἔπειθ, αὐτὰρ κῆρι φιλήσεται, οἷά κ' ἔχωμαι.
 'Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 Καὶ τόδ' ἐπ' ἰκρόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 'Ἄν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐδήσαιτο ποντοπόροιο.
 'Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· παρ δὲ οἱ αὐτῷ
 Εἴσε Θεοκλύμερον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 'Ὀσίων ἀπῆλθαι· τοὶ δ' ἐοσμένως ἐπὶ ἴσαντο.
 'Ἴσὸν δ' εἰλάτινον κούρης ἔντοθε μεσόδμης
 Στήσεν ἀέραντες, κατὰ δὲ πρετόνοισιν ἔδησαν·
 'Ἐλκεν δ' ἰστία λελυκὰ εὐσπρέπιοισι βοεῦσι.
 Τοῖσιν δ' ἱκόμενον ἔβρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Λάβρον ἐπαγίζοντα δι' αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα
 Νηῦς ἀνύσει θεέσσι θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
 'Ἡ δὲ Φερέας ἐπέβαλλεν, ἐπειρομένη Διὸς ἔρω·
 'Ἡδὲ παρ' Ἡλίδι δῖαν, ὅθι κρατέεσιν Ἑπείοι.
 'Ἐνθεν δ' αὖ νήοισιν ὅπι πωρήκε θεῶσιν,
 'Ὀρμαίνων, ἥ κεν θάνατον φύγοι, ἥ κεν ἀλάη.
 Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος Ὑφορβῶς
 Δορπετίλῳ· παρὰ δὲ σφιν ἐδῶρπεον ἀνέρες ἄλλοι.

293 ΕΠ. Ἐπικαταπνέοντα.

294 ΑΝ. Διαπιδάσει.

296 ΕΠ. Ἐπέτυχεν, ὥς, Οὐ γὰρ νηὸς ἐπὶ βολός. Ἡ γὰρ ἐν ἐπιβόλῃ ἐποιεῖτο, ὥς τε τυχεῖν τῶν Φερῶν. Ἀλλως.

Ἐπέβαλλε, προσήει, ἀντὶ τοῦ, παρήει.

298 ΕΠ. Ἐπαφῆκεν. ΘΟ. Ταῖς λεγομέναις ὀξείαις, μεταληπτικῶς, ἐκ τοῦ κτ' κινήσιν ὀξείως· ἐπὶ τῷ κτ' ὀξῆμα.

301 ΔΟΡ. Ἐδιπποποιεῖντο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῃσι πειρητίζων,
 Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως Φιλέοι, μείναι τε κελύβοι
 Αὐτὰρ ἐνὶ σταθμῷ, ἣ ὀτρύνει πόλινδ'· 305
 'Κέκλυθι νῦν, Εὐμαίε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 'Ἡῶθεν περὶ ἄστυ λιλαίομεθα λυγρονέεσθαι
 'Πτωχόδωσαν, ἵνα μή σε κατατρώχω καὶ ἐταίρους.
 'Ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθω, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὅπασσον,
 'Ὅς κέ με κείσ' ἀγάγη· καλὰ δὲ πόλιν αὐτὸς ἀνάγκη 310
 'Πλάγχθωμαι, αἳ κέν τις κατύλλῃ καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
 Καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσῆος θείωσι,
 'Ἀρχελίῳ ἔποιμι περίφρονι Πάμελοπείῃ·
 Καὶ κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείῃ,
 Εἴ μοι δαίπνον δόϊεν, ὀνείαται μυρὶ ἔχοντες. 315
 Αἰψά κεν εὖ δρώοιμι μὲν σφίσιν, ὅ, τί θέλοισιν.
 'Ἐκ γάρ τοι ἔρέω, σὺ δὲ σάωθεο, καὶ μὲν ἄκχεον,
 'Ἑρμείῳ ἐκνήϊ Διαικτόρῃ, ὅς ῥά τε πάντων
 'Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάξῃ,
 Δρησοσύνην ὅτε ἂν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος, 320
 Πῦρ τ' εὖ νήσται, διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσται,
 Δαιτρεῦσάί τε, καὶ ὀπῆσται, καὶ οἰνοχοῆσται·
 Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι πῶδαδράωσι χέρηες.

308 ΠΤΩ. 'Επαλήσων, τὰ πτωχοῖς
μὲν αἰτήσων.

309 ΥΠ. Συμβάλευσον.

311 ΚΟ. 'Εκπώματος, ἥτοι ποτη-
εἶδος ποσέτε, καὶ μέτρον. ΠΥΡ.
πῦρ ἀρτον.

316 ΔΡΩ. Διακονοῖμι.

318 ΕΡ. 'Ἐπειδὴ κῆρυξ· καὶ παρὰ

τοῖς ἥρωσι ἢ κήρυκες, οἱ ταῦτα ὑπερ-
γύντες. ΕΚ. Βελήσει.

320 ΔΡΗ. Τῇ ἐν τῇ Διαικονίᾳ ἐνε-
γεία.

321 ΠΥΡ. ξύλα σωρεῦσαι, ἔνεκεν τῷ
πῦρ ποιῆσαι. ΚΕ. Καῦσαι, ἢ ὀρίσαι.

322 ΔΑΙ. Μαγειρεῦσαι.

323 ΔΡΩ. Διακονῶσιν.

- Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὖμαιε συζῶντα·
 'Ω μοι ξῆνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῷτο νόημα 325
 'Ἐωλετο; ἢ σὺ γε πάγχυ λιλάμεαι αὐτόθ' ὀλέσθ',
 'Εἰ δὴ μνηστῆρων ἐθέλεις κατὰδύναι ὄμιλον,
 'Τῶν ὕβρις τὲ, βίη τὲ, σιδήρεον ἔρπνον ἴκη.
 'Οὐ τι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
 'Ἀλλὰ νέσι, χλαῖνας εὖ εἰμένοι, ἠδὲ χιτῶνας, 330
 'Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 'Οἱ σφιν ὑποδρώσιν· εὐχέσθαι δὲ τράπεζαι
 'Σίτῃ, καὶ κραιῶν, ἠδ' οἶνον βεβρίθασιν.
 'Ἀλλὰ μὲν· ἔγάρ τις τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
 'Οὐτ' ἐγώ, ἔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἱ μοι ἔασιν. 335
 'Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσῆος φίλος υἱός,
 'Κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσθ',
 'Πέμψει δ', ὅππῃ σὲ κραδίη, θυμός τε κελούῃ.
 Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
 'Αἰθ' ἔτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γήραιο, 340
 'Ὡς ἐμοί, ὅτι μ' ἔπαυτας ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς·
 'Πλαγκτοσύνης δ' ὅκ' ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν.
 'Ἀλλ' ἐνέκ' ἐλομένης γαστρὸς κακὰ κηδὲ ἔχουσιν
 'Ἀνέρες, ὃν κεν ἴκη' ἄλη, καὶ πῆμα, ἔ' ἄλγος.
 'Νῦν δ' ἐπεὶ ἰχανάας, μείναι τέ με κείνον ἄνωγας, 345
 'Εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσῆος θέναιο,

327 ΚΑ. Ὑπαισσελδεῖν.

328 ΣΙ. Ἰχυρόν.

329 ΥΠ. Ὑπηρεῖ, θεράποντες.

331 ΛΙ. Ἠλειμμένοι.

332 ΥΠΟ. Ὑπηρετῶσιν.

33 ΒΕ. Βαθύνο· τα, πύλεις εἰσίν.

334 ΑΝ. Λυπεῖται.

336 ΕΠ. Ἐπειδάν.

342 ΠΛΑΓ. Πλάνης.

345 ΙΣΧ. Ἐπέχεις.

346 ΜΗ. Περὶ τῶ πατρὸς βεβρόμενης
μαδεῖν, ὑποκρίνε' τ' μὴ εἰδότες τὰ περὶ
Ἀντικλείας.

Ἐπατρὸς θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος ἔδω,

Ἐἵπῃ ἐτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,

Ἦ ἤδη τεθνήασι, καὶ ἐν αἶδαο δόμοισι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συζῶντος, ὄρχαμος ἀνδρῶν

350

Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξῆνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω

Λαέρτης μὲν ἐτι ζῶν, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ,

Θυμὸν δ' ἀπὸ μελέων φθιάσῃ οἷς ἐν μεγάροισιν

Ἐκπάγλως γ' παῖδος οὐδύρεται οἰχομένοιο,

Κερειδῆς τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ ἐ μάλιστα

355

Ἦκαχ' ἀπὸ φθιμένη, καὶ ἐν ὤμῳ γῆραϊ θῆκεν.

Ἦ δ' ἄχρ' ἔ παῖδος ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,

Λαορραλέῳ θανάτῳ· ὥς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε

Ἐνθάδε ναυετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.

Ὅφρα μὲν ἔν δ' ἡ κείνη ἔλω, ἀχέουσι περ ἔμπησ,

360

Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μετ' ἀλλήσασιν καὶ ἔρεαθ,

Οὔνεκά μ' αὐτῇ θρέψεν ἅμα κτιμένη τρυπέσσω,

Θυρατέρ' ἰφθίμη, τίμω ὀπλοτάτῃν τέκε παῖδων

Τῇ ὅμ' ἔτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσον ἐτίμα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦέλω πολυήρατον ἰκόμεθ' ἅμφω,

365

Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμῃ δ' ἔδδοσιν, καὶ μυρὶ ἔλοντο.

Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματ' ἐκείνη

Καλὰ μάλ' ἀμφιέουσι, ποῖν δ' ὑποδήματα δῆσα,

Ἀγρόνδε προῖάλλε· φίλῃ δέ με κηρόθι μάλλον.

Νῦν δ' ἤδη τέτων ὀπιδύρομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ

370

347 ΓΗ. Περιφραστικῶς τῷ γῆρα.

διελθῇ.

356 ΩΜ. Πρὸ ὥρας γηράσας ἐποίησιν, διὰ τὴν ἐπ' αὐτῇ λύπην.

364 ΟΜ. Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.

370 ΤΟΥ. Ὡς ἡ Ἀντίκλεια ἐχαρί-

362 ΚΤΙ. Κυρίως, ἢ Ὀδυσσείως ἀ-

ζιτο, τέτων ἐνδεῆς εἰμι.

- ' Ἔργον ἀέζουσιν μάκαρες θεοὶ, ὧ Ὀπμιμένω·
 ' Τῶν ἔφαζόν τ', ἐπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 ' Ἐκ δ' ἄρα δεαποίνης, εἰ μείλιχόν ἐστιν ἀκῆσαι
 ' Οὐτ' ἔπος, ἔτε πὶ ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
 ' Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέεσσιν
 ' Ἀντία δεαποίνης φάσθ', καὶ ἕκαστε πηδέσθ'.
 ' Καὶ φαγέμεν, πέμεν τε· ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 ' Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν ἰαίνει.

375

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ' ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὐμαχε συβῶλα,
 ' Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων.
 ' Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατέλεξον,
 ' Ἦε διεπράθeto πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγχα,
 ' Ἦ, ἐνὶ ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ' Ἦ σέ γε μενωθέντα παρ' οἴεσιν, ἢ πῶδ' αὖ βεσπιν,
 ' Ἄνδρες δυσμύρεες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασσαν
 ' Τῶδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.

380

385

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 ' Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μετ' ἀλλᾶς,
 ' Σιγῇ νῦν ξυνίς καὶ τέρπειο, πῶινέ τε οἶνον
 ' Ἥμερος· αἶδε δὲ νύκτες ἀγέσφατοι· ἔστι μὲν εὐδειν,
 ' Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκχέμεν· ἔδδ' τί σε χερὶ
 ' Πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνὴρ καὶ πολὺς ὕππος.
 ' Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγῃ,

390

376 ΠΥ. Ἐρωτῆσαι.
 378 ΙΑΙ. Θεραπεύει.
 380 ΤΥΤ. Μικρός.
 383 ΔΙ. Διεπορεύθη.

391 ΑΘ. Θεῖαι, μεγάλαι, μακραί.
 393 ΠΡΙΝ. Ἐλλείπει, γένη). ΚΑ.
 Καθευδῆσαι.

- * Εὐδέτω ἔχελθῶν· ἅμα δ' ἡοῖ Φαινομήνηφι
 395
 * Δειπήσας, ἅμ' ὕεσιν ἀνακτορέησιν ἐπέδω.
 * Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαιτυμνῶν τε,
 * Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθαι λούραλέοισι,
 * Μνωομένῳ μὲν γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεσσι ἀνὴρ,
 * "Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλὰ ἐπαλῆθῃ.
 400
 * Τῷ δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι, ἡδὲ μετ' ἀλλῶς.
 * Νῆσός τις Συρίῃ κυκλήσκεσσι, (εἶπε ἀκχεῖς),
 * Ὀρτυγίης κατ' ὑπερθεῖν, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο,
 * Οὐκ ἀπωλητῆς λίην τῶσόν· ἀλλ' ἀραιθῇ μὲν,
 * Εὐβοτος, εὐμηλος, οἶνοπληθῆς, πολύπυρος·
 405
 Πείνη δ' ἔποτε δῆμον ἐσέρχεσθαι, ἐδὲ τις ἄλλη
 Νῆσος ἐπὶ συρρῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 * Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ Φῦλ' ἀνδρώπων,
 * Ἐλθὼν ἀργυρότοχος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξύν,
 * Οἷς ἀγαθοῖς βελέεσιν ἐπιχώμῃρος κατέπεφνεν.
 410
 * Ἐνθα δὴ πόλεις, δίχα δὲ σφισι πάντα δέδασται·
 * Τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλδου
 Κτήσιος Ὀρμυρίδης, Ὀπίεκελος ἀθανάτοισιν.
 * Ἐνθα δὲ Φοῖνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες
 * Τρώεσσι, μυρὶ ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
 415
 * Ἔσκε δὲ πατὴρ ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισ' ἐνὶ οἴκῳ,

396 ΑΒ. Ταῖς δεσποτικαῖς. ΕΠ.

Ἀκολουθεῖται.

399 ΜΝΩ. Μιμησκόμενοι.

402 ΣΤ. Μία ᾤ Κυκλάδων νήσων καλεῖται.

403 ΤΡ. Ἐνθα φησὶν εἶναι τὸ ἡλίου σπήλαιον, δι' ὃ σημεινῆνται τὰς ἡλίου τροπὰς.

404 ΠΕ. Μεγάλη.

405 ΕΥΒ. Εἰς βόσιν καὶ τροφήν ἐπίη-
 δεῖα. ΕΥΜ. Καλὰ θρέμματα ἔχουσα.

414 ΝΑΥ. Κατὰ τὰς ναῦς ἐνδοξοί.

415 ΤΡΩΚ. Φιλάργυροι, πανῆργοι.

ΑΘ. Παίγνια, κόσμια.

416 ΠΑ. Ταῦτα ἴσως οἱ Φοῖνικες
 Λαέρτη διηγῆσαντο πολλὰ ἄξιον αὐτὸν
 ἀποφαίνοντες.

- ' Καλή τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα.
 ' Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπύπυλοι ἠπερόπουν·
 ' Πλυνέσῃ τις πρῶτα μίγῃ, κρίλῃ παρὰ νῆϊ,
 ' Εὐνῇ καὶ Φιλότητι· τὰ τε Φρένας ἠπεροπύει 420
 ' Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ εἰ κ' Ὀεργλὸς ἔσιν.
 ' Εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
 ' Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὑφηρεφὲς δῶ·
 ' Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκῃς εὐχομαι εἶναι·
 ' Κέρη δ' εἰμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο· 425
 ' Ἀλλὰ μ' ἀνῆρπαζαν Τάφιοι, λήϊσσορες ἄνδρες,
 ' Ἀγρόθεν ἐρχομένῃ· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀραγόντες
 ' Τῷ δ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
 ' Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσσητο λάτρη·
 ' Ἡ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔπιο, 430
 ' Ὅφρα ἴδῃς πατὴρ καὶ μητέρος ὑφηρεφὲς δῶ,
 ' Αὐτὰς τ'· ἧ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 ' Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ' Εἴη κέν καὶ τῷτ', εἰ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῶται,
 ' Ὅρκῳ πισωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν. 435
 ' Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυνον, ὡς ἐκέλευεν.
 ' Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελευτήσαν τε τ' ὄρκον,
 ' Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ' Σιγῇ νῦν, μή τις μὲν προσπαυδάτω ἐπέεσσιν

418 ΠΟ. Παιῶργοι. ΗΠ. Ἠπάτων.

422 ΕΙ. Ἐπυνδάνετο.

424 ΣΙ. Στιῤῥᾶς· ἐν αὐτῇ γὰρ χαλκὸς ὁ γίνεσθαι· ἢ πλεσσίας, ὡς πορφύρας ἐν αὐτῇ γινομένης.

425 ΡΥ. Ῥυδὸν πλεῖστον ἔχουλος, τε-

τέσι, τῷ πλεῖστῳ χύδην πλουτέντων, ἢ ἐπὶ ῥῥοῖαν ἔχοντος πλεῖστε, πλεσσίας.

426 ΛΗ. Λησαί.

427 ΠΕ. Πιπράκασιν.

439 ΠΡΟ. Προσαγορευέτω, προσφωνεῖτω.

Τμετέρων ἐτάρων, συμβλήμενος, ἢ ἐν ἀγῇ, 440

Ἦ περ ἴππῃ κρήνη· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
Ἐλθὼν ἐξέπῃ· ὁ δ' οἰσάμενος καταδήση
Δεσμῶ ἐν δρυαλέῳ, ὑμῖν δ' ἴπιφράσεται ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἔχει ἐν Φρεσὶ μῦθον, ἐπέειγτε δ' ὦνον ὀδαίαν.

Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νῆος πλεῖη βιότιο γήηται, 445

Ἀγγελίῃ μοι ἐπέτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἰκέσθαι·
Οἶσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις καὶ ὑποχείριος ἔλθῃ·
Καὶ δὲ κεν ἄλλ' ἐπίβασθρον ἐγὼν ἐθέλωσά γε δοίλω.

Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἔηος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω, 450
Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀματροχόωντα θύραζε,

Τὸν κεν ἄγοιμι ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἀλφοί, ὅπη περάσσητε πρὸς ἀλλοθρόας ἀνθρώπους.

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰπᾶς, ἀπέβη πρὸς δώματα καλὰ·
Οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες

Ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο· 455

Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθητο τοῖσι νέεσθαι,
Καὶ πότε ἄρ' ἄγγελον ἤκαν, ὃς ἀγγείλεται γυναικί·

Ἠλυθ' ἀνὴρ πολυίδεος ἐμῷ πρὸς δώματα πατρός,
Χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετ' δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο·

Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ ἔπειναι μήτηρ 460

440 ΣΥΜ. Συναντήσας.

441 ΗΠ. Ἴσως, σχεδόν.

444 ΕΠ. Σπυδαῖς τε ἢ περὶ τ' ἀγο-
σμον τ' φορτίων.

447 ΥΠ. Τῇ χειρὶ μὴ ὑποπέση.

448 ΕΠ. Μιδόν, ὃ ἐστὶ ναῦλον, τῆς
πιδάσεως τ' νεώς.

450 ΑΜ. Ἦτοι ἤδη δυνάμετον τρέ-

χειν ἔξω· ἢ δυνατὸν ὄντα ἱπακολουθεῖν·
γράφει καὶ ἅμα τροχόωντα.

455 ΕΜ. Ὡνέντο.

456 ΗΧ. Ἐβαρύνετο τῷ πλήθει.

459 ΟΡ. Περιτραχήλιον κόσμον.
ΜΕ. Ἠλέκτροις ἢ συνείληπτο. ΕΕΡ.
Συνεκέλειτο, εἰργασμένος ἦν.

- * Χείρεσιν ἀμφαφώωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρώντο
 * Ὦνον ὑπαχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένδωσε σιωπῇ.
 * Ἦτοι ὁ καννύσας κείλιν ἴππῃ νῆα βεβήκει·
 * Ἦ δὲ ἐμὲ χειρὸς ἐλῶσαι δόμων ἐξῆγε θυεαζέ·
 * Εὖρε δὲ ἐνὶ περὶ δόμῳ ἡμῶν δέπας, ἥδε τραπέζας 465
 * Ἀνδρῶν δακτυμόνων, οἳ μὲν πατέρ' ἀμφεπένοντο·
 * Οἳ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δῆμοίο τε φῆμιν·
 * Ἦ δ' αἶψα τρεῖς ἄλεις κατακρύψας ὑπὸ κέλπῳ
 * Ἐκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀεσιφροσύνησιν·
 * Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε παῖσιν ἀγυαί. 470
 * Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὧκα κιόντες,
 * Ἐνθ' ἄρα Φοινίκων λῦσ' ἀνδρῶν ὠκύαλτον νῆος.
 * Οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕψα κέλδυστα,
 * Νῶ ἀναβησάμενοι· ἴππῃ δὲ Ζῴς ἔρον ἱάλλεν.
 * Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμάρ· 475
 * Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἔδομον ἡμάρ ἴππῃ Ζῴς θῆκε Κρονίων,
 * Τὴν μὲν ἔπειτα γυναιῖκα βάλεν Ἀρτεμις ἰοχέαιρα·
 * Ἀντλῶ δὲ ἐνδέπησε πεσῶσα, ὡς εἰναλίη κήξ·
 * Καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γυνεάων
 * Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ. 480
 * Τὸς δ' Ἰθάκη ἐπέλασε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ·

461 AM. Ἐψηλάφον. OP. Ἐδι-
 ὤντο.

462 ΥΠ. Ὑπαχόμεναι. ΚΑ. Δι-
 νευσεν.

463 ΚΑΝ. Κατακύσας.

465 ΔΕ. Ποτήρια.

467 ΘΩ. Εἰς βελήν. ΠΡΟ. Προῆλ-
 λον. ΦΗ. Ἐκκλησίαν, συνέδριον.

468 ΑΔ. Ἐκπώματα.

469 ΑΕΣ. Ματαιιότητι, ἀφροσύνη,
 ἢ μωρία.

472 ΩΚ. Ὠκυῖα, ταχυῖα, ταχύ-
 πλες, παραγωγως.

474 ΝΩ. Ἡμεῖς, τὸς δύο. ΑΝ. Ἀ-
 ναβιβάσαντες εἰς τὴν ναῦν.

478 ΑΝ. Τῇ αἰνλίᾳ τῶν πλοίων. ΚΗΞ.
 Ὅρρεον θαλάσσιον, παραπλήσιον χειλίδον·
 ἔνιοι δὲ, λάρον αὐτὸν λέγουσιν· οἳ δὲ, αἰθυσίαν.

* Ἐνθ

Ἐνθα μὲ Λαέρτης πρίατο κηεάτεσσιν εἰσιν.

Οὕτω τινὸς τε γαῖαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν.

Τὸν δ' αὖ διοχμῆς Ὀδυσσεύς ἡμείβετο μύθῳ·

Εὖμαι, ἣ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,

485

Γαῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσαι δὴ πάγες ἄλγιστα θυμῷ.

Ἀλλ' ἦτοι σὺ μὲν τῶν καὶ κακῶ ἐσθλὸν εἴηκε

Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας

Ἡπῆς, ὅς δὴ τοι παρέχευ βρωσὶν τε, πόσιν τε,

Ἐνδυκέως· ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε

490

Πολλὰ βροτῶν ἔπι ἄστ' ἀλώμεν· ἐνθάδ' ἰκάνω.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Ἐδραφέτιμω δ' εἰ πολλὸν ἔπι χερόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·

ψα γὰρ ἦώς ἦλθεν εὐθρον· οἱ δ' ἐπὶ χέρσιν

ἡλεμάχῃ ἔταροι λύον ἰσία· καὶ δ' ἔλον ἰσὺν

495

ἑρπαλίμως, τινὲ δ' εἰς ὄρμον παρέρυσσαν ἑρετμοῖς.

Ὡς δ' Ὀδυσσεύς ἔβαλον, κατὰ δὲ περὶ νῆσιν ἔδησαν.

Ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,

ἔπνον τ' ἐντύνοντο, κερῶντο τε αἶψοπα οἶνον.

Ὡς δ' ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

500

οἱ δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

Ἔμεις μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·

αὐτὰρ ἐγὼν ἀχρόνδ' ἐπελάσσομαι, ἥδ' ἐβοτῆρας·

Ἐσπέρειος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι·

483 ΟΥ. Εἰκὸς αὐτὸν ἀκηκοέναι πα-
τοῦ Λαέρτη, ὃ διηγῆσαντο οἱ Φοί-
βοι.

493 ΚΑΔ. Κατεκοιμήθησαν.

494 ΧΕ. Ἄνω ἐπὶ τῇ γῆς.

495 ΚΑΔ. Καθεῖλον, κατήγαγον.

503 ΒΟ. Βοσκῆς, βομῆς.

Ἦῶθεν δὲ κεν ὑμῖν ὁδοιπόρον ᾤξασθαι μιν,

505

Δαῖτ' ἀραθὴν κρειῶν τε καὶ οἶνε ἡδυπότῳ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμῃρος Θεοειδής·

Πῇ γδ' ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω ; τεῦ δῶμαθ' ἱκώμην

Ἀνδρῶν, οἱ κραναὴν Ἰθάκην κατακρηνέουσιν ;

Ἡ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο ;

510

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

Ἄλλως μὲν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην

Ἐρχέσθ'· ἔ γάρ τοι ξενίων ποθὴ' ἀλλὰ σσι αὐτῷ

Χεῖρον· ἐπεὶ τοι ἐγὼν μὲν ἀπέοσμαι, ἔδὲ σε μήτηρ

Ὀψεται· ἔ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ

515

Φαίνε', ἀλλ' ἀπὸ τ' ὑπερώϊω ἰσὺν ὑφαίνε'.

Ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὃν κεν ἱκηαι,

Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,

Τὸν νῦν ἴσσι θεῶ Ἰθακήσιοι εἰσρόωσι.

Καὶ γδ' πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα

520

Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσῆος γέρας ἔχειν.

Ἀλλὰ τί γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,

Εἰ καὶ σφιν παρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπιατο δέξιός ὄρνις,

Κίρκος, Ἀπόλλωνος παχὺς ἀγέλος· ἐν δὲ πόδεσσι

525

Τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε,

Μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτῷ Τηλεμάχοιο.

Τὸν δὲ Θεοκλύμῃρος ἐτάρων ἀπονόσφιν καλέσας,

505 ΟΔΟΙ. Τὸν διὰ τ' πλὴν δι' ἡπιτηδείων.

ρον, ἢ ἀμοιβήν.

516 ΤΠ. Ἀναγνώ οἴκῳ.

513 ΞΕ. Τῶν πρὸς ξένων ὑποδοχὴν

95 Ἐν τ' ἄρα οἱ Φοῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὄνομαζε·

‘ Τηλέμαχ', ὅ τοι ἄνδρ' θεῶν ἔπλετο δεξιὸς ὄρνις·

530

Ἐγνων γάρ μιν ἐστάντα ἰδὼν, οἰωνὸν εὐόησα.

Ἵμετέρη δ' ὅση ἔστι θύοις βασιλῶτερον ἄλλο

10 Ἐν δὴ μω Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

Αἰ γὰρ τῷτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·

535

Τῷ κε πάχα γνώης φιλότητά τε πολλὰ τε δῶρα

Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τις σὲ σικαντόμηνος μακαρίζοι.

Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πρὸν ἐταῖρον·

15 Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα

Πείθῃ ἐμῶν ἐτάρων, οἱ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·

540

Καὶ νῦν μοι τ' ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν,

Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δερικλυτὸς ἀντίον ἤυδα·

20 Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μέμνῃς,

Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ ὅς ποθ' ἔσται.

545

Ὡς εἰπὼν, Πηλὶ νηὸς ἔβη, ἑκέλευσε δ' ἐταῖρος

τῶς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε περὶ νηῖα λῦσαι.

δ' αἰψ' ἐσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθίζον.

25 Τηλέμαχος δ' ὑπὸ πρὸς ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

Ἰλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμήον ὃς εἰ χαλκῷ,

550

νηὸς ἀπ' ἰκρίοφιν· τοὶ δὲ περὶ νηῖα ἔλυσαν.

531 ΟΙ. Σημεῖον, μάντευμα.

533 ΚΑΡ. Δεσπόζοντες, ἐγκρατεῖς.

εἴπει ὅ, ἔσεδε.

537 ΜΑ. Μάκαρα λέγοι.

542 ΤΙ. Τιμᾶν.

544 ΕΝ. Ἀπὸ τοῦ, ἐπὶ τ' ἀγρῶν.

ΜΙ. Μένους.

545 ΚΟ. Ἐπιμελείας ἀξιώσω.

550 ΑΚ. Σεσιδηρωμένον.

Οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευεν

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο.

Τὸν δ' ὦκα περιβῶντα πόδες φέρον, ὃφρ' ἴκετ' αὐλῷ,

ἔνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρία, ἧσι συνώτης

555

Ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

552 AN. Εἰς τὸ ἄνω τ' πλεῖν ποιή-
σαις.

556 EN. Καθ' ἣν διέτρευν. AN.
Δισπότας.

554 ΠΡΟ. Προβαίνοντα.

ΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΛΘΟΝΤΟΣ εἰς τὰς ἀγρὰς Τηλεμάχου, πίμπεται Εὐμαιος εἰς τὴν πόλιν,
ὀφείλων ἐπαγγίλλαι ἔδισπότε τὴν παρθέναν γένῃ) ἢ ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσίῳ
τὸν υἱὸν ἀναγνωρίσας, καὶ βέλησιν Ἀθηναῖς καὶ τῶν ἐπὶ τὴν ἐνὶ δρῶν Τηλεμάχου
ἐγγμένων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑπεροφῇ.

Πῖ δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὄν.

Ω δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβός
ἔντιόντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κραιμνίῳ πῦρ,
ἐπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομέδουσι σέεσσι.
Τηλέμαχον δ' ἐπέσσανον κυῖες ὑλαχόμεναι,
ὅλ' ὕλαον προσιώντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἰδὼντάς τε κυῖας, πῶς τε κλύπος ἦλθε ποδοῖιν·
κα δ' ἄρ' Εὐμαχὸν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

5

ΑΡ. Τὴν ἰωδινὴν τροφήν, ἣν τινες ζοῦτο.

ἡσυχίαν λέγουσιν.

5 ΥΛ. Ὑλάκιον, ἐδῶν.

ΠΕ. Ἐσαινόν, ἐκολάκειον, ἡσπία-

6 ΠΟ. Ποδῶν.

Ἐμῶν,

• Εὖμαι, ἥ μάλα τίς τι ἐλδύσει) ἐνθαδ' ἐταῖρος,

• Ἡ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κινέες ἔχ' ὑλάσιν,

• Ἀλλὰ περὶοσαίνεσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δῆπον ἀκέω.

10

Οὐπω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς

Ἔση ἐνὶ περὶούροις· ταφῶν δ' ἀνόρεστε συβώτης·

Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄλγεα, τοῖς ἐπονείτω,

Κιρναὺς αἶψοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἤλυθ' ἀνακτος·

Κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,

15

Χεῖρας τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπινε δάκρυ.

Ὡς δὲ πᾶτήρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀραπάξει,

Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτω ἐνιαυτῷ,

Μῆνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·

Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα διὸς ὑφορβὸς

20

Πάντα κύσεν περὶφύς, ὡς ἐκ θανάτῳ φυγόντα·

Καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

• Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· ἔσ' ἔτ' ἐγώ γε

• Ὀψεσθ' ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νῆϊ Πύλονδε·

• Ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σὲ θυμῷ

25

• Τέρψομαι εἰστροῶν νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἔοντα.

• Οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεται, εἰδὲ νομῆας,

• Ἀλλ' Ἰπιδημέδαις· ὡς γάρ νύ τοι εὐαδὲ θυμῷ,

• Ἀνδρῶν μνηστῆρων προσοραῖν αἰδέηλον ὅμιλον.

9 ΥΑ. Βοῶσιν, ὑλακτεῖσιν.

12 ΤΑ. Θαμβηθεῖς, ἐκπλαγεῖς, ἢ θανυάσας· ἐστὶ δεύτερος ἀόριστος ἐκ τοῦ δήπω, ἔταπον, καὶ ἔταπον, καὶ ταφῶν, ἰωνική. ἢ μεταφορά ἐκ τῶν τάφων. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρώμεν τὰς τάφους ἐκπληθύνεσθαι, καὶ διὰ τὸ ἐπείσερχόμενον ἡμῖν δεινόν.

15 ΦΑ. Τὸς ὀφθαλμοῖς.

17 ΑΓ. Περιπίσσειται.

24 ΩΧ. Ἀπῆλθες.

26 ΤΕΡ. Τερψάω.

28 ΕΠ. Ἐν τῇ πόλει ἀγατεῖς, ἢ ἀγαθροῖς. ΕΥ. Παρὰ τὸ ἡδῶ, ἰὸ δεινότερον ἀόριστος, ἄδον, ἄδες, ἄδε, καὶ μετὰ τὸ εὐ, εὐαδὲ· ἢ εἰν, ἡδον, ἡδες, ἡδε, κατὰ διάλυσιν, ἔαδε, καὶ πλεονασμῷ εὐ, εὐαδε, τετέστιν, ἀρέσκει.

29 ΑΙ. Τὸν ἀδελφοποιὸν καὶ πάντας φθειροῦσα· ἢ τὸ φθαρῆναι καὶ ἀπολείπειν αἴτιον.

Τοῦ

- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπτυμένος ἀντίον ἦδα· 30
 *Ἔσσε' ἔστω, ἄτλα· σέθεν δ' ἐνὶ ἐνὶ δ' ἰκάνω,
 *Ὀφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκέσω,
 *Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μῆδε, ἥε τις ἦδη
 Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγχευ· Ὀδυσῆος δέ περ εὐνὴ
 Χητὴ ἐνδοναίων κακ' ἀράχνια κεῖ' ἔχουσι. 35
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 Καὶ λίλυ κείνη γὰρ μῆδε τετληότι θυμῷ
 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχεῖσσι.
 *Ὡς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος· 40
 ὑπὲρ ὅγ' εἴσω ἱέν, καὶ ὑπέρβη λαΐνον ἐδόν.
 ὦ δ' ἔδρης θπτόντι πατὴρ ὑπέειξεν Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε·
 *Ἦσ', ὦ ξῆν· ἡμεῖς ἧ καὶ ἄλλοι δῆοι μὲν ἔδρην
 Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πῦρα δ' ἀνὴρ, ὅς κατὰ θῆσθι. 45
 *Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖθις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τῷ δὲ συβώτης
 ἔειπεν ὑπὸ χλωρῆς ῥώπας, καὶ κῶας ὑπερθεν,
 ἔνθα καθεζέτ' ἔπειτα Ὀδυσῆος φίλος υἱός.
 *Τοῖσιν ἧ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
 Οππιδέων, αἳ ῥα τῇ περὶ τῇ ὑπέλειπον ἔδοντες· 50
 ἵτον δ' ἐοσυμνῶς παρενλύεον ἐν κἀνέοισιν,
 ἐν δ' ἄρα κισσὺ βίῳ κίρνη μελιθεῖα οἶνον·

31 ΑΤ. Ἐπίφθεγμα τιμητικὸν νεω-
 ρα πρὸς παλαιότερον, εἴρηται παρὰ
 ἄππα, καὶ Μακεδόνας, τροπὴ γινο-
 μενῶν π εἰς τ, ἀτλα.

35 ΧΗ. Σπάνει, ἀπορία. ΕΝ. Τῶν
 κοιμησμένων, ὅ ἐστι κοιμησομένων· ἢ τῶν
 ἐνδοχαιῶν.

41 ΙΕΝ. Ἐπορεύετο.

42 ΕΔ. Τῆς καδίδρας. ΕΠ. Ἐπερ-
 χομένω. ΥΠ. Ὑπεχώρησεν.

43 ΕΡΗ. Ἐκάλυπεν.

47 ΧΕΥ. Ἐπέβαλεν. ΚΩ. Δέμα.

51 ΕΣ. Ἐπειγμένως. ΠΑ. Παρι-
 σῶρευν, παρετίθει.

Αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσῆϊ⁶² θείῳ.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἠτοῖμα προκέμνυα χεῖρας ἱάλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

55

Δὴ τότε Τηλέμαχ⁶³ προσεφώνεε δῖον ὕφορβόν·

· Ἄτλα, πόθεν τοὶ ξείνος ὅδ' ἵκετο ; πῶς δέ ἐ ν αῦ ται

· Ἥραχον εἰς Ἰθάκῃν ; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο ;

· Οὐ μὲν γάρ τι ἐ πίζον οἴομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν⁶⁴ προσέφη, Εὐμαῖε συβῶτα·

60

· Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.

· Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεσθαι εὐρεαίων·

· Φησὶ ᾗ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄετα δινηθῆναι

· Πλαζόμεν⁶⁵· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν πάγε δαίμων.

· Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς

65

· Ἥλυθ' ἐμὸν πρὸς σπυγμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίζω·

· Ἐρῶν, ὅπως ἐθέλεις· ἰκέτης δέ τοι εὐχεῖ⁶⁶ εἶναι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχ⁶⁷ πεπνυμέν⁶⁸ ἀντίον ἤδα·

· Εὐμαῖ, ἥ μάλα τῷτο ἔπος θυμάλγες εἶπες·

· Πῶς γὰρ δὴ τ' ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ ;

70

· Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ ἔπω χερσὶ πέπιθα

· Ἄνδρ' ἀπαμυνάσθαι, ὅτε τις πρῶτερ⁶⁹ χαλεπήνῃ·

· Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,

· Ἢ αὐτὸ παρ' ἐμοὶ τε μὲν, καὶ δῶμα κομίζῃ,

· Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσι⁷⁰, δῆμοιό τε φῆμιν,

75

· Ἢ ἤδη ἄμ' ἔπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστ⁷¹

· Μνάται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.

62 ΕΥ. Νῦν, λέγει.

63 ΔΙ. Ἀναστροφῆται.

64 ΕΠ. Εἰμαρμένον γινώσθαι ἐποίη-
σιν.

69 ΘΥ. Αὐτηρόν.

72 ΧΑ. Εἰς χαλεπότητα τραπείη.

74 ΚΟΜ. Ἐπιμελοῖτο.

77 ΜΝΑ. Μηγεύεται.

'Αλλ' ἦτοι τ' ἔξινον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
 'Εὐσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
 Δώσω δ' ἔξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα, 80
 Πέμψω δ', ὅπως μὲν κραδίη θυμός τε κελεύει.
 Εἰ δ' ἐθέλεις σὺ, κόμισσον ἐνὶ σελιμοῖσιν ἐρύξας·
 Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
 Ἐδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχη καὶ ἐταῖρος.
 Κεῖσε δ' ἂν ἔμιν ἔγωγε μὲν μνηστῆρας ἑῷμι 85
 Ἐρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχῃσι,
 Μὴ μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχθῃ ἑσέται αἰνόν.
 Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τὶ μὲν πλεόναςιν ἐόντα
 Ἄνδρα καὶ ἱφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
 Τὸν δ' αὖτε παροξύνει πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 90
 ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμέτλας θέμις ἐστίν,
 Ἥ μάλα μεδ' καταδάπτει ἀκρόντος φίλον ἦτορ,
 Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσας
 Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιῶντα ἐόντος.
 Εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ 95
 Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὅππασόμενοι θεῶ ὀμφῇ·
 Ἥ τι κασιγνήτοις ὀπμιέμεφαι, οἷσί περ ἀνὴρ
 Μαρναμύροισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκεος ὄρηται.
 Αἱ γὰρ ἐγὼν ἔτω νέος εἴην τῶδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἥ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἥ ἐ καὶ αὐτὸς 100

79 ΕΣ. Ἀμφίεσω, ἐνδύσω.

80 ΑΜ. Ἡκοημένον ἀμφοτέρωθεν.

82 ΚΟΜ. Ἐπιμελήθητι.

84 ΚΑ. Καταπονέει, βλάπτει.

87 ΚΕΡ. Χλευάσωσι.

92 ΔΑΠ. Ἐσθιέει.

97 ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, ὅσα εἰσὶ σοὶ ἀδελφοί;

98 ΟΡ. Κινηθῇ, ὁρμήσῃ.

99 ΕΙ. Ὑπάρχομαι.

- ' Ἐλθοι ἀληθέων· (ἔλ γδ καὶ ἐλπίδος αἴσαι·)
 ' Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος Φῶς,
 ' Εἰ μὴ ἐγὼ κένοισι κακὸν πάντεσσι γυροίμην,
 ' Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος.
 ' Εἰ δ' αὖ με πλεθροῖ δαμασσίατο μῆνον ἑόντα,
 ' Βυλοίμην καὶ ἐν ἐμοῖσι κατὰ κτάμενός μεγάρουσι
 ' Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀρέσασθαι,
 ' Ξένους τε συφελίζομενός, δμῳάς τε γυναικάς
 ' Ρυπαζόντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά·
 ' Καὶ οἶνον Διφροσόμενον, ὃ σῖτον ἔδοντες
 ' Μὰ ψ, αὐτως, ἀτέλεστον, ἀνλύνεω ἴππ' ἔργα.

- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 ' Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξῆνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγροῦσω,
 ' Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 ' Οὔτε κασιγνήτοις ἴππ' ἐμφορμαί, οἷσί περ ἀνὴρ
 ' Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νέεος ὀρηται·
 ' Ὡς γδ ἡμετέρῃν γυνεὴν μένωσε Κρονίων·
 ' Μῆνον Λαέρτῃν Ἀρκείσιος υἱὸν ἔλκετε,
 ' Μῆνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ' Μῆνον ἐμ' ἐν μεγάρουσι τεκὼν λίπεν, ἐδ' ἀπὸντο·
 ' Τῷ νῦν δυσμυέες μάλα μυεῖοι εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ.
 ' Ὅσοι γδ νήσοισιν ἴππ' κρατέουσιν ἄριστοι,
 ' Δελιχίῳ τὲ, Σάμῃ τὲ, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ' Ἦδ' ὅσοι κρήναν Ἰθάκῃ καταχειρανέουσιν,

108 ΣΤΥ. Ὑβρίζομένους, ἢ προσηλακίζομένους.

109 ΡΥ. Ἐλκοντας, βιαζομένους, μεθ' ὕβριος σπαράσσοντας.

110 ΔΙΑ. Ἀντλέμενον.

111 ΑΝ. Μὴ ἀνομῶν.

114 ΧΑ. Ὀργίζεται.

120 ΑΠ. Ὀρησιν καὶ ὠφέλειαν
 χεν.

Τόσων

Τόσσοι μητὲρ ἐμὴν μνῶνται, τρύχῃσι ᾗ οἶκον.

125

Ἦ δ' ἔτ' ἀρνεῖ) συζερὸν γάμον, ἔτε πλοῦτῳ

Ποιῆται δύναται· τοὶ ᾗ φθινύθουσιν ἔδοντες

Οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν πῶτα θεῶν ἐν γένεσι κείτα.

Ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θάσσον, ἐχέφρονι Πάμελοπέῃ

130

Εἴφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ, καὶ ἐκ Πύλας εἰλήλυσθα.

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτὰ μὲν· σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,

Οἷῃ ἀπαγείλας· τῷ δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν

ἰσθῆσθαι πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανῶν).

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·

135

ἠγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελύεις.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

ὣ καὶ Λαέρτη αὐτῷ ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω

ὑσμώρῳ· ὅς τέως μὲν Ὀδυσῆος μέγ' ἀχέων,

ἔργα τ' ἐπιπύθεσκε, μὲν δμῶν δ' ἐνὶ οἴκῳ

140

ἔειπε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νείκερι·

αὐτὰρ νῦν, ἐξ ἧς σὺ γε ὤχεο νηὶ Πύλονδε

οὐπὼ μὲν φασὶν φαγέμεν καὶ πίεμεν αὐτῶς,

οὐδ' ἔπειτα ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ σπονδῇ τε γάῳ τε

ἔσται ὀδυρόμενος, φθινύθῃ δ' ἀμφ' ὀσέοφιν χεῖρας.

145

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

Ἀλγίον, ἀλλ' ἐμπης μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενόν περ.

ὣ γάρ πως εἴη αὐτάχρεστα πάντα βροτοῖσι,

ἰρῶτόν κεν ἔσται πατὴρ ἐλοίμεθα νόστιμον ἡμᾶρ.

134 ΠΕΤ. Ἀκυσάτω.

139 ΤΕ. Τίως, πρότερον.

148 ΑΥ. Αὐθαίρετα, αὐτόληπτα,
χωρὶς καμάτων.

‘ Ἀλλὰ σύ γ’ ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ’ ἀγρῆς

150

‘ Πλάζεσθαι μετ’ ἐκείνῳ· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,

‘ Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅτι τάχιστα

‘ Κρύβδην· κένη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.

Ἦ ῥα, καὶ ὥρσε συφορβόν· ὁ δ’ εἶλετο χερσὶ πέδιλα·

Δησιόμενος δ’ ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ’ ἔεν· ἐδ’ ἄρ’ Ἀθήνην

155

Λῆθην δὲ πρὸς θεοῖο κίων Εὐμαῖος ὑφορβός·

Ἀλλ’ ἦγε σχεδὸν ἦλθε, δέμας δ’ ἦκτο γυναικί

Καλῇ τε, μεγάλῃ τέ, καὶ ἀγλαὰ ἔργ’ εἰδῆν.

Στῇ δὲ κατ’ ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανέσσαι·

Οὐδ’ ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, ἐδ’ ἐνόησεν·

160

(Οὐ γάρ πω πάντεςσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·)

Ἀλλ’ Ὀδυσσεύς τε, κιώες τὲ ἴδον· καὶ ῥ’ ἐχ’ ὑλάοντο,

Κνυζήθμῳ δ’ ἐτέρωσε Δία θεοῖο φέβηθην.

Ἦ δ’ ἄρ’ ἐπ’ ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δ’ ὅτιος Ὀδυσσεύς·

Ἐκ δ’ ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,

165

Στῇ δὲ πάροιθ’ αὐτῆς· τὴ δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·

‘ Διοχρῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεύ,

‘ Ἦδη νῦν σὼ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ’ ἐπὶ κούρῃ,

‘ Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ δῖαρόν τε

‘ Ἐρχοῖθον πρὸς αἶψα πεικλυτὴν· ἐδ’ ἐγὼ αὐτῇ

170

‘ Διὸς δὲ σφῶν ἔσομαι, μεμαῖα μάχεσθαι.

Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσασατ’ Ἀθήνη·

Φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον εὐπλυνῆς, ἥδ’ ἐχίωνα,

156 ΔΗ. Ἐλαθεν.

159 ΑΝ. Ἀντικρὺ τ’ ὀφρύας.

163 ΚΝΥ. Ἦτοι πομπῆς, ἢ καὶ
κλαυθμὸς ποιῶν ἤχη· τὴ κνῶν ἰδίωμα
φωνῆς κνῶν.

165 ΕΚ. Ἐξῆλθεν δὲ. ΤΕΙ. Ἐνίκα

θρηγικόν· τὸ περίφραγμα.

168 ΦΑ. Λέγει.

169 ΑΡ. Κατασκηνάσαντες.

Θῆκ' ἀμφὶ σήθεσσι· δέμας δ' ὤφελλε κ' ἥβην.

Ἀψ δὲ μελαγχροῖς ἤνυσεν, γναθμοὶ δὲ τάνυσαν·

Κυάνεα δ' ἐγένοντο * ἐθειράδες ἀμφὶ γένειον.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

κίεν ἐς κλισίην· θάμβησε δὲ μιν φίλος υἱός.

καρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματά, μὴ θεὸς εἴη,

καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσήδα·

· Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον, ἢ παρόιθεν,

Ἄλλα δὲ εἶματ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς σὺν ἔθ' ὁμοῖος.

Ἡ μάλα τίς θεός ἐστι, τοὶ ἔρανον εὐρὺν ἔχουσιν.

Ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοὶ κεχαρσμένα δώσωμεν ἱρά,

Ἡδὲ χρύσεια δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.

Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς

οὐ τίς τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις;

Ἀλλὰ πατὴρ τέός εἰμι, ἔ' ἔνεκα σὺ σεναχίζων

πάχης ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καδ δὲ παρειῶν

δάκρυον ἤκε χαμαῖζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεὶ.

Ἡλέμαχος δ', (ἔ γάρ πω ἐπέειθετο ὃν πατέρ' εἶναι,)

Ἐξαυτὶς μιν ἔπεισεν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

οὐ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐστι, πατὴρ ἐμός· ἀλλὰ με δαίμων

θέλγῃ, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος σεναχίζω·

οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο

ὦ, αὐτῷ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,

ῥηϊδίως ἐθέλων θεῇ νέον, ἠδὲ γέροντα.

174 ΩΦ. ΗΥΞΗΣΕΝ.

175 ΓΝΑΘ. ΓΝΑΘΟΙ. ΤΑ. Ἐτά-

ησαν.

185 ΔΩ. Ἀναθήματα, ἀγάλματα.

188 ΣΤΕ. Στενάζων, λυπόμενος.

196 ΜΗ. Ἐπινοήσοι, πράξοι.

* al. γενεάδες.

Ἦ γάρ τι νέον ἦδα γέρων, ἔπεικέα ἔοσο,

Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἱ ἔρανόν εὐρυὸν ἔχουσι.

200

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Τηλέμαχ', ἔσέ μοι εἴκε φίλον πατέρ' ἐνδον ἐόντα

Οὔτε τί θωμάζειν περὶ σῶν, ἔτ' ἀγάαδ'.

Οὐ μὲν γάρ τι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.

Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοῖσδε, πατρὶν κακὰ, πολλὰ τ' ἀνατλάς,

205

Ἦλυθον εἰκός μ' ἔτι πατρὶδα γαῖαν.

Αὐτὰρ τι τόδε ἔργον Ἀθηνᾶης ἀγέλης,

Ἦ τέ με πῶν ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃ· (δύναται γάρ·)

Ἄλλοτε μὲν πῶν ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὐτε

Ἄνδρ' ἐνέω, καὶ καλὰ περὶ χροῖ εἶματ' ἔχοντι.

210

Ῥηίδιον δὲ θεοῖσι, τοῖ ἔρανόν εὐρὺν ἔχουσι,

Ἦμιν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσται.

Ὡς ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἔειπε Τηλέμαχος δὲ

Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐοδὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.

Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὕφ' ἡμέρος ὦρτο γόοιο·

215

Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον, ἢ τ' οἰωνοὶ

Φῆναι, ἢ αἰγυποὶ γαμψώνυχες, οἷσι τε τέκνα

Ἀχρόται ἐξείλοντο, πάρος περ ἐνὶ χροῖα.

Ὡς ἄρα τοῖ γ' ἐλεεινὸν ἔα' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.

Καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡέλιος,

220

Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·

Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νῆϊ σε ναῦται·

203 ΠΕ. Περισσὸν καὶ τὸ προσῆκον·
παρὰ τὸ ὅσιον, γίνεται περὶ σῶν, ἐκλά-
σει ἔοις ω. ΑΓ. Ἐκπληττέσθαι.

205 ΑΝ. Ὑπομείνας.

214 ΑΜ. Περιπλακεῖς.

216 ΑΔ. Οἰκτρότερον.

217 ΑΙ. Γύπες.

218 ΑΓ. Θηρευταί, κυνηγοί. ΕΞ.
Ἀφείλοντο. ΠΕ. Πτῆναι δυνάμενα.

219 ΕΙ. Ἐχέον, ἔταζον.

Ἦγαγον

Ηγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;

Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς· 225

Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τεκνὸν, ἀλήθειαν καταλέξω,

μήκεές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἳ τε καὶ ἄλλες

ἠδ' ἄρ' ὅπως πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.

αἳ μ' εὐδοντ' ἐν νηὶ Ἰοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες

αἰτθεσιν εἰς Ἰθάκην· ἔπρον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα, 230

αἰχλὸν τε, χρυσὸν τε ἄλλης, ἐοθιὰ θ' ὑφαντίω.

καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.

ὣν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμεν, ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,

ἔφρα κὲ δυσμενέεσσι φόνος πέρι βελεύσωμεν.

ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας δριφθήσας καταλέξον, 235

ἔφρ' εἰδῶ, ὅσοι τε, καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσὶ

αἳ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας,

ῥάσσομαι, εἴ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,

ἢ ἢ ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλας. 240

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίω ἤδα·

ὦ πάτερ, ἦτοι σέο μέγα κλέος αἰὲν ἄκρον,

ἔφρας τ' αἰχμητὴν ἔμμεναι, καὶ ἐπίφρονα βελήν.

ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγῃ μ' ἔχθ'· εἰδὲ κεν εἴη,

ἄνδρες δύο πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.

ἠγητῶν δ' ἔτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκές, εἰδὲ δύο σῆαι, 245

ἀλλὰ πολὺ πλείονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.

ο ΕΠ. Ἐδωκαν.

6 ΕΙ. Μάθω.

8 ΑΝ. Ἐξιῶσθαι.

9 ΔΙ. Ζητήσομεν.

242 ΕΠ. Συνετόν.

245 ΟΙ. Μόναί.

246 ΕΙ. Γνώση, μαθήση.

- ' Ἐκ μὲν Δελιχίοιο δ' ὧς ἔ πεπτήκοντα
 ' Κῆροι κεκερμένοι, ἔξ δ' ὁρητῆρες ἔπονται·
 ' Ἐκ δὲ Σάμης πώϊσρες τε καὶ εἴκοσι κῆροι ἕασιν,
 ' Ἐκ δὲ Ζακύνθῳ ἕασιν εἴκοσι Φῶτες Ἀχαῶν, 250
 ' Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
 ' Καί σφιν ἄμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ, ἔ θεῖος αἰοίδος,
 ' Καὶ δοιὼν θεράποντες, δαήμενε δαιτρωσυνάων.
 ' Τῶν εἰ κεν πάντων ἀντήσμεν ἔνδον ἑόντων,
 ' Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας δσποτίσσαι ἐλθάν. 255
 ' Ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
 ' Φράζεο· ὃ κεν τις νῶϊν ἀμύνοι παρὲφρονι θυμῷ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
 ' Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δ' ἐπώθεο, καὶ μευ ἔκχεσον,
 ' Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθήνη, σὺν Διὶ πατρὶ,
 ' Ἀρκέσῃ, ἢ εἰ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζω. 260
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 ' Ἐδῶλό τοι τάτω γ' ἐπαμύντορες, τὰς ἀγορεύεις,
 ' Τῷ περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὥτε καὶ ἄλλοις
 ' Ἀνδράσι τὲ κρατέεσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι. 265
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
 ' Οὐ μὲν τοι κείνω γὰρ πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
 ' Φυλόπιδος κρατερῆς, ὅποτε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 ' Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρης.

248 ΚΕ. Ἐπίλεκτοι. ΔΡΗ. Ὑπη-
ρεῖ.

249 ΠΙ. Τέσσαρες.

252 ΜΕ. Ὅσομα κύριον.

253 ΔΑΙ. Μαγειρικῶν ἔργων.

254 ΑΝ. Μετάχομεν.

255 ΠΟ. Πολὺ πικρῶς καὶ διὰ
λείπει ᾧ, δίδω, ἢ τοιαῦτό τι.

256 ΑΜ. Βοηθόν.

261 ΑΡ. Βοηθήσει.

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
 Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλῃ·
 αὐτὰρ ἐμὲ πρὸτ' ἄστυ συδῶτης ὕστερον ἄξῃ,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἥδ' ἑ γέροντι.
 οἱ δὲ μ' ἀτιμήσασι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
 ἔν περ καὶ Διὶ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε,
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθ'·
 ἀλλ' ἦτοι πάνεσσι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
 κελιχίοις ἐπέεσσιν ὄξυγυδῶν· οἱ δὲ τοι ἔχῃ
 ἴσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἥμαρ.
 ἄλλο δὲ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅπῳ ὅτε κέν πολυέταλος ἐνὶ φρεσὶ θῆσθ' Ἀθήνη,
 εὐσώ μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
 ὅσα πρὸς ἐν μεγάροισιν δῆρ' ἴα τόλχεα κείπαι,
 εἰς μυχὸν ὑψηλῇ θαλάμῃ καταθῆναι αἰέρας
 πάντι μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 παρφάσθ', ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν παθέοντες,
 ἐκ καπνῷ κατέθῃ· ἐπεὶ οὐδέ τι πῖσιν ἐώκῃ,
 οἷά ποτε Τροίλῳδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ κατήκισα, ὅσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
 Πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,

270 ΕΡ. ἔρχε.

272 ΑΞ. Κομίσει.

275 ΤΕ. Καρτερησάτω.

277 ΒΕ. Βλήμασι.

278 ΑΦ. Ἀνοίαν, μαριῶν.

279 ΠΑ. Παραινῶν, συμβουλεύων.

282 ΘΗ. Ἐμδάλῃ.

285 ΜΤ. Εἰς τὸ ἐσώτατον.

287 ΠΑΡ. Παραπιῖσαι, παραλογί-
σασθαι, συμβουλεύσαι. ΜΕ. Ἀπὸ τοῦ,
ἐρωτῶσιν.288 ΚΑ. Ἐξω καὶ χωρὶς τοῦ καπνοῦ.
ΕΩ. Ὅμοια ἦν.290 ΚΑ. Βέελαπται, ἠφάνισται. ΑΥ.
Ὁ καπνός.

- * Μήπως οἶνωθέντες, ἔρην σήσαντες ἐν ὑμῖν,
 * Ἀλλήλους τρώσπε, καταισχύνῃτε τε δαῖτα,
 * Καὶ μνησύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκετ' ἄνδρα σιδήρος.
 * Νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγαντα καὶ δύο δῆρε 295
 * Καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέδω·
 * Ὡς ἂν Πηιδύσαντες ἐλοίμεθα· τὲς δέ κ' ἔπειτα
 * Παλλὰς Ἀθηναίη θείλῃ καὶ μητίετα Ζεὺς.
 * Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σύ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆπιν·
 * Εἰ ἐτέον γ' ἐμός ἐσσι, ἔα αἵματος ἡμετέροιο, 300
 * Μή τις ἔφητ' Ὀδυσσῆος ἀκασάτω ἐνδον ἐόντος,
 * Μήτ' ἔν Λαέρτης ἴσῳ τόλῃ, μήτε σὺδῶτης,
 * Μήτε τις οἰκῶν, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
 * Ἄλλ' οἴοι σύ τ', ἐγὼ τε, γυναικῶν γινώσκωμεν ἰθύν.
 * Καί κε τέο δμῶων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν, 305
 * Ἡμῶν ὅπῃ τις νῶ τίς καὶ δέιδε θυμῷ,
 * Ἡδ' ὅτις σὺν ἀλέγῃ, σὲ δ' ἀτιμᾶ πῖον ἐόντα.
 * Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·
 * ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπτά γ' οἶω
 * Γνώσσει· ἔ μιν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν 310
 * Ἀλλ' ἔπει τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἶω
 * Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ γ' ἐφράζεσθαι ἄνωγα.

292 ΟΙ. Μεθυοθέντες.

294 ΑΥ. Πέρι χειρὸς γὰρ ἀνὴρ πρὸς φόρον, παρακαταμένου σιδήρου. ΕΦ. Ἐρεσίζει.

295 ΝΩ. Ἡμῖν. ΟΙ. Μόνοις.

296 ΚΑΛ. Καταλιπεῖν, ἀντὶ τοῦ, κατάλιπε.

302 ΙΣ. Ἐπιστάτω.

304 ΙΘ. Τὴν ἀλγυνίαν διδάσκειν.

305 ΠΕΙ. Διάπειραν ληψάμεθα.

306 ΔΕΙ. Φοβεῖται.

307 ΑΛ. Διὰ φρογτίδος ἔχει. ΑΤ. Ἀτιμαζει.

310 ΧΑ. Ἡτοι ἀφροσύνας, ἢ κεχασμένα καὶ ἐκλυτοὶ φρένες, ἢ σκαιὰ καὶ ἀβέλτεροι τῇ ἀλγυνίᾳ.

311 ΚΕΡ. Ὁφελος.

Δηθὰ γὰρ αὐτῶς ἔσῃ ἐκάστῃ περητίζων,
 Ἔργα μετερχόμενος· τί δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι
 Χρήματα δαρδάνησιν ὑπέρβιον, ἔδ' ἐπὶ Φειδῶ. 315
 Ἀλλ' ἦτοί σε γυναικάς ἐγὼ δεδάαδ' ἄνωγα,
 Αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλητῆες εἰσιν·
 Ἀνδρῶν δ' ὅκ' ἂν ἐγὼ γε κατὰ σκεθμῆς ἐθέλοιμι
 Ἡμέας περᾶζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεαδ',
 Εἰ ἐτέον γέ τι οἶδα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο. 320
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νῆς εὐεργής,
 Φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἐπαίρους·
 δ' ὅτε δὴ λιμὸς πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 καὶ μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν, 325
 εὐχεα δέ σφ' ἀπέπεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
 ὅτῃκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 Ὡς κήρυκα παρέσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἀμφὶ γέλοιον ἐρέοντα παρὲς Πηνελόπειαν,
 ὅνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγρῷ, νῆα δ' αἰνῶν
 ἔστυδ' ἀποπαλείειν· ἵνα μὴ δείσας ἐνὶ θυμῷ
 Ῥθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
 ὣς ἡ στυγερὴ κήρυξ, καὶ δῖος ὑφορβός,
 τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀμφελίης, ἐρέοντε γυναικί.

314 ME. Διὰ στυγρῆς ἔχον.

316 ΔΕ. Μαθήσιδα.

 317 NH. Σημαίνει τὰς ἀμαρτωλὰς·
 ἀπὸ τῆς εὐσεβείας, γίνετ' εὐσεβεῖς, εὐσε-
 βῆς ἔτι καὶ ἀπὸ τῆς νηλητῆς, νηλητῆες,
 νηλητῆς γίνετ' ἡ παρὰ τῆς νηλητῆος
 νηλητῆς, καὶ τῆς ἀλιτείας, ὅ σημαίνει τὸ ἀ-
 λειτεῖν. καὶ διὰ τὸτο, τῆς ἀλιτείας διὰ τῆς

 γραφομένης, τὸ νηλητῆς γράφεται διὰ τὴν
 ἢ ὅτι οἱ Αἰολοὶς ἔτραπον τὸ ἰ εἰς ἡ.

318 ΣΤΑΘ. Νῦν, τὰς οἰκίας.

331 ΔΕΙ. Φοβηθεῖσα.

333 ΣΥΝ. Συνέδραμον, συνεπλή-
 σαν.

334 ΕΡ. Εἰπεῖν ὀφείλοντες.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμον Δῖος βασιλῆος,

335

Κῆρυξ μὲν ῥα μέσσησι μὲν δμῶϊσιν ἔειπεν·

Ἦδη τοι, βασίλεια, φίλος παῖς εἰλήλαθε.

Πηνελόπεια δ' εἶπε συζῶντος ἄγχι παρθεῖναι
Πάνθ', ὅσα οἱ φίλος ἦς ἀνώγα μνηστῆρα.

340

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,

Βῆ ῥ' ἱμῶν μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε, μέγαρόν τε.

Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφισαν τ' ἐνὶ θυμῷ·

Ἐκ δ' ἦλθον μέγαροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,

Αὐτῷ δὲ προσάροιθε θυράων ἐδρῶντων·

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβη παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·

345

ὦ φίλοι, ἣ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεται

Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδ' ὁ φάρμακός οἱ ἐτελέεσθαι.

Ἄλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις δόξει·

Ἔς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα

Κείνοις ἀγφείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι.

350

Οὐπω πᾶν εἶρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἶδε νῆα,

Στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,

Ἰστία τὲ σέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.

Ἦδ' ὅτ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεον οἷς ἐτάροισι·

Μὴ τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνωμεν· οἶδ' ἤδ' ἔνδον·

355

Ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἣ εἰσίδον αὐτοὶ

Νῆα παρερχομένην, πλὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κίχηναι.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀνστήντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.

Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,

341 ΤΑΣ. Ἐπὶ τὸς οὐς.

342 ΚΑ. Ἐλυπώθησαν, ἐλύγνασαν.

343 ΕΚ. Ἐξῆλθον δέ.

350 ΑΓ. Ἀπαγγέλωσιν, εἰπώσιν.

353 ΣΤΕΛ. Συσείλοντας.

357 ΚΙΧ. Καταλαβῆν.

- 335 Ὀχέα δὲ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες. 360
 ὅτοιοι δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἐδὲ τιν' ἄλλων
 ἴων, ἔτε νέων μεταίξιν, ἔτε γερόντων
 οἷσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 340 «ὦ πόποι, ὥς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 ἤματα μὲν σκοποὶ ἴζον ἐπ' ἄκρας ἠνεμοέσας 365
 αἰὲν ἐπασύτεροι· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι,
 οὐποτ' ἐπ' ἡπείρᾳ νύκτ' ἄσασμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 Νηὶ Ἰοῇ παλείοντες ἐμίμνομεν ἧῶ δῖαν,
 Γηλέμαχον λοχρῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
 345 αὐτὸν· τ' δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἰκάδ' ἐδάμω· 370
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδ' οἱ φραζόμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
 Γηλεμάχῳ· μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· ἐγὼ οἶω,
 γέτε γὰρ ζῶντος, ἀνύσσειαί τάδε ἔργα.
 αὐτὸς μὲν γὰρ Ὀπτισημῶν βαλῇ τε νόῳ τέ·
 350 λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν. 375
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κείνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιῆς
 εἰς ἀγορὴν· ἐγὰρ τι μεθυσέμενά μιν οἶω,
 ἀλλ' ὀπτομηνίσθ', ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς,
 οὐνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπιομεν, ἐδ' ἐκίχημεν.
 355 οἱ δ' οὐκ αἰνήσασιν ἀκρόντες κακὰ ἔργα, 380
 μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσσωσι
 Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.

362 ME. Συγκαθίσθαι.

364 KA. Τῆς ἐπιβλήτης.

365 ΣΚΟ. Καλὰ σκοποὶ. ΑΚ. Ἐπὶ
 ὑψηλὰ τέταρα μέρη τῶ ὄρων.

366 KA. Δύνοντι.

367 ΑΣ. Ἐκαθευδῆσάμεν.

368 EM. Ἐμένομεν.

369 ΦΘΙ. Ἀνέλωμεν.

373 AN. Ἀνυσθῆναι.

376 OM. Ἀθροῖσαι, συναγαγεῖν.

377 ME. Παριάσσειν.

378 AP. Ὀργισθῆσαι.

379 EP. Κατεσκευάζομεν.

381 ΕΞ. Διώξωσι.

- ' Ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγρᾶ νόσφι πύλῃ, 385
 ' Ἡ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 ' Δασάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὐτὲ
 ' Κένε μητέρα δοῖμεν ἔχειν, ἥδ' ὅς τις ὀπύροι.
 ' Εἰ δ' ὑμῖν ὁδὸς μῦθος ἀφανδάνη, ἀλλὰ βέλεσθε
 ' Αὐτὸν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
 ' Μὴ οἱ χρεῖματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ ἔδωκεν
 ' Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος 390
 ' Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμεναι· ἡ δ' ἂν ἔπειτα
 ' Γήμαιθ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
 ' Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγρόντο σιωπῇ.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσυ φαίδιμ' υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτ'· 395
 ' Ὅς ῥ' ἐκ Δελιχίης πολυπύργου, ποιήεντος,
 ' Ἠγεῖτο μνηστῆρος· μάλιστ' δὲ Πύρρῳ Πύρρον
 ' Ἠνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν.
 ' Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ' ὦ φίλοι, ὅκ' ἂν ἐγώ γε κατακτείνην ἐθέλοιμι 400
 ' Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι
 ' Κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βελάς·
 ' Εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο θεμιστές,
 ' Αὐτὸς τε κλένεω, τίς τ' ἄλλος πάντας ἀνώξω·

383 ΦΘΕ. Φθάσωμεν, προλάβωμεν.
 ΕΛ. Ἀελόντες.

385 ΚΑ. Τετέγι καδ' ἑαυτές. μὴ
 τοῖς ἀπῶσι μερίσωμεν. ΗΜ. Καδ' ἑ-
 αυτές.

386 ΟΠ. Γαμοῖ.

387 ΑΦ. Ἀπαρέσκει.

389 ΘΥ. Τὰ τῇ ψυχῇ ἡδονὴν πα-
 ρέχοντα. ΕΔ. Ἐδίδωμεν.

391 ΜΝΑΣ. Μνηστεύσθω.

392 ΓΗ. Γαμηδείη. ΠΟ. Παρά-
 χροι. ΜΟΡ. Εἰμαρμέναι.

402 ΕΙΡ. Ζητήσωμεν.

403 ΑΙ. Ἐπιπύσωσι, συγκαλάσθωσι.

Εἰ δὲ κ' ἀποτρωπῶσι θεοὶ, παύσεσθαι ἄνωγα.

405

ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' Ὀπιδανὲ μῦθος·
αὐτὶς ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἐλθόντες δ' ἐκάθισεν ἐπὶ ξυστοῖσι θρόνοισιν.

Ἡ δ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε Πηνελόπεια,
μνηστῆρες φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·

410

οὕτω γὰρ ἔπαυσε ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλεθρον·
ἦρξ γάρ οἱ ἔειπε Μένειος, ὅς ἐπεύθετο βαλᾶς.

ἣ δ' ἰέναι μέγαρόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·

ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,

τῇ ῥα πρῶτ' αἶψα μὲν τέκος πύκα ποιητοῖο,

415

τα παρειάων χορμῇ λιπρῶτ' κρήδεμνα·

ἄντιον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἄντιον, ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δὲ σε φασὶν

ἐν δῆμῳ Ἰθάκης μετ' ὀμήλικας ἔμμεν' ἄριστον

βαλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οἶσθα ἄρα τοῖς ἔησθα.

420

Μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε, μόρον τὲ

ράπῃς, ἔδ' ἰκέτας ἐμπάζεις, οἷσιν ἄρα Ζεὺς

Μάρτυρος; ἔδ' ὅσῃ κακὰ ράπῃν ἀλλήλοισιν.

Ἡ οἶσθα, ὅτε δεῦρο πατὴρ τέος ἵκετο Φεύγων,

Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λῆν,

425

οὐνεκα λήϊσῃσιν ὀπιπόμενος Ταφίοισιν

405 ΑΠΟ. Ἀποτρέπωσι, κωλύουσιν.

419 ΔΗ. Ἐν τῇ πόλει. ΟΜΗ. Ἐν ὀμήλει.

420 ΕΗ. Ὑπάρχεις.

421 ΜΑΡ. Μαιόμενοι.

422 ΡΑΠ. Κατασκευάζεις. ΙΚΕ.

423 ΠΡΟΣΔΕΧΟΜΕΝΟΣ ΙΚΕΤΑΣ ὠνόμασεν, ὡς ἂν

τις εἴποι τὸς ἰκετοδόχους. ὥσπερ χρῆται λέγονται οἱ ὀφείλοντες, καὶ οἱ δανείζοντες.

423 ΜΑΡ. Μάρτυς κατὰ Ἰωνας.

ΟΣ. Οὐ θέμις ἐστίν.

425 ΥΠ. Φοβηθεὶς, εὐλαβηθεὶς.

426 ΕΠ. Ἐπακολουθῶν.

Ἦκαχε Θεαρωτῆς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν
 Τόν ῥ' ἔθελον Φθίσαι, καὶ Διπορρῆσαι Φίλον ἦτορ,
 Ἦδὲ κατὰ ζῶνιν Φαγῆειν μῆρσι κέα πολλήν·
 Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔχεθεν, ἱερλῆς πέρ.
 Τῷ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναῖκα,
 Παιδά τ' Διοκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀχαχίζεις.
 Ἀλλά σε πάυσσασθαι κέλομαι, ἔ' ἀνωγέμεν ἄλλης.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβη παῖς, ἀντίον ἤδα·

Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 Θάρσ', μή τοι ταῦτα μὲν Φρ·σὶ σῆσι μελόντων.
 Οὐκ ἔσθ' ἔστος ἀνὴρ, ἔδ' ἔσεται, ἔδὲ γήηται,
 Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶ υἱεὶ χεῖρας ἐποίσῃ,
 Ζῶνός γ' ἐμέθεν καὶ ἔπει χθονὶ δερκομῆρσι.
 Ὡδὲ γὰρ ἐξέρεω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται,
 Αἰψά οἱ αἶμα κελαϊνὸν ἐρώσῃ περὶ δαρή·
 Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ Πηολίπορτος Ὀδυσσεὺς
 Πολλάκι γένασιν οἷσιν ἐφασάμηνος, κρέας ὀπίον
 Ἐν χεῖρας ἐθήκεν, ἐπέχε τὲ οἶνον ἐρυθρόν.
 Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ Φίλτατός ἐστιν
 Ἀνδρῶν· ἔδὲ τι μὲν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
 Ἐκ γε μνηστῆρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔς' ἀλέασθαι.
 Ὡς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 Ἦ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Φίλον πόσιν· ὅφρα οἱ ὕπνον

427 ΑΡ. Φίλοι.
 428 ΑΠ. Διαφθίρειται.
 429 ΖΩ. Τὸν βίον, τ' τ' ἐσίας πι-
 ρηκτικόν.
 431 ΑΤ. Ἀτίμως.

443 ΕΦ. Ἐπικαθίστας.
 444 ΕΠ. Ἐπιδωκεν.
 446 ΤΡΟ. Φοβεῖσθαι.
 449 ΣΙ. Ποικίλως κατισκευασ-
 μένα.

Ἦδ' ὅτ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ἐσπερίος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ ἡεὶ δῖος Ὑφορβῶς

Ἠλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον Ἰππιδάδων ὠπλίζοντο,

ἔνν' ἱερδύσαντες ἐνιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη

ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆα,

ἰάβδω πεπληγυῖα, πάλιν πῖνσε γέροντα·

συρὰ δὲ εἴματα ἔασε παρὶ χροῖ· μή ἐ συβώτης

νοίῃ ἐσίντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπέτῃ

ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἥλθες, δῖ' Εὐμαίε· τί δὴ κλέος ἔς' ἀνὰ ἄστυ;

Ἡ ῥ' ἦδη μνηστῆρες ἀγῆνορες ἔνδον ἔασι·

Ἐκ λόχῃ; ἢ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύα) οἴκαδ' ἰόντα;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·

οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,

Ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἀνωγχε

Ἀγγελίῳ εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀποπέεσθαι.

Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὤκυν

Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.

Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδά, τὸ γὰρ ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν,

Ἦδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν,

453 ΕΠ. Ἐπιστημόνως.

457 ΛΥ. Εὐτελῆ, ἢ λαμπρά. ΧΡΟ. ἢ σώματι.

459 ΕΙ. Φυλάξαιτο.

466 ΚΑΤ. Ἀνύοντα, ἢ κατελθόντα, πορευόμενον.

468 ΩΜ. Ὁμοῦ συνέβαλε, συνέ-
ρχεν.

471 ΥΠ. Ἀντὶ τοῦ, ἔξω τῆς πόλεως.

ΕΡ. Ὁ σωρὸς τῶν λίδων ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἑρμαῖον ὀνομάζεται· ἢ πάθος ἰώμεν-
βωμός· ἢ λόφος Ἑρμαῖου· ἢ ὡς ἐπὶ τινος
λόφου Ἑρμῆς ἰδρυμένον. Ἑρμῆς, κατὰ Διὸς
κέλευσιν ἀνελὼν Ἀργον, τὴν τῆς Ἰῶς φύ-
λακα, ἢ χθὴν ὑπὸ δίκην, ἤρας αὐτὸν καὶ
τῶν ἄλλων ἀγαγόντων Διὶ εἰς κρίσιν, ὅτι
πρῶτος ἐπιβέβληκε δαιμόνων θνητῶν μι-
άσματι τὴν Ἀργον, καὶ ἀνηρέκει· κρίνοντας
τὰς

• Ἦα κιὼν, ὅτε νῆα Ἰσὴν ἰδομένην κατιῶσαν
 • Ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
 • Βεβρίθῃ δὲ σάκεας καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
 • Καὶ σφέας ὠϊώδην τὲς ἔμμεναι· ἐδὲ τι οἶδα.

475

Ἦς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
 Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν παύσαντο πόνε, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνυντο· ἐδὲ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνε δῶρον ἔλοντο.

480

Ἢ τὲς θεὸς εὐλαβεῖσθαι μὲν τὸν Δία, τὸ
 ὑπόδικον γεγενησθαι τῇ Ἑρμῇ ταῖς ἑαυ-
 τῷ παραγγελίαις· ἅμα Ἢ ἀφωσιωμένους
 τὸ ἄγος, καὶ τῆς ἀνδραφονίας ἀπολύοντας,
 αἷς εἶχον ὀργῇ προσβαλεῖν αὐτὰ τὰς
 ψυχὰς, καὶ ἔτως ἐπισωρευθῆναι πρὸς
 τοῖς ποσὶ τῷ Ἑρμῇ ψήφων πλῆθος. ὁδὲν
 καὶ τὲς ἀνδράπνευ ἀχρεῖς ἔσιν, εἰς τιμὴν
 τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τὰς ὁδὲς, διὰ τὸ τὸν θεὸν

εἶναι τέτων καθυγιμόνα, καὶ ἐπίτροποι τῶν
 ἐκδημούντων, σωρὲς ποιεῖν λίθων· καὶ
 διάγοντας προσβάλλειν λίθους, καὶ τέ-
 τες καλεῖν Ἑρμαίους λόφους· ἔστι δὲ λό-
 φος, πᾶν τὸ εἰς ὕψος μετῴρον. ἢ δι'
 ἰστορίαν παρὰ Ἀντικλείδῃ.

474 BE. Ἐβεβάρετο, ἐπιπλήρωτο.

475 MI. Ὑπνέθησα.

478 PO. Τῷ περὶ τὸ δεῖπνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

Τῇ ΙΕ τῇν πόλιν ἰλθὼν Τηλέμαχος διηγῆται τῇ μητρὶ Πηνελόπεια τὴν ἀποδημίαν
καὶ τὰ κεφάλαια ὑστερον δ' Ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ Ξεῦμαίῳ εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν
ῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστῆρων εἰσέρχεται. ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς δ'
ἀναγνωρίζει τὴν δισπότην καὶ ὡς Εὐμαιος μὲν εἰς τὰς ἀγρὰς ὑπογράφει, Ὀδυσσεὺς
αὐτοῖς μένει.

Ῥῶ βάλες, αἰπόλε τέ, μνηστῆρ τε, κύων ὃν ἀνέγνω.

ΗΜΟΣ δ' ἡλεγχόμενα φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
Δὴ τότε ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσασθαι καλὰ πέδιλα

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο·

ἔλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρῃ,

ἔσθ' ἰέμενος, καὶ εἶον προσέειπε συβώτῳ·

5

Ἄτ' ἤτοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ἐς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ

ὀψεται (ὅ γάρ μιν πρὸς δέν πρῶτον παύσεσθαι οἶω

ἑλαιοῦ τε συζυγίου, γόοιό τε δακρυόεντος,

4 ΠΑ. Ταῖς χερσὶ.

F f 3

· Πρὶν

' Πρίν γ' αὐτὸν μ' εἰσέδηται·) ἀτὰρ σὶ γ' ὦδ' Ἰππιδέλλω,
 ' Τὸν ξείνον δύσηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκείθι
 ' Δαῖτα πτωχούη· δώσθ' δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
 ' Πύρνον καὶ κατόλλιν· ἐμὲ δ' ἔπως ἐστὶν ἀπαντας
 ' Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
 ' Ὁ ξείνος δ' εἰ περ μάλα μινίη, ἄλγιον αὐτῷ
 ' Ἔσθ'· ἧ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ' Ω φίλος, εἴδ' ἐπὶ αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
 ' Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν, ἢ κατ' ἀγροῦς,
 ' Δαῖτα πτωχούειν· δώσθ' δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
 ' Οὐ γὰρ ἴππιδε μοῖσι μέλειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
 ' Ὡς Ἰππιδελαμνῶν σημάντορ πάντα πιθέσθαι.
 ' Ἀλλ' ἔρχε· ἐμὲ δ' ἄρ' ἀνὴρ ὄδε, ὃν σὺ κελεύεις,
 ' Αὐτίκ', ἐπεὶ με πυρὸς θερέω, ἀλέη τέ γ' ἔμῃ·
 ' Αἰνῶς γὰρ τάδε εἴματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσῃ
 ' Στίβη ὑπὸ πόδι· ἑκάθεν δέ τι ἄστυ φάτ' εἶναι.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
 Κραιπνὰ ποδὶ προσβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆροισι φύτλιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Ἐγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
 Αὐτὸς δ' εἴσω ἵεν, καὶ ὑπέρβη λαῖνον ἑδόν.
 Τὸν δὲ πλὺν πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,

11 ΔΑΙ. Τὰ πρὸς τροφήν ἱπαιτιῶν.

13 ΑΝ. Ὑποδέχεται.

14 ΜΗ. Ὁργισθῇ.

17 ΕΡ. Κατέχεται.

20 ΤΗ. Τῆς διέσεως ἡλικίας.

21 ΣΗ. Τῷ ἐπιτάσσει, ἢ ἐπιτάττει.

23 ΠΥ. Πυρὶ θερμανθῶ. ΑΛ. Ἡ

Δερμασία ἢ ἡλίκ' σημαίνει καὶ τὴν ἀπὸ
φυγῆν.

25 ΣΤΙ. Ὁ παγετός ὁ ὀρμητικός.

26 ΒΕ. Ἐπορεύετο.

30 ΑΥ. Ἐνήκαται ἢ τάξις· τὸ γ'
ἐξῆς, αὐτὸς δ' ὑπέρβη λαῖνον ἑδόν, καὶ
εἴσω ἵεν.

Κώεα καστορνῦσαι θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι·

10 Δακρύσαισι δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

Δμωαὶ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,

καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.

35

Ἡ δ' Ἴεν ἐκ θαλάμοιο παίδων Πηνελόπεια,

ἰστέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·

15 ἀμφὶ δὲ παιδὶ Φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσαισι.

ῥύσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,

καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

40

Ἑλῆες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· ἔσ' ἔτ' ἐγὼ γε

Ὀψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νηὶ Πύλονδε

20 Λάτρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλῃ μὲν πατὴρ ἀκκήν·

Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὁπωπῆς.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·

45

Μήτηρ ἐμή, μή μοι γόον ὀρνυθῇ, μηδὲ μοι ἦτορ

ἔν σῆθεσσι ὄρινε, φυγόντι πῶρ αἰπὺν ὀλεθρον.

25 Ἀλλ' ὑδρηνάμην, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ' ἐλῶσαι,

εἰς ὑπερῶν ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

εὖχεο πᾶσι θεοῖσι, τελέεσας ἐκατόμβας

50

ῤέξειν, αἶκε πόθι Ζῶς ἀντίτα ἔργα τελέεσθαι.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδ' ἐλάσσομαι, ὅφρα καλέεσθαι

30 Ξεῖνον, ὅτις μοι κείθεν ἄμ' ἔσπετο δεῦρο κίοντι.

Τὸν μὲν ἐγὼ πρῆπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι·

Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα

55

32 ΚΩ. Προβάτων δαράς. ΚΑΣ.

κατορνῦσαι.

35 ΚΥ. Ἐφίλῃ. ΑΓ. Περιπύσ-

σμένοι.

37 ΧΡΥ. Καλῇ, χρυσοφόρῳ.

46 ΟΡ. Ἐγχεῖ.

47 ΟΡΙ. Τάραττε.

51 ΑΝ. Ἀντίμωρητα.

Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσπικνέειν ἔλθω.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔαλετο μῦθος.

Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθάρᾳ χροὶ ἐίμαθ' ἔλδοι,

Εὐχετο πᾶσι θεοῖσι, τελεέσας ἐκατόμβας

Ῥέξειν, αἶκε πόθι Ζεὺς ἀντίτα ἔργα τελέσῃ.

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἔκ μεγάραιο βεβήκει,

Ἐγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κυῖες πόδας δρογὶ ἐπόντο.

Θεωπέσῃν δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·

Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηῶντο.

Ἀμφὶ δὲ μιν μνηστῆρες ἀγῆνορες ἠγερέθοντο,

Ἐοῦλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βουασδομέουσιν.

Αὐτὰρ ὁ τ' μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πάλιν ὁμίλῳ,

Ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἦσθ, καὶ Ἀντιφός, ἡδ' Ἀλκίφρονης,

Οἱ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἐταῖροι,

Ἐνθα κατέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἑκάστα.

Τοῖς δ' ἐπὶ Πείραιος δερικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,

Ξείνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πόλιν· ἐδ' ἄρ' ἐτι δὴν

Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέσθ.

Τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον εἰπὲν·

Ἐγώ, Τηλέμαχ', αἰψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικάς,

Ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

Ἐγώ, Πείραι', εἴ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσθαι τάδε ἔργα·

Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγῆνορες ἐν μεγάροισι

57 ΑΠ. Ἦτοι ἰσόπτερος, ταχύς· ἢ
σὺν ἀπέπλη ὁ λόγος, ἀλλ' ὑπέμεινε, μὴ
ἔχων πλεόν. λέγει δὲ, ὅτι προσήκατο τ'
λόγον, τάχως ἤκουσεν Ἡρώδιαν δὲ,

ἴτοιμος λέγει.

73 ΤΡΑ. Ἐτράπη.

75 ΟΤ. Ἐπειξον.

Λάτρη κλίναντες, παπρώϊα πάντα δάσονται,
 Αὐτὸν ἔχοντά σε βέλομ' ἐπαυρέμεν, ἢ τινα τῶνδ'
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τέτοισι Φόνον κ' κῆρα Φυλεύτω,
 Δὴ τότε μοι χαίροντι Φέρειν πρὸς δάματα χαίρων.

80

80 Ὡς εἰπὼν, ξῆνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.

πὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὖ νυκτεάοντας,

85

λαῖναν μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμῶς τε, θρόνους τέ

ς δ' ἀσπαμίνθας βάντες εὐξέσας λίσσαντο.

85 ἐς δ' ἐπεὶ ἐν δμῳάῳ λίσσαν, κ' χρίσαν ἐλαίῳ,

65 μῦθ' ἄρα χλαίνας ἑλκας βάλλον, ἠδὲ χιτῶνας,

80 ῥ' ἀσπαμίνθας βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθηζον.

90

90 ῥινθα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρονται,

αἰλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ δ' ἑγυρέοιο λείβετος,

ψαδαί· παρ δὲ ξέστην ἐτάνυσσε τράπεζαν.

70 τον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρονται,

δάματα πόλλ' ὀπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.

95

95 ἡτήρ δ' ἀντίον ἵξε παρὰ σάθμον μεγάροιο,

μισμῷ κεκλιμένη, λέπ' ἡλάκατα σπῶφῶσα.

75 δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτόιμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλων.

75 πὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

οἷσι δὲ μύθων ἦρχε παΐφρων Πηνελόπεια·

100

100 ' Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσυναβᾶσα

Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἢ μοι σπνόμεσα τέτυκ'·

Αἰεὶ δάκρυς' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ ὧν Ὀδυσσεὺς

Ω, χεῖρ' αἶμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· εἰδὲ μοι ἔτλης.

81 ΕΠ. Ἐπειτροφῆσαι.

101 ΥΠ. Ἀνώγειον οἶκημα.

95 ΠΑ. Τῶν παρὰ μινόντων, καὶ
 χεῖρας μὴ σηπομένων.

102 ΛΕ. Κατακοιμηθήσομαι. ΣΤΟ.
 Στυαγμῶν αἰτία.

· Πρὶν

- * Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγνώστας εἰς τὸδε δῶμα, 105
 * Νόστον σὲ πατὸς σάφα εἰπέμεν, εἶπα ἄκαστος.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 * Τοὶ γὰρ ἐγὼ τι, μήτερ, ἀλήθειαν καταλέξω·
 * Ω, χόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμνία λαῶν·
 * Δεξάμενος δέ μ' ἐκείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν, 110
 * Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥσεί τε πατὴρ ἐὼν υἱά·
 * Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
 * Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
 * Αὐτὰρ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἔποτ' ἐφασκε
 * Ζῶε, εἰδὲ θανόντας, Ὀππιδονίων τευ ἀκῆσαι, 115
 * Ἀλλὰ μ' ἔς Ἀτρεΐδην δαρικλειτὸν Μενέλαον
 * Ἴπποισι περὶ πεμψε καὶ ἄρμασι κολλητῆσιν.
 * Ἐνθ' ἴδον Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἶνεκα πολλὰ
 * Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 * Εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 120
 * Ὅττι δὲ χρήζων ἐκὼν Λακεδαιμόνα διῖαν.
 * Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀλήθειαν κατέλεξα.
 * Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀμετρομήδης προσέειπεν·
 * ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 * Ἦθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες. 125
 * Ὡς δ' ὅπῃ ἐν ζυλόχῳ ἑλαφὸς κρατεροῖο λέοντος
 * Νεβρὸς κοιμήσεται νεηθρίας, γαλαθηνῆς,
 * Κνημὲς ἐξερέησι ἔσθ' ἄγκεια πιήεντα
 * Βοσκομένη, ὃ δέ τ' ὥκα εἴην εἰσήλυθεν εὐνὴν,
 * Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πόντον ἐφῆκεν 130

- Ἦς Ὀδυσσεὺς κένοισιν ἀεικέα πότμον ἐφύσθ.
 Αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπὸλλον,
 Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' εὐκλήμη ἐνὶ Λέσβῳ
 Ἐξ ἑρίδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλασεν ἀνασῆς,
 Καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί. 135
 Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.
 Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γηνοίατο πικρόγαμοί τε.
 Ταῦτα δ', ἃ μ' ἐρωτᾷς καὶ λίσσεται, σὺκ' ἂν ἔγωγε
 Ἀλλὰ παρὲξ εἵπομι παρὰ κλισίῳ, ἐδ' ἀπαύσω.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἴπει γέρον ἄλιος νημερτῆς, 140
 Τῶν ἐδὲν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, ἐδ' ὀππιδύσω.
 Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδεῖν κρατὲρ ἄλγ' ἔχοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψίδος, ἥ μιν ἀνάγκη
 Ἰχθὺς ὁ δ' ἐδύνατο ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπῆρετμοι, καὶ ἑταῖροι, 145
 Οἱ καὶ μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Ἦς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δερικλειτὸς Μενέλαος.
 Ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἔδοσαν δέ μοι ἔρον
 Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα Φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
 Ἦς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε. 150
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμῃος Θεοειδής.
 Ἦς γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃ Ὀδυσσεὺς
 Ἦτοι ὅδ' ἐσέφα οἶδεν' ἐμεῖο δὲ σώσῃς μῦθον
 Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, ἐδ' ὀππιδύσω.

134 ΦΙ. Ὁ Φιλομηλείδης, ὡς Φιλομήλου υἱός· ὁ γὰρ Πάτροκλος ἐδύναται δηλοῦναι, ὡς Φιλομήλας υἱός· ὅτι τὰ ἀπὸ μητέρων ἐχηματίζει ὁ Ποιητής· καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον σὺκ' οἰκείον ἦν ἐπὶ

Πατρόκλη. Καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο ἢ πάντες Ἀχαιοί· Καὶ ἐν Ἰλιάδι ἢ λέγει, Νῦν τις ἐνηΐης Πάτροκλῃ δειλοῖο Μνησάδῳ.

- * Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τὲ τραπέζῃ,
 * Ἐσίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάναι,
 * Ὡς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρὶδι γαίῃ
 * Ἦμενος, ἣ ἔρπων, τὰδ' ἐπευθόμενος κακὰ ἔργα,
 * Ἐστίν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ.
 * Τοῖον ἐγὼν οἶωνόν ἐυσέλμυς ἐπὶ νηὸς
 * Ἦμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πειθόμενος Πηνελόπεια·
 * Αἱ γὰρ τῶτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον ἔη·
 * Τῷ κε τάχα γνώης φιλότῃτά τε, πολλὰ τε δῶρα,
 * Ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε πωαντόμενος μακαρίζοι.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Μνηστῆρες δ' ἵππευον Ὀδυσσῆϊ μέγα ῥοιό
 Δίσκωσιν ἔρποντο, καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
 Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πῆρ πάρος ὕδριν ἔχουσιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνησὸς ἔλυσεν, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
 Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἱ τοπαῖρ' ἑπὶ,
 Καὶ τότε δὴ σφιν εἶπε Μέδων, (ὅς γάρ ῥα μάλιστ'
 Ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίνετο δαιτί·)
 * Κῆροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοισι,
 * Ἐρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' ἐντυγνόμεθα δαῖτα·
 * Οὐ μὲν γάρ τι χεῖρισιν ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσδαμ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ καιεπτόντας,
 Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμῆς τε, θρόνους τε,

158 ΕΡ. Καὶ ὀλίγοι προσερχόμενοι.

161 ΕΦ. Ἐφρασάμην, ἔγνω. ΕΓ. Ἐσήμαινον, ἔλεγον.

170 ΔΕΠΙ. Βαρυλόνας μὲν, ἢ δὲ δίσκῳ

καὶ ὕδρῳ· ὁξυτόνως δ' ἢ, τὸ δεῖπνον.

175 ΕΝ. Εὐτραπίσσωμαι.

- 155 δ' ἱέρουσι οἷς μεγάλας καὶ πῶνας αἶχας·
 160 ἔχον δὲ σῶας σιάλας καὶ βῶν ἀγλαίην,
 165 τ' ἐντυωόμενοι. πῖ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
 170 κερώνοντ' Ὀδυσσεὺς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὕφορβος.
 175 ἦ μύθων ἦρχε σφώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 180 Ἐεῖν, ἔπειτα ἄρ δὴ ἔπειτα πάλινδ' ἰέναι μνηστῆρας
 185 μερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἑμὸς, ἦ σ' ἂν ἔγωγα
 190 πῆ βελοίομην σαρπηδῶν ῥυτῆρα θνήσκῃ.
 195 ἄλλὰ τ' αἰδέομαι, καὶ δαΐδια, μή μοι ὀπίσσω
 200 κέσθῃ χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνάκτων ἐπὶν ὁμοκλαί.
 205 Ἄλ' ἄγε νῦν ἴομην· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιτα
 210 μαρ, ἀπὲρ τάχα πῖ ποτὶ ἔσπερα ρίγαν ἔστα.
 215 ἔδον δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς·
 220 ἠνώσκω, φρονέω· τί γε δὴ νοεόντι κελύεις·
 225 ἄλ' ἴομην· σὺ δ' ἔπειτα Δίαμπερες ἡγεμόνδε.
 230 ὅς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστίν,
 235 κηρίπλεον, ἐπήν φάτ' ἀρισφαλὲ ἔμμεναι ἐδόν.
 240 Ἡ ῥα, καὶ ἀμφ' ὅμοισιν αἰεκέα βάλλετο πῆρην
 245 ἠὲ ῥωγαλέην· ἐν ᾧ σρόφος ἦεν ἀορτή.
 250 ἔπειτα δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν·
 255 βήτην· σαρπηδὸν δὲ κινύες καὶ βώτορες ἄνδρες

200

83 ΩΤ. Παρισκυιάζοντο.

87 ΡΥ. Φύλακα· σαρπηδῶν δὲ, τῶν
 88 λεων.89 ΚΑ. Δύσκολοι· κακαὶ τ' δεσ-
 90 αὶ ἀπειλαί. ΑΝ. Δεσποῖν. ΟΜ.
 91 λαί.90 MEM. Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας
 91 ἀγλάει.

91 ΕΣ. Πρὸς ἐσπέραν μάλλον χει-

μὸν ἐστίν. ΡΙ. Χειμῶν, ψύχος.

195 ΤΕΤ. Κεκομμένον.

196 ΣΚΗ. Ἐπερίδεσθαι. ΑΡ. Τρα-
 χεῖαν, σκληράν, σφῆλαι πάνυ δυαμέ-
 νην, δύσβατον, ὀλισθηράν, ὥστε κινδυνεύειν
 καταπίσειν· ἐδόν ᾧ νῦν, ἀντὶ τοῦ, τὴν
 ὁδόν.

199 ΘΥ. Εὐάρεστον.

ῥύατ'

ῥύατ' ὅπασθε μύροντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦλθ' ἀνακταί,
 Πτωχῶ λυγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
 Σκηπτόμυρον· τὰ δὲ λυγρὰ πρὸς χροὶ εἴματα ἔσθ'.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν.
 Ἄσπερος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἔπ' κρήνῳ ἀφίκοντο
 Τυκτῶν, καλῆϊρον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολλῶν,
 Τὴν ποίησ' Ἰθακός, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατρεφέων ἦν ἄλλος
 Πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
 Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
 Νυμφάων, ὅθι πάντες ἑπιρέζουσιν ὁδίται·
 Ἐνθα σφέας ἐκίχαν' ὕος Δολιόιο Μελανθίδος,
 Αἴλας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,

202 ΛΕΥ. Εὐταλί.

203 ΣΚΗΠ. Ἐπειροδόμιον. ΕΣ.
Ἐνδεδύλο.

207 ΙΘ. Πτεριάων παῖδες, Ἰθα-
 κός καὶ Νήριτος, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γέ-
 ρος, ἦκον τὴν Κεφαλληνίαν· ἀρίσταν δὲ
 αὐτοῖς τέτο, καταλιπόντες τὰ σφέτερα
 ἔθνη, παραγίνοντο εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ
 τόπον ἰδόντες εὖ πεποιημένον, εἰς συνει-
 κισμὸν, διὰ τὸ ἔ' παρατεδειμένον ὑ-
 ψηλότερον εἶναι, καὶ κατοικήσαντες διῆρο
 τὴν Ἰθάκην ἐκτίσαν· καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἰθά-
 κος, ἡ νῆσος ἑπωνομάδη Ἰθάκη, τὸ δὲ
 παρακείμενον ὄρος ἐκ τῆς Νήριτος, Νήρι-
 τος· ἡ δὲ ἰσορία παρὰ Ἀκαιοῖσιν.

208 ΑΙ. Ἥλιος Ῥόδη μυχθεὶς τῇ
 Ἀσσηνῇ, παῖδας ἔχει, Φαίδοντα, καὶ
 Λαμπτιήν, καὶ Αἴγλην, καὶ Φαίδουσαν·
 ἀνδρωεὶς δὲ ὁ Φαίδων, ἦρετο τὴν μη-
 τέρα, τίος εἴη πατρίς· πυθόμενος δὲ,
 ὡς Ἥλιος, παρὲν γένετο ἐπὶ τὰς τῆς πατρὸς
 αἰαλολάς· γνωριθεὶς δὲ, ἔτις ἐδίδοτο τῇ
 πατρὶ, ἐπ' ὀλίγον αὐτὰ συγχωρῆσαι τὸ

ἄρμα καὶ τὰς ῥυτῆρας, ὅπως κατοπιεύου-
 τον κόσμον· ὁ δὲ Ἥλιος ἀκέσας, πε-
 ραυτὰ μὲν ἀντέλεγεν, εἰδὼς ὅτι πείσεται
 σφόδρα δὲ αὐτὸν ἐγκείμενον συγχωρῆ-
 σαι διδάξας, ὅ, τι τὸ μεταίχμιον· ἐπὶ δὲ
 ἐκείνῳ τῷ ἄρματος, ἀτάκτως ἤλαινε
 ὡς τε ταπεινώσεια, πάντα τὰ ἐπὶ τῇ γῇ
 φρύγειν, καὶ δὴ τῇ ἀφροσύνης ἐπιχρῶν αὐ-
 τὸν κεραυνῷ τὸν Δία· καὶ ἀπαισύνοντο
 αὐτὴν μετὰ τῇ θείᾳς φλογὸς ἐπὶ τῇ Ἡ-
 ρωνίδῳ ποταμῷ, καὶ Φθαρίῳ, αἱ ἀδελφαὶ
 παραγενόμεναι κατὰ τὸν τόπον τῆς Κελί-
 πελάγους, ἰδόντων ἡμέρας ἀδιαλείπτως
 νυκτός· ὅθεν καλεῖται ὁ Ζεὺς, ταῦτα
 ἀνάμνησιν ἐνεποίησεν τῇ κακῇ, μετὰ
 φῶν αὐτὰς εἰς αἰγείρας, αἵτις εἰσὶ δι-
 δρα· λέγει δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀπογενεῖται
 τὸ ἤλεκτρον τῆς ἀρχαίας οἰμωγῆς· ἀπὸ
 δακρύοντα δὲ τέτοιν καρπὸν ἀπὸ τῆς δι-
 δρας· ἡ δὲ ἰσορία παρὰ τοῖς τραγικοῖς
 ὙΔ. Τῶν ὕδασι τρεφόμενων.

211 ΟΔ. Ὀδοιπόροι.

213 ΜΕ. Ἐπίσημοι ἦσαν.

Δεῖται

ἔπουν μνηστῆρας· δύο δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες.

ὅς δ' ἰδὼν νέκυεσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν

215

παύλον καὶ αἰκῆς· (ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·)

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἤηλάζῃ·

ὅς αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄλγ' ἔσθ' ὡς τ' ὁμοῖον.

δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,

πρωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντήρα·

220

ὅς πολλῇσι Φλῆσι πῶδες φλίφεται ὤμους,

πίπτον ἀκόλως, σὺν ἄορας, ἐδὲ λέβητας.

ὅν κ' εἴ μοι δοίης σαθρῶν ῥυτῆρα χυμέσσει,

κοκόρον τ' ἐμῆμα, θαλλὸν τ' ἐρίφοισι φορῆσαι,

μή κεν ὄρον πίνων, μεγάλην Ὀππυγνίδα θείτω.

225

ἀλλ' ἐπεὶ ἔν δὴ ἔργα κακὰ ἐμμάθεν, σὺν ἐθελήσῃ

ῥηγον ἐπείχεσθαι, ἀλλὰ πλώσων κατὰ δῆμον

14 ΝΟ. Ποιμένες.

16 ΕΚ. Δεικῶς ὑβριστικόν.

17 ΗΓ. Ἄγει.

19 ΜΟ. Τὸν ἐπαίτην, τὸ γαστρίμαρ-
τον μολίσκοιτα ἐπὶ τὴν βορὰν, τὸ ἀ-
τον τροφῆς· ΑΜ. Ἡ ἐν τῷ βωτεῖν

ῥηγε, ὃ δηλοῖ τὰ καλῶς πράττειν· ἢ
ἂν τις φρονήσει τὸ συβώλειν, οἶον,
τὸ συφορεῖν.

20 ΠΤΩ. Ἐπαίτην. ΑΠΟ. Λυ-
α τῶν εὐωχιῶν· ἢ τὰ καθάρματα
φερόμενον τῶν εὐωχιῶν.

21 ΠΟΛ. Πομαῖς. ΦΑΙ. Ταῖς
αγασίαι τὴν θύρας. ΦΑΙΥ. Αἰολικῶς.
οἱ, θλίβεται, θλίβησεται· ὅς σὺν
ῥησιν τῶν φλίων, οὐδὲ εἴξει· εἰώθασιν
πρωχοὶ προσκλινέσθαι ταῖς θύραις,
προερίβειν.

22 ΑΙ. Αἰτῶν. ΑΚ. Ψωμῆς, ἐς
ἂν τις καλύσῃ διὰ τὴν βραχυότητα.

Οἱ μὲν, χωρὶς τὸ σ, τὰ ξίφη, παρὰ
τοῦ οἱ ῥ, μίλα τὸ σ, τρίποδας ἄορας·

οἱ μὲν τὰς ἀπὸ τῶν ἀγώνων λαμβανομέ-
νας, ἄλλα, γυναῖκας· λέγει γὰρ σὺ,
Ἡ τρίπος, ἢ γυνή· ἢ ἄορας, οἱ δὲ τὸς
τρίποδας, τὸς ὅτα ἔχοντας, ἐξ ὧν αἰρι-
σαι δύναται.

223 ΔΟΙ. Παράχοις.

224 ΣΗ. Ἐπιμελητὴν ἐπαύλειος, ἢ
τὸ σαίροντα τὸς σηκῆς· σηκοὶ δὲ λέγονται,
αἱ μάνδραι, καὶ οἱ τόποι, ἐνθα συγκλεί-
ονται αἱ αἰγες καὶ τὰ πρόβατα. ΘΑΛ.
Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυεῖν· ἢ τὴν φυλλάδα.
Πᾶς γὰρ κλάδος δένδρου, θαλλὸς προσαγο-
ρεῖται· ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν δὲ, μόνος ὁ τῆς
ἐλαίας. ΦΟ. Φέριον, κομίζεον.

225 ΟΡ. Ἀντὶ τῆς ὀρέου, τὴν ὑδα-
τῶδη καὶ ἐφθαρμένην ὑπερᾶδμην τὴν γά-
λακτιον, ἢ τὸ ἀπηκτικὸν γάλα, τὸ ὑπερλει-
πόμενον ὑδατῶδες. ΕΠ. Τὴν τὴν σώμα-
τος εὐεξίαν· ἀπὸ μέρους, τῇ μίλᾳ τὸ γόνυ
δέρματος, τὸ πᾶν ἐσθμαινεν, ἢ τὸ ὑπε-
ρεῖν τὸ γόνυ.

227 ΠΤΩΣ. Πτωχιῶν.

· Βλέπε

• Βέλε) αἰτίζων βόσκειν ἢν κατέρ' ἀναλταν.
 • Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, πόδε κ' τετελεσμένον ἔσται,
 • Αἶ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύῳ θεοίοιο, 239
 • Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
 • Πλοῦραϊ δ' οὐρεῖν φασί, δόμον κατὰ βαλλομένοιο.
 • Ὡς φάτο· κ' παρὼν λαὸς ἔνθ' ἔσταν ἀφραδίησιν
 • Ἰαχίῳ· ἐδὲ μιν ἐκπὸς ἀταρπνέει ἐστυφελίζεν,
 • Ἀλλ' ἔμην' ἀσφαλές· ὁ δὲ μερμηλέεν' Ὀδυσσεύς, 235
 • Ἦε μετὰ ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιπε,
 • Ἦ πρὸς γλῶ ἐλάσσει κάρη, ἀμφ' ἔδρας αἰέρας.
 • Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔχετο· τ' δὲ στυγίῳ
 • Νέαιεσεν ἄντα ἰδὼν· μέγα δ' εὖχετο, χεῖρας ἀναθάν·
 • Νύμφαι κρηναῖαι, κῆραι Διὸς, εἴποι' Ὀδυσσεύς, 240
 • Ὑμν' ὅππῃ μὲν ἔκνη, καλύψας πόνοι δημῶν,
 • Ἀρνῶν, ἧδ' ἐρίφων, πόδε μοι κρήνατ' ἐέλδωρ,
 • Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάροι δὲ ἐ δαίμων·
 • Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γὰρ Διασκεδάσσειν ἀπίους,
 • Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμωμος αἶεν 245
 • Ἄστυ κατ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθίερον νομῆες.
 • Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπὸλος αἰγῶν·

228 ΒΟΕ. Τρέφειν. ΑΝ. Ἀπλή-
ρτοι.

231 ΠΟΔ. Τινὲς μὲν, ἀμφοτέρωθεν
οἰοῖσι κεφαλὰς ἔχοντα· ἄμεινον δὲ κατὰ
παράθεσιν ἀναλίσκων ἀμφὶ κάρη, περὶ
τὴν κεφαλὴν. ΣΦΕ. Τὰ ὑποπόδια· ἢ
τὰ ἐντινάγμαλα, τὰ δυνάμενα σφῆλαι,
ὅ ἐστι κινῆσαι. ΣΦΕ. Τὰ ἀμφοτέρωθεν
ἐξοχὰς κ' ἐπανατάσεις ἔχοντα· ἢ ὥς
παρα τὸ ἀπὸ σφηνῶν συμπῆχθαι· σφῆ-
νις δὲ, τὰ μικρὰ ξύλα· σφέλα δὲ, τὰ
μικρὰ ὑποπόδια, ΠΑ. Τῶν χειρῶν.

232 ΠΛΕΥ. Ἐμφατικῶς, ὅτι αἱ τῶν
τε πλευραὶ ἀποτελέσονται τὰ ὑποπόδια.

237 ΟΥ. Περὶ τὸ ἴδιον. ΕΡ. Πλὴν
σιάσαι ποιήσας.

238 ΕΠ. Ὑπέρμεινον.

340 ΝΥΜ. Ταύταις προσμύχεται
ἦτοι, καθ' ὃ ἀγροϊκὸς ἐστὶν ἢ, ὅτι τῆς
τὴν κρήνην παροίει.

244 ΑΓ. Τὸς καὶ ἀποτισμῶς. ΔΙ.
Διασκορπίσει.

247 ΑΙ. Αἰγονόμῳ.

• Ὡς ἔσταν,

ὦ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώϊα εἰδώς ;
 Τόν ποτ' ἐγὼν ὅππῃ νηὸς εὐσελμοιο μελαίνης
 Ἀζώ τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοὶ βίοτον πλουτὶ ἄλφοι. 250
 Αἱ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι δρυγυρότοξος Ἀπόλλων
 Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμέει,
 ὦς Ὀδυσσῆϊ γε τηλὲς ἀπώλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
 ὦς εἰπὼν, τὰς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κιόντας,
 ὑπὲρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὥκα δόμους ἵκανεν ἀνακτος. 255
 ὑτίκα δ' εἶσω ἔιν, μὲν δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν,
 ἄντιον Εὐρυμάχῃ· τὴν γὰρ φιλέεσκε μάλιστ' αἶσα.
 ὦ δ' ὦ δ' ὦ μὲν κρείων μοῖραν θέσων, οἱ πινέοντο·
 ἄνδρ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρεσσι,
 260 δμῶμα. ἀγχιμόλον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 τήτιν ἐρχομῶν· περὶ δὲ σφεας ἤλυθ' ἰωὴ
 ὄρμιγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰεΐδεν
 ἡμίος· αὐτὰρ ὁ χεῖρὸς ἐλὼν παροσέειπε συβώτῳ·
 'Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δάματ' ἀκάλ' Ὀδυσῆος,
 265 Ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ιδέσθαι.
 Ἐξ ἐτέρων ἕτερ' ἐστὶν ἐπήσκη) δὲ οἱ αὐλὴ
 τοίχω καὶ θρυγῶσι, θύρα δ' εὐεργέες εἰσὶ
 Δικλίδες· σὸκ' ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσασαι.
 Γινώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῇ δαῖτα τίθεν)
 Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσσῃ μὲν ἀνῆνοθεν, ἐν δὲ τε φόρμιγγι 270

248 ΚΥ. Ἀναδής.

254 ΚΙ. Πορευομένης.

256 ΚΑ. Ἐκαδέξιο.

 266 ΕΥ. Διὰ τέτων βέλει) δηλ.,
 ἐ μονοτέγων τ βασιλείων ὄντων, ἀλ-
 πολυτέγων. ΕΠ. Μιτ' ἐπιμελείας
 κεκρόσμη).

 267 ΘΡΙΓ. Στεφάνοις, περιβόλοις.
 ΕΥ. Ἀσφαλεῖς· εἰ δὲ εὐεργεῖς, καλῶς
 ἐργασμένα.

 268 ΥΠ. Ἦτοι ὑπερηφάνησειεν, εὐ-
 τελίσειεν, ἢ εὐχερῶς ἐπιβουλεύσειεν.

 270 ΑΝ. Ἀνέρχεται. ΦΟΡ. Κί-
 δαρα.

‘ Ἡπίη, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ πόισαν ἐταίρῳ.

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα·

‘ Ρεῖ ἔγνωσ· ἐπεὶ εἶδὲ τά τ’ ἄλλα πὲρ ἕος’ ἀνοήμων.

‘ Ἀλλ’ ἄγε δὴ φραζώμεθ’, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

‘ Ἡὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,

‘ Δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ’ ὑπολέψομαι αὐτὰ·

‘ Εἰ δ’ ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ’ εἶμι προπάροιθε·

‘ Μηδὲ σὺ δηθιῶεν, μή τις σ’ ἐκποθε νόησις

‘ Ἡ βάλη, ἥ ἐλάσῃ· τὰδὲ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ’ ἡμέτεβ’ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

‘ Γινώσκω, Φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.

‘ Ἀλλ’ ἔρχεο προπάροιθεν, ἐγὼ δ’ ὑπολέψομαι αὐτὰ·

‘ Οὐ γάρ τι πλεηγῶν ἀδαήμων, εἶδὲ βολάων,

‘ Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθαι

‘ Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τότε τοῖσι χυμέσθω.

‘ Γαστέρα δ’ ἔπως ἐστὶν λυτοκρύψαι μεμαῖαν,

‘ Οὐλομένην, ἥ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισι δίδωσι.

‘ Τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὐζυγοὶ ὁπλίσσονται

‘ Πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσιν φέρουσι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἄν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ ἄτα κείμενος ἔχεν

Ἄργος Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ’ αὐτὸς

271 ΗΠ. Ἐπηχεῖ.

273 ΑΝ. Ἀνόητος.

276 ΔΥ. Εἰσελθε. ΥΠ. Ἀπολει-
φθήσομαι.

279 ΒΑ. Τύφη, πλεῖξη.

283 ΒΟ. Βλημάτων.

284 ΤΟΛ. Ὑπομειντικός.

288 ΕΥ. Εὖ συνεζευγμένα, καὶ ἡρ-
μοσμένα. ΟΠ. Παρασκευάζον).

291 ΚΥ. Πῶς τ’ μεταμορφώμενοι

πηνύσκαι; ὅτι παρὰ τῆς ἀνδραπείας

τὰ ἄλογα ζῶα μάλλον ἀντιλαμβάνονται

καὶ ἐκ τ’ ὁδοῦς αὐτὸν ἐπείγνω. ἀλλὰ

τοσαῦτα ἔτη πῶς ἔζη; Ἀριστοτέλης

σὶν, τέσσαρα καὶ εἴκοσι ζῆν ἔτη κί-
ΕΣ. Ἀνέτεινεν.

292 ΑΡ. Ὅνομα κύριον τ’ Ὀδυσσεὺς

κυνός.

ρέφε μὲν, ἐδ' ἀπότητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν

ἔλκετο· τ' δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες

ἡγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἡδὲ περὶ κας, ἡδὲ λαγῶας.

295

τότε κείτ' ἀπόθετος, ἀποχομένοιο ἄνακτος,

πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ παροπάροιθε θυράων,

μίωνων τε, βοῶν τε, ἄλις κέχυτ'· ὅφρ' ἂν ἄγοιεν

ᾧες Ὀδυσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντας·

ταῖς κύων κείτ' Ἄργος, ἐνὶ πλεῖστον κυνοραϊσέων.

300

τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγὺς ἔοντα,

ἣ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθνε, καὶ οὐατα κάβαλεν ἄμφω·

ἄλλον δ' ὅς κ' ἔτ' ἔπειτα δυνήσκατο οἷο ἄνακτος

ἔσθμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,

λαθὼν Εὐμαῖον· ἀφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ.

305

Εὐμαί, ἣ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κείτ' ἐνὶ κόπρῳ

καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, αὐτὰρ τόδε γ' ἐσάφα οἶδα,

ὅτ' ἔτι καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἰδῇ τῷδε,

καὶ αὐτῶς, οἷοί τε τραπέζης κύνας ἀνδρῶν

ἔχοντ', ἀγλαΐης δ' ἐνεκεν κομέεσιν ἄνακτες.

310

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαῖε συβῶτα·

καὶ λίην ἀνδρὲς γε κύων ὅδε τῇλε θανόντος.

94 ΑΓ. Ἀπῆγον.

95 ΠΡΟ. Δορυκάδων εἶδος, ἣ ἰλά-
ῃ τὰ ἔκγονα τ' ἰλάφον.

96 ΑΠ. Ἀνεπιμέλητος, ἀτημέλη-
ἀπόδητος.

98 ΚΕ. Χύδην ἔκειτο. ΑΓ. Ἀπά-

99 ΤΕ. Χαρίον. ΚΟ. Κοπρήσας
όντες.

100 ΕΝ. Πλήρης. ΚΥ. Τῶν κροτά-
ων ἢ λίβουσιν ἄλλα ζῶα ἐγγίνεσθαι,

ἡγεται κυνοραϊσά, κροτώνων. ραί-

ουσι γὰρ τὰς κύνας πίνοντες τὸ αἷμα αὐ-
τῶν· εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ καλέμενα τζι-
βίκια.

302 ΕΣ. Ἐκολάκευσεν. ΚΑΒ. Κα-
τέβαλεν, ἐπέκλινεν.

303 ΔΥ. Ἠδυνήθη.

305 ΕΡ. Ἐπηρεώτησεν.

306 ΘΑΥ. Ἐκπληξίς.

308 ΕΙ. Τῇ μορφῇ.

309 ΤΡΑ. Οἱ περὶ τὰς τραπέζας
όντες.

310 ΑΓ. Καλοῦντος.

' Εἰ πῶς δ' εἴη ἡμὲν δέμας, ἦδ' ἔργα,
 ' Οἷόν μιν Τροίλῳδ' κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ' Αἰψά κε θήσαιο, ἰδὼν παχυτῆτα καὶ ἀλκίῳ.
 ' Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 ' Κνώδαλον, ὅ, τι ἴδοιτο καὶ ἵχνεσι γὰρ παρήδη·
 ' Νῦν δ' ἔχεται κακότητι· ἀναξ δέ οἱ ἄλλοθι πατρὸς
 ' ὦλετο· τὸ δὲ γυναικὲς ἀκηδέες ἐκ κομέεσσι.
 ' Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ὀπικρατέωσιν ἀνακτες,
 ' Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλῃσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
 ' Ἡμισυ γάρ τ' ὄρετ' ὅσπαινυται εὐρύοπα Ζεὺς
 ' Ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δάλιον ἤμαρ ἔλῃσιν.
 ' Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·

Βῆ δ' ἱστὺς μεγάροιο μὲν μνηστῆρας ἀγανέας.
 ' Ἀργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
 Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκασῶ ἐνιαυτῷ.
 Τὸν δὲ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
 ' Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα στυγῶντι· ὦκα δ' ἔπειτα
 Νεῦσ' ὅππ' οἱ καλέσας· ὁ δὲ, παπλήνας ἔλε διφρὸν
 Κεῖμενον, ἐνθάδ' ἐδαιτρός ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
 Δαιόμδρος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαινυμένοισι.
 Τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 ' Ἀντίον· ἐνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
 Μοῖραν ἐλὼν ἐτίθη, κανέας τ' ἐκ οἶτον ἀείρας.

317 ΚΝΩ. Κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον
 θηρίον, τὸ κῆτος· νῦν ὃ θηρίον, ὑπὸ κυ-
 νῶν ἀλίσκόμενον.

318 ΕΧ. Συνέχεται. ΚΑ. Βλάβη,
 νόσφ. ΑΛ. Ἀντὶ δ', ἐπὶ ξένῃς.

319 ΑΚ. Ἀμελῆς. ΚΟ. Ἐπιμε-

λείας σὺν ἀξιώσει.

322 ΑΡ. Τῆς ἐκείνης πρὸς τὰ ἔργα
 ὁρμῆς. ΑΠ. Ἀφαιρεῖ).

323 ΔΟΥ. Ἡ δαλεία.

335 ΕΤΙ. Παρετίθει. ΚΑ. Κα-

Ἀγχιμόλον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,

Πτωχῷ λυγρὰ λέω ἐναλίγκιος, ἥ δὲ γέροντι,

Σκηπτόμυρος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἴματα ἔσο·

Ἰξε δ' ἐπὶ μελίνῃ ἔδ᾽ ἔντοθε θυράων,

Κλινάμυρος σκεθμῷ κυπαρισίνῳ, ὃν ποτε τέκτων

ἔεσεν Ὀππιαμένως, καὶ ἐπὶ σάθμῳ ἴθιυε.

Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβώτῳ,

Ἄρτων τ' ἔλιν ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,

Καὶ κρέα, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·

· Δὸς τῷ ξένῳ ταῦτα φέρων· αὐτὸν τὰ κέλευε,

· Αἰτίξιν μάλα πάντας ἐπιχόμυρον μνηστῆρας·

Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχηρμένῳ ἀνδρὶ προΐκτη.

· Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκασεν,

Ἀγχεῖ δ' ἱσάμυρος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

· Τηλέμαχος τι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελεύει

· Αἰτίξιν μάλα πάντας ἐπιχόμυρον μνηστῆρας·

Αἰδῶ δ' ἐκ ἀγαθῇ φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ζεὺς ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶνα,

Καὶ οἱ πάντα γένοιθ', ὅσα φρεσὶν ἤσι μενοινᾷ.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν

336 ΕΔ. Εἰσῆλθεν.

339 ΜΕ. Ἀπὸ μελίας ξύλῳ γενο-
μένῳ.

340 ΚΛΙ. Προσανακλιθεῖς. ΚΥΠ.
Ἀπὸ Κυπαρίσσε γενομένην.

341 ΞΕΣ. Εἰργάσατο.

342 ΕΠ. Πρὸς ἑαυτόν.

343 ΟΥ. Ὅλον, κατὰ ἑκλειψιν ᾤν.

ΠΕ. Πάνυ καλῶ.

344 ΕΧ. Ἐχώρησαν.

350 ΔΙ. Δίδωσιν.

352 ΠΡΟ. Μεταίτη, παρὰ τὸ ἱκε-
τεῦναι καὶ προσαιτεῖν. Ἀρχιλόχος, Προ-
τείνω χεῖρα, Προῖσσομαι.

354 ΟΛ. Ἀπὸ κοινοῦ, ποίησον.

Αὔθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίας ἐπὶ πῆρης.
 Ἦδ' ἵε δ', ὡς ὅτ' αἰοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ᾄδειν,
 Εὖθ' ὅδ' ἐδειπνῆκε, ὃ δ' ἐπαύσατο θεῖος αἰοιδός.
 Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη,
 Ἄγχι παρεμβύη, Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆα
 ὦτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγέροι,
 Γνοίῃ θ', οἳ τινὲς εἰσιν ἐναΐσιμοι, οἳ τ' ἀθέμιστοι·
 Ἀλλ' ἐδ' ὡς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσῃ κακότητος.
 Βῆ δ' ἱμῶ αἰτήσων ἐνδεξία Φῶτα ἕκασον,
 Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
 Οἳ δ', ἐλεαίροντες δίδουσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
 Ἀλλήλως τ' εἶροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 'Κέκλυτέ μού, μνηστῆρες ἀρακλειτῆς βασιλείης,
 'Τέδε πέρι ξείνης· ἥ γάρ μιν πρόθεν ὄπωπα.
 'Ἦτοι μὲν οἳ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνων·
 'Αὐτὸν δ' ἐσάφα οἶδα, πόθεν γῆρ' εὐχεταί εἶναι.
 'Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεισιν νείκεοσε συβώτῳ·
 'ὦ ῥίγνωτε συβώτῃ, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
 'Ἥραρες; ἥ ἐχ' ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
 'Πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δαιτῶν ἀπλυμαντῆρες;

357 ΑΕΙ. Εὐτελεῖς. ΠΗ. Ἐπάνω τ' πῆρης· ἀπλώσας γὰρ τὴν πῆραν, ἀντὶ τραπέζης, ἐπάνω ἔθηκεν, Αὔθι ποδῶν προπάροιθεν.

358 ΩΣ. Μέχρις ἔ.

362 ΠΥΡ. Πύρνα σιτία. ΑΓ. Συναδρούσιοι.

363 ΑΘ. Ἀδικοί.

364 ΑΠ. Ἀποκαλύσειν. ΚΑ. Τὸ θανατικὸν κινδύνον.

365 ΑΙ. Ἐπαντῆσαι ὀφείλων. ΕΝ. Ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μίρας.

367 ΕΛ. Ἐλεῦντες.

375 ΑΡΙΓ. Ἐπίσημε, ἄγαν ἐκδηλοῦν, ὅτι συβώτης ὑπάρχεις.

376 ΑΔ. Πλανῶν.

Ἡ ὄνομα,

Η ὄνοσται, ὅτι τοὶ βίοτον κατέδρασι ἀνακτοῖς
 Ενθάδ' ἀχειρόμυροι; σὺ γ' καὶ παθὶ τόνδ' ἐκάλεσας;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα· 380
 360 Ἀντίνο', εἰ μὲν καλὰ καὶ ἐοχλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
 τίς γδ' ὅθι ξῆνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 ἄλλον γ', εἰ μὴ τ', οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν;
 Πάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δέρων,
 ἢ καὶ θέσπιν αἰοῖδον, ὃ κεν τέρπησιν αἰείδων;
 365 οὗτοι γδ' κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 πτωχὸν δ' ὅςκ' ἂν τις καλέοι τρύχοντά ἐ αὐτόν.
 ὅλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἰς μνηστῆρων
 ἡμασὶν Ὀδυσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
 οὐκ ἀλέγω, εἰώς μοι ἐχέφρων Πύρρονόπεια 390
 370 ὥς ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοείδης.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 εἰγα, μὴ μοι τῆτον ἀμέθεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
 Ἀντίνοος δ' εἰώθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
 Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐπτρυῶ δὲ καὶ ἄλλας. 395
 375 Ἡ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίνο', ἢ μεῦ καλὰ, πατὴρ ὥς, κήδεαι ἕως,
 ὅς τ' ἔξινον ἀνωγας δαπὸν μεγάροιο δίδεσθαι
 Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῆτο θεὸς τελέσειε.
 Δός οἱ ἐλών· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γδ' ἔγωγε. 400

378 ON. Νῦν, ἀντὶ τῆς, ὠφελῆ.

379 ΠΟ. Πόθεν.

383 ΔΗ. Δημιοεργοὶ, τεχνίται.

384 ΚΑ. Τῶν νόσων.

385 ΘΕ. Θεῶν, θαυμασόν.

386 ΚΛΗ. Κεκλημένοι.

387 ΤΡΥ. Καταπονέοντα.

393 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρίν.

394 ΕΙ. Ἐθῶς ἔχει. ΕΡ. Παροξύνειν.

399 ΑΝ. Ἀναγκαστικῶς.

- ' Μήτ' ἔν' μητέρ' ἐμὴν ἄλκι' ἔσθ' ἔτι, μήτε τίν' ἄλλον
 ' Δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος ἱέοιο.
 ' Ἀλλ' ἔπει τοῖσ' ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 ' Αὐτὸς γὰρ Φαργόμεν πολὺ βέλεα, ἢ δόμεν ἄλλω.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 ' Τηλέμαχ' ὑψαγέρη, μένος ἄρχετε, ποῖον εἶπες;
 ' Εἴ οἱ πόσον ἅπαντες ὀρέζοιαν μνηστῆρες,
 ' Καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας δατόπρην οἶκος ἐρύκει.
 ' Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνην ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέζῃ
 Κείμενον, ὃν ῥ' ἔπεχεν λιπαρὲς πόδας εἰλαπινάζων.
 Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πᾶσι δ' ἄρα πῆλιν
 Σίτ' καὶ κραιῶν· τάχα δ' ἔμελλεν Ὀδυσσεύς,
 Αὐτὶς ἐπ' ἐδὼν ἰὼν, προικὸς γούσεσθαι Ἀχαιῶν·
 Στῇ δ' ἐπαρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ' Δός, φίλος· ἔμην μοι δοκέεις ὁ κάκιος Ἀχαιῶν
 ' Ἐμμεναι, ἀλλ' ὥριος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
 ' Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶιον, ἢ περ ἄλλοι,
 ' Σίτ'· ἐγὼ δ' ἂν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 ' Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναϊον
 ' Ὀλβίος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλγῆτη
 ' Τοίῳ, ὅποιος εἴμι, καὶ ὅτ' ἐκ κεχρημένος ἔλθοι·
 ' Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τὲ πολλὰ,
 ' Οἷσιν τ' εὖ ζῶεσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·

407 ΟΡ. Δοῖεν.

408 ΕΡ. Οὐκ ἂν ἐπὶ τρεῖς μῆνας
προέλθοι αἰτήσων.409 ΥΠΕ. Ἐξω εἴλκυσε, φανερόν
ἐποίησεν.

410 ΕΠ. Ἐπετίθει.

413 ΠΡΟΙ. Τῆς δωρεᾶν δόσεως.

418 ΚΛ. Δοξάσω, ἐμνήσω.

420 ΑΛ. Πλανημένω, πλωχῶ.

423 ΟΙ. Δι' ὧν καλῶς ζῶσιν.

- 405 ἄλλὰ Ζῷς ἀλάπαξε Κρονίων, (ἤθελε γάρ πε,)
 425 ἔμ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
 Ἰγυπτιὸν δ' ἵεναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὅφρ' ἀπολοίμην
 ἦσαι δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 430 ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίφρας ἐταίρους
 ἔτ' παρ' νῆας μέναι, καὶ νῆας ἔρυθαι
 ἦφρας δὲ κατὰ σκοπίας ὥτρυνα νέεσθαι.
 435 δ' ὕβρι' εἴξαντες, ὀπιωόμενοι μένει σφῶ,
 ἴφα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρῶς
 440 ἦσθον, ὅκ δὲ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
 ἄρ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
 445 δὲ, βοῆς αἰόντες, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
 ἦσθον· πᾶντο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
 ἄλκ' τε στροπῆς· ἐν δὲ Ζῷς τερπικέραυνος
 450 ἦσαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν· ἔδ' τις ἔτλη
 ἰῶναι ἐναντίσιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔση.
 455 ἦσθ' ἡμέων πολλὰς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῶ,
 440 ἦσ' δ' ἀναζον ζῶς σφίσιν ἐργάζεσθ' ἀνάγκη.
 455 ἦσθ' ἔμ' ἐς Κύπρον ξένῳ δόσαν ἀντιάσαντι
 460 ἦσθ' ἡτορι Ἰασίῳ, ὅς Κύπρῳ ἴφι ἀνασεν
 465 ἦσθ' ἐν δὲ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πῆματα πάσχων.
 470 ἦσθ' ὅν δ' αὐτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
 445 ἦσ' δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην ;
 475 ἦσθ' ἔτ' ὡς ἐς μέσον, ἐμῆς ἀπάνδρε τραπέζης,
 480 ἦσθ' τάχα πικρὴν Αἰγύπτην καὶ Κύπρον ἴδῃαι·

44 ΑΛΑ. Κατίφθειρε, πάντα ἰ-
 πνεν.

45 ΠΟΛ. Πολλὰ πλανωμένοις.

443 ΔΜ. Καὶ ἐν Ἰλιάδι πόλεως
 ὑπὸ βασιλείας ἦσαν.

444 ΤΟ. Ἐνταῦθα παραγέγονα.

- * Ὡς τις θάρσυνός καὶ ἀναιδής ἐστὶ προΐκτης.
 * Ἐξέης πάντως παρίστανται· οἱ δὲ διδῶσι
 * Μαψιδίως· ἐπεὶ ἔστις ἐπίχρσις, ἐδ' ἐλεητὺς
 * Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω.

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

- * Ὡ πόποι, ὅκ' ἄρα σίγ' ἐπὶ εἰδῇ ἔφρηνες ἦσαν·
 * Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ὀπίσταις ἐδ' ἄλλα δοίης,
 * Ὃς νῦν ἀλλοτρίοις παρήμενος, ἔτι μοι ἔτλης
 * Σίτῃς λατοπερελὼν δόμεναί· τὰ δὲ πολλὰ πάρεςιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεια πᾶρόεντα προσήδα·

- * Νῦν δὴ σ' ὅκ' ἔτι καλὰ δι' ἐκ μεγάροιο γ' οἶω
 * Ἀψ' ἀναχωρήσαιν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάσεις.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ θρήνυν ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὤμον,
πρυμνόπατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐσέφη, ἥντε πέτρῃ,

- * Ἐμπεδον· ἐδ' ἄρα μιν σφῆλιν βέλος Ἀντινόοιο,
 * Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσοδομίδων.

Ἀψ' δ' ἄρ' ἐπ' ἐδὼν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ δ' ἄρα πῆρην
Θῆκεν εὐωλείην· μὲν δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

- * Κέκλυτέ μού, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 * Ὅφρ' εἰπῶ, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 * Οὐ μὰν ἐδ' ἄχος ἐστὶ μὲν φρεσὶν, ἐδέ τι πένθος,
 * Ὅπως ἂν ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχαιρόμενος κτεάτεσσιν

451 ΕΠ. Κάλυσις, πρόφασις. ΕΛ. Ἐλεος, οἶκτος.

455 ΑΛΑ. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος δασείως ἀνέγνω, καὶ ἀπέδωκε τὰς ἄλλας· Καλλι-
στρατος δὲ φιλῶς, οὐδαμὰ, ἐκδεχόμενος

ἀντὶ τὰ κόπρια, ἀ παρὰ τῷ ἐδῶ κείτῃ
ἐδὲς δὲ, ὁ βατήρ.

463 ΠΡΥΜ. Ἐχάτον.

464 ΣΦΗ. Ἐσφηνεν, ἔσεισεν.

467 ΕΥ. Πάνυ πεπληρωμένην.

- 450 ἄλγεται, ἢ περὶ βροσὶν, ἢ δ' ἄλγυνῃς οἶεσσιν·
 οὐτάρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
 ὕλομένης, ἢ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
 ἄλλ' εἶπα πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρμνύες εἰσὶν,
 475 Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχέει.
 Γόν δ' αὐτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 480 ὅτι ἔκηλος, ξεῖνε, κατήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
 μή σε νέοι Διὰ δώματ' ἐρύσσω, (οἳ ἀγορεύεις,)·
 ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
 485 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσσαν·
 460 οἳ δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 Ἀντίνο', εἰ μὲν καλ' ἔβαλες δύσηνον ἀλήτῳ.
 ὕλομέν', εἰ δὴ παρὶς τις ἐπαράνιος θεός ἐστι;
 καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν εἰκότες ἀλλοδαποῖσι,
 485 ἀντοῖοι τελέθοντες, ὅπισσιν ὦσι πόλλας,
 ἀνθρώπων ὕβριν τὲ ἔτι εὐνομίην ἐφορῶντες.
 465 ὣς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ὁ δ' ὅτε ἐμπάζετο μῦθων.
 ἄλεμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῳ μέγα πένθος ἔεξε
 490 ἠμμένε· εἰ δ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροισιν,
 ἄλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βουσοδομεύων.
 εἰ δ' ὥς ἔν ἤκαστε περίφρων Πηνελόπεια,
 470 ἠμμένε· ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῶσιν ἔειπεν·
 ' Αἶθ' ἔτως αὐτὸν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
 ἦν δ' αὐτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 495

472 ΒΑΗ. Βληθείη.

479 ΕΡ. Ἐλκύσωσιν.

480 ΑΠ. Ἀποδείρωσιν.

486 ΤΕ. Γινόμενοι, Φαινόμενοι. ΕΠ.

Ἐπέρχοντα.

487 ΕΥ. Εὐνιμησίαν· καθ' ἣν εὖ νε-
 μόμεθα καὶ ἀφ' ἧς ἀτελεῖται.

· Εἰ γὰρ ἐπ' ἀγῆσιν τέλος ἡμετέρῃσι γῆροισι,

· Οὐκ ἂν τις τέτων γέ εὐθρονον ἧῶ ἵκοιτο,

Τὼ δ' αὖτε προσέειπε πειρίφρων Πηνελόπεια·

· Μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανώοντα·

· Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.

500

· Ξεῖνός τις δύσηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,

· Ἀνέρας αἰτίζων· (ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγῃ·)

· Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησιν τ', ἐδοσαν τε

· Οὗτος δὲ θρήνῳ περὶ μὲν βάλε δέξιν ὦμον.

· Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευε μὲν δμῶσι γυναιξίν,

505

· Ἡ μὲν ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδέσπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·

· Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέσπεσσι προσήδα δῖον ὑφορβόν·

· Ἐρχεο, δῖ' Εὐμοχε, κίων τ' ἕξινον ἄνωχθι

· Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσιύξομαι, ἦδ' ἐρέωμαι,

· Εἴ περ Ὀδυσσεὺς πελασίφρον' ἢ ἐπίπυσται,

510

· Ἡ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτω γὰρ ἔοικεν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησεν, Εὐμαίε συβῶπα·

· Εἰ γάρ τι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί,

· Οἱ ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτο κέ τι φίλον ἦτορ.

· Τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρυξα

515

· Ἐν κλισίῃ, (πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς δόπδράς·)

· Ἀλλ' ἔπω κακότητι διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.

· Ὡς δ' ὅτ' αἰοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἐξ

· Αἰδέει δαδάως ἐπὶ ἱμερόεντα βροτῶσι,

· Τῶ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκχέμεν, ὅπως ὅτ' αἰεὶ δὴ

520

496 AP. Ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς.

501 AA. Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἱπαιτεί.

502 AX. Ἀπορία, ἐνδεία.

503 ENE. Ἐκόρεσαν.

507 OI. Πρὸς ἐαυτήν.

509 ΠΡΟΣ. Νῦν, προσδέχομαι· γράφει καὶ φθίγγομαι.

514 ΘΕΛ. Εὐφραίνοιτο.

‘Ὡς ἐμὲ κείνος ἔτελγε παρήμεν^Θ ἐν μεγάροισι.

‘Φησὶ δ’ Ὀδυσσεὺς ξείνος πατρώϊος εἶναι,

‘Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνω^Θ ἥϊος ἐστίν.

‘Ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ’ ἵκετο πῆμα^Τ πύχων,

‘Προπεκυλινδόμην^Θ· σέυτα δ’ Ὀδυσσεὺς ἀκῆσαι,

525

‘Αγχῶ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πόνι δήμῳ,

‘Ζωῶ· πολλὰ δ’ ἄρ’ ἀειμήλια ὄνθε δόμονδε.

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

‘Ἐρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν’ ἀντίον αὐτὸς ἐνίσσῃ.

‘Οὔτοι δ’ ἤε θύρῃσι καθήμενοι ἐψιάσθων,

530

‘Ἡ αὐτὰ κατὰ δώματ’ ἐπεὶ σφίσι θυμὸς εὐφρων.

‘Αὐτῶν μὲν γὰρ κλήματ’ ἀκήρατα κεῖτ’ ἐνὶ οἴκῳ,

‘Σίτῃς καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·

‘Οἱ δ’ εἰς ἡμέτερον πωλδόμενοι, ἥματα πάντα,

‘Βῆς ἱερδόντες, καὶ οἷς, καὶ πόιντας αἶγας,

535

‘Εἰλαπνάζουσι, πόιντας τε αἶθρα οἶνον

‘Μαλιδίως· τὰ δ’ ἢ πολλὰ κατάνει· καὶ γὰρ ἔπ’ ἀνὴρ,

‘Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, δῖον δ’ οἶκα ἀμυῖαι.

‘Εἰ δ’ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ, καὶ ἵκοιτ’ ἐς πατρίδα γαῖαν,

‘Αἰψὰ κε σὺν ᾧ παυδὶ βίας δαπανίσσεται ἀνδρῶν.

540

‘Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δ’ ἢ μέγ’ ἐπῆαρεν· ἀμφὶ δὲ δῶμα

Σμερδαλέην κονάβησε· γέλασε δὲ Πηνελόπεια·

Αἰψὰ δ’ ἄρ’ Εὐμαῖον ἔπειτα Πηροόεντα προσήδα·

‘Ἐρχεό μοι, τ’ ξείνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.

‘Οὐχ ὀρέσας, ὅ μοι ἤδ’ ἐπέπλερε πᾶσιν ἔπεισιν·

545

‘Τῷ κε καὶ σὺν ἀτελὲς θάνατος μνηστῆροσι γήριτο

524 IK. Ἐνταῦθα παρεγίνετο.

525 ΠΡΟ. Πλανώμενος.

530 ΕΥ. Ἀντὶ τῆ παιζέτωσαν, δια-
λεγέσθωσαν.

- ' Πᾶσι μάλ', ἐδὲ κέ τις θάνατον κ' κῆρας ἀλύξοι.
 ' Ἄλλο δέ τι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 ' Αἶκ' αὐτὸν γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 ' Ἔσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα καλά. 559
 ' Ὡς φάτο· βῆ ᾧ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκασεν·
 ' Ἀγχι δ' ἐξάμλυτο ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ' Ξεῖνε πάτερ, καλέει σὲ περίφρων Πύρρῳ Πύρρῳ,
 ' Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μετὰ λῆσσί τι ἐ θυμὸς
 ' Ἀμφὶ πόσι κέλετ', κ' κήδεά περ πεπρωμένη. 563
 ' Εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 ' Ἔσσω σὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τ' σὺ μάλιστα
 ' Χρηΐσεις· οἶπον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον,
 ' Γαστέρα βοσκήσεις· δώσθ' δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ' Εὖμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
 ' Κέρη Ἰκαρίοιο περίφρονι Πύρρῳ Πύρρῳ.
 ' Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνῃ, ὁμῶς δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν.
 ' Ἀλλὰ μνησῆρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὁμίλον,
 ' Τῶν ὕβρις τὲ, βίη τὲ, σιδήρεον ἔρανον ἱκί. 565
 ' Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' ἔστος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα
 ' Οὔ τι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
 ' Οὔτε τί Τηλέμαχον τὸν ἐπῆρκεσεν, ἔτε τις ἄλλος.
 ' Τῷ νῦν Πύρρῳ Πύρρῳ ἐνὶ μενέροισιν ἀνωχθεῖ
 ' Μῆναι, ἐπειρομένην πέρ, ἐς ἥλιον κατὰ δύντα. 570
 ' Καὶ τότε μ' εἰρέωδω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,

559 ΒΟΣ. Θρέψεις.

δεξάμεθα.

563 ΟΜ. Τὴν αὐτήν. ΑΝ. Ανε-

571 ΕΙ. Ἐρωτησάτω.

Ἄσποτέρω καθίστασαι παραὶ πυρί· εἴματα γάρ τοι
 Λύγῃ ἔχω· οἶδα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἰκέλευσαι.

Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκυσεν.

550 Τὸν δ' ὑπὲρ ἐδ᾽ βάντα προσήδα Πηνελόπεια·

575

Ὀὐ σύ γ' ἄγεις, Εὐμαιε; τί τῆτ' ἐνόησεν ἀλήτης;

Ἢ τινὰ περ δέσους ἐξαίσιον; ἢ καὶ ἄλλως

Αἰδέει) κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.

Τίω δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·

555 Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος,

580

Ἵσθ' αἰλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.

Ἀλλὰ σε μέναι ἀνωγρὸς ἐς ἥλιον καταδύντα.

Καὶ δέ σοι ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,

Οἶην πρὸς ξείνον φάσθ' ἔπος, ἡδ' ἐπακῶσαι.

560 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

585

Οὐκ ἄφρων ὁ ξείνος οἶεταί, ὅς περ ἂν εἴη·

Οὐ γάρ περ τινὲς ὦδε καταθνητῶν ἀνθρώπων

Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

Ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευεν· ὁ δ' ὥχετο δῖος ὑφορβὸς

565 Μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.

590

Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεια πλερόεντα προσήδα,

Αγχι γὰρ κεφαλὴν, ἵνα μὴ πύθοιάθ' οἱ ἄλλοι·

ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κείνα φυλάζων,

Σὸν καὶ ἐμὸν βίσιον· σὺ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.

570 Αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζω θυμῷ,

595

572 ΑΣ. Ἐγυτέρω.

580 ΟΙ. Νομίσοι, ὑπολάβοι.

575 ΒΑΝ. Ἐπιστάντα, εἰσελθούσα.

581 ΑΑ. Ἐκφυγεῖν.

577 ΕΞ. Μεγάλως.

592 ΑΓ. Ἐγὺς προσεγγινών.

578 ΑΙ. Νῦν, ὁ αἰδέμενον.

‘ Μή τι πάθης· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·

‘ Τὸς Ζεὺς ἐξολέσσει, πρὶν ἡμῖν πῆμα γνέσθαι.

Τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένῳ ἀντίον ἤδα·

‘ Ἔσεται ἔως, ἄτλα· σὺ δ’ ἔρχεο Δειελήσας·

‘ Ἡῷθεν δ’ ἵεναί καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλὰ.

‘ Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.

Ὡς φάθ’· ὁ δ’ αὖτις ἄρ’ ἔζετ’ εὐζέτης ἐπὶ δίφρῳ,

Πλησάμενθ’ δ’ ἄρα θυμὸν ἐδότητος, ἡδὲ ποτῆτος,

Βῆ ῥ’ ἵμεναι μεθ’ ὕας· λίπε δ’ ἔρκεά τε μέγαρόν τε

Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ’ ὀρχησὺί καὶ ἀοιδῇ

Τέρποντ’· ἥδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε Δείελον ἤμαρ.

599 ΔΕΙ. Πρὸς τὴν δειλινὴν ὥραν παραγενόμενος· τετέσι, τὴν μεσημέριαν, ἢ τὴν ἐσπερινὴν διατρίψας. ἔπειτα δὲ, τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτῶν, καὶ Κακίμαχος φησὶ, Δείελον αἰτίζουσιν, ἄγασσι

ἢ χεῖρας ἀπ’ ἐργῶν, τὴν πρὸς τῇ δειλινῇ τροφὴν αἰτῶντες· ἐ δεινῶς· προσηλάμεν γὰρ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τρισὶ μὲν τροφαῖς ἐχρῶντο.

606 ΔΕΙ. Τὸ δ’ δειλινῆς ὥρας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ.

ΤΟΤ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑ Σ.

Ο ΔΥΣΣΕΩΣ κ' Ἴρου πυγμὴ γίνῃ· φαίνεται ὅτι Πηνελόπη τοῖς Μνηστῆρσι, κ' παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνῃ ὅτι κ' τις κοινολογία ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς πρὸς Εὐρύμαχον.

Σῖγμ' ἔριν Ἴρου, εὖχος Ὀδυσσεύς, δῶρά τ' ἀνάκλων.

ΗΛΘΕ δ' Ἰπὶ πῖλωτος πανθήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχδέσκι Ἰθάκης, μὲν δ' ἔπρεπε γαστέρι μάρνη,
Ἀζηχὲς Φαγέμεν καὶ πέμεν· ἐδὲ οἱ λυγροὶς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δ' ἰμάλα μέγας ἦν ὀρεάαται.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
Ἐκ γρετῆς· Ἴρον δὲ νέοι κύκλῃσκον ἅπαντες,
Οὐνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κίων, ὅτε πᾶς ἀνῶγοι.

5

1 ΠΤΩ. Ἐπαίτης. ΠΑΝ. Ὁ κ' τ' ἴμων ἱπαιτῶν, καὶ δι' ὅλης τῆς πόλεως πίων.

2 ΜΑΡ. Γαστριμαργία μαινομένη.

3 ΑΖ. Δεινόν, μέγα, συνεχὲς, διηκεῖς, ἀδιάλειπτον, μεγαλόφωνον· διὰ τὸ, Ἀζηχὲς μεμακύναι. πολλα.

6 ΙΡ. Παρὰ τὸ εἶρειν.

Ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα δῶκετο οἷο δόμοιο,
καὶ μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

· Εἶκε, γέρον, προθύρα, μὴ δὴ τάχα καὶ πόδος ἔλκη· 10

· Οὐκ αἴεις, ὅτι δὴ μοι ὀπιλλίζῃσιν ἅπαντες,

· Ἐλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰχμύομαι ἔμπη.

· Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γῆη·

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

· Δαιμόνι, οὔτε τί σε ρέζω κακὸν, ἔτ' ἀγορεύω, 15

· Οὔτε πινὰ φθονέω δόμναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα.

· Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρως ὁδὲ χεῖσεται· ἐδὲ καὶ σὲ χεῖ

· Ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δὲ μοι εἶναι ἀλήτης,

· Ὡς περ ἐγὼν· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλασιν ὀπάzej.

· Χερσὶ δὲ μήτε λίην προκαλίζεο, μή με χολώσης, 20

· Μή σε, γέρον, πέρ ἐών, σῆτος καὶ χεῖλεα φύρω

· Αἵματος· ἥσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μάλλον ἔτ' εἴη

· Αὔριον· ἐ μὲν γάρ τί σ' ὑποσρέψεται οἷον

· Δείπερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.

Τὸν δὲ χολωσάμεναι προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης· 25

· Ὡ πόπι, ὥς ὁ μολοβρὸς ὀπιτροχάδην ἀγροῦ,

· Γρῆνι καμινῶ ἴσος· ἐν ἂν κακὰ μητισαίμεν,

· Κόπλων ἀμφοτέρησι, χαμῶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας

8 ΔΙ. Ἐδῶκεν.

10 ΕΙ. Ὑποχῶρει.

11 ΕΠ. Τοῖς ὄμμασι θλαίνουσιν.

16 ΑΝΕ. Ἀντὶ τῆς ἀνελόμενον, λα-
βόντα.

17 ΧΕΙ. Χωρήσει· ὅθεν καὶ χεῖρας, τὰς
καταδύσεις τῶν ὤφρων.

19 ΟΛ. Ἐοίκασιν ὅτι οἱ θεοὶ θλαίνου-
σιν· οἱ εἶναι εὐδαιμονίας, ὥστε ἐφαίνοντα

ἡμῖν ἴλιν. ΟΠ. Παρέχειν, δωρεῖσθαι.

20 ΠΡΟ. Προκαλῆ. ΧΟ. Ὀργισθῆ-
ναι ποιοῦσης.

21 ΦΥΡ. Μολυνῶ.

26 ΕΠ. Ἐσπευσμένως. ΑΓ. Δια-
λέγει.

27 ΚΑ. Καμινεστρία, φρυγέση καί
θάς· ἐστὶ καὶ ἡ εὐθεία, καμινῶ.

28 ΚΟΠ. Πλήσων, τύπλων.

· Γναθμῶ

Γναθμῶν ἐξελάσασμι, σὺς ὡς ληϊστοτέρης.

Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ὀπιγνώωσι καὶ οἶδε

Μαρναμῆρας· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;

Ὡς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν

οὐδ' ὅτι ζεσεῖ πανθυμαδὸν ἐκρίοντο.

Τοῖν δ' ἔκζητήσας ἱερὸν μῆρος Ἀντινόοιο,

Ἦδ' ὅτ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστῆρας·

ὦ φίλοι, ἐμὲ πῶς τί πάρος τειχέτον ἐτόχθη.

Οἷω τερπωλὴν θεὸς ἤραγεν ἐς τὸδε δῶμα·

Ὁ ξείνός τε καὶ ἱὸς ἐρίζετον ἀλλήλοισιν

Χερσὶ μαχέσασθ'· ἀλλὰ ζυμελάσσομεν ὦκα.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες,

Ἀμφὶ δ' ἄρα πλωχὺς καθεύμονας ἠγρέθηον.

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

Κέκλυτέ με, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὅφρα τι ἔπω·

Γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ

Κατθέμεθα, κνίσσης τὲ καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·

Ὀππότερος δὲ κε νικήσῃ, κρείσσων τὲ γλήῃ,

Τάων ἦν καὶ ἐφέλησιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·

Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μετὰδίασε, ἔδδ' ἐτιν' ἄλλον

Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσονται.

29 ΑΗ. Τῆς κατεδιέσης τὸ λήϊον, ὃ ἐστὶ τὸ σιτοφόρον χωρίον· ἐὰν γὰρ εὐρεθῇ σὺς ἀκρότριον σπάρμιον πεδῖον βοσκομένη, ἐξοδοντίξῃ).

30 ΕΠ. Ἀντὶ τῷ, θεάσωμαι).

31 ΜΑΡ. Μαχομένης.

33 ΠΑΝ. Ἐκθύμωας, πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἄγαν ὀργίλως. ΟΚ. Ἐτραχύνοντο, διεφέροντο, διεπληκτίζοντο.

37 ΟΙ. Ὅποιαν. ΤΕΡ. Τέρψιν.

38 ΕΡ. Φιλονηκῆσιν. ΑΛ. Πρὸς ἀκλήως.

39 ΞΥ. Συμβάλλομεν.

41 ΚΑ. Κατὰ ἱμάτια περιβεβλημένης.

43 ΑΓ. Νῦν, οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι.

44 ΓΑ. Τὰς φυσικὰς λέγει· οἰκεῖον τὸ ἄθλον, τοῖς διὰ γαστέρα δυσυχῆσιν.

45 ΚΑΤ. Κατεθέμεθα.

48 ΜΕ. Συμευωχθήσε).

ἌΩς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' Ἰππὴνδανε μῦθος. 50
 Τοῖς ᾗ δολοφρονέων μετέφη πλύμπτis Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλοι, ἔπως ἐςὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
 ἄνδρα γέροντα, δῦν δ' ἐξημύρον· ἀλλὰ με γαστήρ
 ὀτρυνῶ καθεργὸς, ἵνα πωληγῇσι δαμείω.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον, 55
 μή τις ἐπ' Ἰρῶ ἥρα φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
 πληγῇ ἀπαθ' ἄλλων, τέτῳ δὲ με ἴφι δαμάσῃ.
 ἌΩς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμυνον, ὥς ἐκέλευεν
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο·
 ἔειπ', εἰ σ' ὀτρύνῃ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ, 60
 Τῆτον ἀλέξασθαι, τῷ δ' ἄλλων μὴ τιν' Ἀχαιῶν
 Δείδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεοσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείῃη.
 Ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες
 Εὐρύμαχος τε καὶ Ἀντίνοος, πεπτυμῆν' ἄμφο·
 ἌΩς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 65
 Ζώουτο μὲν ῥάκεσιν πῶεϊ μῆδεα, φαῖνε δ' ᾗ μὴρῶς
 Καλῆς τε, μεγάλης τε, φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι,
 Στήθεά τε, στήθεαί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι περιπαμμένη μέλει ἤλδανε πικρὴν λαῶν.
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο· 70
 ὦδ' ἐπεσκεν ἰδὼν ἐς πωλεσίον ἄλλον·
 ὦ ἦ τάχα Ἰρος αἶρος ἐπίσπασον κακὸν ἔξ·

50 HN. Ἡρισκί.

51 ΔΟ. Ἀπατῶν.

57 ΔΑ. Τύλη, δειρή.

63 ΞΕΙ. Ὁ τὸς ξένους ἀποδεχόμενος.

ΑΙ. Συγκατατίθινται.

69 ΗΛ. Ηῤξαντι.

70 ΑΓ. Ἐδαύμασαν.

72 ΑΙ. Ἰρος, ἐπὶ κακῷ ὀνομασθέντι.
ΕΠ. Ἐκείσιν, ἀπὸ τῶν ὀρνίθων τῶν διὰ τὴν
ζομένην καὶ ἐπισπασμένων ἰαυτοῖς τῶν ὀρνίθων.

50 'Οἶλῳ ἐκ ῥακέων ὁ γέρον Ἰπτιγενίδα φαίνει.

'Ὡς ἄρ' ἔφην· Ἴρω δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός·

75 Ἀλλὰ καὶ ὥς δρησῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη,

Δαιδίοτ'· σάρκες δ' ὠξιτρομέοντο μέλεσσι.

55 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

'Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βεγγαίῃ, μήτε χθόιο,

'Εἰ δὴ τῆτόν γε τρομέεις καὶ δαΐδας αἰνῶς,

80 Ἄνδρα γέροντα, δὴν δρημόν, ἥ μιν ἰκάνη.

'Αλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

60 Αἶ κέν σ' ἔστος νικήσῃ, κρείσσων τὲ χθύνῃ,

'Πέμψω σ' Ἡπειρόνδῃ, βαλὼν ἐν νῆϊ μελαίνῃ,

'Εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,

85 Ὃς κ' ἄπο ῥίνα τάμησι, ἔστατο νηλεὶ χαλκῷ,

'Μηδέα τ' ἐξερύσας, δῶκε κυσὶν ὦμα δάσασθαι.

65 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἐτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γῆα·

Ἐς μέσσον δ' ἀναγον· τὰ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέχον.

Δὴ τότε μερμήριζε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

80 Ἥ ἐλάσει, ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὐτὸν πεισύντα,

78 ΒΟΥ. Μεγάλως ἐπαιζόμενε, βοῶν ἔργα ποιῶν.

84 ΕΧ. Ἐχετος ἦν μὲν υἱὸς Βακίτη, ἀφ' οὗ καὶ ἐν Σικελίᾳ πόλις Βάκετος καλεῖται· Σικελῶν δ' οὐρανὸς λέγεται· τῆτον τὰς μὲν ἐγχωρίας κατὰ πάντα τρόπον οἰνεῖσθαι, τὰς δ' ἐξέως ἀναιρεῖν· λωδωμένων· τοσαύτην δὲ κακίαν ἔχειν, ὥς καὶ τὰς μακρὰν οἰκῆντας, ὅτι θέλοιεν σφόνδρα τινα τιμωρῆσαι, καὶ ξένην περιβαλεῖν θανάτῳ, ἐκπέμπειν αὐτῶν· πολλὰς γὰρ μηχανὰς ἐξευρεῖν τῆτον αἰκίας· ὁδὸν δ' λαὸν ἐχ' ὑπομένειν τὴν πικρὰν ταύτην τυραννίδα, λίθοις δ' αὐτὸν ἀνελεῖν· καὶ δ' ἱστορία παρὰ Μινασίᾳ καὶ Μαρούσι.

ΕΧ. Ἐχετος βασιλεὺς ἦν τῆς Ἡπείρου, Εὐχύνου παῖς, ὡμὸς καὶ ἀπότομος, ὃς καὶ τὴν θυγατέρα Μετώπην, ἣ Ἀμφισσαν, ὑπὸ Αἰχμοδίκῃ φθαρθεῖσαν, πηρώσας, ἠνάγκασι σιδηρᾶς αἰλῇν κριδᾶς, λέγων τότε ἀποδώσειν τὰς ὄψας, ὅτε αἰέσει τὰς κριδᾶς· τὴν δὲ Αἰχμοδίκον ἐπὶ ἐξίασιν κατέσας, ἡκρωτηρίασιν, καὶ τὰ αἰδοῖα αὐτῇ ἀπέκοψεν· ὑπερον μὲν τοι μανίς, καὶ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπίσθη.

85 ΤΑ. Κόλπει.

86 ΕΞ. Ἐξελεύσας.

90 ΕΛ. Πλήξει βαλὼν.

- Ἦέ μιν ἦκ' ἐλάσειε, πανόσσειν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 Ὡς δέ οἱ Φρονέοντι δοάσαστο κέρδιον εἶναι,
 Ἦκ' ἐλάσας, ἵνα μὴ μιν ἐπιφρασσαίαιτ' Ἀχαιοί.
 Δὴ τότε ἀναρχομένω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
 Ἴρος, ὁ δ' αὖχέν' ἔλασεν ὑπ' ἕατος, ὅς τ' αἶσω 95
 Ἐθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ σῶμα Φοῖνιον αἶμα,
 Καδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, σὺ δ' ἤλασ' ὀδόντας,
 Λακτίζων ποδὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀζανοὶ
 Χεῖρας ἀναρχόμενοι γέλω ἔκτανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Εἴλκε δὲ ἐκ προθύροιο, λαβὼν ποδός· ὅφρ' ἵκετ' αὐλήν 100
 Αἰθέσης τὲ θύρας, καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς
 Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐνταῦθε νῦν ἦσο, κύνας τὲ σῶας τ' ἀπερύκων,
 Ἐμὲ δὲ σὺ γε ξένων καὶ πτωχῶν κείρανος εἶναι, 105
 Λυγρὸς εἶώ· μὴ περὶ κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.
 Ἦ ῥα, ὅς μ' ἀμφ' ὥμοισιν ἀεικέα βάλλετο πῆλυν,
 Πυκνὰ ῥωγαλέλω· ἐν δὲ σρόφος ἦεν αἰορτήρ.
 Ἀψ' δ' ὅγ' ἐπ' ἔδον ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοὶ δ' ἴσων εἶσω 110
 Ἦδ' ὧν γελῶντες, καὶ ἑ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·
 Ζεὺς τοι δοίη, ξῆνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὅ, τί μάλιν' ἐθέλεις, καὶ σοὶ φίλον ἔωλετο θυμῷ,
 Ὅς τῷτον πόν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαισας

94 AN. Ἀνατείναντες.

96 ΦΟΙ. Ἐρυθρόν, πυρρόν.

97 ΣΥΝ. Συνέκρυσσε.

99 ΓΕ. Ἀπέθανον ὑπὸ γέλωτος.

104 EN. Ἐνταῦθα, ἐν τούτῳ τῷ τό-

πω. ΑΠ. Ἀποκωλύων.

110 ΓΕ. Γελῶντες. ΔΕΙ. Ἦγεν ἰ-
 δεξιῶντο, παρὰ τὸ δίκνυμι.113 AN. Ἀκόρεστον. ΑΔ. Πλανῶ-
 θαι, ἢ μεταίτιν.

· Ἐν δῆμῳ· πάχα γάρ μιν ἀνάζομεν Ἡπειρόνδῃ
· Εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

115

· Ὡς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κληδόνι θεῖος Ὀδυσσεύς·
· Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλῳ πῶρ' γαστέρα θῆκεν
· Ἐμπλέειν κνίσσης τὲ καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
· Ἀρστος ἐκ κανέοιο δῶα παρέθηκεν αἰέρας,

Καὶ δέπαϊ χρυσῶα δεδίδικετο, φώνησέν τε·

120

· Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνέ· γῆροί τοι ἕσπερ ὅπιόσω
· Ὀλβος, αἰτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πλέεσσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

· Ἀμφίνομ', ἥ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·

· Τοιᾶν γὰρ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐοθλὸν ἄκκον,

125

· Νῆσον Δαλιχίῃα εὖν τ' ἔμην, ἀφνειόν τε·

· Τῷ σ' ἐκ Φασι γλυέσασθαι· ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ εἰοικας.

· Τῷνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σιώθεο, καὶ μὲν ἄκκσον·

· Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο

· Πάντων, ὅσα τὲ γαῖαν ἐπὶ πρέει τὲ καὶ ἔρπει.

130

· Οὐ μὲν γάρ ποτε Φησι κακὸν πέσεισθαι ὅπιόσω,

· Ὅφρ' ὄρετλιν παρέχῃσι θεοὶ, καὶ γένατ' ὀρώρη·

· Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,

· Καὶ πὰ φέρῃ ἀεκαζόμενος τετλήσι θυμῷ.

114 AN. Ἀναχθῆναι ποιήσομεν, ἀ-
παγάγωμεν.

116 ΚΛΕ. Κληδόνι, φήμη.

117 ΘΗ. Παρέθηκεν.

118 ΕΜ. Πεπληρωμένην.

121 ΕΣ. Εἰς τὰ μετὰ ταῦτα.

122 ΕΧ. Ἐχην, κατέχην.

126 ΔΟΥ. Τὸν ἀπὸ Δαλιχίης.

127 ΕΠ. Δεινῷ εἰπεῖν, ἢ λογίῳ παρὰ

τὰ ἔπη.

131 ΠΕΙ. Ὑπομείναι.

132 ΑΡ. Νῦν, τοῖς ἀγαθοῖς παρέ-
χουσιν εὐδαιμονίαν· ὁμοίως τὸ, ἀρετῶσι
δὲ λαοί.

133 ΤΕ. Ποιῶσιν, ἐπιφέρουσιν.

134 ΦΕ. Ὑποφέρει. ΑΕ. Μὴ θεί-
λων.

' Τόιος γδ νόος ἐστὶν Πειχθονίων ἀνθρώπων,
 ' Οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 ' Καὶ γδ' ἐγὼ ποτ' ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
 ' Πολλὰ δ' ἀπώδαλ' ἔρεξα, βίη καὶ κάρτει εἰκων,
 ' Πατρὶ τ' ἐμῷ πίσυρος, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήταισι.
 ' Τῷ μὴ τίς τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
 ' Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, τί διδοῖεν.
 ' Οἱ ὁρώ μνηστῆρας ἀπώδαλα μηχανόωντας,
 ' Κτήματ' αἰέροντας, καὶ ἀπμάζοντας ἀκρίων
 ' Ἄνδρως, ὃν οὐκ ἐπὶ φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 ' Διὶ δὲ ἀπέσσεσθαι μάλα ἢ χερόν· ἀλλὰ σε δαίμων
 ' Οἴκαδ' ὑπέξαρχοι, μὴδ' ἀντιάσειας ἐκένω,
 ' Ὅπως νοσήσεις φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν·
 ' Οὐ γδ' ἀναμώλει γε Δακρυνέεσθ' οἶον
 ' Μνηστῆρας, καὶ κεῖνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
 ' Ὡς φάτο· καὶ παύσας ἐπὶν μελιθεῖα οἶνον·
 ' Ἀψ' δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας χρυσήτορον λαῶν.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τελευτηδύος ἦτορ,
 Νεωπύζων κεφαλῇ· δὴ γδ' κακὸν ὅσπερ θυμῷ.
 ' Ἀλλ' ἐδ' ὥς φύγε κῆρα· πέδησε ἢ ἐ τ' Ἀθλίῃ,
 Τηλεμάχῳ ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἰφὶ δαμνῶναι.
 ' Ἀψ' δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ, ἐνθεν ἀνέστη.
 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Κέρη Ἰκαρίοιο, Πείφρονι Πάριτοπι,

135 ΤΟΙ. Οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐκδέχον-
 ται, ὅτι οἶον ἂν ἦ τὸ καλῶς ἔχειν αἶρος,
 τοιαύτην καὶ τὴν ἡμέραν ἀγαθῶσιν οἱ
 ἄνθρωποι· ὁ δὲ ποιητὴς λέγει, ὅποια ἂν
 ἦ τὰ προσπίπτοντα, τέτοις ἐξομοιούμεθα.

137 ΕΜ. Ἐάκειν, ἰνομιζόμεν.

142 ΜΗ. Ἐπινοῦντας.

145 ΑΠ. Ἀπειναι.

146 ΑΝ. Συναντήσεως.

148 ΑΝ. Ἄνευ αἵματος.

Μνηστήρεσσιν

- 135 Μνηστῆρας Φανῆνας, ὅπως πεπαισθε μάλιτα
 θυμὸν μνηστῆρων, ἰδέ τιμήεσσα γυροῖτο 169
 ἄλλον πρὸς πόσιός τε, καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
 Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 'Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεδ', ὅτι πάρος γε,
 149 Μνηστῆρας Φανῆνας, ἀπεχθομένοισι περ ἔμψης.
 Παιδί δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη, 165
 Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
 Οἷτ' εὖ μὲν βάλλεσι, κακῶς δ' ὅππην φρονέουσιν.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 145 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Ἀλλ' ἴθι, ἔ σῶ παιδί ἔπος φάο, μήδ' ἐπὶ κούφει,
 170 Χρῶτ' ἀπονίψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασαι παρειάς.
 Μήδ' ἔτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
 ἔρχεσθαι· ἐπεὶ κάκιον πένθημα καὶ ἀχρεῖον αἰεῖ·
 150 Ἠδὴ μὲν γάρ τι πάς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιτα
 ἤρῳ ἀθανάτοισι γηυήσαντα ἰδέσθαι. 175
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε παῖδ' ὦρον Πηνελόπειά·
 Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παρὰ γούνα, κηδομένη περ,
 Χρῶτ' ἀπονίψεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
 155 Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοί, τὴν Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 ὦλεσαν, ἐξ ἧς κείνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν. 180
 Ἀλλὰ μοι αὐτονόη τέ καὶ Ἰπποδάμειαν ἀνωχθεῖ

159 ΠΕ. Ἐκπλήξεσθαι· σὺν ἀλαζο-
 ῶς ἢ πρόσκεισιν ἢ Πηνελόπεια, ἀλλ' ὅ-
 ρος μὴ βιασθῇ, προνοημένη, καὶ ἐλπίδο-
 ῦσα τὰ δοκεῖν τινὶ συνοικῆσαι.

160 ΤΙ. Τιμιωτέρα.

162 ΑΧ. Οἶον, σὺν ἐν σπυδαῖς.

167 ΦΡΟ. Βυλεύοντα, ἐννοῶσι.

173 ΠΕΝ. Παιδαῖν, θρηνηῖν. ΑΚ.
 Ἀδιαλείπτως· ἢ πολὺ, διηνεκῶς.

175 ΗΡ. Ηὔχῃ.

178 ΑΛ. Ἐλαίῳ.

179 ΑΓ. Τὸ καλῶς.

ἔλθμεν,

Ἐλθέμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν·
 Οἷη δ' ὅκ' εἴσμεν μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ δι' ὅκ' μεγάροιο βεβήκει,
 Ἀγχιέεσσα γυναῖξι, καὶ ὀτρυνέεσσι νέεσσι.
 Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κέρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχουσα.
 Εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθην δέ οἱ ἄψα πάντα
 αὐτῇ ἐνὶ κλιντῆρι· τίως δ' ἄρα διὰ θεάων
 Ἀμβροτα δῶρα δίδε, ἵνα μιν θησάηται Ἀχαιοί·
 Κάλλει μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν
 Ἀμβροσίῳ, οἷῳ πῆρ' εὐσέφανος Κυθήρεια
 Χρίε), εὖτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
 Καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθ·
 Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν περὶ ἑλέφαντες·
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπεβήσατο διὰ θεάων.
 Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
 Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· πλὴν δ' ὅ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
 Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειαῖς, φάνησέν τε·
 Ἡ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κάμ' ἐκάλυψεν·
 Αἶθε μοὶ ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἀρτεμις ἀγνῆ
 Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 Αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέεσσα φίλοιο
 Παντοίην δρετλήν· ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.
 Ὡς φαρμῆν, κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,

185 ΑΓ. Λίξεσα.

189 ΚΛΙΝ. Τῇ κλίνῃ.

 191 ΚΑΛ. Νῦν, τὰ μύρα αἰνίττε).
 Κάμῳ γδ', τὸ τ' Ἀφροδίτης μύρον. ΚΑ.
 Ἐχρυσεν, ἤλειψεν.

192 ΚΥ. Ἡ Ἀφροδίτη.

194 ΠΑΣ. Παχυτέραν.

198 ΦΘΟΓ. Μετὰ φωνῆς ἐπιψαφ.

200 ΑΙ. Δεινοπαθῆ. ΚΩ. Ἐπιψαφ.

203 ΦΘΙ. Φθειρώ.

οὐκ οἶη· ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.

Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,

τῇ ῥα πρῶτ' αἰδομένην πέγχεος πύκα ποιετοῖο,

183 ἅπαντα παρειάων χορμένη λιπρῶτα κρήδεμνα·

ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.

210

τῶν δ' αὐτῶ λύτο γένατ', ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔτελχθεν·

πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.

Ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ἐν φίλον ἑόν·

190 'Τηλέμαχ', ἐκέτι τοὶ φρένες ἔμπεδοι, εἴδ' ἐν νόημα·

Παῖς ἔτ' ἐὼν, καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·

215

Νυνὶ δ', ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἰκάνεις,

καὶ κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὁλοῖς ἀνδρὸς,

Ἔς μέγεθος καὶ πάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φῶς,

195 Οὐκέτι τοὶ φρένες εἰσὶν ἐναίσιοι, εἴδ' ἐν νόημα.

Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,

220

Ὅς τ' ἔξινον ἑάσας αἰεκιοθήμεναι ἔτω.

Πῶς νυν; εἴ τις ξείνος, ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν

Ἥμερος, ὥδε πάθοι ῥυσσέκτος ἐξ ἀλεγεινῆς,

200 Σοὶ κ' αἰχρὸς, λῶβη τέ, μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·

225

Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν εἴ σε νεμεσῶμαι κεχολῶδ'·

αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,

Ἐδρά τε, καὶ τὰ χέρη· (πᾶρος δ' ἔτι νήπιος ἦα·)

205 Ἀλλὰ τοὶ εἰ δυνάμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·

211 EP. Ἐρωτι. ΕΘ. Ἡχοιώδη-

216 HB. Τὸ ἀκμαῖον τ' ἡλικίας.

215 KEP. Συνέσεις. EN. Ἐκπείς,

221 AEI. Αἰεκιοθήναι, ὑβριοθήναι.

217 Ε, ἐνέσεις.

223 PYC. Ἐλκυσμῶ, αἰκίας.

224 PE. Ἐγασ.

'Εκ γάρ με πώλεσθαι, πωρήμηναι ἄλλοθεν ἄλλος, 230
 'Οἶδε, κακὰ Φρονέοντες, ἐμοὶ δ' ὅκ' εἰσὶν δ'ραγαί.
 'Οὐ μὲν τοι ξείνα γέ καὶ Ἴρε μῶλος ἐτόχθη
 'Μνηστῆρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε Φέρτερος ἦεν.
 'Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθήναιή, καὶ Ἀπὸλλον,
 'Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι 235
 'Νόοιεν κεφαλὰς δεδμημέναι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ
 'Οἱ δ' ἐντοδὲ δόμοιο, λέλυτο ᾧ γῆα ἐκάσθη·
 'Ὡς νῦν Ἴρος ἐκείνος ἐπ' αὐλῇσιν θύρῃσιν
 'Ἦσθαι νευσάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
 'Οὐδ' ὀρθὸς δύναται σῆναι ποσὶν, εἰδὲ νέεσθαι 240
 'Οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γῆα λέλυτο).

Ὡς οἱ μὲν τιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσιν ἑταρήνδρα Πηνελόπεια·

'Κέρη Ἰκαρίοιο, παῖφ' Ἰφρων Πηνελόπεια,
 'Εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί, 245
 'Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 'Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν,
 'Εἰδὸς τε, μέγας τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσεις.

Τὸν δ' ἡμέτερος ἐπειτα παῖφ' Ἰφρων Πηνελόπεια·

'Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν δρετίνῃ, εἰδὸς τε, δέμας τε, 250
 'Ὀλεσθαι ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 'Ἀργεῖοι· μὲν τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 'Εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τ' ἐμὸν βίον ἀμφιπολάσει,

231 AP. Βοηδοί.

245 ΙΑ. Ἴασος, βασιλεὺς Πελοποννήσου. Ἄργος ἂν νῦν, τὴν Πελοπόννησον νῦν· ἢ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς μεσσηνίας λέγει.

247 ΔΑΙ. Εὐωχοῖντο. ΠΕ. ὕπνῳ βάλλεις.

252 ΗΙ. Ἀπῆει, ἐπορεύετο.

253 ΑΜ. Διέπει, διαπραγμάτευει.

Μεῖζον κε κλέος ἔσθ' ἐμὸν καὶ κάλλιον ἔτω.

Νῦν δ' ἄχνομαι· τίσι γάρ μοι ἐπέστυεν κακὰ δαίμων. 255

Ἡ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν,

Δεξιτερὴν ἔπει καρπῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα παροσπύδα·

Ὡ γύναι, εἴ γ' οἶω εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς

Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας δαπονέεσθαι·

Καὶ γ' Τρῶας φασὶ μαχηταῖς ἔμμεναι ἄνδρας, 260

Ἡμὲν ἀκοντιστὰς, ἡδὲ ρυτῆρας οἰσῶν,

Ἰππῶν τ' ὠκυπόδων ἑπιβήτορας, οἳ κε τάχιστα

Ἐκρηναν μέγα νείκεος ὁμοῖς πολέμοιο.

Τῷ σὺν οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσθ' ἑὸς, ἢ κεν ἀλώω

Αὐτὲς ἐνὶ Τροίῃ· σὺ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων. 265

Μεμνηῶσ' πατρός καὶ μητρός ἐν μεγάροισιν,

Ὡς νῦν, ἢ ἐπὶ μᾶλλον, ἐμεῦ δαπονόσφιν εἶοντες.

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πᾶντα γρυσσάμεντα ἴδῃαι,

Γήμασθ', ὥς κ' ἐθέλησθαι, τὸν κατὰ δῶμα λιπῆσαι.

Κεῖνός θ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεί. 270

Νῦν δ' ἔσται, ὅτε δὴ συγερὸς γάμος ἀντιβολήσθ'

Οὐλομένης ἐμέθεν, τ' τε Ζῶς ὄλβον ἀπύρρα.

Ἀλλὰ τὸδ' αἶνον ἄχος κραδίῳ καὶ θυμὸν ἰκάνει·

255 ΑΧ. Αὐπῆμαγ. ΕΠ. Ἐπήγα-

266 ΜΕΜ. Νῦν, ἐπιμελιῖσθαι.

257 ΚΑΡ. Ἐπὶ τ' χεῖρὸς μέρει.

268 ΓΕ. Ἐν ᾧ προτρέπῃ, ἐν τούτῳ ἀποτρέπῃ· γρᾶς γ' τότε γίνετο.

260 ΚΑΙ. Πιδανῶς ἱλπιδοποιεῖ τὰς μητῆρας, ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις εἰκὸς ἀνη-
ῖδαι αὐτόν.

269 ΓΗ. Γαμηθῆναι. ΑΙ. Κατα-
λιπῆσαι.

261 ΡΥ. Τοξότας.

271 ΝΤΕ. Σκότος γινήσεται. ΑΝ. Συγτελεισθήσε', ἥδη γ' πρὸς αὐτὰ τὸ τέλει εἰμί.

262 ΙΠ. Ἱππικῆς.

263 ΕΚ. Διέκριναν, διχώρισαν.

272 ΟΥ. Ἀποκινυμένης μᾶλλον, ἢ προδόσης τὴν κοίτην τῷ ἀνδρὶ.

264 ΑΝ. Ἐάσει, ἀνατίμψῃ.

Μνηστῆρων

- * Μνηστῆρων ἔχ' ἥδε δίκη τοπάροιθε πέτυκτο,
 * Οἷτ' ἀραθὴν τε γυναιῖκα ἔ' ἀφνειοῖο θυγάτηρ
 * Μνησεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοισι ἐρίσωσιν·
 * Αὐτοὶ πό' γ' ἀπάγῃσι βόας, ἔ' ἴφια μῆλα,
 * Κέρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδῶσιν·
 * Ἄλλ' ὅσῃ ἀλλότριον βίοτον νήπιον ἔδεσιν.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Οὐνεκα τὴν μὲν δῶρα παρέλκετο, γέλγε δὲ θυμὸν
 Μελιχίοις ἐπέεσσιν· νόος δὲ οἱ ἄλλα μνησθῆναι.

- Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 * Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 * Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκα,
 * Δέξασθ'· ἔ' γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν.
 * Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἴππῃ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, ἔτε πῇ ἄλλη,
 * Πρίν γε σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἴππῃδανε μῦθος·
 Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι προέσαν κήρυκα ἕκαστος.
 Ἀντινόω μὲν ἐνεῖκε μέγαν περικαλλέα πέπλον
 Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα παῖσι
 Χρύσειαι, κληῖσιν ἐϋγνάμπτῃσι δ' ἀργαῖαι.
 Ὀρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτὶς ἐνεῖκε,
 Χρύσειον, ἡλέκτροισιν ἐρμένον, ἥελιον ὥς.

274 ΟΥΧ. Οὐχ ἕτος ὁ τρόπος. ΠΑ.
 * Εν τῷ περὶ τέττε χρόνῳ.

276 ΕΡ. Φιλονεικήσωσιν.

281 ΔΩ. Εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ἐν παρέλ-
 κειο, παρολκῆν ἐλάμβανεν· εἰ δὲ διηρη-
 μένως, παρὰ τέτων ἐλάμβανεν, καὶ ἀνε-
 πλήρη τὰ ἀναλώματα. ΠΑ. Παρέωπα.

285 ΕΝ. Ἐνεγκεῖν.

286 ΔΕ. Ἀντὶ τῷ, δέξαι.

292 ΠΕ. Πόρπαγ.

293 ΚΛΗ. Κατακλείσιν, εἰς αἷς ἐπὶ
 δέισαν τὰς περόνας. ΕΥ. Καλῶς ἐπὶ
 κεκαμμέναις.

294 ΟΡ. Τὸν καὶ τὴν τραχὺν περὶ
 κείμενοι χερσὶν κόσμον.

Ερματα δ' Εὐρυδάμαντι δῶν θεράποντες ἔνεικαν,
 278 Τρίγλυφα, μορβόντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 Εκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
 Ισθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
 Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
 280 Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα διὰ γυναικῶν
 Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
 οἱ δ' εἰς ὄρχησύν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοιδὴν
 Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἑσπερον ἐλθεῖν
 300 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἑσπερῷ ἦλθεν.
 αὐτίκα λαμπήϊρας τρεῖς ἔστρεψαν ἐν μεγάροισιν
 285 Ὀφρα φαίνοιεν· πρὶν δ' ἔζυλα κάγκανα θῆκαν
 αὐτὰ πύλας, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·
 καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
 Δμωαὶ Ὀδυσῆος ταλασίφροντος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 310 αὐτὸς διοχμῆς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 290 ' Δμωαὶ Ὀδυσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 Ἐρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοίῃ βασιλεία·
 Τῇ δὲ πᾶρ' ἡλάκατα σροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτῶν
 Ἥμῃαι ἐν μεγάρῳ, ἥ ἑρία πείκετε χερσίν.
 315 Αὐτὰρ ἐγὼ τῆτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.

- 296 ΕΡ. Δῶρα, τῶν ὧτων κόσμον· ὃ
 τὰ ἐνώτια.
 297 ΤΡΙΓ. Τρίκορα κόσμια, ἐν ᾧ
 αὐτὸ τριόφθαλμα, τρίκοκκα. ΜΟ. Τὰ
 εἰς αὐτὰ ποσσὶν μόρην καὶ κακοπαθείας κα-
 σκευασμένα.
 298 ΠΟΛ. Πολύκτορος παῖδος.
 299 ΙΣ. Περιτράχηλον· ἔνθεν καὶ
 αἰσθητικὰ διάφοροι τῶν ὅρων· τὸ μὲν
 δ' προσέρχεται τῶν τραχήλων, ὃ δ' ὅρων
 χαλκῶν· ἰσθμὸς δ', ὁ τράχηλος, ἀπὸ
- 306 Εἰσιέναι τὴν τροφήν δι' αὐτῶν.
 306 ΛΑΜ. Ἐχάρας μετεώρους· ἡ
 τὰς χυττόποδας, ἐφ' ὧν ἔκαιον.
 307 ΦΑ. Λάμποιεν. ΘΗ. Ἐπέθη-
 καν.
 308 ΚΕ. Ἐχισμένα.
 309 ΜΕ. Συνανεμίνυον. ΑΜ. Ἀνὰ
 μέρος.
 314 ΣΤΡΟ. Στρέφουσθε.
 315 ΠΕΙ. Ξαίετε.

· Ὡς ἡνπερ

‘ Ἦνπερ γάρ κ’ ἐθέλωσιν εὐθρονον ἧῶ μίμνεν,

‘ Οὔτι μὲ νικήσῃσι· πολυτλήμων δὲ μάλ’ εἰμί.

‘ Ὡς ἔφαθ’· αἱ δ’ ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἰδόντο.

Τὸν δ’ αἰαχρῶς ἐνένιπτε Μελανθῶ καλλιπάρης,

320

Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πάνελόπεια,

Παῖδα δὲ ὥς ἀτίταλλε, δίδε δ’ ἄρ’ ἀθύρματα θυμῷ.

‘ Ἀλλ’ εἴδ’ ὥς χέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελόπείης.

‘ Ἀλλ’ ἦγ’ Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν.

‘ Ἦ ῥ’ Ὀδυσῇ ἐνένιπτεν ὀνειδείοις ἐπέεσι·

325

‘ Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐοσὶ,

‘ Οὐδ’ ἐθέλεις εὔδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,

‘ Ἡέ περ ἐς λέγχην· ἀλλ’ ἐνθάδε πῶλλ’ ἀγορεύεις

‘ Θαρσιλέως πολλοῖσι μετ’ ἀνδράσιν· εἴδ’ τι θυμῷ

‘ Ταρβείς· ἥ γὰρ σε οἶνος ἔχει φρένας, ἥ νύ τοι αἰεὶ

330

‘ Τοῖστος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις.

‘ Ἦ αὐλεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τ’ ἀλήτῳ;

‘ Μὴ τίς τοι τάχα Ἴρε ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,

‘ Ὃς τίς σ’ ἀμφὶ κάρη κεκροπὼς χερσὶ στιβαρῇσι,

‘ Δώματος ἐκπέμψῃσι, φορυῖας αἵματι πολλῷ.

335

Τὴν δ’ ἄρ’ ἰσώδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

‘ Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἱ ἀγορεύεις,

‘ Κεῖσ’ ἐλθὼν, ἵνα σ’ αὖθι διγμελεῖσι τάμῃσιν.

321 ΚΟ. Μετ’ ἐπιμελείας ἔδρεψε.

323 ΣΧΕ. Εἶχεν.

324 ΜΙΣ. Συνμίσγνυτο.

326 ΤΑ. Ἄδλις. ΕΚ. Ἐκπεπληγ-
μένος τὰς φρένας, ἄφρων.

327 ΧΑΛ. Χαλκίον οἶκον.

328 ΔΕΣ. Δημόσιοι οἶκημα, οἶον

λέχην, παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὸς μὴ ἔχον-
τας οἰκήματα λέχη ποιῶσθαι· ἢ παρὰ
τὸ λεγαίνεον ἐν αὐτῇ, ὃ ἐστὶν ὀμιλεῖν.

332 ΑΛ. Χαίρεις, γαυριάζεις.

333 ΑΝ. Ἀγωνίσῃται.

335 ΦΟ. Μελύνας.

338 ΔΙ. Διὰ μέλος.

Ὡς εἰπὼν, ἐπέεσσιν διεπλοίησε γυναικάς·

Βὰν δ' ἴμμεναι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γῆρα ἐκάστης 340

Ταρβοσιῶν· Φᾶν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Αὐτὰρ ὁ παρ' λαμπήρησι φαείνων αἰθομένοισιν

Εἰσηκὲς ἐς πάντας ὁρώμεν· ἄλλα δέ οἱ κῆρ

Ὀρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα χθονότο.

Μνηστῆρας δ' ἐ πάμπαν ἀγνώσας εἶα Ἀθήνη 345

Λώβης ἰσχεῶς θυμαλγίος, ὅφρ' ἐλὶ μάλλον

Δὴ ἄχος κραδίῳ Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχ'· Πολύβη πάης, ἦρχ' ἀγορεύειν,

Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἐπάρχοισιν ἐτόλξε·

Ἐκκλυτέ μω, μνηστῆρες ἀρακλειτῆς βασιλῆης, 350

Ὅφρ' εἴπω, τέ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Οὐκ ἀφείδ' ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·

Ἐμψης μοὶ δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτῷ,

Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρεῖσιν ἐδ' ἤβαιαι.

Ἦ ῥ', ἅμα τέ προσέειπεν Ὀδυσῆα πολίπορτον· 355

Ξῆν', ἣ ἄρ' κ' ἐθέλεις θητεύμεν, εἰ σ' ἀνελοίμην,

Ἀγρῶ ἐπ' ἐχατιῆς, (μιοδὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,)

Αἵμασιός τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;

Ἐνθα δ' ἐγὼ σίτην μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,

Εἵματά τ' ἀμφιέσσοιμι, πόσιν θ' ἐσποδήματα δοίην. 360

Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν δ' ἔργα κάκ' ἔμματα, οὐκ ἐφελήσεις

Ἔργον ἐπὶ χεῶν· ἀλλὰ πλώσσειν κατὰ δῆμον

349 ΓΕ. Γέλωτα, Ἀττικῶς.

352 ΑΘ. Οὐκ ἀνευ θιῶ.

353 ΕΜ. Νῦν, ἀντὶ θ, ὁμοίως.

356 ΑΝ. Ἀναλάβοιμι.

357 ΑΡ. Ἰκανός.

358 ΑΙ. Τὸς περιβόλους τῶν τοίχων, τὸς χάλικας. ΛΕ. Οἰκοδομῶν ἐκ συλλέκτων λίθων.

362 ΠΤΩΣ. Πτωχεύειν.

‘Βέλεαι, ὄφρ’ ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ’ ἀναλτον.

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

‘Εὐρύμαχ’, εἰ γὰρ νῶϊν ἔρως ἔργοιο γήυοιτο

‘Ὀρῇ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ’ ἤματα μακρὰ πέλονται,

‘Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,

‘Καὶ ᾗ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα παρηγοιέμεθα ἔργῳ

‘Νήστιες ἄχρη μάλα κνέφαος, ποίῃ ᾗ παρέῃ.

‘Εἰ δ’ αὖ καὶ βόες εἴεν ἐλαυνέμεν, οἳ περ ἄριστοι,

‘Αἰθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκρηότε ποίης,

‘Ἡλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε δένος σὸν ἀλαπαδνόν,

‘Τετράγυον δ’ εἴη, εἴκοι δ’ ὑπὸ βῶλος δρότρυ,

‘Τῷ κέ μ’ ἴδοις, εἰ ὦλκα διλυκεῖα περταμοίμην.

‘Εἰ δ’ αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων

‘Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σῆκος εἴη, καὶ δύο δῆρε,

‘Καὶ κυῖη πάγχαλκος ᾗτ’ ἀπὸ κροτάφοις ἀραρή·

‘Τῷ κέ μ’ ἴδοις πρῶτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιν γήϊα,

‘Οὐδ’ ἂν μοι τινὲ γαστέρ’ ὀνειδίζων ἀγορεύοις.

‘Ἀλλὰ μάλ’ ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·

‘Καὶ πᾶσι τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταῖος,

‘Οὐνεκα πᾶρ παύροισι καὶ σὸν ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖς·

‘Εἰ δ’ Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἴκοιτ’ ἐς πατρίδα γαῖαν,

‘Αἶψα κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ’ ἐόντα,

367 ΠΟΙ. Ἐνταῦθα ποίη, ὁ Δημη-
τριάδης χόρτος.

371 ΚΕ. Κεκορεσμένοι.

372 ΗΛ. Ὀμηλίκης. ΙΣ. Ἰσως φέ-
ροντες, καὶ ἔλκοντες. ΑΛ. Ἀδελφεὶς, παρὰ
τὸ ἀλαπάξω, τὸ πορθῶ.

373 ΤΕ. Τίσινας ἔχον γύας· γυνοῖ
ᾗ, μέτρον γῆς.

374 ΔΙ. Τὴν ὑπὸ μιᾶς ὀρμῆς καὶ
μίνην. ΠΡΟ. Διακόψαιμι.

375 ΟΡ. Ἐγείρη, κινήση.

378 ΜΙ. Μιχθέντα, ἀντὶ τῆς, σπιν-
θόντα.

384 ΘΥ. Οὕτως ταρασόμενος
τῶν θυγῶν φύγῃς, ὥς δοκεῖν γενοχωρεῖν.

Φύγῃς

365

370

375

380

393

396

368

Φέροντι γείνοιτο δι' ἐκ προθύροιο θύραζε.

385

Ἦς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μάλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δέιλ', ἥ τάχα τοὶ τελέω κακὸν, οἳ ἀγορεύεις

Θαρσιλέως, πολλοῖσι μὲτ' ἀνδράσιν· εἴδε τι θυμῷ

Ταρβείς· ἥ ῥά σε οἶνος ἔχῃ φρένας, ἥ νύ τοι αἰεὶ

390

Τοῖστος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμῶλια βάζεις.

Ἦ ἄλυσίς, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τ' ἀλήτῳ;

Ἦς ἄρα Φωνήσας, σφέλας εἶλετο· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ἀμφινόμῃ πρὸς γένα καθέζετο Δελιχιῆος,

Εὐρύμαχον δέσπας· ὃ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα

395

Δεξιτερὴν· πρὸχος δὲ χαμῶν βόμβησε πεσῶσα·

Αὐτὰρ ὄγ' οἰμῶζας πέσεν ὑπὶ τοῖς ἐν κονίῃσι.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρά σκίοεντα·

Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς παλαιοῖον ἄλλον·

Αἶψ' ὤφελλ' ὁ ξείνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,

400

Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' ἔτι πόσιν κέλαδον μεθήηκεν.

Νυνὶ δὲ πρὶν πῶχῳ ἐρμδαίνομεν· εἴδε τι δαιτὸς

Ἐδλῆς ἔσσε' ἥδως, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικά.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·

Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ σῶκέτι κεύθετε θυμῷ

405

Βρωτῷ, εἴδε ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὑμῖν ὀροθυῖται.

Ἀλλ' εὖ δαισιόμοροι κατακείμετε οἴκαδ' ἰόντες,

Ὅπῳτε θυμὸς ἀνώγει· διώκω δ' ἔτιν' ἔγωγε.

393 ΣΦΕ. Τὸ ὑπεπόδιον· ἢ τὸ βλῆ-

401 ΜΕ. Ἐποίησεν.

α, τὸ σφῆλαι δύναμενον.

405 ΔΑΙ. Θευμάσιοι ἐπὶ κακῷ.

396 ΠΡΟ. Ὁ ξείνης.

408 ΔΙ. Ἵνα παραμείνωσι καὶ ἀναι-

368 ΟΜ. Θέρυτον ἐποίηεν.

μεθῶσιν.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ' ἐν χείλεσι φύντες,
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ παρσιλέως ἀγόρευεν. 410
 Τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσσ φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτός·
 ὦ φίλοι, σὺν ἂν δῆ τις ἐπὶ ῥήθεντι δικαίῳ
 Ἐντιβίοις ἐπέεσι καθυπλόμῳ χαλεπαῖνοι.
 Μῆτε τι τ' ξῆνον συφελίζετε, μῆτε τιν' ἄλλον 415
 Δμῶν, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος θεοίοιο.
 Ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπᾶεσιν,
 Ὅφρα σπείσαντες κατακείομην οἴκαδ' ἰόντες·
 Τὸν ξῆνον δὲ ἑῷμην ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
 Τηλεμάχῳ μελέμην· ὃ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα. 420
 ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπε.
 Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσασατο Μῆλιος ἥρως,
 Κῆρυξ Δελιχεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
 Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν Ἰπσιππιδόν· οἱ δὲ θεοῖσι
 Σπείσαντες μακάρεσσι, πῖον μελιηδέα οἶνον. 425
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπὶόν θ', ὅσπῃ ἤθελε θυμός,
 Βάν ῥ' ἱμῶναι κείμεντες εἰς πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

409 ΦΥΝ. Ἐνδακόντες.

414 ΧΑ. Εἰς ὁρμὴν κινήσοι.

415 ΣΤΥ. Διώκετε, ὑβρίζετε.

417 ΕΠ. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀρξάσθω.

418 ΚΑ. Καθυδύσομεν.

420 ΤΗ. Ἐπιμελείας ἀξιῦσθαι ὑπὸ Τηλεμάχῳ.

421 ΕΑ. Ἀδόντα, ἀρῆσκατον.

424 ΕΠ. Ἐφιστάμενοι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Φ Ω Δ Ι Α Σ.

ΣΤΗΝ Τηλεμάχῳ ἐκδιδόν ποιεῖται τὰ ὅπλων Ὀδυσσεύς, καὶ πρὸς Πηνελόπην ἐκ Κρήτης εἶναι ἀπακρίνεται· γίγνεται δὲ αὐτῇ δι' ἐλπίς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν, τὰς πύδας αὐτῇ ἰπέρισαν· καὶ καὶ παρέκδασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται, ὡς ἐν Παριανῶν ὑπὸ σοῦς ἐπλήγη κυνηγῶν.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ ἐλπίς γρηῦς Ὀδυσῆα.

ΑΥΤΑΡ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνηστήρεσσιν φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.

Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

‘Τηλέμαχε, χεὶρ τούχῃ δῖα κατ' ἐμὴν εἴσω

‘Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν

‘Παρφάδξ, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·

‘Ἐκ καπνῶ κατέθηκ'· ἐπεὶ ἔκτετι τοῖσιν ἐώκη,

‘Οἷά ποτε Τροίηνδ' ἐκίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,

‘Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή·

1 ΥΠ. Ὑπελείφθη, ἔμεινεν.

καλῶς, ὅτε ἑώρακε τὰ ὅπλα. ΚΑΤ.

4 ΧΡΗ. Οἱ ἀστερίσκοι· ὅτι ἐνθάδε Καταδύναται.

' Πρὸς δὲ ἔπι καὶ τῷδε μῆζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων, 10
 ' Μήπως οἰνωθέντες, ἔρην σήσαντες ἐν ὑμῖν,
 ' Ἀλλήλους τρώσῃτε, καταχυνώητε ἢ δαῖτα,
 ' Καὶ μνηστῆρ' αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
 ' Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
 ' Ἐκ δὲ καλεοσάμεν' ὡς προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν· 15
 ' Μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρυσον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 ' Ὅφρα κεν ἐς θάλαμον κατὰ θείομαί ἔντεα πατρὸς
 ' Καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέροθι,
 ' Πατρὸς δαποχομύοιο· ἐγὼ δὲ ἔπι νήπιος ἦα·
 ' Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' εἰ πυρὸς ἴξῃτ' αὐτμή. 20
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 ' Αἰ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ὅππῃ φροσυνῶας ἀνέλοιο,
 ' Οἶκός κηδεύει, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 ' Ἀλλ' ἄγε, τίς τι ἐπείτα μετοχομυρὴ φάος οἶός ;
 ' Δμῶας δ' ὅκ' εἰας περὶ λωσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον. 25
 Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 ' Ξεῖνος ὅδ'· εἰ γὰρ ἀεργὸν ἀνέζομαι, ὅς κεν ἐμῆς γῆ
 ' Χοῖνικὸς ἀπῆλ' , καὶ τηλόθεν εἰληλκθῶς.
 ' Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἀπηρερὸς ἔωλετο μῦθος·
 Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιετάοντων,
 Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱὸς
 ' Εσφόρεον κέρυθ' αἰς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσας,

15 ΚΑ. Ἐξω ἢ καλίσας.
 22 ΕΠ. Φρόνιμος γένη.
 23 ΚΗ. Ἐπιμελείδαι.
 25 ΕΙ. Οὐ συνεχώρεις. ΠΡΟ. Προΐε-
 ναι, προέρχεσθαι.
 27 ΑΕΡ. Ῥάθυμον

28 ΧΟΙ. Τροφὰς λαμβάνει· τὸ, τι
 μετρῶν καὶ τὸ μετρεῖμενον, χοῖνιξ. ΕΙ.
 Ἐλθών.
 30 ΚΛΗ. Ἐκλεῖσεν.
 31 ΑΝ. Ἀνομήσαντε.
 32 ΕΣ. Εἰσέφερον.

- 10 Ἐγχεά τ' ὄξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Χρύτεον λύχνον ἔχουσα, Φάος ὠφεικαλλῆς ἐποίει.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα· 35
- ᾠ πάτερ, ἧ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι·
Ἐμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμα,
15 Εἰλάτινά τε δοκοί, καὶ κίονες ὑφ' ὅσ' ἔχοντες,
Φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ πυρὸς αἴθορμῳοιο.
Ἥ μάλα τίς θεὸς ἔνδον, οἱ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. 40
- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Σίγα, ἔ κατα σὺν νόον ἴχανε, μήδ' ἐρέεινε·
20 Αὐτὴ τοὶ δίκη ἐστὶ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν κατέλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολέεφτομαι αὐτῷ,
Ὀφρα κ' ἔτι δμῳὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίσω· 45
- Ἥ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσε' ἀμφὶς ἕκαστα.
Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δὴ ἐκ μεγάρου βεβήκει
25 Κεῖαν ἐς θάλαμον, δαίδων ὑπολαμπομενῶν,
Ἐνθα πάρος κοιμᾶτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
Ἐνθ' ἄρα καὶ τότε ἔλεκτο, καὶ ἧν δ' ἴαν ἔμιμνεν. 50
- Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελέπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνηστήρεσσιν Φόνον στυγερὴν Ἀθήνη μερμηρίζων.
30 Ἥ δ' ἔν ἐν θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἥδε χρυσήν Ἀφροδίτην·

34 ΧΡΥ. Τὴν δᾶδα κυρίως· τῷ δὲ παρ' ἡμῖν καλεμένῳ λύχνῳ τὴν ἥρωα χρημένους ὁ ποιητὴς οὕτω εἰσάγει, καὶ ὅτε Ἡσίοδος μέμνηται· ὁρῶς δὲ πεποίηκε τὴν Ἀθηναίαν, φρόνησιν ἔσαν, καθαρόν αὐτῷ παρέχειν τὸ φῶς· καὶ οἰκείως, διὰ τὸ ἄσβεστον Ἀθήνησι λύχρον.

36 ΘΑΤ. Ἐκπληξίαν.

37 ΜΕ. Τὰ μεταξὺ τῶν κίωνων ἀφ' ὧν φράγματα· οἱ τινες ἦσαν περὶ τῆς τοίχης, τὰ ἄκρα βασιάζοντες τὸ δοκῶν.

42 ΙΣ. Κάτεχε.

43 ΑΥ. Οὗτος ὁ τρόπος, τὸ, ὡς βέλον, φαίνεται.

44 ΥΠ. Μενῶ.

- Τῇ ᾧδ' ἔκ μιν κλισίῳ περὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφριζε, 55
 Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων
 Ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρήνῳ ποτὶν ἦκε,
 Προσφεύε' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ὅππ' ἐμέγα βάλλετο κῶας.
 Ἐνθα καθεύζετ' ἔπειτα πείφρων Πινελόπεια.
 Ἦλθον δὲ δμῳαὶ λούκῳλενοι ἐκ μεγάροιο 60
 Αἱ δ' ἀπὸ μιν σῖτον πολὺν ἤρεον, ἡδὲ τραπέζας,
 Καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμυρόντες ἔπινον.
 Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
 Νήεσσαν ζύλα πολλὰ, φόως ἔμιν, ἡδὲ θέρεαδ'.
 Ἦ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπτε Μελανθῶ δαΐτερον αὐτίς· 65
 'Ξεῖν', ἐτι εἰ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 'Δινδύων κατὰ οἶκον; ὅππ' ἰδύσῃς δὲ γυναικας;
 'Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τέλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησ'·
 'Ἦ τέχα καὶ δαλῶ βεβλημυρός εἶδα θύραζε.
 Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 70
 'Δαιμονίη, τί μοι ᾧδ' ἐπέχεις κεκοτητόι θυμῶ;
 'Ἦ ὅτι εἰ λιπῶ; κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἶμαι;
 'Πτωχῶ δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπέηδ'.
 'Τοιᾷτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
 'Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον 75
 'Ὀλβίος ἀφνειὸν, καὶ πολλὰκι δόσκον ἀλήτη
 'Τοίῳ, ὅποῖός εἰμι, καὶ ὅτ' ἐκεχρημυρός ἔλθοι.
 'Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυεῖοι, ἄλλα τε πολλὰ,

58 ΠΡΟ. Προσπεφυκυῖαν, ἡνωμένην.

61 ΗΡ. Ἀφῆρην.

64 ΝΗ. Ἐσώρευσαν. ΘΕ. Θέρμην
ποιεῖν.

69 ΔΑ. Τῇ λαμπάδι.

71 ΔΑΙ. Θαυμασία ἐπὶ κακῷ. ΕΠ.

Ἐπὶ κείναις.

72 ΔΙ. Τῇ πινελῇ καὶ λιλίπασμαι.

76 ΔΟΣ. Ἐδίδεν.

- 55 Οἷσιν τ' εὖ ζῶσι καὶ ἀφνειοὶ καλέοντο.
 Ἀλλὰ Ζῷς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ πε.
 80 Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, δῶπό πᾶσαν ὀλέσῃς
 Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μὴ δμῶῃσι κέκασται,
 Μή πως τοὶ δέσποινά κτεοσαμένη χαλεπήνῃ,
 60 Ἥ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
 Εἰ δ' ὁ μὲν ὧς δαπάλωλε, καὶ σῶκετι νόστιμός ἐστιν,
 85 Ἀλλ' ἤδη πᾶσι τοῖς Ἀπόλλωνός γε ἔκητι
 Τηλέμαχος· τ' δ' ἔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 Λήϊα ἀπαοδάλλασ· ἐπεὶ σῶκετι τηλίκος ἐστίν.
 65 Ὡς φάτο· ἔ δ' ἤκασε παῖδ' Ἰφρον Πυελόπειαν·
 Ἀμφίπολον δ' ἐνενίπην, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 90 Πάντως, θαρσαλέην, κύον ἀδελφεῖς, ἔτι μὲ λήθεις
 Ἐρδῶσαι μέγα ἔργον, ὃ σὴ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
 Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ', ἐπεὶ ἔξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
 70 Ὡς τ' ἔεινον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 Ἀμφὶ πόσῃ εἵρεσθ'· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκἀχημα.
 95 Ἥ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην παμίδην παρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δῖφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῆ,
 Ὀφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἡδ' ἐπακέσῃ
 75 Ὁ ξείνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτρυνέως κατέβηκε φέρουσα
 100 Ἰφρον εὐξέσον, καὶ ἐπ' αὐτῇ κῶας ἔβαλλεν·
 ὣθα καθεζέσθ'· ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς.

. ΕΠ.

μαι.

Οἷσιν

85 ΝΟΣ. Ἀνακομιδῆναι δυνάμενος.

86 ΑΠ. Κερυτρόφος γδ ὁ Διός.

88 ΑΤ. Ὑβρίζουσα.

91 ΑΔ. Ἀταρξίς.

92 ΕΡ. Πράττεισα. ΣΗ. Πάντως
ἑαυτῇ προσρίψης ἢ ἀναλήψης.

93 ΗΔ. Ἥδης, ἡπίεσσα.

95 ΠΥ. Ἀπὸ τῆς, πάντων.

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε παΐφρων Πηλεόπεια·

· Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσμεν αὐτῇ,

· Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοὶ πόλις, ἥδ' ἐκ τοκῆς;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

· ὦ γύναι, οὐκ ἄν τις σέ βροτῶν ἐπ' ἀπέρονα γαῖαν

· Νεκέοι· ἥ γάρ σβυ κλέος ἔρανον εὐρὺν ἰκάνῃ,

· ὦσε τεῦ ἥ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεοδῆς

· Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάστων,

· Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα

· Πυρᾶς, καὶ κρηθᾶς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῶ·

· Τίχτη δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχ' ἰχθύς

· Ἐξ εὐηγοῖας· δρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπὸ αὐτῇ.

· Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετέλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ·

· Μῆδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γῆρος καὶ πατρὶδα γαῖαν,

· Μῆ μοι μᾶλλον θυμὸν ἐπιπλήσῃς ὁδυῶάν·

· Μνησιμύρῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· εἴδ' ἔμ' ἐμὲ χρῆ

· Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γούωντά τε, μυρόμυρόν τε,

· Ἦδαμ· ἐπεὶ κάκιον πενήτημ' ἀκρίτων αἰεὶ.

· Μῆ τις μοὶ δμῶν νεμεσῆσέ, ἥ ἐσὺ γ' αὐτή·

· Φῇ δὲ δακρυπαλῶεν βεβαρηότῃ μὲ φρένας οἶνω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα παΐφρων Πηλεόπεια·

· Ξεῖν', ἥτοι μὲν ἐμὴν δρετὴν, εἶδος τε, δέμας τέ,

· ὦλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἰλίον εἰσανέβαινον

108 NEI. Κακολογοίη.

111 ET. Δικαιοσύνας. AN. Ἄνω
ἔχει, αὐξεί.

112 BPI. Πεπλήρωται.

114 ET. Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τ' εὐ-

αρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· καὶ
δ' οἱ σὺν τῷ εὐ γράφοντες, εὐεργισ-

AP. Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ διάγωσι.

121 NE. Μέμψει.

122 ΔΑ. Δακρύων πληθύνει.

Ἀργεῖοι· μὲν τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.

Εἰ κτενός γ' ἐλθὼν τ' ἐμὸν βίον ἀμφιπολλοῖσι,

Μεῖζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ἔτω·

Νῦν δ' ἄχομαι· τόσαι γάρ μοι ἐπέσθεν κακὰ δαίμων.

Ὅσοι γὰρ νήσοισιν Ἰπικρατέεσιν ἄριστοι,

Δελχίῳ τε, Σάμῃ τε, ἔϋλήεντι Ζακύνθῳ,

Οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδέελλον ἀμφινέμον),

Οἳ μ' ἀεκαζομένην μνῶν), τρύχουσι δὲ οἶκον.

Τῷ ἔτε ζείνων ἐμπάζομαι, οὐθ' ἱκετάων,

Οὔτε πὶ κηρύκων, οἱ δημοιοεργοὶ ἕασιν·

Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποσειδέω, φίλον κατατήκομαι ἦτορ·

Οἱ δὲ γάμον σπείδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλως πολυπύσω·

Φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνυσε Φρεσὶ δαίμων

Σπασαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,

Λεπτόν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μεττίεπον·

Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,

Μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τ' ἐμὸν γάμον· εἰσόκε Φᾶρος

Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμῶλια νήματ' ἄληται),

Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆιον, εἰσὺτε κέν μιν

Μοῖρ' ὅλῃ κατέλῃσι πανηγυρέος θανάτιο·

Μή τις μοὶ κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσῇσσι,

Αἷ κεν ἄτερ σπείρεται, πολλὰ κλεαπίσας.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

Ἐνθα κέν ἡματιή μιν ὑφαίνεσκον μέγαν ἰσὺν,

Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας ὤρεαθ' αἴμην.

130

135

140

145

150

127 AM. Τὴ ἐμὴ βίῃ προνοοῖτο·

133 AE. Ἀκρῶς, μὴ βελομένην.

137 TO. Κατερῶμαι, μηχανῶμαι.

150 AL. Ἀνέλυον.

- * Ὡς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς.
 * Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
 * Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμάτα πόλλ' ἐτελέεσθαι,
 * Καὶ τότε δὴ με, διὰ δμῶας, κύνας ἐκ ἀλεγούσας,
 * Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
 * Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ ἐκ ἐθέλασ' ὑπ' ἀνάγκης.
 * Νῦν δ' ἔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, ἔτε τιν' ἄλλην
 * Μῆτιν ἐφθρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνεσσι τοκῆες
 * Γήμασθ'· ἀρχαλάα δὲ παῖς βίοντον κατεδόντων,
 * Γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἴός τε μάλιστα
 * Οἶκον κηδεύει, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
 * Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπε τέον γῆρος, ὁππόθεν ἐοσί·
 * Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐστι παλαιφάτης, ἐδ' ἀπὸ πέτρης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 * ὦ γόναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 * Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τ' ἐμὸν γόνον ἐξερέεσθαι·
 * Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω· ἢ μὲν μ' ἀχέεσσι γε δώσῃς
 * Πλείουσιν, ἢ ἔχομαι· ἢ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
 * Ἦς ἀπήσιν ἀνὴρ πόσιν χρόνον, ὅσον ἐγὼ νῦν,
 * Πολλὰ βροτῶν ὅππ' ἄσ' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 * Ἀλλὰ ἔ' ὥς ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μετ' ἀλλῶς.

153 ΕΤ. Ἐτελειώθη, ἐπράχθη.

154 ΑΛ. Φροντίδα μὴ ποιημένης.

155 ΟΜ. Ὅμως πάντες ἐπέπληξαν.

161 ΟΠ. Παρέχει.

163 ΠΑ. Παλαιὰ φαλιζομένης, περὶ
 ἧς παλαιὰ μυθιέται· οἱ γὰρ παλαιοὶ
 ἐπιλαμβάνοντες τὸς παρ' ἑαυτῶν ἐκ δρυῶν
 καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι, διὰ τὸ τὰς τι-
 τέσας εἰς τὰ στελέχη καὶ σπῆλαια ἐντι-
 θεῖναι τὰ παιδία· ἐστὶ δὲ ὁ λόγος, ὃ γὰρ

δὴ ἐκείνων εἰ σύ· εἰς πιθανὸν δὲ τοῦ
 παλαιοῦ ἀνδρώπης ἐν ταῖς ἐρημίαις τὰς
 μύξεις ποιῆσθαι ἀπὸ δρυῶν καὶ πε-
 τρῶν· τινὲς δὲ παλαιφάτους, ἐπειδὴ οἱ
 παλαιοὶ ἐβλάντοφάγον· παρὰ τὸ τοῦ
 φηγός, ὡς φαγός τις ἔσται.

166 ΑΠ. Ἀποπαύση.

167 ΑΧ. Λύπαις. ΔΩ. Ἐμβολαίς.

169 ΑΠ. Ἀπειν.

Κρήνη

‘Κρήτη τις γαῖ’ ἐστὶ, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

Καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι

‘ Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλεις.

Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ, 175

Ἐν δ' Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,

Δωρμέες τὲ τερχαῖκες, δῖοί τε Πελασγοί.

Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τὲ Μίνως

Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλῃς ὀαριότης,

Ἰ Πατὴρ ἐμοῖο πατήρ, μεγαθύμῃ Δευκαλίωνος. 180

‘Δευκαλίων δέ μ’ ἔτικτε, καὶ Ἰδομενεΐα ἀνακτα’

‘Ἄλλ’ ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω

173 ΠΙ. Λιπαρά. ΠΕ. Ύδρηλή.

174 ΠΟΛ. Ἐπὶνευκε τῷ πολλοῖς, τὸ ἀπείριστοις, αὐξήσεως ἕνεκεν. ΕΝ. Ἐν Ἰλιάδῃ ἱκατόμπολιν τὴν Κρήτην λέγει, ἔχ ὠρισμένως ἱκατὸν πόλεις ἔχουσαν, ἀλλὰ αὐτὴ τοῦ πολλαῖς. ἔνιοι δὲ φασί, Ἰδομένηα, καὶ ἡ ἐξ Ἰλίου ἀνάπλην, ἀπειλαυόμενον τῇ Κρήτης ὑπὸ Διὸς, ὃς διτόν ὄσα παῖδα, καταλελοιπῆς φύλακα ἡ βασιλίσσης, δέκα πόλεις πορθέσθαι· μίτῃ δὲ τῇ Τρῳαίᾳ αἱ δέκα πόλεις πρὸς ἐκτίθησαν.

175 ΑΔ. Προσκονόμεσεν, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ, διὰ τὸ μὴ χρῆσασθαι τῇ θάλαττῃ αὐτῶν. ΑΧ. Μετὰ τὰ Ἰλιακὰ Τελθύριος ἐκ Μυκηῶν ἤγαγεν ἀποικίαν.

176 ΕΤ. Οἱ αὐτόχθονες Κρητῆς· ἢ
ἢ Ἰθαγενεῖς.

177 ΤΡΙ. Τριχῇ λαμβανέντες· οἱ
 μὲν γὰρ Εὐβοίαν κατέκρησαν· οἱ δὲ Πέλο-
 πόννησον· οἱ δὲ Κρήτην. Ἀπολλώνιος δὲ
 τὰς πολεμικὰς λέγει, ἀπὸ τοῦ αἰσσοῦς
 καὶ ἐπισείοντας τὰς κόμας ἐν τῇ περικα-
 φαλαίᾳ ἐν τῇ πολεμείῳ, ἴσον τῷ κέρυ-
 δαίχι· εἰσὶ δὲ, οἱ τὰς τριλόφους, οἱ δὲ,
 τὰς ὀρχησὰς ἀποδιδάσιν. ΔΙ. Οἱ ἐν-

γενέσαιοι.

178 MIN. Μυθολογία) ἡ Εὐρώπη
 καὶ Διὸς Μίνα ἐν Κρήτῃ οἰκόντα ἀφ' ἑ-
 νναετίας ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸ πατέρα
 παιδευθησόμενον· καὶ ὡς παρὰ σοφιστοῦ
 μακιδάνειν τὰ δέοντα, ἢ μὴ αἶψα καὶ τῇ
 χρόνῳ τὰς ἀποδείξεις διδόναι· ὡς μεμα-
 δήκοι ἐν τῇ προτέρᾳ ἐνναετηρίδι παρὰ
 τοῦ Διὸς, ὅθεν καὶ τῶ πάντων αὐτῶν βασι-
 λεία καταστῆσαι· τῇ τε γνώμῃ καὶ τῇ
 κρίσει διενεγκύναι, ὥς τε ἐν ἀδελφικῇ
 γυνείδει· τῇ ἀδίκῳ ψυχῶν. ἡ δὲ ἱστορία
 παρὰ Πλάτωνι.

179 EN. Οἱ μὲν, ὅτι διὰ ἐνεία ἐτῶν τῷ πατρὶ συνὼν Διὶ, παρ' αὐτῇ ἑμάνθανεν, ἅτινα εἴη δίκαια· οἱ δὲ, ὅτι ἰναετῆς ὢν, βασιλεύειν ἤρξαιτο· οἱ ᾧ, ὅτι ἐπ' ἐνεία ἔτη ἐβασίλευσαι, ὁμιλητῆς γινόμενος τοῦ Διός· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἐνεία ἔτη παρὰ τῷ πατρὶ ἐπαιδευθῆ· φασὶ ᾧ ἕτεροι, ὥς ταῖς ᾧ βασιλείων γνώμας ἐβελών πείδονται οἱ ὑποτεταγμένοι· ἀνόητοι οὖν αὐτὸν εἰς τὴν Ἰδην διὰ ἰναετίας συνδύειν νόμους, καὶ φέρειν αἰθεραβυσσίδας, ὥς ὑπὸ τοῦ Διός εἶεν δεδομένοι. Οἱ Α. Ὁμιλητῆς.

‘Ω, χεθ’

- * Ὡχεθ' ἄμ' Ἀτρείδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων
 * Ὀωλότερος γυνεῇ· ὁ δ' ἄρα, πρότερος καὶ δρεῖων.
 * Ἐνθ' Ὀδυσηῖα ἐγὼν ἰδομένη, καὶ ξένια δῶκα.
 * Καὶ γὰρ τ' Κρήτινδε κατήγαγεν ἰς ἀνέμοιο,
 * Ἰέρμῃον Τροίηνδε, ὡδ' ἀπλάγξασα Μαλειῶν·
 * Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τὲ πῶτος Εἰλειθέης,
 * Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 * Αὐτίκα δ' Ἰδομένηα μετάλλα, ἄστυδ' ἀνελθὼν·
 * Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἐμνυ, αἰδοῖόν τε.
 * Τῷ δ' ἤδη δεκάτη, ἢ ἐνδεκάτη πέλεν ἡὼς
 * Οἰχομένη σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω.
 * Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξένισσα,
 * Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 * Καὶ οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἱ ἄμ' αὐτῷ ἔπντο,
 * Δημόθεν ἄλφειτα δῶκα, καὶ αἶθοπα οἶνον ἀγέρας,
 * Καὶ βῆς ἱρδύσασθ'· ἵνα πωλησάιτο θυμὸν.
 * Ἐνθα δυνάδεκα μὲν μύρον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
 * (Εἴλη γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, ἐδ' ὅππῃ γαίῃ
 * Εἶα ἱεσθῇ· χαλεπὸς δὲ τις ὥρορε δαίμων·)
 * Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
 * Ἴσκειν, ψάδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·

183 ΚΑΥ. Ὡ ἐκλυόμεν καὶ ἐκα-
λέμην ὀνόματι. ΑΙ. Ὀνομα κύριον.

187 ΠΑ. Ἀποπλανήσασα.

188 ΑΜ. Ἀμνισὸς πόλις καὶ ποτα-
μὸς Κρήτης. ΕΙ. Τῆς ἀφωρισμένης ταῖς
τιμύσαις θεῶς.

190 ΜΕ. Ἐπεζήτει.

192 ΔΕ. Ψευδομένοι ἐπ' ἀν' ἀλέγῳσι τὴν
μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πιθανώτεροι δοκῶσιν
εἶναι.

194 ΕΞ. Φιλικῶς ὑπεδεξάμην.

195 ΦΙ. Φιλοφρονέμενος.

197 ΔΗ. Ἐκ τ' ὀλέως.

198 ΙΕ. Ἰερύσαι. ΠΑΗ. Πληρ-
σειαν, κορίσειαν.

202 ΠΕ. Ἀντὶ τῷ, ἐπαύσατο.

203 ΙΕ. Τινὲς βούλονται, τὸ ἔλ-
σημαίνειν ἄλλοι δ', τὸ ἥσκει, τὸ εἰκασ-
τῶσιν· τὸ γὰρ ὅλον, πολλὰ ψευδῆ λέγειν
εἰκάσκειν, ὡς τε ὅμοια εἶναι ἀληθείᾳ· ἀπὸ
τῷ εἶδω, ὁ μέλλων, εἶπω. ΕΤ. Ταῖς ἀλη-
θείαις.

Τῆς

Τῆς δ' ἄρ' ἀκρόασις ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χεῖρας.

Ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν,

Ἦντ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπὶ δὲ Ζέφυρος καταχέουσι,

Τηκομένης δ' ἄρα τ' ποταμοὶ πλῆθυσιν ῥέοντες·

Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεύουσι,

Κλαιούσης ἐὼν ἄνδρα παρήλυτον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

θυμῷ μὲν γούωσιν ἐὼν ἐλέαιρε γυναικα,

Ὀφθαλμοὶ δ' ὥσπερ κέρα ἔστασαν, ἢ ἐσίδηρος,

Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισιν· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθεν.

Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν τάρφῳ πολυδακρύτιο γόωσιν,

Ἐξ' αὐτῆς μιν ἔπεισιν ἀμειβομένη προσέειπεν

Ἦν μὲν δὴ σὺ, ξεῖνέ γ', οἷῳ περὶ σέθεν,

Εἰ ἐτεὸν δὴ καὶ σὺ ἀντιθέοις ἐτάροισιν

Ξείνους ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις.

Εἰπέ μοι, ὅπως ἴδωσα περὶ χερσὶ εἴματα ἔσο,

Αὐτὸς θ' οἷος ἦν, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γύναι, δὲρ χαλεπὸν πόσον χρόνον ἀμφὶς εὐνῶν

Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ εἰκοστὸν ἔτος ἔστιν,

Ἐξ' ἔκειθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτερης·

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλει ἦτορ.

206 ΚΑ. Ἄγαν ἐκχέει.

207 ΠΛΗ. Πλημμυρῶσιν.

208 ΠΑ. Αἱ παρειαί.

211 ΚΕ. Τόξα· ἵνα ἦ, τεταμένως ἔχει τὰς ὀφθαλμοὺς, ὥσπερ τόξα· ἢ ἄλλως, τὴν φύσιν τῆς κέρατος ἐλάμβανεν· σκληρὸν γάρ.

213 ΤΑΡ. Ἐκορέσθη, ἐτέρφθη· ἢ ἐξ-ετραπῆ ἔξ γού. ΠΟ. Πολλὰν δακρύων

αἰτίαν.

214 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινάμενη.

215 ΠΕΙ. Διάπειραν λήψισθαι.

217 ΞΕΙ. Ὑπεδέξω.

218 ΟΠ. Ὅποια, ἄτινα.

221 ΑΜ. Χαρὶς ὄντα, ἀπόντα.

224 ΙΝ. Ὡς μοι ἀναφέρει ἡ ψυχὴ, ὥς διαμέμνηται.

- * Χλαῖναν πορφυρέην οὐλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
 * Διπλῇ· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο πέτυκτο
 * Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
 * Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν
 * Ἀσπαίροντα λαών· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
 * Ὡς οἱ χρύσειο ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρόν ἀπάγχων,
 * Αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαώς, ἥσπαιρε πόδεσσι.
 * Τὸν δὲ χιτῶν ἐνόησε περὶ χροῖ σιγαλόεντα,
 * Οἷόν τε κρομύσιο λοπὸν κατὰ ἰχθαλίοιο.
 * Τῶς μὲν ἦν μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν, ἥελιος ὥς·
 * Ἡ μὲν πολλὰ γ' αὐτὸν ἐθήσαντο γυναικες.
 * Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 * Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἔσο περὶ χροῖ οἶκοθ' Ὀδυσσεύς,
 * Ἡ τις ἐταίρων δῶκε θοῆς ἔπι νηὸς ἰόντι,
 * Ἡ τις πᾶς καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
 * Ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
 * Καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα
 * Καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 * Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὐοσέλμῃ ἐπὶ νηός.

225 ΠΟΡ. Ἦτοι ὀλοπόρφυρον ἢ τευ-
φεράν. ΕΦ. Ἀντὶ τοῦ, περιεβέβλητο.

226 ΠΕ. Πόρητη.

227 ΑΥ. Ραβδοὺς εὐθείαις, εἰς αἷς
κατακλιόν· αἱ περὶ αἱ. ΔΙ. Διπλαῖς,
ἢ συμφυεῖσι περὶ αἱ. ΔΑΙ. Κατα-
σκεύασμα ποικίλον.

228 ΠΡΟ. Τοῖς ἐμπροσθίοις. ΕΛ.
Νεβρόν, νεογνὸν ἔλαφον.

229 ΛΑ. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἀπο-
λαύων, ἀπολαυστικῶς ἔχων· ὁ δὲ Κράτης
λαών φησὶν, ἀντὶ τοῦ βλέπων· ὅθεν κατὰ
τήρησιν ἀλαύς, ὁ τυφλός· οἱ δὲ φασὶν
ἀφρησθαι τὸ υ, ἵνα ἦ ὑλάων ἢ ἀπελαύ-

ων. ΘΑΥ. Ἐξεπλήττοντο.

230 ΛΑ. Οἱ μὲν ἐπεβέβητο· οἱ δὲ
ἀπολαυστικῶς ἥσθιεν.

232 ΣΙ. Ἀπαλόν.

233 ΛΟ. Λέπυροι· εἴρηται δὲ πρὸς
τὸ ἰσχνόν καὶ εὐτόνον· παρὰ τὸ ὑμένα τῶν
λεπίσματος. ΚΑ. Κατ' ἰσχνού, καὶ
λεπίδ.

241 ΔΙΠ. Διπλοῖδα, διπλὴν χλαῖ-
ναν.

242 ΤΕΡ. Οἱ μὲν τέλειον, συναπτόμε-
ματιζόμενον ὅλῳ τῷ σώματι, ποδῶν.
καὶ δὲ σύμμετρον, καὶ μῆτε ὑπερμετρη-
ν.

225

230

235

240

Κα

225 ' Καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προσηύεστος αὐτῷ

' Εἶπετο· καὶ τὸν τοι μῦθόν μιν, οἷος ἔλω περ·

245

' Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, ἑλοκάρηνος·

' Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων

' Ὡν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ Φρεσὶν ἄρτια ἦδη.

230

' Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἡμέρον ὥρσε γόοιο,

Σήματ' ἀναγνέσθῃ, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.

250

Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν τάρφῃη πολυδακρύτιο γόοιο,

Καὶ τότε μὲν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·

Νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς

235

' Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·

' Αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόνον, οἷ' ἀγορεύεις,

255

' Πτόζατ' ἐκ θαλάμῃ· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,

' Κένω ἀγαλμ' εἶναι· τὴ δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὐτίς

' Οἴκαδ' ἐνοσησύντα, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.

240

' Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ καίλῃς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς

' Ὡχετ' ἐποψόμενος κακὸν ἔλκον ὀνομασῆν.

260

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

' Ὡ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,

' Μηκέτι νῦν χρεὼ καλὸν ἐναίρεο, μηδὲ τι θυμὸν

οἱ δ'

' Τῆκε, πόσιν γούωσα· νεμεσῶμαι γὰρ μὲν ἔδεν·

' Καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέπιστα

265

' Κερίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ Φιλότῃ μιγείσας,

' Ἡ Ὀδυῆ', ὃν φασὶ θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.

' Ἀλλὰ γὰρ μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σιώθεο μῦθον·

υπαπό...

γοδῆρ...

α, μέ...

' Κα...

246 ΓΥ. Περιφερῆς καὶ τρογγύλους
ἔχων τὴν αἶψαν ἢ κυρτός. ὁ τρόπος
εἰκονισμός.

248 ΑΡ. Ἀσφαλῆ, βέβαια.

250 ΑΝ. Γνωρίσασθῃ.

263 ΑΝ. Κατάφθηναι, ἀφάνιζε.

' Νημερτέως γάρ τει μυθήσομαι, εἰδ' Ἰπικεύσω,
 ' Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόσῃς ἄκυσσα, 270
 ' Ἀγχιῷ Θεισπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμῳ,
 ' Ζῶε' αὐτὰρ ἄλγ' κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
 ' Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐρίηρας ἐταίρους
 ' Ὡλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 ' Θρινακίης δ' ἀπὸ νήσῃ ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ 275
 ' Ζεὺς τε, καὶ Ἡέλιος· ἔ' γὰρ βόας ἔκταν ἐταῖροι.
 ' Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύςῳ ἐνὶ πόντῳ·
 ' Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπος νεὸς ἔκβαλε κύμ' ἐπὶ χέρσῃ
 ' Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασι.
 ' Οἱ δὲ μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο, 280
 ' Καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
 ' Οἴκαδ' ἀπήμαντον· καὶ κεν πάλας ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς
 ' Ἦν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἶσατο θυμῷ,
 ' Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ' Ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων 285
 ' Οἶδ' Ὀδυσσεύς· εἰδ' ἂν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
 ' Ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων.
 ' Ὀμνυε δὲ πρὸς ἐμὴν αὐτὸν, δῖον ἑνὶ οἴκῳ,
 ' Νῆα κατειρύδῃ, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἐταίρους,
 ' Οἱ δὲ μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 290
 ' Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νῆος
 ' Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δελίχιον πολύπυρον.
 ' Καὶ μοι κήματ' ἔδειξεν, ὅσα ζῶνα γείρατ' Ὀδυσσεύς·
 ' Καὶ νῦν κεν ἐς δεκάτιον χρεὴν ἕτερόν γ' ἐτι βόσκοι,
 ' Ὅσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος. 295

284 ΑΓ. Ἀθροίζειν.

294 ΕΤ. Ἐκρίπτει, γένος.

' Τὸν

Ἐκ δ' ἐς Δωδώνην φάπ βήμῳ, ὅφρα θεοῖο

Ἐκ δρυὸς ὑψιθέμοιο Διὸς βελλὺ ἐπακέσῃ,

Ὅπως νοσήσει φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,

Ἦδη δ' αὖ ἀπείων, ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφιδόν.

Ὡς ὁ μὲν ἔτ' ὥς ἐστὶ σόος, καὶ ἐλθέσει ἤδη

300

Ἀγχι μάλ' ἐδ' ἐπὶ τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης

Δηρὸν ἀπεσείπα· ἔμπης δέ τι ὄρκια δώσω·

Ἴσω νῦν Ζῷς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,

Ἰσῇ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

Ἦ μὲν τι ταῖδε πάντα τελέει, ὥς ἀγορεύω·

305

Τῷ δ' αὖτε λυκάδαντος ἐλθέσει ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,

Τῷ μὲν φθίνοντος μίλων, τῷ δ' ἰσαμεύοιο.

Τὸν δ' αὖτε παροῖετο περὶ φρον Πηνελόπεια·

Αἰ γὰρ τέ τοι, ξένε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·

Τῷ κε τάχα γνώης φιλότῃτά τε, πολλὰ τε δῶρα,

310

Ἐξ ἐμεῦ ὥς ἂν τις σὲ σιωντόμῳ μακαρίζοι.

Ἀλλὰ μοι ᾧδ' ἀνὰ θυμὸν οἶε, ὥς ἔσεται περ·

Οὐτ' Ὀδυσσεύς ἐπὶ οἶκον ἐλθέσεται, ἔτε σὺ πομπῆς

Τεύχε' ἐπεὶ ἔτι σημαντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,

Οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, (εἴ ποτ' ἔλυσε,)

315

Ξάνθης αἰδοίης δόππεμπέμῳ, ἥδ' ἐδέχεατο.

Ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, δόπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνὴν,

Δέμνια, καὶ χλαῖνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,

Ὡς καὶ εὖ θαλπίων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκη.

299 ΚΡΥ. Κρίφα, λαθραίως.

317 ΚΑΤ. Ἀντὶ τῷ, γράσσει.

305 Η. Τέτω τῷ τρόπῳ.

319 ΘΑΔ. Θαλπόμοιρος, δερμαϊτό-

314 ΣΗ. Οἱ κελευόμενοι, δισπόται. μενΘ.

- ' Ἡῶθεν ᾗ μάλ' ἤρι λοέσσαι τε, χρίσασθαι τε, 320
 ' Ὡς κ' ἔνδον ὦρ' Τηλεμάχῳ δέειπτοιο μέδῃ)
 ' Ἡμῶν ἐν μεγάρω· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
 ' Τῶτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρῳ, ἔδδ' τι ἔργον
 ' Ἐνθάδ' ἔτι πρῆξῃ, μάλα πὲρ κεχολωμῆν' αἰνῶς.
 ' Πῶς γδ' ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεται, εἴ τι γυναικῶν 325
 ' Ἀλλάων περίεμι νόον κ' Ἰπίφρονα μῆτιν,
 ' Εἴ κεν ἀῦσαλέος, κακὰ εἰμένος, ἐν μεγάροις
 ' Δαυῆν; ἀνδρῶπι ᾗ μινυωτάδιοι τελέθῃσιν.
 ' Ὃς μὲν ἀπλῆς τ' αὐτὸς ἔη, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
 ' Τῷδε καταρῶν) πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω 330
 ' Ζῶν· ἀπὲρ τεθνήϊν' γ' ἐφελίον) ἅπαντες·
 ' Ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη, κ' ἀμύμονα εἰδῇ,
 ' Τῷ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι Φορέεσι
 ' Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δέ μιν ἐδλὸν ἔειπον.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 335
 ' ὦ γυναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 ' Ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλέοντες
 ' Ἦχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόντες
 ' Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
 ' Κεῖω δ', ὥς τὸ πάρος πὲρ αὔπνης νύκτας ἵαυον. 340

320 ΔΟ. Λῆσαι.

326 ΠΕ. Ὑπερβάλλω.

327 ΑΥ. Αἰχμῶν.

328 ΔΑΙ. Εὐαχεῖσθαι μέλλεις. ΑΝ.

Τὸ πρὸς τὴν εὐφημίαν εἰρκεν· καὶ ἀναφέρει) ἐπὶ τὸ κλέος· ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑπάρχοντες οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλουσιν εὖ πράττειν ἐν τῷ βίῳ, καὶ φήμην ἀγαθὴν περὶ ἑαυτῶν ἀποδείξειν.

331 ΕΦ. Καδάπλονται, καὶ λοιδοροῦνται· ἢ ἐπιχαίρουσι, καὶ ἐφῆδον).

333 ΦΟ. Διαδιδόασι, διαφημίζονται.

338 ΗΧ. Τὸ ἄχ· ἐμβάλλει.

339 ΝΟΣ. Ἐχωρίσθην. ΔΟ. Μιγάλης, ἐπιμήκης.

340 ΚΕΙ. Κοιμηθῆσμαι. ΙΑΥ. Ἀνεπαύομην.

· Πολλὰς

320 ' Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
 ' Ἀεσα, καὶ τ' ἀνέμεινα εὐθρονον ἥῳ δῖαν.
 ' Οὐδὲ τι μοὶ ποδάνιπλον ποδῶν ὀπλήσανα θυμῷ
 ' Γίγνεται· ἔδ' ἔγωγε ποδὸς ἀΐψ' ἡμετέροιο
 325 ' Τάων, αἳ τι δῶμα κάτα δρήσειραι ἔασιν,
 ' Εἰ μὴ τις ζηνὺς ἐστὶ παλαιή, κέδν' εἰδῆα,
 ' Ἦτις τέτληκεν πῶσα φρεσὶν, ὅσα τ' ἐγὼ περ·
 ' Τήνδ' δ' ἂν εἴ φρονέοιμι ποδῶν ἀΐψασθαι ἐμῷ.

345

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 ' Ἔεινε φίλ', εἰ γάρ πω τίς ἀνὴρ πεπνυμένος ᾧδε
 330 ' Ἐένων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
 ' Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
 ' Ἔστι δέ μοι ζηνὺς, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχουσαι,
 ' Ἡ κείνον δύστηνον εὐ τρέφει, ἥδ' ἀτίττελλεν,
 335 ' Δεξαμένη χεῖρας, ὅτε μὲν πρῶτον τέκε μήτηρ,
 ' Ἡ σε πόδας νύψ', ὀλιγηπελέεσσι περ ἔμπης.
 ' Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσαι, περίφρων Εὐρύκλεια,
 ' Νίψον σείο ἀνακτος ὀμήλικα· καὶ πρὸ Ὀδυσσεύς
 ' Ἦδ' ἡ πόϊσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·

350

355

340 ' Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταμεράσκουσιν.
 ' Ὡς ἄρ' ἔφη ζηνὺς ἣ κατέχετο χερσὶ πρόσωπα,
 Δάκρυα δ' ἐκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυσθὸν ἔειπεν·

360

341 ΑΕΙ. Εὐτελεῖ.

342 ΑΕ. Ἐκοιμήθη, ἀνέπνευσα.

344 ΓΥ. Διὰ τὸ ἑρσιγικὸν τῶν γυναικῶν.

346 ΓΡΗ. Ἀδεῖναι οἱ τρεῖς. πρῶτον μὲν, ὅτι αἰρεῖται τὴν δυναμένην ἐπιγυῖναι· εἶτα δὴ καὶ γελοῖον τὸ, Ἦτις δὴ τέτληκε. Τίς γὰρ φρονεῖ ἢ σπευδαίων;

351 ΤΗ. Πόρρωθεν ἀφιγμένων.

353 ΠΥ. Συνεταί.

356 ΟΛΙ. Ὀλίγον ἰχέουσα, ἀσθενέουσα.

357 ΑΝ. Ἀνατάσα.

358 ΣΕΙ. Τὸ σῆ.

361 ΚΑ. Κατέχε.

'Ω μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἥ σε περὶ Ζεὺς
 ' Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοδῆα θυμὸν ἔχοντα.
 ' Οὐ γάρ πώ τις τόσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
 ' Πίονα μηρὶ ἔκη, ἔδ' ἐξαίττας ἐκατόμβας,
 ' Ὅσα σὺ τῷ ἐδίδως, δρώμενθ' ἕως ἴκηιο
 ' Γῆρας τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε Φαίδιμον ἵόν·
 ' Νῦν δέ τοι ὧδε σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμάρ.
 ' Οὕτω πᾶ κακείνῳ ἐφεψιόωντο γυναιῖκες
 ' Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἴκησι,
 ' Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἰδέα καθεψιόων' ἀπασαί·
 ' Τάων νῦν λώβην τε, καὶ αἵχρα πολλ' ἀλεείνων,
 ' Οὐκ εἰσας νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκυσσεν ἀνώγῃ
 ' Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 ' Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπέης,
 ' Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεὶ μοι ὁρώρε' ἔνδοθι θυμὸς
 ' Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίξ' ἔπος, ὅ, τί κεν εἴπω·
 ' Πολλοὶ δὴ ξῆνοι παλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
 ' Ἀλλ' ἔπω τινά φημι εἰκότα ὧδε ἰδέσθαι,
 ' Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ εἰκας.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενθ' προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ' ὦ γρηῦ, ἔτω φασιν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ' Ἠμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν
 ' Ἐμμεναι· ὥς σύ περ αὐτὴν ὅππρ' ὀφρονέεσ' ἀγορεύεις.
 ' Ὡς ἄρ' ἔφη γρηῦς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,

363 AM. Πρὸς ὃν, δηλοῦσι τὴν Δία, ὅσην ἔστιν εὐρεῖν τινα μηχανήν· ἐξ ἧς, δεινός, καὶ χαλεπός ἐστιν.

370 ΕΦ. Καθήπλοστο, ἰλοιδोरῆντο.

372 ΚΥ. Αναίδεις.

374 ΝΙ. Πλύειν.

376 ΤΩ. Διὸ σε νίψω τὰς πόδας.

377 ΟΡ. Τετάρσονται.

379 ΤΑ. Ταλαίπαροι.

384 ΙΚ. Ὀμοίως. ΑΛ. Ἀλλήλοισι.

386 ΛΕ. Νῦν, τὴν λεκάνην.

Τῷ πόδας ἔξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο παλὺ
 Ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἴζεν ἐπ' ἐχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκόπον ἐτράπετ' αἶψα·
 Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἶσατο, μή ἐλαβῶσι
 Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφοδὰ ἔργα γήοιτο.
 Νῆξε δ' ἄρ' ἄσπον ἴσσι ἄναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Οὐλὴν· τίλῃ ποτὲ μιν σὺς ἤλασε λώκῳ ὀδόντι
 Παρηγασόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλुकὸν τε καὶ ἦας,
 Μητρὸς ἧς πατέρ' ἐοθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκασθ
 Κλεπτοσυνή θ', ὄρκῳ τέ· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 Ἑρμαίᾱς· τῷ γὰρ κεχαρισμῆρα μηρία καῖεν
 Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὃ δέ οἱ πρόσφρων ἄμ' ὀπήδῃ.
 Αὐτόλुकος δ' Ἰθάκης ἐλθὼν ἐς πόιονα δῆμον,
 Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσειτο θυγατέρῳ ἦς·
 Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις Ἰπὶ γένεσι θῆκε
 Πανομένῳ δόρυπιον· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 'Αὐτόλुक', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὖρεο, ὃ, τίς κὲ θείης
 'Παιδὸς παιδὶ φίλῳ' πολυάρητος δέ τοι ἐστί.
 Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλुकος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 'Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τὲ, τίθεσθ' ὄνομ', ὃ, τίς κέν εἴπω·
 'Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσαμένους τόδ' ἰκάνω
 'Ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξίν, ἀνὰ χθόνα παλυδότειραν·
 'Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔσω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,

387 ΕΞ. Ἀπένιπεν.

388 ΕΠ. Ἐπὶ πηγήσιν.

390 ΛΑ. Καταχῶσα.

391 ΟΥ. Τὸ ὕψιστον τραῦμα. ΑΜ.

Ἐπιγνώ. ΑΜ. Ἐκδηλα, προφανή.

394 ΠΑΡ. Εἰς τὴν Παρηγασσόν, τὸ ὄ-
ρος Δελφῶν.

395 ΕΚ. Ἐνίκαι.

404 ΠΟ. Μετὰ πολλῶν εὐχῶν γερό-
μενος.407 ΟΔ. Μισηθεῖς, ἡ ὀργὴν ἀγα-
γών, ἡ βλάβας.

409 ΕΠ. Φερώνυμον.

‘Οπώτ’ ἂν ἠθέσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
 ‘Ἐλθῇ Παρνησσόνδ’, ὅθι πᾶ μοι κτήματ’ ἔασιν,
 ‘Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καὶ μιν χαίροντ’ ἀποπέμψω.

410

Τῶν ἕνεκ’ ἦλθ’ Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.

Τὸν μὲν ἄρ’ Αὐτόλυκός τε, καὶ ἡέες Αὐτολύκοιο
 Χερσὶν τ’ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μελιχίοισι.

415

Μήτηρ δ’ Ἀμφιθέη μητρός, πατρὸς Ὀδυσῆι,
 Κύσας ἄρα μιν κεφαλὴν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά.
 Αὐτόλυκος δ’ ὑῖοισιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,

Δεῖπνον ἐφοπλίσσας· τοὶ δ’ ὀτρύνοντος ἄκχεσαν.

Αὐτίκα δ’ εἰσάγαγον βῆν ἄρσενα πενταέτηρον
 Τὸν δέρον, ἀμφὶ θ’ ἔπον, καὶ μιν διέχουσαν ἅπαντα.

420

Μίσυλλόν τ’ ἄρ’ Ἰππισταμένως, πατρὸς τ’ Ὀβελόισιν,
 Ὡπλησάν τε πατρὸς φραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.

Ὡς τότε μὲν πόρπαι ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Δαίνυντο· ἐδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαίτῃς εἴσης.

425

Ἦμος δ’ ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δή τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.

Ἦμος δ’ ἠριγύρεα φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Βάν ῥ’ ἴμεν ἐς Θῆρην ἡμὲν κύνες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ

Ῥιέες Αὐτολύκῃ· μὲν τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς

430

Ἦεν· αἰπὸν δ’ ὅρος προσέειπε κατακειμένον ὕλη
 Παρνησσῶ· τάχα δ’ ἵκανον πύχας ἠνεμοέσσας.

410 HB. Ἐν ἀκμῇ ἡλικίας γενόμενος.

416 AM. Ἀντικλείας μήτηρ. ΠΕ. Περιπλάκεισα.

431 ΠΡΟ. Ἀντὶ τῆς ἀνῆλθον.

432 ΠΑΡ. Φιλανίς, ἡ Διαδαλίω·
 θυγάτηρ, οἰκῶσα τὴν Παρνασσόν, ἐν αὐ-

τῷ παρελέχθη τῷ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι.
 εἶχε γὰρ τὸ κάλλος ἑρασμίων ἐπὶ τοσούτοι,
 ὥστε καὶ τὰς θεὰς ζηλοτυπίας καὶ τὸ αὐτὸ
 θελήσαι μίσησθαι. εἴτα ἐκ μὲν τῆς Ἀπόλ-
 λωνος γίνεται Φιλάμμων ἀνὴρ σοφιστής,
 ὅς καὶ πρῶτος ἐδόκει χορὸς συστήσασθαι
 παρθένων· ἐκ τῆς Ἑρμῆς Αὐτόλυκος, ὃς
 οἰκῶν

Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀράρας,
 Ἐξ ἀκαλαρρέταο βαθυρροῦς Ὠκεανοῖο·
 Οἱ δ' ἐς βῆσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν 435
 Ἰχνη ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν· αὐτὰρ ὅπιαθεν
 Ἰίεες Αὐτολύκῃ· μὲν τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 Ἦεν ἄγχι κιωῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκνῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
 Τὴν μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων διάφ' ἑλὺς ὕγρην ἀέντων, 440
 Οὔτε μὲν ἥελιος φαέθων ἀκῆσιν ἔβαλλεν,
 Οὐτ' ὄμβρος περάσσκε Δίαμπερές· ὥς ἄρα πυκνῇ
 Ἦεν, ἀτὰρ Φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
 Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κιωῶν τε περὶ κλύπος ἤλθε ποδοῖιν,
 Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο 445
 Φρίξας εὖ λοφιῇν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
 Στῆ ῥ' αὐτῶν χεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος Ὀδυσσεὺς
 Ἔσσυτ', ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δὲ μὲν φθάμενος ἔλασεν σῦς
 Γένος ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι 450
 Λικριφίς αἶψας, ἔδ' ὅσέον ἵκετο Φωτός.
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἔτησε, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,

οἰκῶν τὴν Παρνασσὸν πλεῖστα κλέπτων ἐ-
 δησαύριζεν. εἶχε γὰρ ταύτην τὴν τέχνην
 παρὰ τοῦ πατρὸς, ὥστε τὰς ἀνθρώπους, ὅτε
 κλέπτοι τι, λαμβάνειν, καὶ τὰ θρέμματα
 τῆς λαίας ἀλλοιῶν εἰς τὸ θέλει μορφή, ὥστε
 πλείους αὐτὸν δεσπότην γενέσθαι λαίας.
 ἡ δὲ ἰστορία παρὰ Φερεκύδη. ΠΤΥ. Τὰς
 ἀποκλίσεις.

434 ΑΚ. Ἐξ ἡσύχως ρέοντο.

435 ΒΗΣ. Τὴν πρόσθεσιν τῆς ὕλης.

436 ΗΙ. Ἐπορεύοντο.

439 ΔΟΧ. Συνδένδρῳ τόπων.

440 ΔΙ. Διέπνει.

443 ΗΛ. Γίνεται ἐκ τῆς ἀλίζω, τὸ
 συναδροῖζω· ἀδροῖσεως ἐπὶ ῥήμα, ση-
 μαίνει τὸ ἀδρόως· τάττεται ἢ καὶ ἀντὶ τῆς
 μαλαίως· οἶον, Ἐπέχραον ἡλιδα χερσίν,
 ἀντὶ τῆς μαλαίως.

445 ΕΠ. Ἐπέρχοντο.

446 ΛΟ. Τένοντα.

450 ΓΟΥ. Ὑπεράνω τοῦ γόνατος.

ΔΙ. Διέκοψε, διέχισεν.

451 ΔΙ. Πλαγίως.

Ἀντικρὺ

Ἄντικρὺ δ' ἰδὴ λυθε φαεινᾷ δερὸς ἀκωκῇ·
 Καδ' δ' ἔπεισ' ἐν κονίῃσι μακῶν· διπὸ δ' ἔπιατο θυμός.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκας παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
 ὦτε κλυὲ δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
 Δῆσαν ὀπισθεμύως· ἐπαιοδῇ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔρχετον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλας πρὸς δώματα πατρός.
 Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκας τε, καὶ ἕβες Αὐτολύκοιο
 Εὖ ἱσταίμενοι, ἡδ' ἀγλαὰ δῶρα προόντες,
 Καρπαλίμως χαίροντες φίλῳ χαίροντες ἐπεμπον
 Εἰς Ἰθάκην· τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Χαῖρον νοσήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
 Οὐλήν, ὅ, τι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
 ὥς μιν θηρόδοντ' ἔλασεν σὺς λείκῳ ὀδόντι
 Παρηγοσόνδ' ἐλθόντα σὺν ἰάσιν Αὐτολύκοιο.

Τὴν γρη῏ς χεῖρας καταπεσνέας λαβῶσαι,
 Γνῶ ῥ' ὀππασαμένη· πόδα δ' ὡσεύηκε φέρεσθαι·
 Ἐν δὲ λέβητι πίσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός,
 Ἄψ δ' ἐτέρωσ' ἐκκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυσ' ὕδωρ.
 Τὴν δ' αἶμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα· τῷ δὲ οἱ ὄσσε·
 Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δὲ οἱ ἔρχετο φωνή.
 Ἀψαμένη δὲ γλυκὺς Ὀδυσῆα προσέειπεν·

Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· ἐδὲ σ' ἔγωγε
 Πρὶν ἔγνω, πρὶν πάντα ἀνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσασθαι.

457 ΕΠ. Διοκλῆς ἐπαιοδῇ παρί-
 δωκε τὴν παρηγορίαν· ἵχαιμον γὰρ εἶναι
 ταύτην, ὅταν τὸ πνεῦμα τῷ τετρωμένῳ
 προσεχῆς ᾖ, καὶ ὥσπερ προσσηρτημένοι τῷ
 παρηγορεῖντι, ὡς καὶ δι' ἐτέρων, Ἀλλὰ σὲ
 μὲν δεράπων ποτίη περὶ τῷ. ΕΠ. Ἰστέον, ὅτι
 ἀρχαία ἐστὶν ἡ διὰ τῆς ἐπαιοδῆς θερα-

πεία, ὡς καὶ Πίνδαρος ἐπὶ τῷ Ἀσκληπιοῦ
 μαλακαῖς ἐπαιοδαῖς, λέγει.

458 ΕΣ. Ἀντὶ τῷ, ἵπταυσαν.

460 ΠΟ. Δόντες. παραχόντες.

468 ΕΠ. Ἀντὶ τῷ, ἐφαφαμίην.

471 ΧΑΡ. Σοφοκλῆς, ὥς χάρις
 φέρει δάκρυον ἐκκαλόμενον.

Ἦ, καὶ

Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Πεφραδέειν ἐθέλωσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.

Ἦ δ' ἔτ' ἀθρήσας διώκτ' ἀντήν, ἔτε νοῆσας·

Τῇ γὰρ Ἀθηναίῃ νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

Χεῖρ' Ἰππιδασάμηνος, Φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·

Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσασατο, φώνησέν τε·

Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέται; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ

Τῷ σῶ ἐπὶ μαζῶν· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,

Ἦλυθον εἰκοσῶ ἑτεῖ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράδης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,

Σίγα, μή τις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθη).

Ὡδὲ γὰρ ἐξέρεω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

Εἴ χ' ἴπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀζαυὲς,

Οὐδὲ τροφῆ ἔσθης σεῦ ἀφέξομαι, ὅπως τ' ἂν ἄλλας

Δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κλέναμι γυναικάς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγῃ ἕρκος ὀδόντων;

Οἶδά μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδόν, ὅσῃ Ἰππικλίων·

Ἐξω δ', ὥς ὅτε τις σερρεὶ λίθος, ἢ ἐσίδηρος.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Εἴ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀζαυὲς,

Δὴ τότε τοὶ κατὰλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,

Αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλητῆες εἰσιν.

477 ΠΕ. Ἐπιδειξάμ, εἰπιῖν.

479 ΕΤ. Ἐτρεψεν.

480 ΦΑ. Φάρυγος, τοῦ στόματος.

ΛΑ. Ἐκράτησεν.

485 ΕΦ. Ἐπέγνω.

489 ΑΦ. Ἀπόχωμα, φέισομα.

494 ΕΞ. Ἐν ἑαυτῇ καταχῶ.

497 ΚΑ. Ἐκάστην εἶπω.

498 ΝΗ. Δίαν ἀμαρτωλά, ἄλλοι ἀπέδοσαν, ἔ τη ἐπιτατικῆ ὄντος· ὡς ἐν τῷ, νήχυσθαι ὀρεπῆξαι· ἀμεινον ἢ τὰς ἀναμαρτήτας, συγκειμένης τὴν λέξεως ἐκ τοῦ νη σερπητικῆ μορῆς καὶ ἔ ἀλισταίνειν· ἢ τὴν ὅσας ἀμαρτάνουσαν, καὶ ὅσας ἔ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

· Μαῖα, τίη δέ σὺ πᾶς μυθήσεται; ἔδ' εἰ τι σέ χρή·

530

· Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι καὶ εἶσμι' ἐκάσῃ.

· Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.

· Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δι' ἐκ μεγάρου βεβήκη,
Οἰσομένη πιδάνιπτρα· τὰ γδ' ὡς ἄλλ' ἔκχυτο πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τὲ, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,

505

Αὐτὶς ἄρ' ἀσποτέρῳ πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς

Θερπόμενος, ἔλῃν δὲ κατὰ ρακέεσσι κάλυψε.

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·

· Ξεῖνε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·

· Καὶ γδ' ὃν κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσσεται ὥρη,

510

· Ὅντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.

· Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·

· Ἡματα μὲν γδ' τέρπῃ ὀδυρομένη, γούωσι,

· Ἐς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώωσι καὶ ἀμφιπέλων, ἐνὶ οἴκῳ·

· Αὐτὰρ ἐπὴν νύξ' ἔλθῃ, ἔλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,

515

· Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ

· Ὅξεῖα μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθισιν.

· Ὡς δ' ὅτε Πανδάρει κέρη, χλωρῆς ἀηδῶν,

507 ΘΕΡ. Θερμανθισόμενος.

511 ΟΝ. Οἶον, ἐμὲ μὲν γδ' ἔχ' αἰρεῖ.

515 ΚΟΙ. Ἀντὶ τῆς, ὕπνος.

516 ΠΤ. Συνεχεῖς.

517 ΜΕ. Μεριμνάω.

518 ΚΟΤ. Διαφόρως τοῖς νεωτέροις, καὶ ἔχ' Πανδίωνος, εἰ μὴ ἄρα διάνυμος ἦν. Πανδάρειω τῷ Μέρῳπος, Μιλησίῃ τῷ γένος, γίνονται ἐξ Ἀρμόδους γ' θυγατέρες, Ἀηδῶν, Κλεοθήρα, Μερόπη. ἕτος κύνα κλέψας χρυσῶν Ἡφαιστότευκτον ἐμφυχον ἐκ Κρήτης ἐκ τῆς Διὸς τεμένης, παρε-

κατέθετο Ταντάλῳ. Διὸς δ' καὶ Ἑρμοῦ ἀπαιτῶντ' αὐτὸν, ὥμοσεν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν· ὅθεν ὁ Ζεὺς κατέστρεψεν αὐτὸν Σίπυλον τὸ ὄρος· τῷ μὲν ἔν κύνα Ζεὺς δ' Ἑρμῷ ἀπέλαβεν· ὁ δ' Πανδάρειος ἔφυγεν εἰς Ἀθήνας, κακεῖθεν εἰς Σικελίαν, ἔνθα διεφθάρη καὶ τῇ θυγατρὶ δὲ Κλεοθήρῃ αὐτῇ θυγατέρων αὐτῆς Κλεοθήραν μὲν καὶ Μερόπην, ὡραίας γενομένης, ἀρπασθῆναι ὑπὸ ἀνέμων, καὶ παραδοθῆναι Ἑρμῷ ὑπὸ ὑπηρετῶν. Ἀηδῶν δ', ἡ πρεσβυτάτη, Ζήδῳ γαμηθεῖσα, τῷ Διὸς μὲν παιδὶ, Ἀμφίονος δὲ ἀδελφῷ, Ἰτυλοῖ

ἔχ'.

- ' Καλὸν αἰεὶδῆσιν, ἔαρος νέον ἰσχυμένοιο,
 ' Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινόισιν, 520
 ' Ἡ τε θαμὰ τρωπῶσι χεῖρ πολυχέα φωνήν,
 ' Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἰτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 ' Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κῆρον Ζήθοιο ἀνακτος·
 ' Ὡς κ' ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα κ' ἔνθα,
 ' Ἡὲ μένω πρὸ παιδὶ, κ' ἐμπεδα πάντα φυλάσσω, 525
 ' Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶας τε, ἔ' ὑφ' ἐρεφὲς μέγα δῶμα,
 ' Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε Φῆμιν·
 ' Ἡ ἤδη ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
 ' Μνᾶ' ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 ' Παις δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος, ἦδ' ἐ χαλὶφρων, 530
 ' Γήμαδ' ἔ' μ' εἶα, πόσιος κατὰ δῶμα λιπῶσιν·

ἔχει παῖδα· φθοῖσα δὲ τῇ ὁμοιύμῳ
 τῇ Ἀμφίονος· γυναικὶ Νιδῇ τῇ Ταντα-
 λῇ, τινὲς ἐκ Ἰππομεδέσσης, πλείονας ἐ-
 χούσας παῖδας, ὧν ὁ ἀριστὸς ἦν Ἀμαλεὺς,
 ἐπεθύλει τὴν κ' ἔ' ἀνελπίων συντρα-
 φομέναν, ὅθεν κ' συγκοιμᾶσθαι συνέβη,
 κρύφα παρήνευσεν τὴν εὐδοτέρῳ κοίτῃ
 ἐλίσσας, ὅπως εὐεπιθέλειτος αὐτῇ νύκ-
 τωρ ὁ Ἀμαλεὺς γένῃ. Ἰτυλον δὲ, τὸν
 ἱαντῆ, ἀντὶ τῇ Ἀμαλῆως, ἀποκτείνει, κ' ἔ'
 πάσας αὐτὴν σφοδρὰ καταλαβόντος,
 ἡξάτω πᾶσι θεοῖς μεταστῆναι ἐξ ἀνδρώ-
 πων· κ' ἡλιάγη εἰς τὸ ὁμώνυμον ὄρειον.
 ΧΑΩ. Ἦτοι ἐν χλωροῖς λελαιβέσας· ἡ
 ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινομένη, ἔαρος γὰρ
 φαίνεται· ἡ δὲ διὰ τὸ χρῶμα· κ' παρὰ
 Σιμωνίδην ὃ χλωραύχενες λέγονται αἱ
 Ἀπόδες.

521 ΠΟ. Πολλὰς μεταβολὰς ποιη-
 μένην.

523 ΚΟΥ. Παῖδα. ΖΗΘ. Ἀντιόπη
 τῇ Νυκτίως Ζεὺς μίγνυ), ἐξ ἧς Ζήθ·

γίνεται κ' Ἀμφίον· ἔτοι τὰς Θήβας
 οἰκῶσι πρῶτοι, κ' καλῶνται Διὸς κῆροι
 Λευκόπωλοι· γαμῆ δὲ Ζήθος μὲ Ἀη-
 δόνα, τὴν τοῦ Πανδαρέου· τῇ δὲ γίγνεται
 Ἰτυλος κ' Νηΐς. Ἰτυλον ὃ ἡ μήτηρ Ἀη-
 δὼν ἀποκτείνει διὰ νυκτός, δοκούσα εἶναι
 τῇ Ἀμφίονος παῖδα, ζηλῶσα τὴν τοῦ
 προεξημένης γυναῖκα, ὅτ' αὐτῇ μὲν ἦσαν
 ἐξ παῖδες, αὐτῇ ὃ δύο· ἰσορμᾶ ὃ ταύ-
 τη ὁ Ζεὺς ποιήν· ἡ δὲ εὐχεται ὅπως γέ-
 νῆσθαι, κ' ποιῇ αὐτὴν ὁ Ζεὺς Ἀηδόνα·
 δρηνεῖ δὲ αἰεὶ ποτε τῇ Ἰτυλον, ὡς φησι
 Φερεκύδης.

530 ΧΑ. Κεχαλασμένας ἔχων τὰς
 φρένας, ἀσύνετος· κ' ἄφρων. ἐναντίος τῷ
 πυκινῷ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντι. ἔτιοι δὲ, χα-
 λίφρονα, τ' ἀκρατόφρονα, χάλις γὰρ, ὁ
 οἶνος, ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας, κ' ποιῶν
 ἀκρατόφρονα· ἐναντίον ἐν τῷ, φρεσὶ γὰρ
 κέχρηται ἀγαθῇ· τὸ δ' αὐτὸ κ' ἐπὶ τῇ
 Χαλὶφροσύνῃ γέ μ' ἔχουσι, δηλοῦ), οἷον
 ἀφροσύνην πάλιν.

· Νῦν

- * Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἤθευ μέτρον ἰκάνῃ,
 * Καὶ δὴ μὲν ἀράται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 * Κτήσιος ἀρχαλόων, πλὴν οἱ κατέδδυσιν Ἀχαιοί.
 * Ἀλλ' ἄγε μοι τ' ὄνειρον ὑπόκριναί, καὶ ἄκυσον·
 * Χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐέκοσι πυρὸν ἔδδυσιν
 * Ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσαι·
 * Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
 * Πᾶσι κατ' αὐχένας ἤξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχλωτο
 * Ἀθρόοι ἐν μεγάροισ· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρηη.
 * Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον ἔκ κώκυνον, ἐν περ ὀνείρῳ,
 * Ἀμφὶ δέ μ' ἠγρέεθοντο εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
 * Οἷκτ' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 * Ἀψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ πρῶχοντι μελάρτρῳ·
 * Φωνῇ δὲ βροτῇ κατερήτυε, Φώνησέν τε·
 * Θάρσ', Ἰκαρίε κέρη τηλεκλειτοῖο·
 * Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐδδλόν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 * Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 * Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλυσται,
 * Ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν αἰεκέα πῶτμον ἐφῆσω.
 * Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδῆς ὕπνος ἀνῆκε.
 * Παπλήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
 * Πυρὸν ἐρεπτομένους πρὸ πυέλων, ἥχι πάρος πέρ.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

533 ΕΛ. Ἀτὶ Φ, ἐξελθῖν.
 535 ΥΠ. Ἀτὶ Φ, κρῖνον.
 537 ΤΔ. Ἐξ καὶ χωρὶς ὕδατος.
 538 ΑΓ. Ἐπικαμπῇ ἔχων χεῖλη.
 539 ΗΞ. Ἐκλασιν, ἴαξιν, παρὰ τὸ
 ἄγν, ὃ ἐστὶ, τὸ ῥήγνυμι. ΕΚ. Ἐκκιντο.

540 ΑΕΡ. Ἐπέρδη.
 542 ΕΥ. Εὐκοσμοί, ἀπὸ μέρους.
 545 ΒΡΟ. Ἀνδρωπίη.
 547 ΥΠ. Τὸ μετ' ἡμέραν φαινόμενον
 ἐν ὕπνῳ.

Ἦ γυνῶναι, ἔπως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον

555

Ἄλλῃ δὲποκλίναντ'· ἐπέη ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς

Πέφραδ', ὅπως τελέει· μηνῆσιν δὲ φαίνεται ὀλεθρὸς

Πᾶσι μάλ'· ἐδὲ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πωδὶφρων Πηνελόπεια·

Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκρετόμυθοι

560

Γίνοντ', ἐδὲ τι πάντῃ τελέεται ἀνθρώποισι.

Δοισὶ γάρ τε πύλαι ἀμυρηνῶν εἰσιν ὀνείρων·

Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι·

Τῶν οἱ μὲν κ' ἐλθῶσι διὰ πρῶτον ἐλέφαντος,

Οἱ δ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·

565

Οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἐλθῶσι θύραζε,

Οἱ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.

Ἀλλ' ἐμοὶ σὺκ ἐντεῦθεν οἶομαι αἶνόν ὄνειρον

Ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπασὸν ἐμοὶ καὶ παῖδι γήραιοτο.

Ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

570

555 ΥΠ. Αποκρίνασθαι.

556 ΑΠ. Ἐξω τ' ἀληθείας εἰπύλα.

560 ΑΜ. Πρὸς ἑς μηχανὴν εὐρεῖν
σὺκ ἔστιν. ΑΚ. Ἀκριτα καὶ ἀδιάτακτα
καὶ ἀδιάστατα λέγοντες.

561 ΤΕ. Τελεῖται καὶ πληρῆται.

562 ΔΟΙ. Οἱ μὲν φασὶ κερατίνην πύ-
λιν, συνεκδοχικῶς τὴν ὀφθαλμῶν· κε-
ρατοειδὴς γὰρ ὁ πρῶτος χιτῶν τ' ὀφθαλ-
μῶ. Ἐλεφαντίνην δ', εἶδος καὶ ἰσχυρὴν ἐλε-
φαντόχρωτος τὴν ὀδόντας. Ἐκ δὲ τέττα,
πιστότερα εἶναι τὰ δρώμενα τ' λεγομένων.
Καὶ ὅτι διὰ μὲν κέρατος οἶόν τε καὶ ἰδεῖν,
διὰ δὲ ἐλέφαντος οὐ· ἢ ὅσα αὖν τις ἐν
πλησμονῇ τροφῆς ἴδῃ, ταῦτα εἶναι ψευ-
δῆ. Κερατίνην μὲν γὰρ, εἶναι τὴν ἀληθῆ,
παρὰ τὸ ἔτυμα κραίνειν καὶ τελεοῦν·
ἐλεφαντίνην δὲ, τὴν ψευδῆ· ἐλεφαίρε-
σθαι γὰρ τὸ παραλογίσασθαι καὶ ἀπατῆ-

σαι· ὡς, Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφθρά-
μεν· λάθ' Ἀπόλλων. τινὲς δὲ ἔτιως ἀ-
πίδουσιν. Κερατίνην μὲν τὴν ἀληθῆ καὶ
διεφανῆ καὶ λάμπουσαν. Ἐλεφαντίνην δὲ,
τὴν ψευδῆ καὶ ἀσαφῆ καὶ συγκεχυμένην.
οἱ δὲ φασὶν κέρασιν ἀπεικάζειν τὴν ἑρα-
νίαν ὄνειρον, οἱ τινες καὶ ἀληθεύουσι τῶν τὰ
κέρατα εἰς ὕψος ἀνατείνειν· ἐλεφαντίνην δὲ,
τὴν χρονοῦς. τὰ γὰρ τ' ἐλεφάντων κέρατα
κάτω νέμει. διτλὴς δὲ οἶδεν ὄνειρους. ἐπὶ
μὲν γὰρ τ' ἑρῶν φησὶν, Ἡ καὶ ὄνειροπό-
λον, καὶ γὰρ τ' ὅσα ἐκ Διὸς εἰσιν. Ἐπὶ δὲ
τ' χρονοῦν, Παρ' δ' ἴσαν Ὀκεανῶν τε ῥοαῖς
καὶ λευκάδα πύλιν, Ἡδὲ παρ' ἡλίοιο
πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

563 ΤΕ. Κατεσκευασμένην εἰσὶ.

565 ΕΛΕ. Ἐξαπατῶσιν.

567 ΕΤ. Ἀληθῆ.

Ἡδε

- * Ἦδε δὴ ἡὼς εἴσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
 * Οἴκῃ δ' ἀπορχήσῃ· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
 * Τῆς πελέκεας, τῆς κείνος ἐνὶ μεγάροισιν εἴσιν
 * Ἰσαχ' ἐξέης, δρυόχης ὥς, δώδεκα πάντας,
 * Στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἀνέσθε, Διερρίπτασκεν οἷσόν.
 * Νῦν δὲ μνηστῆρεςιν ἄεθλον τῆτον ἐφήσω·
 * Ὃς δέ κε ρήϊγας ἔντανύσῃ βίον ἐν παλάμῃσι,
 * Καὶ δισιδεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 * Τῷ κεν ἅμ' ἐπαοίμην, νοσφισαμένη τόδε δῶμα
 * Κερίδιον, μάλα καλὸν, ἐνὶ πλεον βιότοιο·
 * Τῇ ποτε μεμνήσεσθ' οἶομαι, ἐν περ ὀνείρῳ.

575

580

- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 * ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος,
 * Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τῆτον ἄεθλον·
 * Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 * Πρὶν τέτῃς, τόδε τόξον εὖζοον ἀμφαφύωντας,
 * Νύκτῃ τ' ἐντανύσῃ, Δισιδεύσῃ τε σιδήρεα.

585

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 * Εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμυρος ἐν μεγάροισι
 * Τέρπειν, οὗ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
 * Ἀλλ' ὅ γάρ πως ἐστὶν αὖπνος ἔμμεναί αἰὲν
 * Ἀνθρώπων· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάσῃ μοῖραν ἔηκαν

590

572 ΑΠ. Πῶς καθίξει.

573 ΠΕ. Τὰ σιδήρια τετραπλημένα.

574 ΙΕ. Ἰσα. ΔΡΥ. Κυρίως μὲν, τῆς πασάλης, ἐφ' ᾧ τὴν τῆς ἰσᾶσι τῆς καινεργαμένων πλοίων· ἐξῆς δὲ μά-
 λις αἱ τοὶ τίθει, ἕνεκα τῆς ἰσῆς γενέσθαι τὴν καὶ. Νῦν δὲ, ἐφ' ᾧ τὴν τίθει τῆς πε-
 λέκεας.

575 ΔΙ. Ἐρρίπτεν, ἐτόξευεν.

577 ΡΗΙ. Ραδίως, εὐκόλως.

578 ΔΙ. Τοξεύσει, ἀπεπείσει.

579 ΕΣ. Ἀκολουθήσασθαι. ΝΟΣ.
 Καταλιπῆσα.

584 ΑΝ. Ὑπερίθῃ.

590 ΧΥ. Ἐπιχυθῇ, ἐπέλθῃ.

* Ἀγανάπτι

Ἄθανάτοι θνητοῖσιν ὅππῃ ζείδωρον ἄρβραν.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσινὰ βᾶσαι,

Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι σπνόμεσα τέτυκται,

595

Αἰεὶ δάκρυς ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ ἧ Ὀδυσσεύς

* Ωχετ' ἐποφόμενος κακτοῖλον σὸν ὀνομασῆν.

Ἐνθα κέ λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῶδ' ἐνὶ οἴκῳ,

* Ἡ χαμάδις σπρέσας, ἥ τοι κατὰ δέμνια θέντων.

* Ως εἰπεῖς ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλέοντα,

Οὐκ οἶη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλα.

Ἐς δ' ὑπερῶ' ἀναβᾶσαι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,

Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον

Ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

599 ΘΕΝ. Ἀποδιμένων, δηλονότι ᾧ θέτωσαν αἱ δελίδες, δηλαδὴ.
διραπαινῶν. Ἀτίκως, ἀντὶ τοῦ δέμνια

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΒΟΥΛΗΘΕΙΣ ἀνελὲν Ὀδυσσεὺς τὰς μιγνυμένας τοῖς μνηστῆρσι θραπαινοῦσας, καὶ μεταγνῶς, διὰ τῶ ἐξῆς πρὸς Εὐμαιον καὶ Φιλοτίμον ἀγιάγεται· ἐν ᾧ καὶ τῶ μνηστῆρων γίνετ' ὁμιλία.

Υ, βρονταῖς Ζεὺς θάρσυν' Ὀδυσσεά καὶ σχέει' Ἀχαιῆς.

ΑΥΤΑΡ ὁ ἐν περὶ δόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Καμὲλ' ἀδέψητον βοέλω σόρεσ', αὐτὰρ ὑπερθε
Κῶεα πόλλ' οἶων, τὲς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ενθ' Ὀδυσσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐξηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάρῳ γυναικες
Ἦσαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλοισι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
Τεῖ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·

1 ΕΥ. Ἀνεπαύετο, ἑαυτῷ εὐνὴν παροικεῖται.

2 ΚΑΜ. Κατὰ μὲν. ΑΔ. Ἀνέγραφοι, ἀμάλακτοι, ἀδύρσειυτοι.

4 ΚΟΙ. Κατακλιθέντι, ἢ πάντῃ ὑπνώσαντι.

9 ΩΡΙ. Ἐδυμῆτο.

Πολλὰ

Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

10

Ἡὲ μεταίξας θάνατον τόλξειεν ἐκάσῃ,

Ἡ ἔτ' ἐὼ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι

Ἵστατα καὶ πύματα· κραδίη δὲ οἱ ἔνδον ὑλάκτῃ.

Ὡς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσιν βεβῶσα,

Ἄνδρ' ἀγροίησας ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθ'·

15

Ὡς ῥα ἔ' ἔνδον ὑλάκτῃ ἀγαιομύθεα κακὰ ἔργα.

Στήθος δὲ πλῆξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·

· Τέτλαθι δῆ, κραδίη· Ἐ κύντερον ἄλλο πότε ἔτλης,

· Ἡματι τῷ, ὅτε τοὶ μύθος ἀρχετος ἦοιε Κύκλωψ

· Ἴφθίμης ἐτάρες· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σὲ μῆτις

20

· Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, οἰόμενον θανέεσθαι.

Ὡς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καταπτόμενος φίλον ἦτορ·

Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μύθε τετληῖα

Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίετο ἐνθα καὶ ἐνθα.

Ὡς δ' ὅτε γαστήρ' ἀνὴρ, πολέος πυρὸς αἰθομύθοιο,

25

Ἐμπαλῆν κνίσσης τὲ καὶ αἵματος, ἐνθα καὶ ἐνθα

Αἰόλλει, μάλα δ' ὦκα λιλαίει) ὀπληθῆναι·

Ὡς ἄρ' ὅγ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίετο, μερμηρίζων,

Ὅπως δῆ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆσθ',

Μῆνος ἐὼν πολέεσιν· σχεδόνθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,

30

Οὐρανόνθεν καταβάσα· δέμας δ' ἤικτο γυναικί·

13 ΥΔ. Συνεχῶς ἐκινεῖτο.

14 ΑΜ. Ἀπαλαῖς. ΒΕ. Ἐβῶσα.

15 ΑΓΝ. Ἀγροόμενον ἰδῶσα.

16 ΑΓΑ. Ἀγαν θανμάροισι) ἢ χα-
λεπαίνοντι.

17 ΗΝ. Ἐνθιέτησιν.

22 ΚΑ. Κατασέλλων, τὴν ἀπότασιν
ποιεῖται) εἰς τὴν ψυχὴν, ὥς αὐτῆς

ἄφατα) τὰ λεγόμενα.

23 ΠΕΙ. Ἀντὶ τῆς καὶ χάραν· οὐκ
ἔτι ἦν ἐν κινήσει, ἀλλ' ἐν δεσμοῖς ἔμεινεν,
ἢ ἐν οἷς ἐπέπευστο καὶ ἐγνώκει· οἷον, οὕτως
ἔμελεν αὐτῷ. ΤΕΤ. Καρτερεῖσα.

24 ΝΩ. Συνεχῶς. ΕΛ. Ἐκυλίετο,
ἐσρέφετο.

27 ΑΙ. Ποικίλως σρέφει, ἢ κινεῖ.

Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

· Τίπ' αὐτ' ἐξηγήσεις, πάντων πέρι κάμμορε Φωτῶν;

· Οἶκος μὲν τοι ὄδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἡδ' ἐνὶ οἴκῳ,

· Καὶ παῖς, οἷόν πε πῆς ἐέλδεδ' ἔμμεναι ἦα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

· Ναὶ δὴ πῶτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

· Ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,

· Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφύσσω

· Μῆνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.

· Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,

· Εἴπερ γὰρ κτείναιμι, Διὸς τε, σέθεν τὲ ἔκῃτι,

· Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

· Σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερσίνωνι πέσσει· ἐταίρω,

· Ὅσπερ θνητὸς τ' ἐστὶ, καὶ ἔτι τόσα μῆδεα οἶδεν·

· Αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερές ἢ σε φυλάσσω

· Ἐν πάντεσσιν ὠνόοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·

· Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων

· Νῶϊ περὶπαῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες ἄρῃ,

· Καὶ κεν τ' ἐλάσαιο βόας ἔϊφια μῆλα.

· Ἀλλ' ἐλέτω σὲ καὶ ὕπνος· ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειν

· Πάννυχον ἐξηγόντα· κακῶν δ' ὑποδύσειαι ἡδῆ.

Ὡς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχθον·

Αὐτὴ δ' ἀψ' ἐς Ὀλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,

33 ΕΓ. Γρηγορεῖς.

40 ΑΟΛ. Ἀπὸ τοῦ, ποιοί.

45 ΣΧΕΤ. Ὀλυμπία.

49 ΑΟ. Τῶν πολέμων συστήματα.

50 ΑΡ. Ἀρῆς νῦν, ὁ σιδήρεος.

52 ΕΛ. Ἀπὸ τοῦ, κοιμήθητι. ΑΝ.

Ἀνὰ ἐστὶ καὶ τὸ δι' ὅλης νυκτὸς ἀγρυπνεῖν.

53 ΚΑ. Κακώσεως ὑπεξέληθης. ΗΛ. Παραντίκα.

Εὐτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματι θυμῷ,
 Λυσιμελής. ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέχρετο κέδν' εἰδῶ·
 35 Κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακῶσιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαῖεσσι κηρέεσσι δὴν κατὰ θυμόν,
 Ἀρτέμιδι πρῶτος ἐπέσχετο δῖα γυναικῶν·

60

Ἐρτεμί, πότνα θεᾷ, θύγατερ Διός, αἶψε μοι ἦδη
 Ἴον ἐνὶ στήθεσσι βαλῆσ' ἐκ θυμόν' ἔλοιο
 40 Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασσι θύελλα
 Οἴχοιτο προσφύεσσι κατ' ἡρώεσσι κέλαια,
 Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀφ' ὀρόων Ὠκεανοῖο.
 65 Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεα κῆρας ἀνέλοντο θύελλα·
 Τῇσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί· αἳ δὲ λίποντο
 45 Ὀρφανὰ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
 Τυρῶ, καὶ μέλιτι γλυκερῶ, καὶ ἠδέϊ οἴνω·

56 ΕΜ. Κατέλαβεν.

63 ΕΠ. Νῦν, ἀπὸ τῆς παραύλικα.

64 ΗΕ. Τὸν αἶρα, ἢ τ' ἄδην.

65 ΠΡΟ. Τοῖς ρεύμασιν. ΑΥ. Τοῦ
 κύκλου περινοσούντος τὴν γῆν, καὶ ἀπ' πά-
 50 λιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀφικνεύμενος.66 ΠΑΝ. Πανδάρεως, ὁ Μιρόπος·
 καὶ κόμης ὁρεῖας ποταμοῦ, Μιλήσιος τὸ γέ-
 νος, γῆμας Ἀρμαδῶν, τὴν Ἀμφιδά-
 ματος, ἔχει παῖδας τρεῖς, Ἀνδῶνα καὶ
 Κλειθῆραν καὶ Μιρόπην· ἃς τρέφουσιν
 Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἥρα. Πανδά-
 55 ρεως ὁ παραφρονῶν· εἰς Κρήτην, κλέπ-
 τῆς τῆς Διὸς κύρια, καὶ αὐτὸν ἐκ τῆς ἡνέκεν
 εἰς Μίλητον, δέσας τὴν Δία· παρὰ Ταν-
 τάλῳ ὃς εἰς Φρυγίαν κατατίθεται, φά-
 ρμας ἄγειν ἐκ Φοιβῆος τῆτος· ὁ δὲ
 Τάνταλος διεξάμενος ἐφύλασσε· ἔπειτα
 Ἑρμῆς, κελεύσαντος Διὸς ἐρυνῆν τὴν κύρια,
 παραγίνεται πρὸς Τάνταλον· ὁ δὲ ἀρ-
 γύεται, καὶ ὁμοῦσι τὴν Δία, καὶ τὰς ἄλλας
 θεάς, μὴ συνειδέειν τί περὶ τῆς κυρίας. ὁ
 Ἑρμῆς εὐρίσκει αὐτὸν παρ' αὐτῶν ὡς

δὲ ὁ Πανδάρεως ἐπύθετο, φεύγει ἐκ τῆς
 πατρίδος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀρμαδῶν, καὶ
 ταῖς θυγατρῶσιν, ἀγάμοις ἑσῶσι, Κλει-
 θῆρα τε καὶ Ἀνδῶν καὶ Μιρόπην, εἰς Ἀθή-
 νας, ἐκ δὲ Ἀθηνῶν εἰς Σικελίαν· ὁ δὲ
 Ζεὺς αὐτὸν ἰδὼν, κτείνει σὺν τῇ γυναικὶ
 ταῖς δὲ θυγατρῶσιν αὐτῶν τὰς Ἀρπυίας
 ἐφορμᾶ· αἳ δὲ ἀνιέμεναι, Ἑρινύσιν αὐ-
 τὰς διδῶσιν δαλεῖν, ἢ μὴν ἀλλὰ καὶ νό-
 σον αὐταῖς ἐμβάλλει Ζεὺς, καλεῖται δὲ
 αὕτη, κύων.

68 ΟΡ. Προσέθηκε τὸ κεφάλαιον ὅ-
 τερον γὰρ συνέβη καὶ γὰρ ἐπὶ Ὀρφανῶν αὐ-
 τὰς ἀνδρέψατο ἢ Ἀφροδίτῃ, ἀλλὰ πρὸ
 τῆς Ὀρφανείας. τὸ δὲ ἐξῆς τῶν λόγων, Τῇσι
 τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί· Ἀφροδίτῃ δὲ πρὸς
 Δία, αἰτήσασα αὐταῖς γάμον, παρι-
 γέμετο· ἐν δὲ τῷ Ἀρπυιᾷ αὐτὰς ἀνη-
 ρείψαντο. Δι' ἔλεον δὲ αὐτὰς αἳ διατ' ἀ-
 νδρέψαντο, ἀγνοῦσαι τὸ πεπερωμένον.
 μόνον γὰρ ὁ Ζεὺς οἶδε μοῖραν τ' ἀμμορίην
 τε ὁμοίως.

' Ἦρη δ' αὐτῆσιν πρὸ πασέων δῶκε γυναικῶν
 ' Εἶδος καὶ πινυτὴν, μήκας δ' ἔπερ' Ἀρτεμις ἀγνῆ,
 ' Ἔργα δ' Ἀθηνᾶν δέδαιε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
 ' Εὖτ' Ἀφροδίτῃ δῖα προσέειπε μακρὸν Ὀλυμπον,
 ' Κέρησ' αἰτήσσοι τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 ' Ἐς Δία τερπικέραυνον· (ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
 ' Μοῖραν τ', ἀμμορίλῳ τὲ, κατὰ θνητῶν ἀνδράπων·)
 ' Τόφρα δὲ τὰς κέρας Ἄρπηαι ἀντρείφαντο,
 ' Καί ῥ' ἔδοσαν συγερῆσιν Ἑλληνύσιν ἀμφιπολδεῖν·
 ' Ὡς ἔμ' αἰσώσεται Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ' Ἦέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
 ' Ὀσομένη, καὶ γαῖαν ὑπὸ συγερῷ ἀφικοίμην,
 ' Μηδὲ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 ' Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὅπποτε κέν τις
 ' Ἡματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενός ᾤσται,
 ' Νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· (ὁ γάρ τ' ἐπέλυσεν ἅπαντων
 ' Ἐσθλῶν, ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·)
 ' Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσθεν κακὰ δαίμων.
 ' Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελὸς αὐτῷ,
 ' Τοῖος ἑὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ' Χαῖρ', ἐπεὶ ἐκ ἐφάμεν ὄναρ ἐμμελῆς, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
 ' Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χερσὶ θρόνος ἤλυθεν ἡώς.
 Τῆς δ' ἄρα κλαίσεως ὅπα σπύγεται δῖος Ὀδυσσεύς·
 Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν

71 ΑΡΤ. Κερροτρόφος γὰρ ἡ θεὸς, ὁμοίως τῇ ἀδελφῇ Ἀπόλλωνι.

76 ΜΟΙ. Εὐμορίαν, εὐδαιμονίαν. ΑΜ. Κακομορίαν.

78 ΣΤΥ. Στυγνότητος αἰτίαις. ΑΜ. Ἐνεργεῖν.

83 ΑΝ. Ἀναχέτον.

85 ΕΠ. Λήθην ἐπήγαγεν.

Ἦδη γινώσκουσι παρεστέλλου κεφαλῇφι.

Χλαῖναν μὲν σινελών καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνδύθεν,

95

Ἐς μέγαρον κατέβηκεν ἵππῃ θρόνον· ἐκ δὲ βοείλῳ

ᾧκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών·

‘Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἵππῃ τραπερὴν τε καὶ ὑψήν

ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λήν,

100

Φήμιω τίς μοι φάστω ἐγειρομένων ἀνθρώπων

Ἐνδοθεν· ἔκτοθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· ὃ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·

Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου

Ἵψόθεν ἐκ νεφέων· γήγησε δὲ Διὸς Ὀδυσσεύς.

Φήμιω δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρίς

105

Πλησίον, ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι ἔατο πριμύλαων·

Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπεβρώοντο γιγαῖκες,

Ἀλφειῶ τούχου καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.

Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλα εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσαν·

Ἡ δὲ μὶ οὐπω παύειτ', ἀφαιροτάτη δ' ἐπέτυκτο·

110

Ἡ ῥα μύλλῳ σήουσα, ἔπος φάτο, σῆμα ἀνακτι·

‘Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,

Ἡ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' ἑρανεῖ ἀστερόεντος,

Οὐδὲ ποθὶ νέφος ἐστὶ· τέρας νύ τιώ τόδε φαίνεις·

95 ΣΥΝ. Συναγαγόν.

97 ΘΥ. Ἐνταῦθα οἱ μνηστῆρες.

100 ΦΗ. Κληδόνα, οἰωνόν. ΦΑ. Εἰπάτω.

104 ΥΨ. Πῶς ἔν φησὶν ἡ ἀλετρίς, Οὐδέποθι νέφος ἐστὶ· νῦν ᾧ τόπον ἔφη, Ἀττικῶς, ἐν ᾧ εἶπεν συνίστασθαι τὰ νέφη. ἢ, ᾧ χρυσῶν νεφῶν, ἃ ἦν ἐν ἑρανεῖ· ὡς, Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσιν.

106 ΕΙ. Φιλῶς, ἢ ᾧ, ἦσαν.

107 ΕΠ. Ἐβρώμενος ἐτήγγεν.

108 ΤΕΥ. Ποιῶσα. ΑΛ. Τὰ ἐκ τῶν πυρῶν ἀλευρα.

109 ΑΛ. Ἦλυσαν.

113 ΕΒ. Οὕτως ἡ ἀλετρίς φησὶν, καὶ τὴν κοινὴν ὑπόνοιαν ἢ, ὅτι τὰ ὑψηλὰ ὃ Ὀλύμπῳ ἐπεβρώνά ἐστι.

114 ΤΕ. Τινί.

Κρήνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅ, τί κεν εἶπω

115

Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἡματι τῷδε

Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν·

Οἱ δὲ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γένατ' ἔλυσαν,

Ἄλφιτα τλῦχσση· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κληδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,

120

Ζῳός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλέπτας.

Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος

Ἀρχόμηναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῶρ.

Τηλέμαχος δ' εὐνήθεν ἀνίστατο ἰσθῆος φῶς,

Εἵματα ἐσάμηνος· πῶι δὲ ξίφος ὅξ' ἔτ' ὤμων·

125

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀναχυδρὸν ὅξ' ἐὶ χαλκῶ.

Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδὸν ἰὼν, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·

Μαῖα φίλη, πῶς ξῆνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ

Εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἢ αὐτῶς κείῳ ἀκηδής;

130

Τοιαύτῃ γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐῴσα,

Ἐμπλήγδην ἑτερόν γε τίς μερόπων ἀνθρώπων

Χείρονα, τὸ δὲ τ' ἀρείον ἀτιμήσας δόποτέμπη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πειθέων Εὐρύκλεια·

Οὐκ ἂν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόω.

135

Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμηνος, ὅφρ' ἔθελ' αὐτός·

Σίτῃ δ' ἐκέτ' ἔφη πεινήμηναι· εἶρετο γάρ μιν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνῳ μιμνήσκοιτο,

115 KPH. Ἐπιτέλειον.

119 EA. Μεταλάβοιεν.

121 AA. Τὸς ἡμαρτηκότας.

124 ET. Ἐκ τ' εὐνῆς, ἢ κοίτης.

130 AK. Ἀτημέλητος.

132 EM. Ἐκπληκτικῶς ἢ ἀκρίτως, καὶ ὡς ἂν τύχη, ἐμπιλάζουσα τοῖς πρᾶγμασι.

137 SI. Κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐκδεκτέον τῆτο.

Ἡ μὲν

- 15 'Η μὲν δέ μιν' ἄνωγ' ὑποσπρέσσει δμῶϊσιν·
 'Αὐτὰρ ὄγ', ὥς τις πᾶμπαν οἰζυρὸς καὶ ἄπτομος, 140
 'Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθύδαι,
 'Ἀλλ' ἐν ἀδελφῇ τῷ βοῇ καὶ κώεσιν οἴων
 'Ἐδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ὀππείσαμεν ἡμεῖς.
 20 'Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει,
 'Ἐγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνας πόδας δόγροι ἔποντο. 145
 Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 'Ἡ δ' αὖτε δμῶϊσιν ἐκέκλετο διὰ γυναικῶν
 Εὐρύκλει', Ὡς θυγάτηρ Πεισλυορίδαο·
 25 'Ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποικιλύσασα,
 'Ράσατέ τ'· ἐν δὲ θρόνοις εὐπυῖτοισι τάπητας 150
 'Βάλλετε πορφύρεας· αἱ δὲ ἀπόγχοισι τραπέζας
 'Πάσας ἀμφιμάσαοτε, καθῆρατε δὲ κρητῆρας,
 'Καὶ δέ πα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· τὰ δὲ μετ' ὕδαρ
 30 'Ἐρχεσθε κρήνηδε, ἔ οἴσετε θάλασσαν ἰῶσα·
 'Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο, 155
 'Ἀλλὰ μάλ' ἤρ' νεόνται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.
 'Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἡ δ' ἐπὶ θοντο.

- 135 143 ΕΠ. Ἐπισκεπάσαμεν.
 149 ΑΓ. Συναδροίξειδε. ΚΟ. Σα-
 ράσατε· εἰρηται ἢ καὶ ἀντίφρασιν, ὡς καὶ
 τὸ σάρον ὄφελμα καλεῖται ὅσα αὖξον τι,
 ἀλλὰ τὸναντίον παραιρέμενον καὶ μειν.
 ΠΟΙ. Σπεδαίως ἐνεργήσασαι.
 150 ΡΑΣ. Ράνατε.
 152 ΑΜ. Ἀπομάξατε.
 155 ΕΟΡ. Τὴν νεομηνίαν πάντων τ'
 ὡς νομίζουσιν εἶναι· ταύτην γὰρ οἱ πρό-
 ροι τοῖς θεοῖς ἀνέθεσαν, ἀφ' ὃ τὸ πρῶ-
 ν εἶναι τ' μηνός· πάσας τε τὰς ἀρ-
 χὰς προήσαν αὐτοῖς, ὁρῶς ποιῆτες· τὴς

γὰρ ἀπάντων ἀρχοντας τοῖς ὁμοίοις χρό-
 νη γεραιεῖν· καὶ τῶν σίτων τὰς ἀπαρχὰς
 πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀπονέμομεν. τ' δ' Ἀπόλ-
 λων· ταύτην εἶναι νομίζειν τὴν ἡμέραν
 εἰκός, ὡς τὸ πρῶτον φῶς, τῷ αἰτιωτάτῳ
 τ' πυρός· ἐκάλεν δὲ αὐτὸν καὶ Νεομήνιον.
 ἡ ἰσορία παρὰ Φιλοχόρῳ.

156 ΕΠ. Ταύτην τὴν ἡμέραν ἑορ-
 τὴν καὶ νεομηνίαν παρατίθεται Ἀπόλλω-
 νος ἱεράν· ἵνα τ' ἀνδρῶν περὶ τὴν ἑορτὴν
 καταγινόμενων, εὐκαιρὸν ἔχῃ τὸ ἐπιτίθε-
 σθαι μνηστῆρας.

Αἱ μὲν εἴκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον
 Αἱ δ' αὐτὰ κατὰ δώματ' ὀπτιζομένως πονέοντο.
 Ἔς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγῆνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
 Εὐ καὶ ὀπτιζομένως κέασαν ξύλα· αἱ δὲ γυναῖκες
 Ἦλθον δ' αὖτ' ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,
 Τρεῖς σιάλκας κατάγων, οἱ ἔσαν μῆ' πᾶσιν ἄριστοι.
 Καὶ τὲς μὲν ῥ' εἶαοσε κατ' ἔρκεα καλὰ νέμεσθαι,
 Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσήυδα μελιχίοισι·

Ἐξὺν, ἣ ἄρτι σὲ μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσρόωσιν,

Ἦέ σ' αἰμαῖζοντες κατὰ μέγαρ', ὥς τοπάρους περ;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Αἱ γὰρ δὴ, Εὐμαιε, θεοὶ τισαῖατο λῶσιν,

Ἦν οἷδ' ὑβρίζοντες, αἰεκέα μηχανόωνται

Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, ἔδ' αἰδέας μοῖραν ἔχουσιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

Αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,

Δείπνον μνηστήρεσσιν· οὗα δ' ἀμὶ ἔποντο νομῆες,

Καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδάπῳ·

Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσήυδα κερτομίοισι·

Ἐξὺν, ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα,

Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ σὺν ἔχειοτα θύραζε;

Πάντως σκέετι νῶϊ Δρακρινέεσθαι οἶον,

Πρὶν χειρῶν γούσσαδ'· ἐπεὶ σύ περ ἔκατὰ κόσμον

Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.

164 ΝΕ. Διατρέβειν.

166 ΜΑΛ. Προσηνῶς ὀρώσιν.

171 ΑΙΔ. Οὐδ' ὀλίγον αἰδῶν.

180 ΠΑΝ. Παντὶ τρόπῳ.

181 ΓΕΥ. Πειρηθῆναι.

182 ΑΛ. Οὐ Δραπαντός, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀπόλλωνος.

ὣς φάτο· τὸ δ' ἔπ' προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

Ἄλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσοδομοῦσαν.

Τοῖσι δ' ὅππ' τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

Βῶν σείραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίνοντας αἶνας.

(Πορθμῆες δ' ἄρα τὰς γε διήραρον, οἷτε καὶ ἄλλας

Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσιφίκεται)

Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ἑὸν αἰθέσση ἐρμίδεσσι·

Αὐτὸς δ' αὐτ' ἐρέεινε συβώτῳ, ἄγχι πύργου.

Τίς δὴ ὅδε ξένος νέον εἰλήλαθε, συβώτα,

Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχῆς εἶναι

Ἀνδρῶν; πᾶ δέ νυ οἱ γῆρῃ καὶ πατρὶς ἄρσρα;

Δύσμορος ἦτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακτι.

Ἀλλὰ θεοὶ δυώσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,

Ὅπως τε καὶ βασιλεῦσιν ὀπικλώσονται οἰζυῖ.

Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χερὶ πύργου.

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, πάτερ, ὃ ξεῖνε, γῆροί τοι ἕσπερ ὀπίσσω

Ὀλέος· ἀπὲρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν.

Ζεὺ πάτερ, ἔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

Οὐκ ἐλεαίρεις ἀνδρας, ἐπὶ δὴ γείνεαι αὐτὸς,

Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λυγρὰ λέουσιν.

Ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δειδάκριον δέ μοι ὅσπερ

Μηστομύρῳ Ὀδυσῆος· ἐπεὶ κακῆϊνον οἶον

Τοιάδε λαίφει ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,

187 ΠΟΡ. Οἱ παραφέρωντες ἐν πορθ-

εῖω ἐξ Ἡπείρου· ὃ ἐτρέφοντο, ὡς ἐν

ἡλικίᾳ ξ.

195 ΔΤ. Εἰς κάκῳσιν μελαεάκῳσιν.

202 ΕΠ. Καθ' ὃ, Πατὴρ ἀνδρῶν τε

θεῶν τε. ΓΕΙ. Γεννήσης.

204 ΙΔ. Ἰδρῶσα, ἡγωνίασα.

206 ΛΑΙ. Ῥάκη ἢ λιπὴν ἱμάτια.

- * Εἶπε ἔτι ζῶν, καὶ ὄρα Φάος ἡελίοιο.
 * Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν,
 * ὦ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃς μ' ἐπὶ βροτῶν
 * Εἶσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ. 210
 * Νῦν δ' αἶ μὲν γίνονταί ἄγροφατοι, εἰδὲ κεν ἄλλως
 * Ἄνδρ' ἄγε ὑποσάχυντο βοῶν γῆρας εὐρυμετώπων·
 * Τὰς δ' ἄλλοι μὲν κέλοντ' ἀγνέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
 * Ἐδμεναι· εἰδὲ τι παῖδες ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
 * Οὐδ' ὅππῃα τρομέεσι θεῶν· μεμῶσσι γὰρ ἤδη 215
 * Κτήματα δάσασσά τε διὰ οἰχομένοιο ἀνακτῶ.
 * Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 * Πόλλ' ὀπιδινεῖ· μάλα μὲν κακὸν, ἕως ἐόντες,
 * Ἄλλων δὴμον ἰκέσασθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 * Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς· τὸ γὰρ ῥίγιον, αὐτῇσι μύροντα 220
 * Βροτῶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι κατ' ἡμέρον ἄλγεα πάσχειν.
 * Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμυμέων βασιλῆων
 * Ἐξικόμην φεύγων· (ἐπεὶ σθένος ἀνεκτὰ πέλοντα)
 * Ἄλλ' ἔτι τ' ὀδυσῆων οἴομαι, εἰποθὲν ἐλθὼν
 * Ἀνδρῶν μνηστῆρων σκέδασιν κατὰ δώματα θέει. 225
 * Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 * Βακόλ', ἐπεὶ ἔτε κακῶ, ἔτ' ἄφρονι φωνῇ ἔαικας,
 * Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἔκλει,
 * Τ' ἔνεκά τι ἐρέω, καὶ ὅππῃ μέγαν ὄρκον ὀμῆμαι·
 * Ἴσῳ νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τὲ τράπεζα, 230
 * Ἴση τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

210 ΕΙ. ἔταξεν.

212 ΥΠ. Ἐπαύξειτο.

213 ΑΡ. ἄγειν, κομίζειν.

218 ΕΠΙ. ἐν τοῖς στήθεσιν ἀκαυκλεῖ

ὁ λογισμός, πολλαὶ στροφᾶς λαμβάνει.

219 ΑΥ. Σὺν αὐταῖς ταῖς βροτῶν.

228 ΠΙ. Σύνεσις.

Ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλδύσε' οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·

Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπέφεια, αἴ κ' ἐθέλησθα,

Κτενομήδης μνηστῆρας, οἱ ἐνθάδε κειρανέεσσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν Ἰππευκόλος ἀνὴρ,

Αἰ γὰρ τότ' οἱ, ἕϊνε, ἔπος τελέσσειε Κρονίων·

Γνοίης, οἷη ἐμὴ διῶαμις καὶ χεῖρες ἔπονται.

Ὡς δ' αὐτὼς Εὐμαιὸς ἐπὶ δ' ἔατο πᾶσι θεοῖσι,

Νοστήσας Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε

Ἦρπον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀγριερός ἤλυθεν ὄρνις,

Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

Τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο, ἔ μετέειπεν·

ὦ φίλοι, ἔχ' ἡμῖν σωθῆσέσθαι ἤδε γὰρ βελῆ,

Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεσθαι δαιτὸς.

Ὡς ἔφατ' Ἀμφινόμος· τοῖσιν δ' Ἰππῆνδανι μῦθος.

Ἐλθόντες δ' εἰς δώματ' Ὀδυσσεύς θείοιο,

Κλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμῶς τε, θρόνους τέ·

οἱ δ' ἱέρβουν οἷς μεγάλης καὶ πῖονας αἶγας,

ἱέρβουν δὲ σῦας σιάλης καὶ βῆν ἀγελαίῳ·

Ἐπάλγχενα δ' ἄρ' ὀπλήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον

Κρητῆρσιν κερύοντο· κύπελλα δὲ νείμε συβώτης.

Ἔπην δὲ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἑωνοχόφ δὲ Μελανθίδης.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐπῶμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,

235

240

245

250

255

250 IE. Παρατηρητέον, ὅτι μόνος εἰ μὴ ἐνταῦθα μόνον.
ὅς μνηστῆρας θεοῖς δύνοντας σὺν οἶδον·

Ἐντὸς

Ἐντὸς εὖσταθ' ἑὸς μεγάρεα, πῶρα λάϊνον ἐδδον,
 Δίφρον ἀεικέλιον πῶραθ' εἰς, ὀλίγῳ τὲ τράπεζαν·
 Πὰρ δ' ἐπ' ἤσ' ἀπλάγχων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχουεν
 Ἐν δὲ παῖ χρυσέῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐνταυτοῖ νῦν ἦσ' μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
 Ἐκερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
 Πάντων μνηστῆρων· ἐπεὶ ἔσσι δῆμιός ἐστιν
 Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτῆσται κῆνος.
 Ὑμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπιάχετε θυμὸν ἐνιπῆς
 Καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἕρις καὶ νείκος ὀρηται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶζ' ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσευλέως ἀγόρευεν.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

Καὶ χαλεπὸν περ ἐόντα δεχόμεθαι μῦθον, Ἀχαιοὶ,
 Τηλεμάχῃ· μάλα δ' ἦμιν ἀπείλησις ἀγορεύει.
 Οὐ γὰρ Ζεὺς εἶασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
 Παύσαιμην ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητῶν.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
 ἤγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρσηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Ἀλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος·
 Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπλησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσσιντο
 Μοίρας δαοσάμβροι δαίνυντ' ἐρμυδέα δαῖτα.
 Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
 Ἴσην, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχχανον· ὥς γ' ἀνώγῃ

259 AEI. Εὐτελεῖ.

264 ΔΗ. Δημόσιος.

266 ΕΠ. Κατάχρησι. ΕΝ. Ἐπι-

πλάξας· ἐνιπῆ, ἡ διὰ λόγων ἐπίπληξις
 καὶ ἀπειλή· ἀπὸ τ' ἐνέπω.

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο.

Μνηστῆρας δ' ἐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη

Λῶξας ἰχθεύς θυμαλγέος· ὅφρ' ἔτι μάλλον

Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.

Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίτια εἰδὼς,

(Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν·)

Ὅς δὴ τοι κλεάτεος πεποιθὼς πατρὸς εἶο,

Μνάσκειτ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομύοιο δάμαρτα·

Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετήυδα·

Ἐκκλυτέ μού, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὅφρα τὶ εἴπω·

Μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχῃ πάλα, ὥς ἐπέοικεν,

Ἴσῃν· ἐ γὰρ καλὸν ἀτέμειν, εἰδὲ δίκαιον,

Ἐἴνεας Τηλεμάχῃ, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἵκηται.

Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὅφρα καὶ αὐτὸς

Ἦέ λοετροχόῳ δάῃ γέρας, ἢ ἐ τῷ ἄλλῳ

Δμῶν, οἱ κατὰ δάματ' Ὀδυσῆος θείοιο.

Ὅς εἰπὼν, ἔρριψε βοῶς πόδα χειρὶ παχείῃ,

Κέμῳρον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλόατ' Ὀδυσσεύς,

Ἦκα ὠδρακλίνας κεφαλὴν· μείδῃσε δὲ θυμῷ

Σαρδάνιον μάλα πῖον· ὁ δ' εὐδμητον βάλε τοῖχον.

289 ΚΤΕ. Ἡθικῶς δίκνυσιν ὁ Ποιη-
τής, ὅτι ἐδὲν συλλαμβάνει πλεῖστον πρὸς
τοφροσύνην.

294 ΑΤ. Στερίσκων.

296 ΔΩ. Παράχω.

297 ΛΟ. Νῦν, τῷ τὰ λυτὰ παρί-
χοντι ἢ παρασκευάζοντι.

301 ΜΕΙ. Οἱ τὴν Σαρδὸνα κατοί-
κοντες, ἀπὸ Καρχηδονίων ὄντες, χρῶν

ἡμῶν τινὶ βαρβαρικῷ, καὶ πολὺ τῷ Ἑλλη-
νισμῷ ἀπὸ ἀλλοτρίων· τῷ γὰρ Κρόνῳ δύναν
τοῖς τρεῖσι τεταγμέναις, ἐ μόνον τῷ

αἰχμαλώτων τὸς καλλίγες, ἀλλὰ καὶ τῶν
πρεσβυτέρων τὸς ὑπὲρ ἐδομήκοντα ἔτη
γεγενημένους. Τέτοις ἢ θυομένοις, τὸ μὲν
δακρύειν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ ἢ δέλον, τὸ
ἢ ἀσπάζεσθαι καὶ γελαῖν ἔχοντο, καὶ
προϊόντων ἀνδρῶδες τε καὶ καλόν. ὅθεν
φασὶ καὶ τὸ ἐπὶ κακῷ προσποιητὸν γέλωτα
κληθῆναι σαρδόνιον. ἢ ἢ ἰστορία παρὰ
Δημῶνι.

302 ΣΑΡ. Σεισπρὸς ἐπ' ὀλέθρῳ· φασὶ
τὸ Ἠφαιστόευστον ὑπὸ Διὸς Εὐρώπῃ δο-
θέντα φύλακα τὸς ἐπιβαίνουσας τῇ Κρή-
τῃ

285

290

295

300

269

265

270

275

280

ἰσχυρῶς

μαχῶς

Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·

· Κτήσιππ', ἢ μάλα τοὶ τότε κέρδιον ἔωλετο θυμῷ·

· Οὐκ ἔβαλες τ' ξῆνον· ἀλλόατο γὰρ βέλος αὐτός·

305

· Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,

· Καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονέϊτο

· Ἐνθάδ'· τῷ μὴ τις μοὶ ἀεικέας ἐνὶ οἴκῳ

· Φαινέτω· ἦδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,

· Ἐοθλά τε, καὶ τὰ χέρεα· πέρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.

310

· Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰστρούωντες,

· Μήλων σφαζομένων, οἶνοιο τε πινομένοιο,

· Καὶ σίτ'· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλῆς.

· Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοὶ κακὰ ρέζετε δυσμύροντες·

· Εἰ δ' ἦδη μὲν αὐτὸν κτεῖναι μνραίνετε χαλκῷ,

315

· Καὶ κε τὸ βελοῖμην, καὶ κεν πολλὸν κέρδιον εἴη

· Τεθνάμην, ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράααδ',

· Ξεῖνας τε συφελιζόμενας, δμῳάς τε γυναικάς

· Ρυσαίνοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.

· Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

320

· Ὅψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε Δαμασσορίδης Ἀγέλαος·

· ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ρηθέντι δικαίῳ

· Ἀντιβίοις ἐπέεσι καταπτόμενος χαλεπαίνοι.

τη ιδίως τιμωρεῖσθαι· πηδῶντα γὰρ εἰς τὸ πῦρ, καὶ δερμαίνοντα τὸ σῆθος περιπύσσεισθαι αὐτὰς, ὧν καιομένων, ἐκείνον σισηρέα. ἔτι δὲ γίνεσθαι λέγουσιν ἐν Σαρδοὶ τῇ νήσῳ σέλινοι τοῖστοι, ὃ τὰς Φαγούλας ξένες μετὰ σπασμῷ σισηρέας ἀπόλλυσθαι ποιεῖ. Τίμαιος δὲ φησι τὰς γεγρακότας τῶν γονέων ἄγειν αὐτὰς πρὸς βόθρον καὶ καταβάλλειν εἰς αὐτόν· τὰς δὲ ὡς μακαρίως ἀποδηήσκειν γελᾶν. ἄλ-

λοι δὲ ἄλλως· ἄμεινον δὲ τ' ἐπὶ καταμνήσει προσωποποιητὸν γέλωτα· παρὰ τὸ σισηρέαι, ὃ ἐξ ἀνοίγειν τὰ χεῖλη.

304 KEP. Τὸ μὴ βάλλειν, ἐπεὶ αὐτὸς αἰρήσο· ἢ τὸ βάλλειν τ' ξῆνον, αἰρεῖν τὸ κέρδιον.

308 AEI. Αἰκίας, ἀπειθείας.

319 PT. Ρυσαίνειν γὰρ τὸ μετὰ βίας ἔλκειν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω.

· Μῆτ'

Μήτ' ἐπὶ τ' ἕϊνον συφελίζετε, μήτε τίν' ἄλλον

Δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσῆος θείοιο.

325

Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρα Φαίλῳ

Ἕπον, εἰ σφῶϊν κραδίη ἄδοι ἀμφοτέροισιν·

Ὅφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπῃ

Νοστήσῃ Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,

τόφρ' ἔτις νέμεσις μὲνέμεν τ' ἰὺ, ἰσχεύμεναι πε,

330

Μνηστῆρας κατὰ δῶματ'· (ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,

Εἰ νόστη' Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπότροπος ἴκετο δῶμα·)

Νῦν δ' ἦδη τόδε δῆλον, ὅτ' ἐσκέτι νόσιμός ἐστιν.

Ἀλλ' ἄγε σὴ πάδε μητρὶ παρεζόμεν κατέλεξον,

Γήμαθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν·

335

Ὅφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα πάντα νέμῃαι,

Ἔδων καὶ πίνων· ἢ δ' ἄλλα δῶμα ἵκηται.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατὴρὸς ἐμοῖο,

Ὅς παρ' ἐγὼ Ἰθάκης ἢ ἔφθιπαι, ἢ ἀλάλητ',

340

οὐδὲ διατρέξω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελύω

Γήμαθ', ὃν κ' ἐθέλη, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωσι.

Αἰδέομαι δ' ἀέκαστον ὅππῃ μεγάροιο δέεσθαι

Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῆτο θεὸς πελέσειεν.

Ὡς Φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δ' Παλλὰς Ἀθήνη

345

Ἀσέειον γέλον ὥρσε, παρέωλαγξεν δ' νόημα.

326 ΦΑΙ. Εἵποισι.

327 ΣΦΩ. Αὐτοῖς.

332 ΝΟΣ. Ἐπανήλθεν. ΥΠ. Ὑπο-

πύας.

336 ΝΕ. Καρπίζῃ.

339 ΑΔ. Ἐθός ἦν ἀρχαῖον, πρῶτον

θεὸς ὁμῶναι, εἴτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἰδίας
συμφορὰς, ἢ τῶν πατέρων.

341 ΔΙ. Καλύω.

344 ΑΝ. Ἀναγκαστικῶ.

346 ΠΑΡ. Ἐξηπάτησεν.

Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελῶν ἀλλοτρίοισιν·
 Αἶμοφόρυκτα ἧ δὴ κρέα ἡσθιον· ὅσπερ δ' ἄρα σφέων
 Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόνυ δ' αἶετο θυμός.
 Τοῖσι ἧ ἔ μετίειπε Θεοκλύμῃς Θεοειδής·

350

· Ἄ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
 · Εἰλύα) κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τέ γῆνα.
 · Οἰμωγὴ ἧ δέδηκε, δεδάκρυ) ἧ παρειά·
 · Αἶματι δ' ἐρράδα) πῖχοι, καλαί τε μεσόδμοι.
 · Εἰδῶλων ἧ πλεόν πρόσθυρον, πλεῖν ἧ καὶ αὐλῇ,
 · Ἰερμύων Ἐρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος ἧ
 · Οὐρανῷ ἐξάπολωλε, κακὴ δ' ἔπι δέδρομῃ ἀχλὺς.

355

· Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῇ ἡδὺ γέλασαν.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβη πάης, ἦρχ' ἀγορεύειν·

· Ἀφραίνῃ ξείνος νέον ἄλλοθεν εἰληλασθῶς.
 · Ἀλλὰ μιν αἶψα, νέοι, δόμῃς ἐκπέμψαδε θύραζε
 · Εἰς ἀγρὴν ἐρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκη.

360

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμῃς Θεοειδής·
 · Εὐρύμαχ', ἔτι σ' ἀνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάξειν·
 · Εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ ἄλγος, καὶ πόδες ἄμφοι,
 · Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος ἐδὲν αἰκῆς·
 · Τοῖς ἔξεμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὑμῖν
 · Ἐρχόμενον, τὸ κεν ἔλῃς ὑπεκφύγοι, ἐδ' ἀλέαιτο
 · Μνηστῆρων, οἱ δῶμα κατ' ἀντιθέεω Ὀδυσῆος
 · Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀπάθαιλα μηχανάσασθε.

365

370

348 ΑΙ. Αἶματι μεμολυσμένα.

352 ΕΙ. Κεκαλυμμένα ἔσιν.

353 ΔΕ. Διηγύγεται). ΔΕ. Δακρύων
 πιπλῶντων).

354 ΕΡ. Περιέρρανται.

357 ΕΞ. Οὐχ ὡς ἐκλείψας γεγενῆσθαι
 μέγας, ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος
 ἐπιλέλοιπεν· ἐξέρχεται) ἧ ἕτος ἐν τῇ οἰκίᾳ
 οἰκονομικῶς. ΑΧ. Αορασία.

360 ΑΦ. Μωραίνει.

Ἦς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεπαόντων
 Ἰκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρώοντες,
 Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοισι γελῶντες·
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερβυροέντων

375

Ἐ Τηλέμαχ', ἔτις σέο κακοξενώτερος ἄλλος·
 Ὅϊον μὲν τίνα τέττον' ἔχεις ὀπίμασον ἀλήτιν,
 Σίτῃ καὶ οἴνῳ κεχρημύρον· ἔδῃ τι ἔργων
 Ἐμπαιον, ἔδῃ βίης, ἀλλ' αὐτῶς ἄχθος δ' ἔρρης.

380

Ἄλλος δ' αὐτὲ τις ἔτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
 Ἀλλ' εἰ μοι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 Τὸς ξείνους ἐν νηὶ πολυκλήιδι βαλόντες
 Ἐς Σικελὸς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.

385

Ἦς ἐφασκεν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπαΐζετο μύθων·
 Ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεὶ,
 Ὅππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφύσθαι.
 Ἡ δὲ καπάντησιν θεμήνῃ περικαλλέα δίφρῳ

390

Κέρη Ἰκαρίοιο πέριφρων Πηνελόπεια,
 Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάσθ' ἐμῆσιν ἄκβε.
 Δεῖπνον μὲν γὰρ τί γε γελοῖοντες τετύκοντο,

374 ΓΕ. Γελωτοποιούμενοι, καταγε-
 λῶντες.

376 ΚΑ. Κακῶν ξενῶν ὑποδοχέας.

377 ΕΠ. Ἐπιμασέοντα καὶ ἐπιζη-
 τῶντα τὴν τροφήν· ἢ, τ' ἐκ παιδός, οἷον
 τ' ἀπὸ ματρὸς, ἐπαίτην.

379 ΕΜ. Ἐμπερον.

383 ΣΙ. Ἐγινώσκετο ἄρα τὰ κατὰ

τὸς Σικελὸς· οὐκ εἰκὸς οὖν ἐκεῖ τὴν
 πλάτην γεγονέναι. Ἀφ' ἑρμῆσι δὲ Σικε-
 λιῶν Σικελῶν· οἱ μὲν γὰρ, Ἐκκηνες· οἱ
 δ', Βάρβαροι.

385 ΠΡΟΣ. Προσέβλεπε.

387 ΚΑ. Ἀντικρὺς ὁ ἀνδρῶν, ἐν
 τῇ γυναικωνίτιδι.

Ἦδ' ὅτε καὶ μῦθοις, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἰέρωσαν·
 Δόρυπε δ' ὅκ' ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
 Οἷον δὴ πᾶς ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
 Θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανώωντο.

391 ME. Δαψιλίς, πολύ.

392 AX. Ἀνδίστερον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ τῇ τείνοντι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τῇ αὐτῇ γάμον. Ὀδυσσεὺς δ' εὐμαίῳ καὶ Φιλοτίμῳ ἐντειλάμενος περὶ τῇ τῇ θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφήσιν τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκειων, ἅπαν τείνασιν τὸ τόξον μὴ δυνηθῆναι.

Φῖ δὲ βιὸν προτίθησιν ἄεθλον Πηνελόπεια.

ΤΗ, δ' ἄρ' ὅππῃ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Κέρη Ἰκαρίοιο πείφρονι Πηνελοπέει

Τόξον μνηστῆρες ἰέμεν, πολὺν τε σίδηρον,

Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἄεθλια, καὶ φόνος δρχήν.

Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·

5

Εἶλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ

Καλὴν, * χαλκείῳ κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν

1 ΔΕ. Τὸ δ' ἵ, ἀντὶ τῆ, γάρ. τίθησι

λάβει.

τὸ τόξον, ἵνα εἰς μὲν πλείους ἐντείνωσι,

7 ΚΩ. Ἡ λαβὴ τῆ ξίφους, ἡ κόπην

ἐκαστάσων· εἰς δὲ μηδαίς, ἀνάξιοι τῆς

δυναμένη· παρὰ τὸ κοπή, ἀναβιβασμῶ,

μυστίας φανῶσιν.

καὶ τροπῇ, κώπη, καὶ ἡ τῶν ἐρετῶν κώπη

5 ΚΑΙ. Τὴν ἐκ τῆ γυναικωνίτιδος.

λέγει, παρὰ τὸ κόπην ὑδωρ.

καὶ τὴν ἀποθήκην φέρουσαν· ἵνα τὴν κλεῖν

* al. χρυσεῖν.

M m 3

Bῆ

ΣΙΣ

Βῆ δ' ἴμῳ θάλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Ἐχαπν' εὔθι δέ οἱ κειμήλια κῆτο ἀνακτος,
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
 Ἐνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἥδ' ἑ Φαρέτρη
 Ἰοδόχως, πολλοὶ δ' ἔνεσαν σπνόνεσσι οἷοι.
 Δῶρα, τὰ οἱ ξῆνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχήσας,
 Ἴφιτος Εὐρυτίδης, Πτείκελος ἀθανάτισι.
 Τὼ δ' ἐν Μεσσηνί ξυμβλήτην ἀλλήλοισιν,
 Οἶκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεύς
 Ἦλθε μὲν χρῆστος, τό ρά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
 Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσηνίοι ἄνδρες αἶσαν
 Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι, ἥδ' ἐ νομῆας.
 Τῶν ἕνεκ' ἐξείλετο πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς,
 Παιδὸς ἐὼν· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τὲ γέροντες.
 Ἴφιτος αὖθ' ἵππας διζήμενος, αἶ οἱ ὄλοντο,
 Δῶδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι τελαεργοί·

9 ΕΞ. Νῦν, τὸ ἐνδύτατον.

10 ΠΟ. Ἰφ' ὃ πολλὰ κάμνεσιν.

11 ΕΝ. Προνοητικῶς, ὥς ἐν τῷ ἀν-
δρῶνι· ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ καπνῦ ἡ νευρὰ
ραγῇ.

13 ΛΑ. Νῦν, ἐν τῇ χώρᾳ. ΤΥ.
Συντυχόν.

14 ΕΠ. Ὅμοιοι.

15 ΜΕΣ. Τῇ Μεσσηνιαίᾳ χώρᾳ, ἥ-
τις ἦν μέρος τῆς Λακεδαιμόνους, πρὸ τῆς
τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου.

16 ΟΙ. Ἐν Φεραῖς.

17 ΜΕ. Διὰ ὄφλημα.

18 ΑΕΙ. Νῦν, ἤρπασαν.

20 ΕΞ. Δημοσίαν ἔκπεμψιν.

21 ΠΑΙΔ. Παῖς νέος.

23 ΔΩ. Ἴφιτος, Εὐρύτη μὲν παῖς,
Οἰχαλιεύς δὲ τὸ γένος, ἀπολομένων αὐτῶν

τῶν ἵππων, περιήει τὰς περὶ ξέρευναν πό-
 λεις, εἶπε φανείν. Πολυτίδα δὲ τὸ μῦ-
 τως εἰπόντων αὐτῶν, μὴ παραγίνεσθαι
 εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, ἢ γὰρ εἴη
 συμφέρον, λέγει· παρακῆσαντα παρα-
 γινέσθαι· τὸ δὲ Ἡρακλῆα μηχανῇ τῇ
 καὶ στρατηγίᾳ συνεφελευσάμενον αὐτὸν ἀ-
 γειν εἰς ἐπίκρημον τειχῶν, καὶ κατασεί-
 ψαι, διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔχειν ἔγκλημα,
 καὶ τὸ πατέρα, ὅτι τελευτήσαντι αὐτῷ τῷ
 ἀδελφῷ, τὴν ἰδίαν γαμεῖν ὥς ἐδῶκεν,
 ἀλλ' αὐτιμάσαντος ἀπέπεμψαν· λέγεται
 δὲ, ὡς ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ἐ-
 νοκλονίᾳ, προσέταξεν Ἑρμῇ λαβόντα τὸν
 Ἡρακλῆα παλῆσαι, δίκην δὲ φόνου τὸν
 δὲ εἰς Λυδίαν ἀγαγόντα τῇ τῶν τόπων βα-
 σιλευσῆναι Ὀμφάλῃ δένειν τριῶν τιμηδῶ-
 ναυ τελαόντων, ἢ ἰσορίαν παρὰ Φερεκύδην.

Αἰ

Αἰ δὲ οἱ καὶ ἔπειτα Φόνος ἔ μοῖρα χύοντο·
 Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον 25
 Φῶδ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ὀπίσσω ἐργων,
 Ὅς μιν ζεῖνον ἔοντα κατέκτανεν ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
 Σχέτλιος, ἔδ' ἔ θεῶν ὅπιν ἠδέσαστ', ἔδ' ἔ τράπεζαν,
 Τὴν δὲ οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δ' ἐπέφνε καὶ αὐτόν·
 Ἴππης δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι. 30
 Τὰς ἐρέων Ὀδυσσῇ στυγνέετο· δῶκε δὲ τόξον,
 Τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παυδὶ
 Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δάμασιν ὑψηλοῖσιν.
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὄξυ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
 Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· ἔδ' ἔ τραπεζῇ 35
 Γνώτῳ ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνε
 Ἴφιτον Εὐρυτίδῳ, ὀπίσσω κελον ἀθανάτοισιν·
 Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' ἔπτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Ἐρχόμενος πόλεμόνδ' ἐν μελαιναῶν ἐπὶ νηῶν
 Ἡρεῖτ'· ἀλλ' αὐτῷ μῆμα ζεῖνοιο φίλοιο 40
 Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι· Φόρβ' δὲ μιν ἦς ἐπὶ γαίης.
 Ἥ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τ' ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Οὐδὲν τε δρῦνον προσεβήσατο, τὸν ποτε τέκτων
 Εἰσεν ὀπίσσω μένος, καὶ ἐπὶ σάθμῳ ἵθυεν,
 Ἐν δ' ἐσάθμῳ ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε Φαιναίης· 45
 Αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κερῶνς,

26 ΜΕ. Μεγαλεργόν, ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις ἰσορέμενον, ἐπιστήμονα. ἐπὶ δὲ διὰ μέσων τινὰ παραδηγεῖ.

40 ΗΡ. Ἐλάμβανεν.

32 ΜΕ. Ἐπὶ τοξικῇ.

41 ΚΕΣ. ἔχετο.

35 ΑΡ. Ἀρχὴν ποιούμενα ξενίας.

46 ΑΠ. Τὸ κλεῖθρον ἐκατέρωθεν ἐξέρ-

ΠΡΟΣ. Τῆς ποιήσεως κηδεμονικῶς ἔχειν τὴν πρὸς κρίκον, ὥστε δι' αὐτὴν διελκομένην

εἰς τὴν αὐτὴν ἀνοίγειται. ΚΟ. Κρίκας,

38 ΤΟΞ. Τρίτον εἴρηκε τὴν δόσιν,

κόρακ.

Ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπεν ὀχῆας,
 Ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἥτε ταῦρος
 Βοσκόμῃος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
 Πληγῆτα κληῖδι, πετάθησαν δὲ οἱ ὦκα.
 Ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σαινίδος βῆ, ἔνθα δὲ χηλοὶ
 Ἔσπεσαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυάδεα εἴματα κῆιτο.
 Ἐνθεν ὀρεζαμένη, λατὸ πιασάλα αἶνυτο τόξον
 Αὐτῶ γαρυτῶ, ὅς οἱ παθεῖτο φαεινός.
 Ἐζομένη δὲ κατ' αὐθι, φίλοις ὅππ' γένεσσι θείσσι,
 Κλαῖε μάλα λιγύως· ὅκ' δ' ἦρεε τόξον ἀνακτος.
 Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν τάρφθῃ πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Βῆ ῥ' ἱμῆσαι μέγαρόνδ' ἐμὲ μνηστῆρας ἀγαυῆς,
 Τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ Φαρέτρῳ
 Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν σονόεντες οἷσσί.
 Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
 Κῆιτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἀνακτος.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Στῇ ῥα παρὰ σάθμον τέγος πύκα ποιητοῖο,
 Ἄντα παρειάων χομένη λιπαρὰ κρηδεύμενα·
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα εἰ κεδνὴ ἐκάτερθε παρῆσθ'·
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον·
 Κέκλυτέ μω, μνηστῆρες ἀγῆνορες, οἱ τόδε δῶμα
 Ἐχράετ' ἐοδιέμεν ἔσπνέμεν ἐμμελὲς αἰεὶ,

47 AN. Ἀνέκρουεν, ἀνάθει. ΟΧ. Νῦν, τὰς λεγομένας βαλάντας τὰς ἐν τῇ λεγομένῳ χελωνίᾳ κατ' ἀντικρὺ τῆ κλειδός, ὡς περιάγονται καὶ ἀνοίγονται.

54 ΓΝ. Τῇ δῆκη τόξον.

61 ΟΓ. Ἐστὶ μὲν ἅπασι εἰρημένων ἡ λέξις. σημαίνει δὲ ἀγλαῖον κισσοειδές, ἐν ᾧ ἀπέκειντο οἱ ὕψικοι ὄγκοι ὧς εἰσὶν οἱ πώ-

γωνες τῶ ἀκίδων. καὶ ἐν ἄλλοις, ὧς ὁ ἴδιος νεῦρόν τε καὶ ὄγκος ἐκτὸς εἶντας. συνεικόν δὲ τῶν ὄγκων ἀγλαῖον· ὡς κρείον, τὸ κροτοδόχον ἀγγεῖον. ὄγκιον ἔν ἡ δῆκη τῶν ἀκίδων. εἰρηται δὲ, παρὰ τὸ ὄγκωδες εἶναι.

62 ΤΟΙ. Τῇ ἴδιᾳ.

69 ΕΧ. Ἐξιάσασθε, ἐπαρήσασι.

Ἀνδρὸς

Ἄνδρὸς λαπιοχομένοιο πολὺν χρόνον· ἔδε τιν' ἄλλω 70

Μύθε ποιήσασθαι Πτοχασίλῳ ἐδιδάσσει,

Ἄλλ' ἐμὲ ἱέρμῳ γῆμα, θείῃ τε γυναῖκα.

50 Ἄλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον·

Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσῆος θείοιο·

Ἄς δὲ κε ρηίτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι, 75

Καὶ διοῖστές πελέκεων δυσκαίδεκα πάντων,

Τῷ κεν ἄμ' ἐπαοίμην, νοσφισαμένη τόδε δῶμα

55 Κρηίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλεον βιότοιο·

Τῷ ποτε μεμνήσεσθαι οἶομαι, ἔνπερ ὀνείρω.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' Εὖμαιον ἀνῶγ᾽, δῖον ὑφορβόν, 80

Τόξον μνηστῆρας ἱέρμῳ, πολὺν τε σίδηρον.

Δακρύσας δ' Εὖμαιος ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν·

60 Κλαῖε δὲ βεκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἶδε τόξον ἀνακτος.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Ἄ Νήποι ἀγροῖώτα, ἐφημέροισι φρονέοντες, 85

Ἄ δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατεΐδετον, ἥδ' ἐ γυναῖκί

Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὀρίνετον; ἦ τε καὶ ἄλλως

65 Κάτα ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτῃ.

Ἄλλ' ἀκέων δαίνυσθε, καθ' ἡμέρωι, ἢ εὖραζε

Κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε, 90

71 ΜΥ. Νῦν, ἢ γὰρ σάσω, ὅθεν καὶ Ἀ-
κακίαν τὴν ἐν τῇ Σάμῳ ἀλιεῖς οὐλίας φα-
σας φησιν, Μυθίαν δ' ἐν νήσῳ μεγί-
τῃ διέπυσιν ἱερὸν ἄστυ· ἀλλ' ἔ, φασιασθῶ,
καθ' ἡμέραν. ΕΠ. Νῦν, σημαίνει πρόφασιν·
ἐπειδὴ γὰρ χρεῖα τῶν προφασισζομένων
ὡς τὸ ψεύδεσθαι καὶ τὸ μὴ ἀληθεύειν· καὶ
Ἀλκαῖος, Οὐδὲ τι μυνάμεν· ἄλλο τὸ
ἔπος· ἀντὶ τῆς προφασισζομένης, ἀλλὰ
καὶ ἀποτρίβων τὸ ἑαυτῇ νόημα.

73 ΤΟ. Τὸ ἐμὲ γῆμα.

74 ΘΗ. Προτίθημι.

76 ΔΥ. Εἰ γὰρ ἐν μέσοις ἐστὶ τὸ βέ-
λος, ἔξαθλος ἦν, ὡς ἐλλείπων τῇ δυ-
νάμει.

85 ΕΦ. Τὸ παραυτίκα μόνον φρο-
νῶντες, ἢ φρενοῦντες τῷ μέλλοντος.

90 ΤΟΞ. Νῦν, τὴν σύμπασαν σκευὴν
τοξικὴν.

- Μνηστῆρεςσιν ἄεθλον ἀάατον· ἔ γάρ οἶω
 • Ῥηϊδίως τόδε τόζον εὐζῶον ἐντανύεσθαι.
 • Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι παῖσιν,
 • Οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὕπωπα,
 • (Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ,) παῖς δ' ἔτι νήπιος ἦα.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νείκεα
 Νύκην ἐντανύσειν, δίοιστέυσειν τὲ σιδήρης.

- Ἦτοι οἷσ' οὖν γε πρῶτος γούσεσθ' ἔμελλεν
 Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
 Ἥμερος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἐταίρους.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετ' ἐπ' ἱερὴ ἵς Τηλεμάχοιο·

• ὦ πόποι, ἦ μάλα μὲ Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων.

- Μήτηρ μὲν μοι Φησὶ Φίλη, πινυτή περ' ἐῴσα,
 • Ἄλλω ἄμ' ἐψέσθ', νοσφισαμένη τόδε δῶμα·
 • Αὐτὰρ ἐγὼ γελῶω, καὶ τέρπεμαι ἄφρονι θυμῷ.
 • Ἄλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
 • Οἷη νῦν σὸκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν,
 • Οὔτε Πύλῃς ἱερῆς, ἔτ' Ἀργεὸς, ἔτε Μυκῆνης,
 • Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, ἔτ' Ἠπειρίοιο μελαίνης.
 • Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴτε· τί με χεῖρ μητέρος αἶνε;
 • Ἄλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόζον
 • Δηρὸν ἀπαιτῶσθαι πανυσύος, ὄφρα ἰδωμῆ.
 • Καὶ δὲ κεν αὐτὸς ἐγὼ ἔ τόνον περιησαίμην·

91 ΑΑ. Ἐπιβλαβὴ· ἢ ἀνευ βλάβους.

93 ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει, μέτεσιν.

99 ΑΤ. Ὑβρίζων.

110 ΙΕ. Γνωρίζετε.

111 ΜΥ. Προφάσεισι· μύσαντα τὰ
 ὅμματα σκέπεσθαι, τί χεῖρ δρᾶν; τότε

γὰρ χάριν προφασίζοντα, ἵνα ἐπιμύ-
 νωσιν· οἱ δὲ, καλασικωπῶντες, παρὰ τὸ
 μύειν τὸ σόμα. ΠΑ. Ὑπερβίβου.

112 ΑΠ. Ἀποτρέπεσθαι. ΤΑ. Τὴν
 τάσιν, ἔ τὴν ἀνυσμῶν.

Εἰ δὲ κεν ἐντανύσω, Διγίςδ' ὦσω τὲ σιδήρῃ,

Οὐ κέ μοι ἀχθυμῶν τάδε δώματα πότνια μήτηρ

115

Λέπει ἄμ' ἄλλω ἰῶσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιπίμην,

Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέαδα.

95 Ἡ, καὶ ἀπ' ὤμοισιν χλαῖναν ἵετο Φοινικέεσσαν,

Ὅρθες ἀναΐξας· δ' ὅτ' ἔξιφος ὄξυ ἵετ' ὤμων.

Πρῶτον μὲν πελέκεας σῆπεν, Διὰ τὰφρον ὀρύξας

120

Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ὅππ' ἐσθλὴν ἴδωεν·

Ἀμφὶ δ' ἡ γαῖαν ἐναΐξε· τὰφος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας,

100 Ὡς εὐχόμενος σῆπεν· πάρος δ' ἔκ' πῶπ' ὀπώπῃ.

Στὴ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδ' ὄν ἰών, καὶ τόξ' ὡεργήλιν·

Τοῖς μὲν μιν πελέμιζεν, ἐρύσσεσθ' ἠρεαίνων,

125

Τεῖς δ' ἡ μετῆκε βίης, ὅππ' ἐλπόμην· ὅγε θυμῷ,

Νόσφ' ἐντανύσειν, διόϊσεύσειν τὲ σιδήρῃ.

105 Καὶ νῦν κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,

Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένδρε, καὶ ἔχεθεν ἰεμῶν περ.

Τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο·

130

ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσμαι καὶ ἄκιμος,

Ἡ νεώτερός εἰμι, καὶ ἔγω χερσὶ πέπνυται

110 Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε πῖς πρῶτερος χαλεπήνῃ.

Ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμῷ βίῃ προσφερέστεροί ἐστε,

Τόξ' ὡεργήσιδάε, καὶ ἐκτελέωμην ἀέθλιον.

135

Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν δ' ὅτ' ἔο θῆκε χαμᾶζε,

Κλίνας κολλητήσιν ἐϋξέσης στανίδεσσιν·

Αὐτὰ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κερῶνῃ.

114 ΣΙ. Τῶν πελέκεων.

122 ΕΝ. Συνεπίλωσεν.

123 ΟΠ. Θεασάμεν· ἦν.

124 ΠΕΙ. Διάπειραν ἐλάμβανεν.

125 ΠΕ. Ἐκαμπῖεν.

138 ΚΟ. Τῷ ἄκρῳ τ' τόξῳ.

Ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζ' ἐπὶ θρόνῳ, ἔνθεν ἀνέστη.

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

Ἵορνυθ' ἐξέης Ἰπιδέξια πάντες, ἐταῖροι,

Ἐρξάμυροι ἔχωρ, ὅθεν τέ περ οἶνοχοοῖς.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' Ἰπιδήδανε μῦθος.

Λειώδης γ' πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱός,

Ὅς σφι θυσοκός ἔσκε, πρὸς κρητῆρα δὲ καλὸν

Ἴζε μυχοίτατος αἰεί· ἀτασθαλίᾳ δέ οἱ οἶω

Ἐχθραὶ ἔσων, πᾶσιν δὲ νεμέσσει μνηστῆρσιν·

Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὤκύ·

Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδὸν ἰὼν, καὶ τόξῳ περιήλυσεν·

Οὐδὲ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,

Ἀτρίπτε, ἀπαλὰς· μὲν δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

ὦ φίλοι, ἐμὴν ἐγὼ πανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·

Πολλὰς γὰρ τότε τόξον δρισηὺς κεκαδήσθ'

Θυμῷ καὶ ψυχῇ· ἐπειγὼν πολὺ φέρτερόν ἐστι

Τεθνάμεν, ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, ἔθ' ἕνεκ' αἰεί

Ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, περὶδεγμένοι ἡματα πάντα.

Νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἡδὲ μενοινᾷ

Γῆμα Πάυελόπειαν, Ὀδυσῆος παρὰ χεῖρσιν·

Αὐτὰρ ἐπὶ τὸν τόξῳ περιήσσει, ἡδὲ ἰδῆται,

Ἄλλω δὲ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶν εὐπέπλων

Μνάσῳ ἐδδοῖσιν διζήμενος· ἡ δὲ καὶ ἔπειτα

141 ΟΡ. Ἀνίστασε. ΕΠ. Ἐκ τ' δεξιῷ μέρους.

142 ΟΘ. Εὐλογόν ἔστιν, εἰσιόντων εἰς τὸ ἀνδρῶνα ἐν δεξιᾷ κειόμεν τὸ κρατῆρα.

145 ΘΥ. Ὁ μάντις· ἀπὸ τ' θυομέων κοῶν, ὅ ἐστι, νοῶν καὶ διὰ πυρὸς μαντεύμενος.

146 ΜΥ. Ἐνδοτάτος.

147 ΕΧ. Μισηταί.

151 ΑΤ. Ἀχθεις.

153 ΚΕ. Στερήσει, χωρήσει.

161 ΕΕΔ. Πλήθει ἔδων ζήτων. βίη γὰρ καὶ ῥώμη ἐκ λήψεως.

Γήμαιθ', ὅς κεν παλᾶται πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.

140

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ δὸτ' εὖ τόξον ἔθηκε,

Κλίνας κολλητῆσιν εὐξέσης στανίδεσσιν,

Αὐτὰρ δ' ὤκν' βέλος καλῇ προσέκλινε κερώνῃ·

165

Ἀψ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ, ἔνθεν ἀνέστη.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

145

Ἰππεῖς, ποῖόν σε ἔπος φύγῃ ἕρκος ὀδόντων,

Δεινόν τ', ἀρπαλέον τέ; νεμεσῶμαι δέ τ' ἀκέων,

Εἰ δὴ τῷτό γε τόξον ἀριστείας κεκαδῆσθαι

170

Θυμῷ καὶ ψυχῇ· ἐπεὶ δ' ἔδυνασσι σὺ ταῖνύσσαι.

Οὐ γάρ τοι σέ γε ποῖον ἐγένετο πότνια μήτηρ,

150

Οἷόν τε ρυτῆρα βίῃ τ' ἔμεναι, καὶ οἰσῶν·

Ἀλλ' ἄλλοι ταῖνύσσοι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·

175

Ἀρξάδῃ δὴ πῶρ κείον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῖ,

Πάρ δὲ τίθη διφρονὲν τέ μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῇ,

155

Ἐκ δὲ σέατος ἔνεικε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἑόντος,

Ὅφρα νέοι θάλποντες, ἵππιχρίοντες ἀλοιφῇ,

Τόξῳ πειρώμεσθαι, καὶ ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.

180

Ὡς φάτο· ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαψε Μελάνθιος ἀκάματον πῶρ·

Πάρ δὲ φέρων διφρονὲν θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῇ,

160

Ἐκ δὲ σέατος ἔνεικε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἑόντος,

ὣν ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· ἑδ' ἐδιώσαντο

ἐνταῦθα, πολλὸν δὲ βίης ἵπποδρόεες ἦσαν·

185

173 ΡΥ. Ἐλκυῖον τόξον.

176 ΚΕΙ. Καῦσον, ἄφρον.

178 ΕΝ. Ἀγαγε, κόμισον.

179 ΘΑΛ. Θερμαίνοντες.

185 ΒΙ. Δυνάμειος ἐνδοεῖς· ἤτοι τοῦ
τόξου, ἢ τῷ Ὀδυσσεύς.

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπέιχε, καὶ Εὐρύμαχος Θεοειδής,
 Ἀρχοὶ μνηστῆρων· ὄρετ' ἃ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
 Τὰ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἅμφω
 Βεκκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσῆος θεοίοιο·

Ἐκ δ' αὐτὸς μὲν τὰς δόμους ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
 Φθρυγζάμενός σφ' ἐπέεσσιν ὡς ἐσπύδα μελιχίοισι·

Ἐβκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μνηστῆρῶν,
 ἢ αὐτὸς κούρω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
 Ποῖοί κ' εἴτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἰ ποθεν ἔλθοι;
 Ὡδὲ μάλ' ἐξαπίνης, καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνέεικε;
 ἢ κεν μνηστῆρες αἰνέωσι, ἢ Ὀδυσῆϊ;
 Εἵπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν Ἰπιβεκκόλος ἀνὴρ·
 Ζεῦ πάτερ, αἰ γὰρ τῷ τελευτήσας ἐέλωρ,
 ὣς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δὲ ἐ δαίμων,
 Γνοίης χ', οἷα ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες ἔπονται.
 ὣς δ' αὐτὸς Εὐμαιὸς ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
 Νοστήσῃ Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδρ' ὁμόνοιο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τ' οὖν νόον νημερτὲρ ἀνέγνω,
 Ἐξαυτὶς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ἐνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,

186 ΕΠ. Ἐπείκειτο· ὁ Ἀντίνοος ἐπέειχε, καὶ ἐκάλυπτε αὐτὸς πρὸς τὸ παρὸν χρῆσθαι τὴν τῶν φαίνεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἐξῆς λέγων, μὴ δεῖν τινεὶ τὸ τόξον, ἐοικὸς οὗτος τὸ τοξικὸν δεῖν, καὶ Εὐρύμαχος αἰεῖται.

188 ΤΩ. Εἰς τὴν προδομον ἐξῆλθον· πιδαιῶς, ἐπὶ μακρῷ πρόδοις ὁ Ἀντί-

νοος φησὶν, Κλαίειτον ἐξελδόντες· καὶ μα, ἵνα τὴν Ὀδυσσεὶ συμβάλλωσι.

195 ΠΟΙ. Τὸ πλῆρες, ποῖοι καὶ ἵπτοι; τὸ ὃ σημαίνοντες, ποῖοι αὖ ἐπὶ τὴν γνώμην;

196 ΕΝ. Ἐνέγκοι, ἀγάγοι.

202 ΔΥ. Τῇ δυνάμει καὶ χεῖρες αἰετὸν λαβέσθαι.

ἢ Ἠλυθ

Ἐλυσθον εἰκοσῶ ἑτεί ἐς πατρίδα γαῖαν.

Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶιν ἐλδομύριοισιν ικάνω

Οἷοισι δμῶων· τ' δ' ἄλλων ἔτ' ἄκυσσά

210

Εὐχαμύρας ἐμὲ αὐτίς ὑπὸ τροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι.

Σφῶιν δ', ὡς ἔσεπ' περ, ἀλήθειαν καταλέξω·

Αἶ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,

Ἀζομαι ἀμφοτέροισι ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπίσσω,

Οἰκία τ' ἐγγυὸς ἐμῆο τε πυγμύρα· καὶ μοι ἔπειτα

215

Τηλεμάχῃς ἐπάρω τὲ κασιγνήτω τε ἔσεσθον.

Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα δριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,

(Ὅφρα μὲ εὖ γνῶτον, πτωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,)

Οὐλὴν, τὴν ποτὲ με σὺς ἤλασε λούκῳ ὀδόντι,

Παρησόνδ' ἐλθόντα, σὺν ἡάσιν Αὐτολύκοιο.

220

Ὡς εἰπὼν, ῥά κεα μεγάλης δαπνεργαθὲν ἐλῆς.

Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφρέσσαντο ἕκαστα,

Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντες,

Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε ἔ' ὤμους.

Ὡς δ' αὐτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε.

225

Καὶ νῦν κ' ὀδυρομύριοισιν ἔδω φάος ἡελίοιο,

Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·

Ἰ Πάυσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδῃ)

Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἴπησι ἔ' εἰσω.

Ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μὴδ' ἅμα πάντες·

230

Πρῶτος ἐγὼ, μετ' δ' ὕμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,

209 ΣΦΩ. Ὑμῖν.

211 ΥΠ. Ἐξ ὑποστροφῆς.

218 ΕΥ. Ἀσφαλῶς γνωρίσῃτε.

221 ΑΠ. Ἀφείλεν, ἀπεκάλυψεν.

- ' Οὐκ εἴσασιν ἐμοὶ δέμεναι βιὸν ἠδὲ Φαρέτρου·
 ' Ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὖμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
 ' Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπῆν τε γυναιξὶ 235
 ' Κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς θραύρας.
 ' Ἦν δέ τις ἢ συναχῆς ἢ κλύπῃ ἐνδον ἀκέσῃ
 ' Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
 ' Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι περὰ ἔργω.
 ' Σοὶ δέ, Φιλοίτιε, δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς 240
 ' Κληῖσσαι κληῖδι, θῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἱήλαι.
 ' Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναετόντας·
 ' Ἐζέτ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰῶν, ἔνθεν πρὲς ἀνέστη·
 ' Ἔς δ' ἄρα καὶ τὰ δμῶε ἵτλη θείῃ Ὀδυσῆος.
 Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μὲν χερσὶν ἐνώμα, 245
 Θάλλων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν ἔδ' ὥς
 ' Ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ·
 ' Οχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 ' ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος πᾶσι τ' αὐτῶ καὶ πᾶσι πάντων· 250
 ' Οὔτι γὰρ τοσούτον ὀδύρομαι, ἀχρύνμενός περ·
 ' (εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιίδες, * ἡμῶν ἐν αὐτῇ
 ' Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·)
 ' Ἀλλ' εἰ δὴ τοσόνδε βίης ἐπιδύεες εἰμὲν
 ' Ἀντιθέας Ὀδυσῆος, ὅτ' ἔδυνάμεσθα τανύσαι
 ' Τόξον· ἐλεγχεῖν δὲ καὶ ἑσσομένοισι πυθέσθαι. 255
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπαίθεος ἦς·
 ' Εὐρύμαχ', ἔχ' ἔτῳς ἔσται· νοεῖς δὲ καὶ αὐτός.

236 ΚΛΗ. Ἐπικλεῖσαι.

238 ΕΡΚ. τοῖς τειχεῖσι.

239 ΠΡΟΒ. Προῖεναι ἔξω.

241 ΙΗ. Ἐπιθαλεῖν.

246 ΣΕ. τῇ φλογί.

255 ΕΛ. Ἀδοξία.

* al. αἱ μιν.

- 'Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῦ θεοῦ
 'Αγῆ· τίς δέ κε τόξα πᾶίνοιτ' ; ἀλλὰ ἔκηλοι
 235 'Κάτ' ἔτ'· ἀπὲρ πελέκεάς γε καὶ εἰκ' εἰώμην ἄπαντας 260
 'Ἐσάμην, ἔ μιν γάρ πιν' ἀναιρήσεσθαι οἶω,
 'Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 'Ἀλλ' ἄγετ'· οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσθιν,
 'Ὀφρα πωείσωντες κατὰ θείον μιν ἀγκύλα τόξα.
 240 'Ἡῶθεν ἧ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, 265
 'Αἴας ἀγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔζοχοι αἰπολίοισιν,
 'Ὀφρ' ἵππῳ μελέα θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
 'Τόξ' ἀπειρώμεσθαι, καὶ ἔκτελέωμιν ἄεθλον.
 'Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἵππῳ δάναε μῦθος.
 245 Τοῖσι ἧ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν, 270
 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο·
 Νώμηνσιν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσθιν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν πωείσαντ' ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 250 'Κέκλυτέ μού, μνηστῆρες ἀρακλειτῆς βασιλῆης, 275
 'Ὀφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 'Εὐρύμαχον δὲ μάλιχα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
 'Λίσσομαι, ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπος κατὰ μοῖραν εἶπε·
 'Νῦν μὲν πᾶνσιν τόξον, ἵππῳ δὲ θεοῖσιν·
 255 'Ἡῶθεν δὲ θεὸς δώσῃ κράτος, ᾧ κ' ἐθέλησιν. 208

258 ΘΕ. Τῇ θεῇ ἱεριστῆτος πρὸς
 τῶν, ἢ γὰρ Ἀπόλλωνος, ἢ γὰρ τῶν γὰρ
 ἢ ἑορτῇ διὰ τὴν ἐν τριακάδι σύνοδον·
 Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερά πᾶσα νημενία, καθὰ
 ἢ ἢ ἢ σεληναίᾳ μηνὸς ἐξόδοι, ὡς γενέθ-
 λιος Ἀπόλλωνος.

264 ΚΑ. Ἀποδάμειθα.
 266 ΕΞ. Ὑπερέχουσα.
 278 ΕΕΙ. Ὁ Ἀντίνοος· πρὸς γὰρ τὸ
 δεύτερον τὸ πρότερον.
 279 ΕΠ. Εἶξα καὶ συγχωρεῖται τῇ
 ἑορτῇ.

· Ἄλλ' ἄγε μοι δότε τόξον εὖζοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν

· Χειρῶν κ' ὀφένεος περὶρήσσωμαι, εἰ μοι ἔτ' ἐστίν

· Ἴς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γαμπηοῖσι μέλεσσι,

· Ἡ ἤδη μοι ὄλεσεν ἄλλη τ', ἀχομιστὴ τέ.

· Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν, 285
Δείσαντες, μὴ τόξον εὖζοον ἐνταύσειεν.

· Ἀντίνοος δ' ἐνέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

· Ἄ δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοῖ φρένες ἔδ' ἡβαιαί·

· Οὐκ ἀραπαῖς, ὅθ' ἔκηνλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν

· Δαίνυσται; ἔδ' τι δαιτὶς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκχεῖς 290

· Μύθων ἡμετέρων κ' ῥήσιος; ἔδ' τις ἄλλος

· Ἡμετέρων μύθων ξείνος κ' πῶχός ἀκχέ.

· Οἶνός σε τρώει μελιθεῖς, ὅσε καὶ ἄλλας

· Βλάβη, ὅς ἂν μιν χανθὸν ἔλη, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

· Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀρακλυτὸν Εὐρυτίωνα 295

· Ἄσεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμῃ Πειριθόοιο,

· Ἐς Λαπίδας ἔλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄσεν οἶνω,

· Μαινόμενος κακ' ἔρεξε, δόμον κάτα Πειριθόοιο·

· Ἡρώας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε

· Ἐλθον ἀναΐζαντες, ἀπ' ἔατα νηλεῖ χαλκῷ, 300

284 ΑΛ. Πλάτῃ. ΑΚ. Τὸ ἀτη-
μέλητον εἶτα.

289 ΥΠ. Νῦν, τοῖς καὶ ἀρετὴν δια-
φίρῃσι.

291 ΡΗ. Γνώμης.

293 ΤΡΩ. Τιτρώσκει, βλάβη.

294 ΧΑΝ. Ἀδρόως κ' κεχνηότως.

ΑΙ. Δεόντως.

295 ΕΥ. Ὀμηρος μὲν ἐκ τ' ἐν τῇ Πει-
ρίθῃ γάμῳ Κεῖλαιον ἀπολομένων τ' Εὐ-
ρυτίωνα λέγει, ὅτε τὴν Ἀτρακῶ θυγα-
τέρα, λόγῳ δὲ Ἰπποδάμειαν, Πειρίθας

πρὸς γάμον ἀγόμενος ἐκάλει κ' συ-
γείνηαν Λαπίδας κ' Κένταυρος· ὑπὸ
μέθης δ' οἱ Κένταυροι προαχθέντες, τῷ
Λαπίδῳ ἀρπάσας τὰς γυναῖκας ἐπι-
χείρησαν· οἱ δ' ὀργισθέντες ἀνῆλθον τοὺς
Κένταυρος. Βακχυλίδης δὲ διάφοροι
οἶταί τ' Εὐρυτίωνα· φησὶν γὰρ ἐπιξεν-
θέντα Δεξαμενῶ ἐν Ὀλένῳ, ὑβριστικῶς
ἐπιχειρήσας τῇ τ' Ξενοδοχῆντι· θυλάτῃ
κ' διὰ τούτου ὑπὸ Ἡρακλῆος ἀναιρεθῆναι
καίρως τοῖς ἐκεί· ἐπιγάντος.

· Ρῖνδς

ῥινάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, Φρεσὶν ἦσιν ἀασθεῖς,

Ἦεν ἦν ἅπλῳ ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,

Ἐξ ὧ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νείκες ἐτύχθη,

Οἱ τ' αὐτῷ πρῶτῳ κακὸν εὔρετο οἰνοβαρείων.

Ὡς καὶ σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶκε τὸ τόξον 305

Ἐντανύσης· ὃ γάρ τευ ἐπητύθη ἀντιβολήσεις

Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νῆϊ μελαίνῃ

Εἰς ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,

Πέμφομεν· ἐνθεν δ' ἔτι σαώσεαι· ἀλλὰ ἔκμηλος

Πῖνε τε, μῆδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κροτέροισι. 310

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Ἀντίνο', ὃ μὲν καλὸν ἀτέμειν, ὃδὲ δίκαιον,

Ξένος Τηλεμάχῃ, ὅς κεν πίδα δάμαθ' ἵκηται.

Ἐλπεαι, αἶχ' ὁ ξένος Ὀδυσῆϊ μέγα τόξον

301 AM. Κόψαντες. AA. Βλα-
βείς.

302 OX. Ὑποφέρων, ἢ ἔχων καὶ βα-
ράζων. AE. Φρενοβλαβεῖ.

303 KENT. Ἰξίων, ὁ Διὸς παῖς, Λαπίθης τὸ γένος, κοινανὸς τ' ἑὶ θεῶν τραπέζης γενόμενος, καὶ πῶν πολὺ τοῦ νικτασθῆ, καὶ τ' ἀμβροσίας ἀφάμενος, ἐξ ὧς αὐτὸς ἀμοιβὰς τῷ Διὶ εὐεργεσίας ἐσκέπτετο, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐμφύτης κακίας ἐπέταξε τ' ἑὶ Ἡρας γάμον· ὑποπτεύσασα ὅτι ἡ θεὸς, ἀνήνεγκε τῷ Διὶ τὴν Ἰξίονος λύσαν· ὅτι ὅτι ἐνδυμένον ὄντα πάλιν τῷ ταύτῃ δεῖν, ἀποβύσσασαν τὴν ἐξ αὐτῆς γεγεννημένην, ἐκ τίνος ὅμως ἐπιτεχνήσεως τ' Ἰξίονος ἐπειμὰτο γυναικός. σκοπῶν ὅτι εὔρετο τὸ ἀληθές· ἐφύλην γὰρ Ἡρα παρεικάσας, μόνῃ ἐν τῇ θαλάμῳ τ' Ἰξίονος κατέλιπεν· ὁ δὲ, ὡς ἦσαν, ἐδίασάτο· τῶτον ἔν ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας ἴση δανάτῳ περιέβαλλε τιμωρίαν· γευσάμενον γὰρ αὐτὸν τ' ἀμ-

βροσίας, ἐκ ἧν αὐτὸν ἀποθανεῖν ἀλλὰ τρο-
χὸς ποιήσας ὑποπλέρης, ἔδωκε τ' Ἰξίονα
πρὸς τὰς τ' τροχῶν κνημίδας, καὶ εἶασε καὶ
τ' σφαιροειδὲς φέροντα βοῶντα, ὡς τὰς
εὐεργετίας ἀμείβεσθαι προσῆκεν· γίνεται
δὲ ἐκ τ' νεφέλης παῖς Ἰξίονος διφυῆς, τὰ
κατώτερα μέρη τ' μητρὸς ἔχων, αἱ γὰρ
νεφέλαι ἵπποις εἰκόασιν, τὰ δὲ ἀνώτερα
μέρη ἀπὸ τ' ὀμφαλῆς μέχρι τ' κεφαλῆς
τ' πατρὸς Ἰξίονος. φερόμενος δὲ ἔτος καὶ
Μαγνησίαν, ἀκόλαστον εἶχε τὴν ὁρμὴν
πρὸς τὰς συνουσίας. ἐώκει γὰρ τ' πατρὸς
ἀκολασία, καὶ πολλακίς ἐπλησίαζε ταῖς
καὶ τὸ Πήλιον ἵπποις, ἐντεῦθεν λέγεται
τὸ τ' Κενταύρων ἀναφύναί γενέσθαι, ὅθεν
καὶ τ' Πειρίδην, ἐπικλησὶν Ἰξίονος, Διὸς
υἱὸν ὄντα, λαμβάνειν ἐδέλει γυναικὸν
παρὰ τ' συγγενῶν, Κακίως τὴν κάσιν
τῇ προὔχοντος αὐτῶν, παρδένον ἵππο-
δάμειαν. ἢ ἰσορίαν παρὰ Πινδαρόν.

306 ΕΠ. Μελαιτησεως. AN. Τεύξη.

' Ἐντανύσῃ, χερσὶν τε βίῃφί τε ἤφι παθήσας,
 ' Οἴκαδ' ἐμ' ἄξεσθαι, καὶ εἴην θήσεσθαι ἄκοιτιν ;
 ' Οὐδ' αὐτὸς παρὰ τῷ γ' ἐνὶ στήθεσιν ἔολπε·
 ' Μηδὲ τις ὑμείων τῷ γ' ἐνεκα θυμὸν ἀχέων
 ' Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.

315

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβη παῖς, ἀντίον ἤνδα·
 ' Κέρη Ἰκαρίοιο, περὶφρων Πηνελόπεια,
 ' Οὔτι σὲ τόνδ' ἄξεσθαι οἴομεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
 ' Ἀλλ' αἰχμυόμβροι φάτιν ἀνδρῶν, ἥδ' ἐ γυναικῶν,
 ' Μὴ ποτὲ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλῳ Ἀχαιῶν,
 ' Ἡ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονι ἀνδρὸς ἄκοιτιν
 ' Μνῶνται· ὅτ' ἐδὲ τι τόξον εὖζοον ἐνταύθισιν,
 ' Ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμβροτος ἐλθὼν,
 ' Ρηϊδίως ἐπένυσσε βίον, διὰ δ' ἤκε σιδήρεα.
 ' Ὡς ἐρέσθ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γήνοιο.

320

325

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε παρὶφρων Πηνελόπεια·
 ' Εὐρύμαχ', ἔπως ἐσὶν εὐκλείας κατὰ δῆμον
 ' Ἐμμβροα, οἱ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδασιν
 ' Ἀνδρὸς δρισηῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε ;
 ' Οὔτως δὲ ξείνος, μάλα μὲν μέγας, ἥδ' εὐπηγής,
 ' Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθῶ γένος εὐχεῖ ἔμμβροα ἦος.
 ' Ἀλλ' ἄγε οἱ δοτε τόξον εὖζοον, ὅφρα ἴδωμεν·
 ' Ὡδὲ γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ' Εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δῶν δὲ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,

330

335

315 ΗΦ. Τῇ ἰαυτῷ. ΠΙ. Πιγεύσας, σαφρῆσας.

318 ΕΙ. Τέτε χάριν, ὅτι ἔτως ἐμὲ ἄξεται.

319 ΕΟΙ. Δηλονότι, Τέτο ὑμᾶς ἰσοεῖν.

328 ΗΚ. Διέπειμψε, διεπέρασεν.

334 ΕΥ. Εὐπαγής.

315

Ἔσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·

Ἄώσω δ' ὅξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,

349

Καὶ ξίφος ἀμφηκες· δώσω δ' ἱππὸ ποσσὶ πέδιλα·

Πέμψω δ', ὅπῃ μὲν κραδίη θυμός τε κελύβη.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

320

Μῆτερ ἐμὴ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν ἔστις ἐμεῖο

Κρέσσων, ὃ κ' ἐθέλω δόμεναί τε, καὶ δρῆσαιδ'.

345

Οὐδ' ὅσοι κραναλὴ Ἰθάκῃ κατὰ κοιρανέεσσι,

Οὐδ' ὅσοι νήοισι περὶ Ἡλίδος ἵπποβότῃο.

Τῶν ἔστις μὲν ἀέκοντα βιήσεται, αἳ κ' ἐθέλοισι

325

Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναί τάδε τόξα φέρεσθαι.

Ἀλλ' εἰς οἶκον ἵστα, τὰ σωτῆς ἔργα κόμιζε,

350

Ἰσὸν τ', ἡλακάτῃν τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλδσε

Ἔργον ἐπίχεσθ'· τόξον δ' ἀνδρεσσὶ μελήσῃ

Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· ἔγ' γὰρ κράτος ἔς' ἐνὶ οἴκῳ.

330

Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·

Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

355

Ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

Κλαίειν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον

ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.

335

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὕφορβός·

Μηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·

360

Ὡδὲ δὲ τίς εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·

Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,

μας ἵ-

χοι.

Εσσω

347 NH. Ταῖς περὶ τὸ Δελίχιον·
λέγει Ζάκυνθον, Σάμην, καὶ λοιπάς. "Ε-
μοί, γαίεσι.

349 KA. Καθόλα· τῆτο δὲ ἔτως

οὐκ ἔχει ἐτέρῳδὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἐν ᾧ
τ' προηγουμένης λέξεως ληγέσης εἰς ξ,
καὶ ἡ ἐξῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆ αὐτῆς.

‘ Πλαγκτέ; τάχ’ αὖ σ’ ἐφ’ ὕεσι κινύεις ταχέες κατέδονται
 ‘ Οἷον ἀπ’ ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων
 ‘ Ἡμῖν ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

365

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτὰ ἐνὶ χώρῳ,
 Δείσις, ἔνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.

Τηλέμαχος δ’ ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγγαίῃ·

‘ Ἀπῆα, πρὸς τω φέρε πῆξα· (τάχ’ ἐκ εὖ πᾶσι πιθήσας·)

‘ Μή σε, καὶ ὁπλοτέρους περ ἐὼν, ἀχρόνδε δῖωμα

370

‘ Βάλλων χερμαδιοισι· βίηφι ᾗ φέρτερός εἰμι.

‘ Αἰ γὰρ πάντων πᾶσον, ὅσοι κατὰ δῶματ’ ἔασι,

‘ Μνηστῆρων χερσὶν τε, βίηφί τε, φέρτερος εἰμι.

‘ Τῷ κε τάχα συμεῶς τιν’ ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθ

‘ Ἡμετέρῃ ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόων·).

375

Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ἐπ’ αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν
 Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο

Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ πῆξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης

Ἐν χεῖρας Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε πρῶταίς.

Ἐκ δὲ καλεσάμην· προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

380

‘ Τηλέμαχος κέλεται σε, πρὸς τω Εὐρύκλεια,

‘ Κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς θραύσας.

‘ Ἦν δέ τις ἢ συναχῆς, ἥε κλύπῃ ἐνδον ἀκῆσι

‘ Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε

‘ Προβλώσκειν, ἀλλ’ αὐτὰ ἀκὴν ἔμεναι πρὸς ἔργῳ.

385

Ὡς ἄρ’ ἐφώνησεν· τῇ δ’ ἄπτερος ἔπελετο μῦθος·

Κληῖσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιετάοντων.

363 ΠΑΑΓ. Παραπλήξ, τὴν διά-
 νοιαν πεπλανημένε.

365 ΙΑ. Ἰλεως γένηται.
 377 ΜΕ. Μεθίσσαν.

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκειο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 Κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
 365 Κῆτο δ' ὑπ' αἰθέσῃ ὅπλων νεὸς ἀμφιελίσσης
 Βύβλινον, ὧ ρ' ἐπέδῃσε θύρας, ἐς δ' ἦεν αὐτός.
 Ἐξεῖ' ἔπειτ' ὅππ' διφρον ἰῶν, ἔνθεν πὲρ ἀνέσῃ,
 Εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὁ δ' ἦδη τόξον ἐνώμα,
 Πάντῃ ἀναστροφῶν, περιώμεν' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 370 Μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν, λατοχορμύοιο ἀνακτος.
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πωλησίον ἄλλον·
 'Ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπικλοπὸς ἔπλετο τόξων,
 'Ἦ ῥα νύ περ πιαῦτα καὶ αὐτῶ οἴκοθι καί'),
 'Ἦ οὐ' ἐφορμά' πιησέμεν' ὥς ἐνὶ χερσὶ
 375 'Ναυμά' ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπασιος ἀλήτης.
 Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερβυροέοντων·
 'Αἱ γὰρ δὴ πρῶτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
 'Ὡς ἔτος ποτε τῆτο διωήσε' ἐνταῦθα.
 'Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 380 Αὐτὶκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάσασσε, εἰ ἰδὲ πάντῃ,
 'Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγλος ὅππ' ἀμείν' καὶ ἀοιδῆς
 Ρηϊδίως ἐτάνυσσε νέω ἐπὶ κόλλοπι χορδῇ,

390 ΟΠ. Σχοινίον.

391 ΒΥΒ. Κανάεινον· οἱ ῥ, τὸ ἐκ παπύρου.

394 ΑΝ. Ἀναγρέφων. ΠΕΙ. Καίλα-μανθάνων.

395 ΠΙ. Θηρία ἐσθίοντα τὰ κέρατα, παραπλήσια κωνῶσι· κατενόει δὲ, μὴ ἄρα ἄχρηστα αὐτῶ γένηται καὶ ἐτέρᾳ δέον χρῆσασθαι μηχανῇ.

397 ΘΗ. Ὀαυμαστικός, ἔμπειρος. ΕΠ. Ἐπιθυμητής, ὀρεκτικός, κλέπτης·

κλέπειν γὰρ, τὸ ἐπιθυμεῖν· καὶ κλέπτης, ὁ ἐπιθυμητὴς τῷ ἀποτρίων.

399 ΕΦ. Προτιδύμηται.

402 ΤΟΣ. Ὁ νῆς, εἴθε καὶ ἐπὶ τοσούτον ὀνησιν ὧν βέλεται λάβοι. ἢ ἔτι, εἴτε τοσούτον μετὰ τοῖς, ὡς εἰ δυνήσεται ἐνταῦθα. ΟΝ. Ὀφελείας, ἢ τῆς βρώσεως, ἣν εἰλήφει παρὰ τῶ μνηστῆρων.

407 ΝΕ. Ἀντὶ τῷ, καινῷ. ΚΟΛ. Κολλάω· εἴρηται δὲ, παρὰ τὴν κόλλαν.

Ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὖσρεφες ἔντερον οἶός·
 Ὡς ἄρ' ἄτερ σπᾶδῆς τάνυσσε μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
 Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσασα νύρῃς·
 Ἥ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδὴν.
 Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γῆρετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χεῖρως
 Ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἐκτυπε, σήματα φαίνων.
 Γῆθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ὅτι· ῥὰ οἱ τέρας ἦκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω.
 Εἵλετο δ' ὤκυν οἷσόν, ὅς οἱ παρέκετο τραπέζῃ
 Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἐντοδε Φαρέτρῃς
 Κέατο, τ' τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 Τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχ' ἐλὼν, εἰλκεν νύρην γλυφίδας τὲ,
 Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος· ἦκε δ' οἷσόν
 Ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' ὅκ' ἡμέροτε πάντων
 Πρώτης σειλείης, Διὰ δ' ἀμπερές ἦλθε θύραζε
 Ἴος χαλκοβαρής· ὃ ἣ Τηλέμαχον προσέειπεν·
 ὦ Τηλέμαχ', ἔσ' ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχῃ
 ὦ ἡμενος· ἐδέ τι δ' σκοπῆς ἡμέροτον, ἐδέ τι τόξον
 ὦ Δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοὶ μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 ὦ Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνον.
 Νῦν δ' ὦρῃ καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι

408 ΑΥ. Ἐκδήσας. ΕΝ. Τὴν χορ-
δὴν.

412 ΧΡΩΣ. Ἡ χροιά.

413 ΕΤ. Ἐτράπη, ἡλλοιάθη.

417 ΚΟΙ. Βαδείας· διὰ τὸ γεγ-
λίφθαι.

419 ΠΗ. Τῷ δ' τόξῳ κέρατι.

421 ΤΙ. Καταγοχαζόμεν.

422 ΠΡΩ. Διὰ πρώτης γὰρ ὅπως
τῶν πελεκίων διηνεκῶς ἦλθεν.

423 ΧΑΛ. Ὁ ἀπὸ σιδήρου ἰχθύς.

424 ΕΛ. Ἐπονείδισον τίθησιν.

427 ΟΝ. Ἐκφαιλίζουσιν.

428 ΔΟΡ. Παρέλκει τὴν διάνοιαν
αὐτῶν· τὸ μὲν ἐν δεῖπνον, ἀλλ' ἢ τῷ θαλάτῃ
τὸ δὲ ἐψιάσθαι, ἀντὶ τῷ οἰμῶζειν.

Ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψίασας

Μολπῇ καὶ Φόρμιγλι· πὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

430

410

Ἥ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος Τείοιο·

Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλῳ βάλεν ἔγχρῃ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῷ

Πὰρ θρόνῳ εἰσῆκε, κεκορυθμῶος αἴθεσι χαλκῷ.

415

429 ΕΨ. Τέρεπιδας.

431 ΑΜ. Ἐπιῖχεν, ἠντρίπισεν.

420

425

ὀπῆς

ός.

οἰαν
ύτῃ

Ἐν

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΤΑ περὶ τὴν μνηστροφοίαν ἐργασάμενοι· Ὀδυσσεὺς παρὰ σπῆς Ἀθηναῖς, ἐν ταῖς
ἑξῆς τὰς θεραπεΐας διὰ Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων κολάζει, ἅμα Μελανδίῳ.

Χῖ, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἐκαίνυτο νηλεῖ χαλκῷ.

ΑΥΤΑΡ ὁ γυμνώῃη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν ἐδὼν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ Φαρέτρεω
Ἴων ἐμπαλῖνω· ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷσ' ἐς
αὐτῷ παρόδῳ παροδῶν· μὲν δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

- Οὗτος μὲν δὴ αἶθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται
- Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν ἔπω τίς βάλεν ἀνὴρ,
- Εἴσομαι, αἴ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

Ι ΑΥ. Τὴν ῥακώδη ἀπιδύσατο ἐδῆ-
τα, ἔχ' ὅλως, ἀλλὰ τῶν περιτῶν καὶ ῥακω-
δῶν, τὰ σκέποισι τὰ ἀναγκαῖα ἔχων.
ἑξῆς γ' ἔν η' Εὐρύκλεια φησὶν, Μὴ δ'
ἔτν ῥάκισιν πεπνυκασμένος εὐρέας ὤμους

Ἐγαδι.

5 ΑΑ. Ἀντὶ τῷ, ἄατος, πλεονασμὸς
τοῦ ἐνὸς α.

7 ΕΙ. Γνώσομαι· ἢ, ἐπιπορεύσομαι.

Ἡ, καὶ

Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰδυέτο πικρὸν οἷόν.

Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειπον ἀναιρήσεσθ' ἔμελλε

Χρῦσεν, ἄμφωτον· καὶ δὴ μὲν χερσὶν ἐνώμα,

Ὀφρα πίοι οἶνοιο· Φόνος δὲ οἱ ὅσκι ἐνὶ θυμῷ

Μέμβλετο· τίς κ' οἶοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,

Μῶνον ἐνὶ πλεόνεοσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,

Οἱ τῶνδε θάνατον τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;

Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἑπ' ἀχόμην βάλεν ἰῶ.

Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.

Ἐκλίψθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δὲ οἱ ἔκπεσε χεῖρος

Βλημύς· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχύς ἦλθεν

Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ οἴο τρέπεζαν

Ὡς περὶ πλῆξας, ἀπὸ δ' εἶδατ' αὖτε χεῦεν ἔραζε.

Σίπς τε, κρέα τ' ὅππια, φορμύετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν

Μηστῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἴδον ἀνδρα πεσόντα.

8 ΙΘ. Ἐπὶ εὐθείας ἐτόξευεν.

9 ΑΛΕΙ. Διονύσιος, ὁ Θεῶς, ἐν ταῖς Μιδάταις φησί, τὴν παροιμίαν, Πολλὰ μετὰ πύλιν κύνικος καὶ χεῖλος ἄκρη, ἀπὸ τούτου ἀφαιρέσθαι· προσιδέμεν· ὅτι Ἀντίνοος τὸ πᾶμα, βάλλεται. Λέγει ὁ Ἀριστοτέλης, περὶ τῆς παροιμίας ἔτι, Αἰκαῖος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπάλαιας, Σάμιος ὡν τὸ γένος, ἔχων οἰκίτην ἀπὸ Κρήτης, ἐκέλευσεν αὐτὴν προσφέρειν πόλιν πύλιν· εἰπόντος δ' αὐτῆς, ὡς εἰ δυνήσεται πύλιν, ὅθεν ἐνέειδεν αἱ ἄμπελοι τυγχάνειν, αὐτὸς ὁ Αἰκαῖος καλακερομένης τῆς θράσους, ἔλαβε τὴν κύλικα, καὶ προσέειπε· λέξαις δ' ἐκείνης, Πολλὰ μετὰ πύλιν κύνικος καὶ χεῖλος ἄκρη, ἄφνω συνέβη χεῖμα σοὺς μεγάλα ἐπιζῆσαι τοῖς δ' Ἀγκαίᾳ χωρίοις· ἀκέσαντα δὲ αὐτὸν, ἀπὸ τῆς χεῖδος τὴν κύλικα κα-

ταδεῖνα, καὶ δραμῖν, ὡς τ' ἄγριοι ὕν· συμβαλόντα δὲ τῷ κάπρῳ, τελευτῆσαι· εἶδα φησί καθαροῦσαι τὴν παροιμίαν.

10 ΑΜ. Τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὅσα ἔχον.

11 ΠΙ. Ἀπὸ τῆς ἐξ ἑκατέρων ἄλλως γὰρ, τὸ πίνειν αἰτιατικῇ συντάξει· ὥς δ' καὶ ἐδὲ ἔμελλε τὸ ὅλον ἐκπιεῖν οἶνον, ἀλλὰ τι μέρος αὐτοῦ· ὡς εἰδῆσαι ποιεῖν οἱ προπίνοντες· τὰ δὲ τοιαῦτα γενικῇ συντάσσονται· ὅτι δηλαδὴ μὴ τὸ πᾶν δαπανᾶται, ἀλλὰ τι μέρος αὐτοῦ, οἶον, Λέων βοὸς βεβρωκὸς, καὶ, Ὀφίς μυρμηκῶν φαγών.

15 ΕΠ. Ἐπιλαβόμενος.

19 ΑΥ. Τὸ ἐξακόντισμα, ὁ κρητὸς δ' αἵματος· πᾶν γὰρ τὸ γεννόν, αὐλὸν ἔλκεον· ὅθεν καὶ τὸς γενὲς ποταμῶς, ἐναύλας.

21 ΦΟ. Ἐμολύνετο.

Ἐκ

Ἐκ τῶν θρόνων ἀνόρθωσαν, ὀρυσθέντες κατὰ δῶμα,
 Πάντοσε παπταίνοντες εὐδμήτης ποτὶ τοίχης·
 Οὐδέ πη ἀσπίς ἔλω, ἔδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἐλέσθαι.
 Νείκεον δ' Ὀδυσῆα χολωπῖσιν ἐπέεσσιν·

Ἔεινε, κακῶς ἀνδρῶν τοῖς ἄλκιμον ὄντι ἀέθλων
 Ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλέθρος·
 Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὅς μ' ἐγ' ἄελλος
 Κέρων ἐν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γυῖpes ἔδοντα.

Ἰσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν ὅκ' ἐθέλοντα
 Ἄνδρα κατὰ κτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι ὅκ' ἐνόησαν,
 Ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρος πείρατ' ἐφῆπτο.
 Τὸς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ κύνες, ἔμ' ἐτ' ἐφάσκεθ' ὑπέρτερον οἴκαδ' ἰκέσθαι
 Δήμῃς ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοὶ κατεκείρετε οἶκον,
 Δμωῆσιν δὲ γυναιξὶ παρδυνάζεσθε βιαίως,
 Αὐτὰρ τε ζῶντος ὑπεμνάσαθε γυναικᾶ,
 Οὔτε θεῶς δέισαντες, οἱ ἔρανδον εὐρὺν ἔχουσιν,
 Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔθεσθε.
 Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρος πείρατ' ἐφῆπτο.

Ὡς φάτο· τὸς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἔειλεν·
 Πάπληγεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὀλέθρον.

Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενον προσέειπεν·

Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς Ἰθακήσιος εἰλήλεσθαι,
 Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσῃ ρέζεσκον Ἀχαιοὶ,

27 ΤΟΞ. Τοξέων ἐπιτυχχαίεις.

31 ΙΣ. Ἄλλοι μὲν, τὸ ἔλεγεν σημαί-
 μιν, βέλονται.

36 ΚΑ. Κατεδαπανᾶτε.

38 ΥΠ. Ὑπεφθείριτε, λεληθότως
 ἐμνηστεύετε· περὶ τῶν ἐπιβεληνῶν τῶν Τη-

λεμάχῃ ὅκ' ὠνεῖδ' ἔλεγε, ἴσως ἐπὶ πρῶ-
 τε βεβουλευμένοι ἡμύνοντο· ἔφη γὰρ, Πειρήσας
 ὡς καὶ ὑμῖν κακὰς ἐπὶ κῆρας ἦλθον.

40 ΕΣ. Ἀναγνώστεον· ἢ ἡ, δέισαν-
 τες ἴσσεσθαι. Ἄλλως, ἔθεσθε, ἀπὸ τῶν
 ἐνόησατε.

Ἐπὶ τῶν
 Πολλὰ

Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγρῶ.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κείῳ, ὃς αἴτιος ἔπαλετο πάντων,

Ἀντίνοος· ἔτος γὰρ ἐπὶ ἦλεν τάδε ἔργα,

Οὔτι γάρ μιν πόσον κεχρημένος, ἔτε χατίζων,

Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ σὺκ' ἐτέλεσσε Κρονίων·

Ὅφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον εὐκτιμένης βασιλῆῃ

Αὐτῆς, ἀτὰρ σὺν παῖδα κατακτείνεε λοχίστας.

Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφατ'· σὺ δὲ Φεῖδεο λαῶν

Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅππῃθεν ἀρεσάμενοι κατὰ δῆμον,

Ὅσα τοι ἐκπέποτ' καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,

Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,

Χαλκὸν τε χρυσὸν τ' ἀποδώσομεν, εἰσέκε σὺν κῆρ

Ἰανθῇ· περὶ δ' ἔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν πρὸς σέφῃ πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Εὐρύμαχ', ἐδ' εἰ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,

Ὅσα τε νῦν ὑμῖν ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἴπιθῆϊτε,

Οὐδὲ κεν ὥς ἐτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνιοιο,

Περὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτιῖται.

Νῦν ὑμῖν πῶδ' ἀκεῖ, ἐναντίον ἡ ἐμάχεσθαι,

Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.

Ἀλλὰ τιν' ἐφύξεσθαι οἴομαι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ὡς φάτο· τῶν δ' αὐτῶν λύτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις·

ὦ φίλοι, ἐγὼ χήσθ' ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτει·

Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον εὐζοον, ἡδὲ φαρέτρην,

49 ΕΠ. Συνέστησεν.

54 ΜΟΙ. Δικαίως, δεόντως.

57 ΑΜ. Χωρὶς ἑκάστον διδόντες. ΕΕΙ.

Εἰκοσι βοῶν ἄξιον.

65 ΠΑΡ. Πρόκει· εἰς αἵρεσιν.

- ' Οὐδὲ δ' αὖτ' ἐξέειπεν τοξάσεται, εἰσὶν ὅτι πάντας
 ' Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρις.
 ' Φάσγανά τε σπάρσασθε, καὶ ἀντίχεσθε τραπέζας.
 ' Ἴων ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῶ πάντες ἔχωμεν
 ' Ἀθροίοι, εἴ κε μὴν ἔδῃ ἀπώσμεν, ἥδ' ἐ θυράων.
 ' Ἐλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοή δ' ὠκίσσετο γυίοιο.
 ' Τῶ κε τάχ' ἔστος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιοτο.

Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσατο Φάσγανον ὄζυ,
 Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῶ
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὁμαρτῇ διος Ὀδυσσεὺς
 Ἴον ἀποπεριεῖς βάλλε σῆθος ὡδρὰ μαζόν,
 Ἐν δὲ οἱ ἦπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 Φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περὶ ῥῆσθης δὲ τραπέζῃ
 Κάππεσε δινηθείς· δὸτ' δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
 Θυμῷ ἀνιάζων· ποῖ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
 Λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλὺς.
 Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος εἰσάιτο κυδαλίμοιο
 Ἀντίος αἰΐτας· εἰρυτο δὲ Φάσγανον ὄζυ,
 Εἰπὼς οἱ ἔειπε θυράων· ἀλλ' ἄρα μὴ φθῇ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκῆρεϊ δερὶ,
 Ωμῶν μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·

72 ΤΟΞ. Τοξεύσει.

73 ΑΜ. Ἡμᾶς· Δυϊκόν, ἀντὶ Πλη-
δυντικῶ.74 ΦΑΣ. Ἐξιφοφίμεν γὰρ οἱ πα-
λαιοί. ΑΝ. Προβάλεσθε.

75 ΕΧ. Ἐπίωμεν.

84 ΠΕ. Περικλασθεῖς, ἢ περιεργαγῆς,
ἢ περιεργυόμενος, ἢ περιεργυεῖς, ἢ περι-
εργίς.

85 ΔΙ. Ἐπιστραφεῖς.

89 ΕΕΙ. Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσεύα ὤμῳ
σεν.

91 ΦΘΗ. Προέλαβεν.

92 ΤΗ. Ἐγγὺς ὧς Ὀδυσσεύς γὰρ
μετ' Ἀμφίνομον, παραλλάξας καὶ τὴν
νῶτα ἔβαλεν. Πιδανὼς δ' πρώτην ἀφ' ἧς
εἶπεν Τηλεμάχῳ διέδετο, ἐν ᾗ τὴν παῖδα
διέσωσεν.

Δέπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

Τηλέμαχος δ' ὑπὸρρασε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος

95

αὐτὸς ἐν Ἀμφινόμῳ· πρὸς γὰρ δὴε, μή τις Ἀχαιῶν

ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσειε,

Φασγάνῳ αἰΐας, ἢ ἐπροπλυνεῖ τήψας.

Βῆ δὲ Θέων· μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσιφίκανεν·

Ἀγχῆ δ' ἐσήμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

100

ὦ πάτερ, ἤδη τοὶ σάκος οἶσω καὶ δύο δῖρε,

καὶ κυνέην εὐχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις θραῦραν,

αὐτὸς τ' ἀμφιβαλῦμαι ἰών· δώσω δὲ σὺβάτη

καὶ τῷ βεκόλῳ ἄλλα· τετάρχῃσιν γὰρ ἄμεινον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

105

οἶσε θεῶν, εἰώς μοι ἀμύνεσθαι πᾶρ ὀϊστοί,

μή μ' ὑποκινήσωσι θυράων μῆνον ἔοντα.

ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπέειθετο πατρί.

Βῆ δ' ἵμεναί θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κείτο.

Ἐνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἐξέλε, δέξατα δ' ὀκτώ,

110

καὶ τίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·

Βῆ δὲ φέρον, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσιφίκανεν.

αὐτὸς δὲ πρῶτισα πρὸς χροὶ δύσαιτο χαλκόν·

ὣς δ' αὐτῶς τῷ δμῶϊ δυέειλεν τεύχεα καλά,

ἔπειν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.

115

αὐτὰρ ὅγ', ὅφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,

τόφρα μνηστῆρων ἓνα γ' αἰεὶ ὦ ἐνὶ οἴκῳ

95 ΑΠ. Αφώρμησεν.

96 ΔΙ. Ἐφοβεῖτο, παρὰ τὸ δέω.

97 ΕΛΑ. Πλατεῖ τῷ ξίφει πλήξεσθαι.

98 ΠΡΟ. Καλὰ τόμα τῷ ξίφει δεῖσθαι.

αἱ τοῦ μπροσθίου μὴ αἰατείνεσθαι, ἀλλὰ νύ-
ξαι ὑπὸ νύκτι· οἱ μὲν γὰρ νύκτιοντες, πλάτῃ

ἔχουσιν τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλήττοντες, πλά-
γιον.

103 ΑΜ. Καθοπλίσσονται.

104 ΤΕ. Κεκαθωπλίσθαι.

106 ΟΙ. Κόμισον.

Βάλλει

Βάλλε τιτυσκόμενος, τοὶ δ' ἀγχιῖνοι ἐπὶ πηλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπεν ἰοὶ οἰσεύοντα ἀνακτα,
 Τόξον μὲν πρὸς σαθμόν· εὖσαθῆος μεγάροιο
 Ἐκλιν' ἐσάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέην εὐτυχτον ἔθηκεν
 Ἰαπεριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνδυν·
 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δῆρε δῶα κεκορυθμένα χαλκῷ.
 Ὀρσοθύρη δὲ τις ἔσκεν εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
 Ἀκρότατον δὲ παρ' ἔδον εὖσαθῆος μεγάροιο
 Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σαινίδες δ' ἔχον εὖ δῆρα ῥῆαι·
 Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνάγῃ δι' ἰον ὑφορβὸν
 Ἐξαίτ' ἀγχι αὐτῆς· μία δ' οἷη γίνετ' ἐφορμή.
 Τοῖς δ' Ἀγέλαος εἶπεν, ἔπος πάντεσσι πιφάουσκων·
 ὦ φίλοι, σὺν αὖν δῆ τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
 Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοῇ δ' ὥκιστα χροίτο;
 Τῷ κε τάχ' ἔστος ἀνὴρ νῦν ὕσατα τοξάσασατο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπὸλος αἰγῶν·
 Οὕπως ἔς, Ἀγέλαε Διθρεφέες· ἀγχι γὰρ αἰνῶς
 Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ δῆρα λέον στόμα λαύρης·
 Καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅς· ἄλκιμος ἔη.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνέκω θωρηχθῆναι

126 ΟΡ. Ἐν τῷ τοῦ οἴκου ἐναντίῳ τοίχῳ θύρα ἦν, δι' ἧς εἰς τὸν θάλαμον ἀναβῆναι, ἔνθα τὰ ὄπλα ἔκειτο· εἶπεν ὁ ἔστος, ἐπὶ ὑψηλότερα ἦν, ἐφ' ἧς ἦν ὁρῶσαι καὶ ἀναδορεῖν.

128 ΟΔ. Πρόδομος. ΛΑΥ. Στενὴν ἔδον, δι' ἧς οἱ λαοὶ εἰσὶν καὶ φέρον, οἰονεὶ ἀμφοδόν. ΕΥ. Καλῶς ἡρμοσμένοι.

130 ΕΦ. Ἐξόδος· ἦν δὲ ἐνὸς μόου ἐξόδος ἐν τῷ ἀντικρὺς τῆς εἰσόδου τοίχῳ

ὁ ἀνδρῶν· ἐν τῇ δεξιᾷ γωνίᾳ τῆς ὀρσοθύρας, ἥτις εἰς τὴν λαύραν ἐφορεῖ· ἡ δὲ λαύρα, σινωπὸς ἐστὶ παρακείμενη· ἔκδυν δὲ ἐν δεξιᾷ τοίχῳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ θάλαμος, ὃν ὁ Πηνελόπης, ἀλλ' ἐν τῷ τῷ ὄπλῳ ἔκειτο· αὕτη δὲ ἡ λαύρα ἐξόδον ὡς εἰς τὴν πρόδομον εἶχεν· ἐνὸς δὲ ἦν ἐξόδος ὀρσοδύρα· λαύρα, θάλαμος· ἀνδρῶν.

137 ΣΤΟ. Ἀρχή.

Ἐκ

Ἐκ θαλάμης ἔνδον γῶ, (οἶομαι,) εἰδὲ πῃ ἄλλῃ

140

Τέχνα κατ' ἐθέλω Ὀδυσσεὺς κ' Φαίδιμος υἱός.

Ὡς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

Ἐς θαλάμης Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάρου.

Ἐνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, πόσα δὲ δῖρα,

καὶ πόσας κυέας χαλκήρεας ἵπποδασείας·

145

Βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.

καὶ τότε Ὀδυσῆος λύτο γόνατα κ' φίλον ἦτορ,

Ὡς περὶ βαλλομένους ἰδὲ τεύχεα, χερσὶ δὲ δῖρα

μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.

Ἀΐφα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

150

Τηλέμαχ', ἥ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν

Ναῖν ἐποτρύνῃ πόλεμον κακόν, ἥε Μελανθεύς.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·

ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἡμῖν ἔροτον, (εἰδὲ τις ἄλλος

αἴτιος,) ὃς θαλάμοιο θύρην ποικιλῶς ἀραρυῖαν

155

κάλλιπον ἀγκλίνας· τῇ δὲ σκεπὸς ἦεν ἀμείνων.

Ἀλλ' ἴθι, δι' Εὐμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,

καὶ φράσῃ, εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἥ τάδε ῥέζῃ,

Ἡ υἱὸς Δολιχίου, Μελανθεύς, τὸν περ οἶω.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

160

Βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

οἶσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,

Ἀΐφα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεεν, ἐγγυὺς εὐντα·

Διοχρμῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

143 ΡΩ. ῥήγματα, θυρίδας· ἢ τὰς
οἰκίας ὑπερώας διόδους.

144 ΕΞ. Εξήγαγεν.

154 ΗΜ. Ἀντὶ τῆς, ἐπαισα.

156 ΑΓ. Ἀνοίξας.

158 ΦΡΑ. Κατανόησον.

'Κεῖνος δ' αὐτ' αἰδήλος ἀνὴρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοῖ, 165
 'Ἐρχεῖ) ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνιασε,
 'Ἡ μιν ἀποκλείνω, αἴ κεν κρείστων γὰρ γυνώμεαι
 'Ἡέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 'Πολλὰς, ὅσας ἔτος ἐμήσατο σῶ' ἐνὶ οἴκῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 170
 'Ἡ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀζανῶς
 'Σχήσομεν ἔντοθεν μεγάρων, μάλα πὲρ μεμαῶτας·
 'Σφῶϊ δ' ἀποσρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν,
 'Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδήσαι ὅππασθε·
 'Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήναντες, 175
 'Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τὲ δοκοῖσιν,
 'Ὡς κεν δητὰ ζῶος ἐὼν, χαλέπ' ἄλγεα πάσῃ.

'Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα ἔ' μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο·
 Βὰν δ' ἵμεν ἐς θάλαμον· λαθέτην δὲ μιν ἔνδον ἐόντα.
 Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τεύχε' ἐρεῦνα· 180
 Τῷ δ' ἔσαν ἐκάτερθε πρὸς σταθμοῖσι μένοντε.
 Εὖθ' ὑπὲρ ἔδον ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 Τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄσκη,
 Λαέρτew ἥρωος, ὃ κερίζων φορέεσκε· 185
 Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ραφαὶ δ' ἐλέλυτο ἱμάντων.

173 ΣΦΩ. Ὑμεῖς οἱ δύο.

174 ΣΑ. Τὸ ἐξῆς, σφῶν ἀποσρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας, εἰς θάλαμον ἐμβάλλετε· σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐπ' αὐτῆς πειρήναντε ἀνὰ κίονα ὑψηλὴν ἐρύσατε, σανίδας δ' ἐκδήσατε· ἡ ὅπισθεν κλείσατε τὰς θύρας μὲν ταῦτα.

175 ΣΕΙ. Πλέγμα, χοινίον. ΠΕΙ.

Ἐκδήσαντες.

176 ΕΡ. Ἀναρτῆσαι.

183 ΤΡΥ. Περικεφαλαία, τριφά-
λεια τίς ἔσα, ἡ τρεῖς φάλας ἔχουσα.

184 ΑΖ. Εὐζῶτι, ἡ ξηρασία.

185 ΚΟΥ. Νέος ἄν. ΦΟ. Ἐφειν,
ἐβάσταζεν.

Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐζανθ' ἐλέτῳ, ἔρυσάν τε μιν εἴσω
Κελεύει ἐν δαπέδῳ ἢ χαμαὶ βάλλον ἀχνύμῃον κῆρ.

Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγεί δεσμῶ,
Εὖ μάλ' ἀποσρέψαντε Διαιμπερές, ὥς ἐκέλευσεν
Τῖος Λαέρτης πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.

190

Σειρῶν δὲ πλεκτῶν ἐξ αὐτῶ περιλύαντες,
Κίον ἂν ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκῶσι.

Τὸν δ' Ἰππικερτομέων προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·

·Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθι, νύκτε φυλάξεις 195

·Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμηνον, ὥς σε ἔοικεν·

·Οὐδὲ σέ γ' ἡμεγμέια παρ' Ὀκεανοῖο ῥοάων

·Λήσθ' ἐπερχομένη χρυσοῦθρονος, ἥνικ' ἀγνῆϊς

·Αἴρας μνηστῆρεςτι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθ.

·Ὡς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, παθεῖς ὀλοῶ ἐνὶ δεσμῶ.

200

Τὼ δ' ἐς τέχεα δύντε, θύρῳ τ' Ἰππιδέντε Φαιήν,

Βήτῳ εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, πικιλομήτῳ.

Ἐντα μὲν πνέοντες ἐφέςατο· οἱ μὲν ἐπ' ἐδῶ,

Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσε δόμων, πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,

205

Μέντροι εἰδομένη ἡμὲν δέμας, ἡδὲ καὶ αὐδήν.

Τὴν δ' Ὀδυσσεύς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·

·Μέντρο, ἄμμων δῖον, μνηστὴρ δ' ἐτάροιο φίλοιο,

·Ὅς σ' ἀγαθὰ ρέζουσιν· ὁμηλικίῃ δέ μοι ἐσσί.

·Ὡς ἔφατ', οἷόν μιν λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνῳ.

210

188 ΚΟΥ. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, τῆς
κόμης ἐπιλαβόμενοι· ὃ ἢ Κράτης, κωρὶξ,
τὸ νεανικῶς.

189 ΕΔΕ. Ἐδίσμεν.

195 ΦΥ. Παρατηρήσεις.

196 ΚΑ. Καθεύδων.

201 ΕΠ. Κλείσαντες.

210 ΟΙ. Ἀντὶ τοῦ, πεπιστευμένος.

Μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
 Πρῶτος τὼ γ' ἐνένιπτε Δαμασφείδης Ἀγέλαος·

‘ Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσιν παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεύς,

‘ Μνηστῆρες μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῶ.

‘ Ὡδὲ γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἶω·

215

‘ Ὅπως κεν τάχ' ἐκείνοιο, πατέρ' ἤδ' ἐκὼν υἱόν,

‘ Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφύσῃς, οἷα μῦθοι νῆας

‘ Ἐρδεῖν ἐν μεγάροισι· σὼ δ' αὐτὰ κράτι τίσεις.

‘ Αὐτὰρ ἐπὶν ὑμέων γὰρ βίας ἀφελώμεθα χαλκῶ,

‘ Κτήμαθ', ὅπωςά τοι ἐστὶ, τὰ τ' ἐνδοθι, καὶ τὰ θυρήφιν,

220

‘ Τοῖσιν Ὀδυσσεὺς μεταμίζομεν· εἰδὲ τοι ἦσ' ἔσται

‘ Ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, εἰδὲ θυγάτηρας,

‘ Οὐδ' ἄλλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πλῶειν.

‘ Ὡς φάθ'· Ἀθλιωαίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον

Νείκεσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

225

‘ Οὐκέτι σὶ γ', Ὀδυσσεύ, μένος ἐμπεδόν, εἰδὲ τις ἀλκή,

‘ Οἷη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λυκωλένω, εὐπατερέη,

‘ Εἰνάετες Τρώεσσι ἐμάρναο νωλεμέες αἰεὶ·

‘ Πολλὰς δ' ἀνδρας ἐπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι,

‘ Σὴ δ' ἥλω βελή Πριάμης πόλις εὐρυάγχα,

230

‘ Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὸν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἰκάνεις,

‘ Ἄντα μνηστῆρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;

‘ Ἀλλ' ἄγε διῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἰδὲ ἔργον,

‘ Ὅφρ' εἰδῆς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν

213 ΠΑ. Πείση.

216 ΚΤΕ. Ἀνέλωμεν.

218 ΚΡΑ. Τῇ κεφαλῇ. ΤΙ. Ἀπο-
 δώσεις.

219 ΒΙ. Νῦν, τὰς ψυχάς.

220 ΕΝ. Ἐν τῷ οἴκῳ.

232 ΟΛ. Νῦν, ἀποδειλιῶς· ἢ, ὑπὸ
 κρίνῃ, ὑποδείξερὸς γίνῃ· ἢ, ἐλπίσιν ἢ πε-
 ρί· ἢ ἢ, περὶ μνηστῆρων.

Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργασίας ἀποτίνειν.

235

Ἦ ῥα· καὶ ἔγω πάγχυ δίδω ἑτεραλκέα νίκην,

Ἀλλ' ἔτ' ἄρα θένεός τε καὶ ἀλκῆς περὶ κλέεν,

Ἡμῶν Ὀδυσῆος, ἥδ' ἡῶν κυδαλίμοιο.

Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον

Ἔζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι ἐκέλη ἄντην.

240

Μνηστῆρας δ' ὥτρυνε Δαμασορίδης Ἀγέλαος,

Εὐρυμῆμος τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,

Πείσανδρός τε Πολυκτερίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·

Οἱ γὰρ μνηστῆρων δρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,

Ὅσοι ἔτ' ἔζων, ὧς τε ψυχέων ἐμάχοντο·

245

Τὸς δ' ἤδη ἐδάμασσε βίος καὶ παρφέες ἰοί.

Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πεφραύσκων·

ὦ φίλοι, ἤδη γήσῃ ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτει·

Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγμάτα εἰπών,

Οἱ δ' οἶοι λείπονται ἴππ' περώτησι θύρῃσι.

250

Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δέρεα μακρά·

Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἔξ πεῶντον ἀκοντίσασθαι, αἳ κε πέθῃ Ζεὺς

Δῶν Ὀδυσῆα βλήσας, καὶ κῦδος δρέαται·

Τῶν δ' ἄλλων ἔκ κῆδος, ἐπὶν ἔτος γὰρ πέσῃσιν.

ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν,

255

Ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὖσταθεὸς μεγάροιο

Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρῃσι πυκινῶς ἀραρυῖαν·

Ἀλλ' ὅτ' ἐν τοίχῳ μελὶν πέσσει χαλκοβάρεα,

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δέρατ' ἀλδύαντο μνηστῆρων,

260

Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·

· ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼν εἵπιμι καὶ ἄμμι,

· Μνηστῆρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσσω, οἱ μεμῆασιν

· Ἡμέας ἐξεναρίζω ὅππῃ ποστέροισι κακῶϊσιν.

ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὄξέα δῖρα, 265

Ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συῶτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ὀπίσθε κόλος ἀνὴρ·
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὁδᾶζ' ἔλον ἄσπετον ἔδαος.

Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε· 270

Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊζαν, Ἰεκύων δ' ἐξ ἔγχυ' ἔλοντο.

Αὐτῖς δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὄξέα δῖρα,

Ἰέρμυροι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σαθρὸν εὖσαθέος μεγάροιο

Βεβλήκη, ἄλλος δὲ θύρῳ πυκινῶς δρεαρυῖαν· 275

Ἄλλος δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσσε χαλκοβάρεα.

Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρῳ δὲ ρινὸν δηλήσαιο χαλκός.

Κτήσιος δ' Εὐμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχυ' μακρῷ

ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπλετο, τίπτε δ' ἔραζε. 280

Τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,

Μνηστῆρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὄξέα δῖρα·

Ἐνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πολίπρηνος Ὀδυσσεύς,

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυξον δὲ συῶτης·

Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ὀπίσθε κέλος ἀνὴρ 285

Βεβλήκη πρὸς σῆθος· ἐπ' αὐχόμενος δὲ ποσειδά·

278 ΛΙΓ. ὦς ἐπιλίξω, ὃ ἐστὶν ἐπιφάνειαν τῷ σώματι. Ἄλλως. Λίγδην· πιψάσσω ἐπιπολαίως μόνον τὴν ἐξωθεν ἐπιφάνειαν, ἐπιγράφω.

Ἄλλως. Λίγδην· πιψάσσω ἐπιπολαίως μόνον τὴν ἐξωθεν ἐπιφάνειαν, ἐπιγράφω.

'Ω Πολυθερόδη Φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
 'Εἶκων ἀφραδῆς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
 'Μῦθον ὀπιτρέψαι· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
 'Τὴτό τοι ἀντὶ παδὸς ξεινήιον, ὃν ποτ' ἔδωκας
 'Ἀντιθέω Ὀδυσῇ, δῶμον κατ' ἀληθέοντι.

290

Ἡ ῥα βοῶν ἐλίκων ὀπιθεκóλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Οὔτα Δαμαστορίδην αὐτοχεδὸν ἔγχρῃ μακρῷ·
 Τηλέμαχος δ' Εὐλωρίδην Λειώκετον ἔτα
 Δαρὶ μέσον κενεῶνα, Δραπερὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 Ἥελπε δὲ πελυνῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 Δὴ τότε Ἀθηναίη Φηισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέχευ
 Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· ᾧ δὲ φρένες ἐπλοίηθεν.
 Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι,
 Τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν,
 Ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλοντα.
 Οἱ δ', ὥς· αἰγυποὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσι θοῶσι,

295

300

287 ΠΟ. Πολυθέρομη παῖ. ΦΙ. Ὁ τὸν φίλον σκάπτει· ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν.

288 ΜΕ. Ἀντὶ τῷ, καυχῆσαομαι.

289 ΕΠ. Ἐπιτρέποντ' ποιῆσαι.

291 ΑΛ. Μεταίτῃντι.

296 ΗΡ. Οὐτ' ἐπ' αὐτὴν πίπτει τὴν πληγὴν.

298 ΕΠ. Ἐν εὐλαθείᾳ καὶ φόβῳ ἱγέοντο.

299 ΒΟ. Ὁ οἶστρος, ἀπογεννᾶται ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πλαγίων ζωαρίων τὰ ἐπιπλέοντων τὰ ὕδατα, διὸ καὶ πλεῖστα περὶ αὐτὰ γίνονται· ὁ δὲ μύψ, ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται. καὶ Καλλιμαχ'· περὶ τῷ μύψος, Βέσσοον, ὃν τε μύψα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί· εἰσὶ δ' ἔτσι πο-

λέμιοι τοῖς βεσίν· ὅταν γὰρ καὶ τὴν λαπαρὴν αὐτὰς δρύψωσι, εὐδίως ἀπολιμπάνουσι τὸν νομὸν σθεγδέντες· ἐστὶ δ' ὁ μὲν οἶστρος μύψα παραπλήσιον, κέντρον ἔχων εὐμέγεδες ἐκ τῷ σώματος, καὶ φωνὴν μεγάλην βομβώδη· ὁ δὲ μύψ, παρόμοιος τῇ κυνομύᾳ, τὸν τε κέντρον ἔχοντον ἔχει τῷ οἶστρο. ἰσορεῖ περὶ τῶν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. ΑΓ. Νομαῖαι, ἄζευκτοι.

300 ΟΙ. Ὁ λεγόμενος μύψ· ἐστὶ δὲ ζῶον ὑπόχαλκον τὴν μορφὴν, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὕδατα τῶν βοῶν, ἐξοισρεῖν ἀναγκάζει τὰς βόας. καὶ Καλλιμαχ', Βέσσοον, ὅτε μύψα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί. ΕΔ. Ἐκίνησεν, ἐτάραξε.

Τὰ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πλώσσαντο ἵενται,
 Οἱ δὲ τε τὰς ὀλέκασιν ἐπάλμῃροι, ἔδῃ τις ἀλκή
 Γίγνε', ἔδῃ Φυγὴ χαίρεισι δὲ τ' ἀνέρες ἄρρη·
 Ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσύμῃροι κατὰ δῶμα
 Τύπλον ἐπιστροφάδην· τῷ δὲ ζόνος ὤρνυτ' ἀεικής,
 Κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 Λαϊώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσύμῃρον λάβε γένων.
 Καί μιν λισσόμῃρος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐγὼ μὲν σ', Ὀδυσσεύ, σὺ δὲ μ' αἰδέο, καὶ μ' ἐλέησον·
 Οὐ γάρ πω τινὰ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 Εἶπῃν, ἔδῃ τι ῥέξαι, ἀπαύδαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
 Πάυσσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 Ἀλλὰ μοι εἰπέοντο κακῶν δαπὼν χεῖρας ἔχεσθαι·
 Τῷ καὶ ἀπαυδαλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ μὲν τοῖσι θυοσκοός, οὐδὲν ἐοργῶς,
 Κεῖσθαι ὥς σὺκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Εἰ μὲν δὴ μὲν τοῖσι θυοσκοός εὐχεσθαι εἶναι,
 Πολλάκι πῶς μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
 Τηλὲς ἐμοὶ νόσοιο τέλος γλυκεροῖο γλυκέως,
 Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπείδω, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
 Τῷ σὺκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγία προφύγοιδα.

308 ΕΠ. Ἦγεν, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
 ὅδε καὶ κτεῖ, καὶ μηδὲνα τόπον προλεί-
 ποντες ἢ συνεστραμμένως, ἢ ἰσχυρῶς.

309 ΚΡΑ. Αὐτὴ ἡ γενική ἀπὸ εὐ-
 δείας τῆς κράτα, ὡς μῆλα ὥσπερ οὖν
 μήλων, ὅπως κράτων σημαίνει δὲ, τῶν
 κεφαλῶν.

324 ΣΠΕ. Ἀκολουθεῖν ἀπὸ τῶν
 ἔπει, τὸ ἀπαρέμφορον ἔπειδαι καὶ πλεο-

νασμῶν τοῦ σ', ἴσπεσθαι, ὅπως, Ἄμ
 ἴσπεσθαι εἰς αὐτῶν, ἦγεν ἀκολουθεῖν.

325 ΤΩ. Εὐλόγως τὸ Λαϊώδη αἰτι-
 ρεῖ· εἴτε γὰρ μὴ ἦν μάντις ἀληθής, ἀλλ'
 ἴσκέπτετο, ἄξιός ἀποθανεῖν καὶ γὰρ ὅτι
 εἰς τὸ μνηστῆρων, εἴτα προειδὼς τὰ μελ-
 λοντα, ἔμενε μετ' αὐτῶν. ΔΤ. Δυσκό-
 μητον.

Ὡς ἄρα Φωνήσας, ξίφος εἴλετο χεὶρὶ παχείῃ
 305 Κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος δότο προσέηκε χαμάζε
 Κτεινόμενος· τῷ τόνγῃ κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.

Φτεγρομήδης δ' ἄρα τῷ γὰ κάρη κενήσιν ἐμίχθη.
 Τερπιάδης δὲ τ' αἰοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
 330 Φήμιος, ὅς ῥ' ἦϊδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη·

Ἔσθ' ἐν χείρεσσι ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 310 Ἀγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
 Ἥ ἑκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλῃς ποτὶ βαμὸν

Ἐρκείῃς ἵζοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ
 335 Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἔπι μῆρ' ἔκαιον·

Ἥ γένων λίσσοιτο προσαΐζας Ὀδυσῆα.
 315 Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δαάσαστο κέρδιον εἶναι,
 Γένων ἄψαδ' Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος.

Ἦπι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμάζε
 340 Μεσσηγύς κρητῆρος, ἰδὲ θρόνον δ' ἐγχευρήλα·

320 Αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσαΐζας λάβε γένων,
 Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἰὼν μὲν σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δὲ μ' αἰδέο, καί μ' ἐλέησον·
 345 Αὐτῷ τοι μετόπιον ἄχος ἔσσε', εἰ κεν αἰοιδὸν

Πέφνης, ὅσπε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.

325 Αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας

Ἰὼν Πανπίας ἐνέφυσεν· εἰκα δέ τοι πρὸς αἰεὶν,

330 Ὡςπε θεῶν· τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομήσῃ.

Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος ἦρς,
 350

327 Ο. Ὅπερ δὴ.

336 ΕΚ. Ἐκασσαν.

330 ΤΕΡ. Τερπίς παῖς· ἢ, ὁ τέρ-

337 ΠΡΟ. Προσορμήσας.

των. ΚΗ. Τὴν θανατηφόρον μοῖραν.

347 ΑΤ. Ἐκ φύσεως διδιδραγμένον.

'Ως ἐγὼ ἔπι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, εἰδὲ χατίζων,
 ' Πωλὺ μὲν μνηστῆρσιν ἀεισόμην· μετὰ δαΐτας,
 ' Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.

'Ως φάτο· ἔ δ' ἤκασ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
 Αἶψα δ' ἐὼν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα·

' Ἰχθεο, μηδὲ ἱ τῆτον ἀναΐλιον ἔταε χαλκῷ.
 ' Καὶ κήρυκα Μέδοντα σπείσσομεν, ὅς τε μεῦ αἰεὶ
 ' Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἑόντος·
 ' Εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε Φιλοΐλιος, ἥ ἐ συβώτης,
 ' Ἡέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρνομήνῳ κατὰ δῶμα.

'Ως φάτο· ἔ δ' ἤκασε Μέδων, πεπνυμένος εἰδώς·
 Πεπτηώς γ' ἐκεῖτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δ' ἄμφω
 ' Ἔσθ βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 Αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδωκε βοείῳ·
 Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐζας λάβε γένων,
 Καί μιν λισσόμην· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

'Ω φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμὶ· σὺ δ' ἴχθεο· εἰπὲ δὲ πατρὶ,
 ' Μὴ με πεισθέντων δηλήσεσσι ὀξεί χαλκῷ,
 ' Ἀνδρῶν μνηστῆρων κεχολωμένῳ· οἱ οἱ ἔκειρον
 ' Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νῆποι εἰδὲν ἔτιον.

Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ' Θάρσ', ἐπειδὴ σ' ἔπος ἐρύσατο ἔ ἐσάωσεν,
 ' Ὅφρα γνῶς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἰρησά καὶ ἄλλω,
 ' Ὡς καθεργῆς εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων·
 ' Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἔξεσθε θυράζε

358 ΚΗ. Ἐφρόντιζεν, ἐπεμελεῖτο.

363 ΝΕ. Νεωστὶ ἐκδαρέν.

368 ΠΕ. Ἦτοι περισσῶς ἰχθύων.

373 ΕΙ. Εἴποις.

374 ΚΑ. Κακῆς πράξεως.

375 ΕΖ. Καθέξεσθε.

Ἐκ φόνος εἰς αὐλῷ, σύ τε καὶ πολύφημος αἰοιδός,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πνήσομαι, ὅττιέό με χεῖρ.

Ὡς φάτο· τὰ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντες.

Ἐξέδλυν δ' ἄρα τῷγε Διὸς μεγάλας ποτὶ βωμόν,

355 Πάντοσε παπταίνοντες, Φόνον πετιδεγμύῳ αἰεί.

380

Πάπληνεν δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἐὼν δόμον, εἴτις ἔτ' ἀνδρῶν

Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.

Τὲς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κενήσι

Πεπλεῶτας πολλὰς ὥς ἰχθύας, ἔσθ' ἀλιῆς

360 Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολλῆς ἔκποθε θαλάσσης

385

Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυπῶ· οἱ δὲ τε πάντες

Κύμαθ' ἄλως πθέοντες ὑπὶ ψαμάθοισι κέχυντο,

Τῶν μὲν τ' ἥελιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·

Ὡς τότε ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.

365 Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς·

390

Τηλέμαχ', εἰδ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,

Ὅφρα ἔπος εἴποιμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·

Κινήσας δὲ θυρῶν, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν

370 Δεῦρο δὴ ὄρου, χεῖρ' παλαιῆνές, ἥτε γυναικῶν

395

Δμωάων σκοπὸς ἐστὶ κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·

Ἐρχεο· κικλήσκῃ σὲ πατὴρ ἐμὸς, ὅφρα τί εἴπῃ.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἀπλῆρος ἔπαλετο μῦθος·

Ἄϊξεν δὲ θυράς μεγάρων εὖ ναμεταόντων·

376 ΠΟ. Πολλὰς εὐφημῶν· ἢ πολ-
 λὰς φημίξων.

377 ΟΤ. Ὅπερ ἄν.

382 ΥΠ. Ὑποκλέπειτο.

386 ΠΟ. Πολλὰς τρύπας ἔχοντι τῷ
 δικτύῳ.

394 ΚΙ. Κόψας, κρέσας.

395 ΠΑ. Πρεσβυτάτη.

Βῆ δ' ἱμῶν· αὐτὰρ Τηλέμαχος παρὰ ἡγεμόνδ'·

400

Εὐρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ * κταμένοισι νεκύεσσιν,

Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥς τελέοντας,

Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγχαύλοιο,

Πᾶν δ' ἄρα οἱ σῆψός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν

Αἱματόεντα πέλ'· δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι·

405

Ὡς Ὀδυσσεὺς πεπαλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.

Ἦ δ' ὥς ἔν νεκυάς τε, καὶ ἄσπετον εἶσιδεν αἶμα,

Ἰθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἶσιδεν ἔργον·

Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔαχεθεν, ἱερὸν περ.

Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

410

Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴχθεο, μηδ' ὀλόλυξε·

Οὐχ ὁσῆ, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσασθαι.

Τέσθε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, ἥ γέ τι λια ἔργα·

Οὔτινα γὰρ πέσκειν Ὀπχιθονίων ἀνθρώπων,

Οὐ κακὸν, εἴδ' ἔμην ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·

415

Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.

Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικάς ἐνὶ μεγάροισι καταλέξον,

Αἱ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἱ νηλητῆες εἰσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.

420

Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναικες

Δμωαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,

Εἴτελά τε ξάινειν, καὶ δαλοσώτης ἀνέχεσθαι·

Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδέης ἐπίβησαν,

Οὐτ' ἐμὲ τίσσαι, ἔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.

425

408 ΟΛ. Εὐξασθαι.

412 ΟΣ. Οὐ δίκαιον.

424 ΑΝ. Ἐπὶ πολλὴ τῆς ἀναιδίας

ἐπὶ ἡλθον.

* al. κταμένοισι νεκυσιν.

Τηλέμαχος

400 Ἰηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, εἰδὲ ἐ μήτηρ

Ἰημαίνειν εἵασκεν ἐπὶ δμῳῇσι γυναιξίν.

ἸΑλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπεράϊα σγαλόεντα,

ἸΕἶπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπᾶρσε.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 430

405 Μῆπω τίωδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἶπε γυναιξίν,

ἸΕλέμν, αἵπερ πρόσθεν αἰκεία μηχανόωντο.

Ἰὼς ἄρ' ἔφη· χεῖρ' δὲ δὶ ἐκ μεγάρῳιο βεβήκη,

ἸΑγχιέεσσα γυναιξί, καὶ ὀτρυνέεσσα νέεσσ.

Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον, καὶ βεκόλον, ἠδὲ συβώτῳ 435

Εἰς ἐ καλεοσάμενος, ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

410 ἸἈρχετε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναικάς·

ἸΑὐτὰρ ἔπειτα θρόνας περικαλλείας, ἠδὲ τραπέζας,

ἸἽδατι καὶ ἀπόλοισι πολυτέλεισι κατὰίρειν.

ἸΑὐτὰρ ἔπην δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσατε, 440

ἸΔμῳᾶς ἐξαγαγόντες εὐσεθέος μεγάρῳιο,

415 ἸΜεσσηγύς τε θόλῃ καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς

ἸΘενέμνῳα ἕξιφειν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων

ἸΨυχᾶς ἐξαφέλοισθε, ἐκ κλεάθουιντ' Ἀφροδίτης,

ἸΤὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσχοντό τε λάτρη. 445

Ἰὼς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,

420 Αἶν' ὀλοφυρόμῳα, θελερὸν κατὰ δάκρυ χέεσσαι.

Πρῶτα μὲν ἔν νεκυας φόρεον κατατεθνεῶτας,

Καὶ δ' ἄρ' ἔω' αἰθέσση τίθεσαν εὐερέος αὐλῆς,

431 ΜΗ. ἸΕκώλυσεν γὰρ ἂν κολαδοῇ-
καὶ τὰς δόλας.

434 ΝΕ. ἸΕλθεῖν, ἐπανέξιν.

436 Ε. Πρὸς αὐτόν.

437 ΑΡ. ἸΑρξάσει.

442 ΘΟ. Κυκλοτερεῖς, οἰκῶματ'.

ἀπὸ τῶ περιθεῖν· εἰς ὃ τὰ κατ' ἐκείνην
ἡμέραν εἰς χεῖρσιν πίπτοντα ἀπετίθεντο,
οἷον κρατήρας καὶ ἐκπώματα, καὶ τὰ
ὅμοια.

443 ΘΕΙ. Τύπλειν.

ἸΑλλήλῃσιν

Ἀλλήλησιν ἐρείδασα· σήμαινε δ' Ὀδυσσεύς
 Αὐτὸς ὀπιπέρχων· παῖ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
 ὕδατι καὶ ποτόχοις πολυτελέτοις κάθαιρον.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βακχόλος ἠδὲ συβώτης,
 Λίσσοισιν δάπεδον πύκα ποιητῆιο δόμοιο
 Εὖον· παῖ δ' ἐφόρεον δμῳαί, τίθεσσαν δὲ θύραζε.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 Δμῳὰς ἐξαγαγόντες εὖσταθὲς μεγάροιο,
 Μέσσηγός τε θόλα, καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
 Εἴλεον ἐν σείνῃ, ὅθεν ἔπως ἦεν ἀλύξαι.
 Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 'Μὴ μὲν δὴ καθαυτῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
 'Τᾶων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
 'Μητέρει δ' ἡμετέρῃ, ὥρῃ τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
 ὧς ἄρ' ἔφη· καὶ πῆσμα νεῶς κυανοπρώροιο
 Κίονος ἐξέλφας μεγάλης, πείβαλλε θόλοιο,
 Ὑψὸς ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν ἔδρας ἵκηται.
 ὧς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἢ πέλειαι,
 Ἑρκὴ ἐπιπλήξωσι, τόθ' ἐσθήκῃ ἐνὶ θάμνῳ,
 Αὐλὴν ἐσιέμεναι, συγερὸς δ' ὑπεδέξατο κῆϊτος·
 ὧς αἶγ' ἐξέης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαις
 Δειρῆσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιζε θάνοιεν.
 ἤσπαιρον δὲ πόδεσσιν μίνυνθά περ, ἔτι μάλα δὴν.
 Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν ῥινὰς τε, καὶ ἕατα νηλεῖ χαλκῷ

450 ΕΡ. Ἐπιθεῖσαι.

455 ΛΙΣ. Τοῖς ξυστήρσιν, ἀπὸ τῆς, λει-
αίνειν.

460 ΕΙ. Ἀπέκλειον. ΣΤΕΙ. Στείνω

τόπων.

469 ΕΡ. Νῦν, τῇ δικτύῳ. ΘΑΜ.

Δασεῖ φυτῷ.

470 ΑΥ. Κόιτην.

450

Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὦμα δάσααται,
Χεῖράς τ', ἥδ' ἐ πόδας κόπλον, κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονεύαμνοι χεῖράς τε πόδας π',
Εἰς Ὀδυσῆα δόμεονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.

Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε Φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·

480

455

· Οἷσε θεῖον, γρη῏, κακῶν ἄκος, οἷσε δέ μοι πῦρ,

· Ὅφρα θεσιώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν

· Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἀνωχθί, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·

· Πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

485

460

· Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

· Ἀλλ' ἄγε τοὶ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνέκω·

· Μῆδ' ἔτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους

· Ἐσθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δὲ κεν εἴη.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηπις Ὀδυσσεύς·

490

465

· Πῦρ νῦν μοι πρῶτιζον ἐνὶ μεγάροισι γνέσθω.

· Ὡς ἔφαθ'· ἔδ' ἀπῆησε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,

· Ἦνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θῆιον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

Εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

Τρῆς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δάματα κάλ' Ὀδυσῆος.

495

470

· Ἀγέλεσθα γυναιξί, καὶ ὄτρυνέσθα νέεσθαι·

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.

Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφοχέοντο, καὶ ἡπαάζοντ' Ὀδυσῆα,

Καὶ κύνεον ῥ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους,

Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸ δὲ γλυκὺς ἴμερος ἦρξ

500

475

Κλαυθμῷ καὶ σοναχῇ· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

481 ΘΕ. Θεῖον. ΑΚ. Ἰαμα.

482 ΘΕ. Καθαρόν.

493 ΘΗ. Θεῖον, ἄπυρον.

494 ΔΙ. Περιήγησεν.

500 ΑΙ. Ἐπιλαμβανόμεναι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΣ Ὀδυσσεύς πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τῇ ᾤκῳ πάλιν διηγήματα
ἀντικεφαλαίως, καὶ Ὀδυσσεύς καὶ Τηλεμάχῃ μὲν τῇ οἰκίᾳ ἔξοδος.

Ψῖ, δ' ἀναγνωρίζει πόσιν ὃν ποτε Πηνελόπεια.

ΓΡΗΤΣ δ' εἰς ὑπερῷ ἀνεβήσαιο καυχалоώσαι,
Δεσποίνῃ ἐρέεσαι φίλον πόσιν ἔνδον ἔντα·

Γένατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑφεικταίνοντο·

Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

· Ἐγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι

· Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·

· Ἥλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνετα, ὅψε περ ἐλθών.

· Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγένορας, οἳ δ' ἔδον οἶκον

· Κήδεσκον, καὶ κλήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.

3 ΕΡ. Ἐρρωμένως ἐπορεύοντο. ΥΠ.
Ἀρίσταρχος, ἀνεπάλλοντο καὶ ἐκινῶντο,
προδυμμένης αὐτῆς βαδίζειν ταχέως,
μὴ δυναμένης δὲ, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ, διὰ
τὸ γῆρας· οἳ δὲ, ὑπερξέτεινοντο, αἰμεινον
δίδεν ἐκινῶντο, παρὰ τὸ ἵκταρ, ὃ ἴσιν,

ἐγγύς. καὶ γὰρ ἀπρεῖρηκε, Γένατα δ'
ἐρρώσαντο· ταχέως ἐν ὑπερικινῶντο, ὃ ἴσιν
παρεγίνοντο.

7 ΙΚ. Παραγέγονεν.

9 ΚΗ. Ἐκάκων, ἑβλαπτοι. ΒΙ. Ἐ-
βιάζοντο.

Τῇ

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Πηνελόπεια·
 'Μαῖα φίλη, μάργην σέ θεοὶ θέσαν· οἶτε διώαν')
 'Αφρονα πῆσαι, καὶ Ἰπίφρονά περ μάλ' ἔοντα,
 'Καί τε χαλιφρονέοντα σαιοφροσύνης ἐπέβησαν·
 'Οἱ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦδα.
 'Τίπτε μὲ λωθεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
 'Ταῦτα παρέξ ἐρέεσσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
 'Ἡδῆος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
 'Οὐ γάρ πω τειρόνδε κατέδραμον, ἐξ· ἔ· Ὀδυσσεύς
 'Ὡχετ' ἐποφύμῃος κακοῖλιον σὸν ὀνομασίην.
 'Ἀλλ' ἄγε νῦν κατὰβηθι, καὶ ἀψ' ἔρχεο μέγαρόνδε.
 'Εἰ γάρ τις ἄλλη γέ γυναικῶν, αἱ μοι ἔασι,
 'Ταῦτ' ἐλθῶσ' ἡγήειλε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρει,
 'Τῷ κε τάχα συγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
 'Αὐτὶς ἔσω μεγάρων· σὲ δὲ τῶτό γε γῆρας ὀνήσῃ.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 'Οὔτι σέ λωθεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
 'Ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνει), ὥς ἀγορεύω,
 'Ὁ ξείνος, τ' πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
 'Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδεεν ἔνδον ἔοντα,
 'Ἀλλὰ σαιοφροσύνησι νοήματα πατρὸς ἔκλυθεν,
 'Ὅφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορέοντων.

11 ΜΑΡ. Μαινομένην, ἀναίδητον, μιμητιῶν, ἔκφρονα.

13 ΧΑ. Κεχαλασμένης ἔχοντα τὰς φρένας· ἡλίδιον, ματαιόφρονα.

14 ΑΙ. Καθήκησα· καθηκότως περὶ τὰς φρένας ἔχουσα· ὁ ἐστὶ, φρένας καθήκουσα.

15 ΔΩ. Χλευάζεις, εἰς λώβην καὶ ἔρως ἄγεις. ΠΟ. Πολλῶν πινῶν καὶ

λυπῶν ἀτεπληρωμένην.

16 ΠΑ. Παρὰ τὸ δέον λέγουσα.

23 ΑΠ. Ἀπειδίχα.

24 ΤΟΥ. Τὸ μὴ μεθ' ὕβριος ἀποπεμφθῆναι· ἢ οἶον, εἰ καὶ τὰ ἄλλα σοὶ βαρὺ ἐστὶ, τὸτο γὰρ ὀνήσει.

26 ΔΩ. Ὑπνίζω. ΕΤ. Ἀληθές.

28 ΞΕΙ. Στικτίον μὲν τὸτο ἡθικῶς, ὁ ξείνός ἐστιν, ὁ Ὀδυσσεύς.

Ἦς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ δ' ἀπὸ λέκτροιο θάρσσε
Γρηὶ περὶ πλέχῃ, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε·
Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

· Εἰ δ' ἄγε δὴ μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἔνισσε,
· Εἰ ἐπεὶ δὴ οἶκον ἰκάνε', ὥς ἀγορεύεις,
· Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
· Μῆνος ἐὼν, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἐνδον ἔμιμνον.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

· Οὐκ ἴδον, εἰ πυθόμην, ἀλλὰ σόνον οἶον ἄκρον
· Κτενομύων· ἡμεῖς γ' μυχῶ θαλάμων εὐπῆκτων
· Ἦμεθ' ἀτοζόμηναι, στανίδες δ' ἔχον εὖ θραρυῖαι·
· Πρὶν γ' ὅτε δὴ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάρου κάλεσσε
· Τηλέμαχος· τ' γὰρ ῥα πατὴρ προσέηκε καλέσσαι.
· Εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μὲν κλισίῃσι νεκύεσσιν
· Ἐσπείθ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον ἔδρας ἔχαντες,
· Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰδῶσά κε θυμὸν ἰάνηης,
· Αἶματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμύρον, ὥς τε λέοντα.
· Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλήῃσι θύρησιν
· Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεῖον ὤρεικαλλες,
· Πῦρ μέγα κειάμην· σὲ δέ με προσέηκε καλέσσαι.
· Ἀλλ' ἔγωγε, ὅφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ὀπίσσω
· Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποιθε.
· Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
· Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζῶος ἐφέστιος, εὔρε' ἦ καὶ σέ,

42 ΑΤ. Ἐκπληττόμενα, ταρασσό-
μιναι· αὐτῶν, ὁ μένων αὐτῶν, καὶ καὶ
παραγωγῇ, αὐτῶν, Αἰολικόν. ΕΧ.
Ἀντὶ τῆς, ἡσφαλισμέναι ἦσαν.

46 ΚΡΑ. Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος.

50 ΘΕ. Περιαγίξει, καθαίρει.

52 ΕΥ. Θυμηδίας ἐπίδωσιν, ἢ
φρανθῆναι ποιήσιν.

53 ΠΕ. Πέποιθατι. Ἄλλως ἐπι-
πῶσι, καὶ συγκοπήν.

Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μὴν ἔρεζον

Μνηστῆρες, τὲς πάντας ἐτίσαιο ὧ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε παῖφ' ὦν Πηνελόπεια·

Μαῖα Φίλη, μὴ πῶ μέγ' ἐπ' ὄχθῃ καυχалоώσῃ·

Οἶδ' αὖ γδ', ὥς κ' ἀσπασὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη

60

Πᾶσι, μάλιστ' δ' ἐμοί τε, καὶ υἱεὶ, τ' τεκέμεσθα.

Ἀλλ' οὔκ' ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις·

Ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτείνει μνηστῆρας ἀγαυούς,

Ἵδμεν ἀγασσάμενθ' ἡμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·

Οὔτινα γδ' πέσκον Ἰππυχθονίων ἀνδράπων,

65

Οὐ κακὸν, ἐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκειτο·

Τῷ δὲ ἀπαοθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

ᾠλεσε τηλᾶ νόσον· Ἀχαιῖδός, ὤλετο δ' αὐτός.

Τὴν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος Φύγῃ ἔρχεσθ' ὁδόντων;

70

Ἢ πόσιν, ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ, ἔποι' ἔφησθα

Οἰκαδ' ἐλδύσεσθαι; ἡμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.

Ἀλλ' ἄγε τοὶ καὶ σῆμα δέριφραδὲς ἄλλο τι ἔπω,

Οὐλέν, τί μιν ποτὲ μιν σὺς ἤλασε λυγρῷ ὁδόντι,

Τί μιν δ' ὀπνίζεσθαι φρασάμεν· ἔθελον δέ σοι αὐτῇ

75

Εἰπέμεν· ἀλλὰ με κἄντος ἐλὼν Ἰππὶ μάστακα χερσὶν,

Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυῖδρ' ἔστι νόοιο.

Ἀλλ' ἔπ' αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν παίδ' ὀδύσσομαι αὐτῆς,

Αἶ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖνά μ' οἰκτίσῃ ὀλέθρῳ.

59 ΕΠ. Μεγαλαύχῃ.

60 ΑΣ. Εὐκταῖος.

61 ΤΕ. Ἐγενήσαμεν.

71 ΕΣ. Ἐνθα τὸ πῦρ καίεται, τό-

πος· ἐστὶ δὲ βωμὸς ἰσόπιδος, οὗ ἐν λί-
θῳ ὑψέμενθ'.

78 ΕΜ. Περὶ ἑμαυτῆς. ΠΕ. Σὺν-
δήσομαι, ὑπὲρ ἑμαυτῆς.

Τὴν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα πρέφρων Πηνελόπεια· 80
 ' Μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰετρετάων
 ' Δήνεα εἰρυαῖ, μάλα πὲρ πολυΐδην ἐῴσαι·
 ' Ἀλλ' ἔμπης ἰομεν μὲν παῖδ' ἐμὸν, ὅφρα ἴδωμεν
 ' Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἦδ' ὅς ἔπεφνεν.
 ' Ως φαρμῆν, κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ 85
 ' Ωρμαιν', ἣ ἀπάνδρε φίλον πόσιν ἐξερεεῖνοι,
 ' Ἡ παρ᾽ αὖτοι κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβῆσαι.
 ' Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπερβη λαΐνον ἐδόν,
 ' Ἐζέτ' ἔπει' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ' Τοίχεσ' ἔτίει· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν 90
 ' Ἦστο κάτω ὀρόων, πολιδέγμυρος, εἴτι μὲν εἴπει
 ' Ἰφθίμη παρὰ χειρὶς, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 ' Ἡ δ' ἀνεω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν.
 ' Οὐδ' ἄλλοτε μὲν ἐνωπιδίας ἐσίδεσκεν,
 ' Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα. 95
 ' Τηλέμαχος δ' ἐνένιπλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 ' Μητὲρ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπλυνέα θυμὸν ἔχουσα,
 ' Τίφθ' ἔτω πατρός νοσφίζεαι, ἐδὲ παρ' αὐτὸν
 ' Ἐζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, ἐδὲ μεταλλᾷς;
 ' Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληάτι θυμῷ 100
 ' Ἄνδρὸς ἀφεςαίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ' Ἐλθοι εἰκοσῶν ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·

82 ΕΙ. Εἰδέναι.

86 ΕΞ. Ἀνακρίνειεν τῷ λόγῳ.

89 ΑΥ. Ἐν τῷ πεφωτισμένῳ τόπῳ καὶ πεφλογισμένῳ ἀπὸ τοῦ πυρός.

94 ΕΝ. Ἐταργῶς, ἀντικρὺς, ἐφορῶσα ἐγνώριζεν. περιεργότερον αὐτὸν κα-

τισκόπει τοῖς ὀφθαλμοῖς.

95 ΑΓ. Ἠγνόει.

97 ΔΤΣ. Ἐπὶ κακῷ μήτηρ ληγμένη.

99 ΑΝ. Τὰ περὶ τοῦ ἔρωτος φιλικῶς προσλαλεῖς.

Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στενωπὴν ἐστὶ λίθοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηλελόπεια·

Τέκνον ἔμῳν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι πέφηπεν· 105

Οὐδέ τι προσφάσασθαι δύναμαι ἔπος, εἰδ' ἐρέεσθαι.

Οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δῆ

Ἐς Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνει), ἢ μάλα νῶϊ

Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῶϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν

Σήμαθ', ἃ δῆ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἰδμεν ἀπ' ἄλλων. 110

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχ', ἦτοι μητὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον

Πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσει) καὶ ἄρειον.

Νῦν δ' ὅπῃ ρυπῶ, κακὰ ᾗ χροὶ εἴματα εἴμαι, 115

Τένεκ' ἀτιμάζει με, καὶ ἔπω Φηοὶ τ' εἶναι.

Ἡμεῖς δὲ φραζόμεθ', ὅπως ὅχ' ἄριστα γήη).

Καὶ γάρ τις θ' ἕνα φῶτα κατακλίνας ἐνὶ δήμῳ,

ὦ, μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοοσητῆρες ὁπίσσω,

Φεύγει, πῆες τε περὶ λιπῶν ἔ πατρίδα γαῖαν· 120

Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλῃος ἀπέκταμεν, οἱ μέγ' ἄριστοι

Κέρων εἰν Ἰθάκῃ, τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ δαίσιλιν

Μῆτιν ἐπ' ἀνδρώπῃς φάσ' ἔμμεναι, εἰδὲ κε τίς τοι 125

105 ΤΕ. Ἐκπέπληκται.

106 ΠΡΟΣ. Προσηπεῖν.

109 ΓΝΩ. Γνωριῶμεν.

114 ΠΕΙ. Διάπειραν λαμβάνειν.

ΦΡΑ. Γνωρίσει.

119 ΟΠ. Μετὰ τὸν τῆς ἀπωλείας

χρόνον.

120 ΠΗ. Τὴς πόρρωθεν συγγενεῖς.

121 ΕΡ. Ἐρεῖσθαι, βοήθημα. Ἄλ-

λως, κόσμον.

124 ΔΕΥΣ. Σκόπει, λογίζε.

- * Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
 * Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', ἔδδ' τι φημι
 * Ἀλκῆς δόλῃσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστι.

Τὸν δ', ἀπαρτιτόμος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

- * Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 * Πρῶτα μὲν ἂρ λῆσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
 * Δμῶας τ' ἐν μεγάροισιν ἀνάγχετε εἴμαθ' ἐλέσθ'.

Αὐτὰρ θεὸς αἰοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγύαν,

* Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,

* Ὡς κέν τις φαῖη γάμον ἐμμεναι, ἔκπτος ἀκῶν,

* Ἡ ἂν ὁδὸν σείχων, ἣ οἱ περὶ παῖδαςιν·

* Μη πόρθε κλέος εὐρὺ φόνεα κατὰ ἄστυ γῆν·

* Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω

* Ἀχρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἐπέετα

* Φρασεόμεθ', ὅ, τί κ' ἐκέρδος Ὀλύμπιος ἐγὺαλίξῃ.

* Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα ἔ' μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπὶθοντο·

Πρῶτα μὲν ἔν λῆσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·

* Ὀπλισθέν δὲ γυμναῖκες· ὁ δ' ἔειλετο θεὸς αἰοιδὸς

Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἵμερον ὤρσεν

Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.

Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περὶ σοναχίζετο ποσσὶν

* Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τὲ γυμνακῶν.

* Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκε, δόμων ἐκποδὲν ἀκῶν·

* Ἡ μάλα δὴ τις ἐγχευε πολυμνήσῃ βασιλείαν·

* Σχετλίη, ἔδ' ἔτλη πόσις ἔ κερδίοιο

* Εἵρουθ μέγα δῶμα Δαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκοιτο.

134 ΦΙ. Φιλέτος παῖδιν.

137 ΚΑΕ. Ἡ ποτὴ περὶ τῷ φόνε κληδόν.

149 ΠΟ. Τὴν μάλιστα πολυμνήσῃ

κυρίως ἐπὶ Πηνελόπης.

151 ΕΙ. Κρατήσαι, φυλάξαι.

Ἦς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' ὅν ἴσαν, ὡς ἐπέτυκτο.

Αὐτὰρ Ὀδυσῆα μεγαλήτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ

Εὐρωήμῃ παμὶν λῆσεν, καὶ χρίσεν ἐλαίῳ·

Ἀμφὶ δέ μιν Φᾶρος καλὸν βάλεν, ἥδ' ἐχιδνῶνα.

155

Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολλὸν κάλλος Ἀθήνη,

Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος

Οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθ' ὁμοίας.

Ἦς δ' ὅτε τις χρυσὸν περικλῆεν ἄνθ' ὁμοίας

Ἰδὼν, ὃν Ἡφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

160

Τέχνῳ παντοίῃν, χαρίεντα δὲ ἔργα τελεεί·

Ἦς μὲν τῷ περικλῆεν χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.

Ἐκ δ' ἀσαμίνθη βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·

Ἀψ δ' αὐτὶς κατ' ἄρ' ἔζετο πρὸς θρόνον, ἔνθεν ἀνέστη,

Ἀντίον ἧς ἀλόχῃ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

165

Δαιμονίη, περὶ σοὶ γε χυμναίων θηλυτεράων

Κῆρ ἀτέραμνον ἔζηκα Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·

Οὐ μὲν κ' ἄλλη ὦδ' ἐγὼ γυνὴ τέτλημι θυμῷ

Ἀνδρὸς ἀφραδίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

Ἐλθοι εἰκοσὶν ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

170

Ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, εἰρήσων λέχος, ὅφρα καὶ αὐτὸς

Λέξομαι· ἢ γὰρ τῇσι σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περὶφρων Πηνελόπεια·

Δαιμόνι, εἴτ' ἄρ' τι μεγαλίζομαι, εἴδ' ἀφαιρίζω,

Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔηδα,

175

167 AT. Σκληρὰν.

172 ΣΙ. Ἰσχυρός.

174 ME. Ἐπαίρομαι. ΑΘ. Τὸ ἐκ-
ρίπτω καὶ ἀποβάλλω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν

ἀνδρῶν, ὅτι μὴ δυναμένον ἔχειν αἰετὶ
σμικρότητα· οἱ γὰρ λιχμῶντες ἐκρίπτουσιν
αὐτούς.

- 'Εξ Ἰθάκης ἔπει νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
 'Αλλ' ἄγε οἱ εὐρέσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
 'Εκτὸς εὐσταθέος θαλάμῃ, τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίει.
 'Ενθα οἱ ἐκθεῖσται πυκινὸν λέχος, * ἐμβάλετ' εὐνὴν,
 'Κώεα, καὶ χλαίνας, ἃ ῥήγεα σιγαλέονται. 180
 'Ὡς ἄρ' ἔφη, πόσιος περὶ ὠμῶν αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 'Οχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε, κέδν' εἰδύαν
 'ὦ γύναι, ἥ μάλα τῶτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
 'Τίς δέ μοι ἄλλοσε γῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 'Καὶ μάλ' ἔπιταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν 185
 'Ρηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
 'Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν τις ζῶς βροτὸς, εἰδὲ μάλ' ἡβῶν,
 'Ρῆα μετοχλίσσειν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκ'
 'Ἐν λέχεϊ ἀσκήῳ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, εἰδὲ τις ἄλλος.
 'Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντὸς, 190
 'Ἀκμινὸς θαλέθων· πύχετος δ' ἦν, ἥντε κίων·
 'Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
 'Πυκνήσιν λιθάδεσσιν, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεφα·
 'Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρίμης.
 'Καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλῃ ἐλαίῃς· 195
 'Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμῶν, ἀμφέζεσα χαλκῷ
 'Εὖ καὶ ἔπιταμένως, καὶ ἐπὶ σάθμην ἴθυνα,

179 ΕΚ. Ἐξω ἀποδόμεναι. ΠΥ. Διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ γρόμματα συντίθεσθαι.

184 ΑΔ. Ἀλλαχῇ ἀπέθετο.

189 ΚΑ. Μετὰ καμάτῃ ἐποίησιν.

191 ΑΚ. Ὁ ἀκμὴν ἔχων ῥ' θάλλειν, ἐπὶ μὲν τότε ὁ Ἀρίσταρχος ὡξυτόνησιν. ἐπὶ δὲ τῇ ἐν Ἰλιάδι, δηλῶντος τὸ

νήσις, ἱεραυτόνησιν· οἱ δὲ, τὰ δύο παρῶξυτόνησαν.

192 ΑΜ. Κτίσας.

193 ΔΙ. Μικραῖς λίθοις.

196 ΚΟΡ. Ἀπὸ ῥ' ῥίζης κορμὸν ποιήσας. ΑΜ. Περιέπλισσα.

197 ΣΤΑΘ. Τὴν τεκτονικὴν ἀσπίδα.

* al. ἐμβάλετ' εὐνὴν.

Ἑρμῖν

- Ἑρμῖν ἀσκήσας τέττηνα δὲ πάντα τέρετρα.
 Ἐκ δὲ τ' ἀρχόμυρος λέχος ἔχον, ὅφρ' ἐτέλεσσα,
 Δαυδάλλων χρυσῷ τε, καὶ δρυῖν, ἥδ' ἐλέφαντι, 200
 Ἐκ δ' ἐπάνυστα ἱμῶντα βοῶς, Φοίνικι φαεινόν.
 Οὕτω πὶ τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· εἴδε τι οἶδα,
 Εἴ μοι εἴτ' ἔμπεδόν ἐστι, γυνῆ, λέχος, ἥε τις ἦδη
 Ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ἱπὸ πυθμέν' ἐλαίης.
 Ὡς φάτο· τ' δ' αὐτῷ λύτο γένατα ἔφίλον ἦτορ, 205
 Σήματ' ἀναγνῶσθαι, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰδυὺς δράμην, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 Δακρυῇ βάλλ' Ὀδυσσῆϊ, κάκη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσήδα·
 Μῆ μοι, Ὀδυσσεῦ, σκῦζέω, ἐπεὶ τὰ περ ἄλλα μάλισα
 Ἀνθρώπων πέπνυστο· θεοὶ δ' ὤπαζον οἷζυν, 210
 Οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 Ἦες ταρπῆναι, καὶ γήρας εἶδον ἱκέσθαι.
 Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο, μηδὲ νεμέεσσα,
 Οὐνεκά σ' εἰ τοπρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὦδ' ἀγάπησα·
 Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 215
 Ἑρρίχη, μὴ τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν

198 ΕΡ. Κλινόποδα· ἔρμα γὰρ τῆς κλῆς. ΑΣΚ. Ἑρμῆς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἐστὶ ὢν, ἰσχυρὸς τέσσαρα μίγισα εὖρετο, Γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίτραν, καὶ γεωμετρίαν· ὅθεν καὶ τὴν Ἑλλάδα τετραγώνον αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ ἔτις ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναδεῖναι τῷ ἵππῳ Ὀνειροπομπὴν εἶναι, καὶ τὴν κοιμημένην αὐτῇ εὐχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἰλοῦτο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῶσαι τε καὶ ἀσκήσαι τὴν τῶν κλισίων πόδας εἰς τὴν τ' εἰς πρόσωπον,

ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδίως, τὰ μὲν δέματα μὴ φοβοῦντο, προσδοκῶν δὲ πλείστην ἱπαφροδίαν διὰ τῶν ὀνειράτων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ. ΤΕ. Ἐτόρηνσα. ΤΕ. Τεκτονικῶς ἐργαλείῳ.

199 ΤΟΥ. Τὴν ποδός.

203 ΕΜ. Ἀκίνητον, ἢ ἐν τῷ πτόδῳ ἐστὸς.

209 ΣΚΥ. Ὀργίζε.

214 ΑΓ. Περιεπιπύξαμην.

216 ΕΡ. Ἐφοβεῖτο.

Ἑλθάν.

- 'Ελθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδ' αὖ βελάουσιν.
 'Οὐδὲ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαα,
 'Ανδρὶ παρ' ἄλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 'Εἰ ἤδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν
 'Αἴεμεναι οἰκόνδε Φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐμελλον.
 'Τὴν δ' ἦτοι ρέζαμ' θεὸς ὥρρεν ἔργον αἰεκές·
 'Τὴν δ' ἄτλω εἰ πρόσθεν ἐῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
 'Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
 'Νυῷ δ', ἐπεὶ ἦδη σήματ' ἄριφραδέως κατέλεξας
 'Εὐνῆς ἡμετέρης, πλὴν εἰ βροτὸς ἄλλος ὁπώπῃ,
 'Ἀλλ' οἷοι σύ τ', ἐγὼ τε, εἰ ἀμφίπολος μία μῆνη
 'Ἀκτορὶς, (ἦν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κίεση,
 'Ἡ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινῆς θαλάμοιο,) 225
 'Παίθεις δὴ μὲν θυμὸν, ἀπηνέα πὲρ μάλ' ἔοντα. 230
 'Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο·
 Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.

217 ΒΟΥ. Ἐνοῦσιν.

218 ΟΥ. Ἀδεινύονται οἱ ζ', ὡς σκάζοντες κατὰ τὴν νῆν σώζονται δ' ἄν, εἰ γίνομεν, ἐπὶ τῷ. εἰ ἦδη καὶ τὸ ὅ, ἀντὶ τῷ, διό· ὡς εἶναι, ἐδ' ἄν ἡ Ἑλένη ἐμίγη παρὰ ἄλλοδαπῷ ἀνδρὶ, εἰ μὴ ἦν ἐξηπατημένη· διό αὐτὴν, ἵπτι σπαρτολόγησθαι, οἱ Ἕλληνες ἐπανήγαγον. οἱ δ' φασί, τὴν Ἀλέξανδρον Μενελάω εἰκασθέντα γνώμῃ Ἀφροδίτης μιγῆναι τῇ Ἑλένῃ.

219 ΑΝ. Ἀλέξανδρον, Πριάμου παῖς, ἀπὸ τῆς Ἀσίας κατάρως εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, διανοεῖτο τὴν Ἑλένην ξεινοῦμεν ἀρπάσαι· ἡ δὲ, γενναῖον ἦδ' ἐκ καὶ Φίλανδρον ἔχουσα, ἀπηγόρευε καὶ προτιμᾶν ἔλεγε τὴν μετὰ νόμον γάμον, καὶ τὴν Μενελάον περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι· γενομένου δὲ τοῦ Πάριδος ἀπράκτου, φασὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐπιτεχνῆσαι τοιοῦτον τι, ὥστε καὶ μεταβάλλειν τοῦ Ἀ-

λέξανδρου τὴν ἰδέαν εἰς τὸν τῷ Μενελάω χαρακτῆρα, καὶ εἶπω τὴν Ἑλένην παραλογίσασθαι· δόξασαν γὰρ εἶναι ταῖς ἀλλοδαμαῖς τὴν Μενελάου μὴ ὀκνῆσαι ἅμα αὐτῇ ἐπισθαι· φθάσασαν δ' αὐτὴν ἀχρηστῆς, ἐμβολλόμεν· ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας παρὰ Νικίαν, τῷ πρώτῳ.

220 ΗΔ. Ἐσταυῖσα σικτίον· ἵπτι αὐτῇ ἑτέρας ἀρχῆς προσεικτίον, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν. Ὁ γὰρ λόγος, ὅτι ἡ Ἑλένη παρ' ἄλλοδαπῶν ἀνδρὶ ἐμίγη, εἰ προεώρα τὸ μέλλον· διό καὶ ἐπαναξέειν ἡμελλον αὐτὴν οἱ Ἕλληνες, ὡς μηδὲν ἡμαρτηκυῖαν. Ο. διό αὐτὴν.

223 ΤΗΝ. Οὐ πρὸ τῆς παυσιῆς, ἔργον τὴν φρενοελάθειαν.

229 ΝΩ. Ἡμῶν.

232 ΘΥ. Τῇ ψυχῇ ἀρίστων, τοῦτο εἶναι.

ὣς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῇ νηχομένοισι φανέη,

ὦντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ

ῥαίσῃ ἐπειρομένην ἀνέμῳ κ' κύματι πηγῶ,

235

Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολλῆς ἁλὸς ἡπειρόνδε

νηχόμενοι, πολλὴ δ' περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμη,

Ἀσπασίοι δ' ἐπέδαν γαίης, κακότητα φυγόντες·

ὣς ἄρα τῇ ἀσπασὸς ἔην πόσις εἰσοροῶσα·

Δειρῆς δ' ἔπ' αὖ πάμπαν ἀφίετο πήχες λυκά.

240

καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

εἰ μὴ ἄρ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν χέθεν, ἡῶ δ' αὖτε

ῥύσат' ἐπ' Ὀκεανῶ χρυσόθρονον, ἐδ' ἔα ἵππους

ζέγγυθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,

245

λάμπον κ' φαέθονθ', οἳ τ' ἡῶ παῶλοι ἄγασι.

καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πέρατ' αἰέθλων

ἤλθμεν, ἀλλ' ἔτ' ὅποθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται

πολλὸς κ' χαλεπὸς, τ' ἐμὲ χεῖρ πάντα τελέεσθαι.

250

ὣς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαο

ἡματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον αἶδος εἴσω,

νόσον ἐταίροισιν διζήμενος, ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.

ἀλλ' ἔρχεο, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα κ' ἦδῃ

ἔπνω ὑπὸ γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντε.

255

τὸν δ' αὖτε προσέειπε περὶ φρων Πηνελόπεια·

237 ΤΕ. Πέπηγεν.

Ἔ' Ὀδυσσεύς.

243 ΠΕ. Ἦδη πρὸς τῷ πέρατι καὶ τῷ τέλει ὄσαν. ΔΟ. Οὐκ ἐν τῷ καθ' αἷμα, ἀλλὰ τότε ἰσομένην πρὸς ἀνακλήσιν

249 ΑΜ. Ὁ πολὺς. ΠΟ. Κάματος.

254 ΔΕΚ. Εἰς τὴν κοίτην.

- * Εὐνὴ μὲν δὴ σοὶ γε πῶτ' ἔοσεται, ὁππότε θυμῷ
 * Σῶ' ἐφέλης· ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσται
 * Οἶκον εὐκτίμῳ, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 * Ἄλλ' ἐπεὶ ἐφραόθης, καὶ τοὶ θεοὶ ἔμβαλε θυμῷ,
 * Εἴπ' ἄγε μοι τ' ἀεθλον· ἐπεὶ καὶ ὅποθεν, (οἶκα)
 * Πάσομαι· αὐτίκα δ' ἐπὶ δαήμεναι ἔπι χέρετον.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

- * Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνέεσσι κελώεις
 * Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, εἰδ' Ἰπικύσω.
 * Οὐ μὲν τι θυμὸς κεχαρήσεται· εἴδ' ἤδ' αὐτὸς
 * Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅετ' ἀνωγαν
 * Ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσι ἔχοντ' εὐήρες ἑρετμόν·
 * Εἰσόκε τῆς ἀφίκωμαι, οἱ δὲ ἴσοσι θάλασσαν,
 * Ἀνέρας, εἴδ' ἦ ἄλεος μεμνυγμένοισιν εἶδ' ἰδῶσιν,
 * Οὐδ' ἄρα τοὶ γ' ἴσοσι νέας φοινικεπαρήγας,
 * Οὐδ' εὐήρες ἑρετμὰ, τί τε πῶτερ' ἀ νηυσὶ πέλον'.
 * Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν δριφραδὲς· (εἴδ' σε κεύσω)
 * Ὀππότε κέν δὴ μοι θυμὸς ἑλθῇ· ἄλλος ὁδότης
 * Φῆν' ἀθηρηλοῖον ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
 * Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευεν ἑρετμόν,
 * Ἐρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 * Ἀρνεῖον, ταῦρόν τε, συῶν τ' Ἰπικήτορα κάπρον,
 * Οἶκαδ' ἀποτείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 * Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ἔρανὸν εὐρυὸν ἔχουσι,
 * Πᾶσι μάλ' ἐξέης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ

258 ΕΠ. Ἐπειδὴ.

260 ΕΜ. Τὸ εἰπεῖν, ὅτι ποιῆσαι σί
τι καὶ ὕστερον δεῖ.

262 ΠΕΥ. Ἀκῦσομαι. ΟΥ. Οὐδα-

μῶς.

264 ΤΙ. Τί δὴ ποτι. ΟΥ. Ἐπὶ

γῆσα.

270 ΑΛ. Ἀλσίον.

* Ἀβλῆς

Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη

Γῆρα ὑπαὶ λιπαρῷ ξημύχρον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

Ὀλβιοὶ ἔασοντα· τὰδ' ἐμοὶ φάτο πάντα πλεῖστα.

260 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε παρ' Ἰφρων Πυελόπεια·

285

Εἰ μὲν δὴ γῆρας γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,

Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Τέφρα δ' ἄρ' Εὐρυώμη τε, ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνήν

265 Ἐδῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπυμυράων.

290

Αὐτὰρ ἔπει εἴορεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσα,

Γῆρας μὲν κείουσα, πάλιν αἰκόνδε βεβήκη.

Τοῖσιν δ' Εὐρυώμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνδ' εἰν

Ερχομένοισι λέχουσα, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσα·

270 Ἐς θαλάμον δ' ἀγαγεῖσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα

295

Ἀσάσοι λέκτροιο παλαιῷ θρονον ἵκοντο.

Αὐτὰρ Τηλέμαχος κ' βακχόλος ἠδ' ἐσβώτης

Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·

Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρον σκίοεντα.

275 Τῷ δ' ἔπει ἔν Φιλόπτητος ἐπαρπήτῳ ἐρατεινῆς,

300

Τερπείδῳ μύθοισι παρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,

Ἡ μὲν, ὅς ἐν μεγάροισιν ἀνέχετο διὰ γυναικῶν,

Ἀνδρῶν μνηστῆρων ἐσορῶσ' αἰδήλον ὄμιλον·

Οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, κ' ἵφια μῆλα

280 Ἐσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος.

305

292 ΚΕΙ. Κοιμηθησομένη.

ρας τ' Ὀδυσσεύς τὸ ποιεῖν].

296 ΑΣ. Ἀσπασῶς κ' ἐπιθυμητικῶς

300 ΕΤ. Ἐκορέδθησαν.

ἐπιμυόησαν ἔ' πάλας τ' συνουσίας νό-

302 ΑΝ. Ὑπέμεινεν.

μ. Ἀριστοφάνης ἢ κ' ὁ Ἀρίσταρχος· πί-

Αὐτὰρ ὁ Διὶ θυγὴς Ὀδυσσεύς, ὅσα κηδὲ ἔθηκε
 Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησε,
 Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκέσῃ, ἐδὲ οἱ ὕπνος
 Πίπτεν ἴππῃ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
 Ἦρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἦλθ' ὡς Λατοφάγων ἀνδρῶν πείσαν ἄρξραν·
 Ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποιήνῃ
 Ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἤδιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν.
 Ἦδ' ὡς Αἴολον ἴκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
 Καὶ πέμπ'· ἐδὲ πω αἶσα Φίλλῳ ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι
 Ἦλῃ, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα Ἰνέλλα
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα σενάχοντα·
 Ἦδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιρρυγονίῳ ἀφίκανε,
 Οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ εὐκνήμιδας ἐταίρους
 Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νῆϊ μελαίνῃ·
 Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίῳ τέ
 Ἦδ' ὡς Αἰδέω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
 Ψυχῇ χρηστόμῃρος Θηβαίῃς Τειρεσίῳ
 Νῆϊ πολυκλήιδι, καὶ εἰσίδε πάντας ἐταίρους,
 Μητέρα θ', ἣ μιν ἔπικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν εόντα·
 Ἦδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἀκέσεν·
 Ὡς θ' ἴκετο πηλαγκτὰς πέτρας, δεινὴν τὲ Χάρυβδι,

309 ΚΑ. Καθ' ἑκάστον εἰπεῖν.

310 ΗΡ. Οὐ καλῶς ἡδέτησεν Ἀρί-
 σαρχος τὰς γ. καὶ λ. ῥητορικὴν γὰρ πε-
 ποίηκεν ἀνακιφαλαίωσιν καὶ ἐπιτομῇ τῆς
 ἄλλης Ὀδυσσεύσεως.

311 ΠΙ. Λιπαρὴν.

316 ΗΗΝ. Ἀντὶ θ', ἦ.

322 ΕΥ. Ἦτοι, πλατύν, παρὰ τὸ
 εὐρεῖν· ἢ σκοτεινόν.

326 ΣΕΙ. Ἀντὶ θ', ἡδυφάνων, ἡδυ-
 φάνων παρὰ τὸ ἄδιν, ἢ μάλλον, παρὰ τὸ
 ἡδύ. Τὸ ἀδινὸν γὰρ πάντες σημαίνει, ἐν
 θροόν· ὡς ἐν τῇ, Μελισσάων ἀδινάων
 οἰκτρόν· ὡς ἐν τῇ, Ἀδινὸν τροχάσων
 ἡδίων, ἡγὼν ἡδύ, γλυκύ· ὡς ἐν τῇ, Σε-
 ρήνων ἀδινάων· πυκνόν, καὶ ἰσχυρὸν οἶον
 Ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ· καὶ ἡρέμα· ὡς, Ἀδινὸν
 ἀνιπνίκω, φώνησέν τε.

Σκύλλῃ

Σκύλλῳ θ', ἣν ἔ' πάποι' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυζαν·

Ἦδ' ὡς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·

Ἦδ' ὡς νῆα θοῇν ἔβαλε ψολβέντι κεραυνῷ

Ζεὺς ὑπερμέτης· ἀπο δ' ἔφθιθεν ἐδλοὶ ἐταῖροι

310

Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρυς ἄλυζεν·

Ὡς θ' ἴκετ' Ὀγυγίῳ νῆσον, Νύμφῳ τὲ Καλυψῷ,

Ἦ δὴ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,

Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἥδ' ἔφασκε

θῆναι ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡματα πάντα·

315

Ἀλλὰ τῷ ἔπτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθεν·

Ἦδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,

Οἱ δὴ μιν παρὶ κῆρυ, θεὸν ὡς, τιμήσαντο,

Καὶ πέμψαν σὺν νῆϊ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλῃς, ἐδῆπτά τε δόντες.

320

Τῷ ἄρα δευτέρῳ εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκύς ὕπνος

Λυσιμελὲς ἐπόρσσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.

Ἦ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ὅππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν,

Εὐνῆς ἥς ἀλόχῃς παρπήμηναι, ἥδ' καὶ ὕπνε,

325

Αὐτίκ' ἀπ' Ὀκεανῷ χρυσόθρονον ἡμεγύειαν

Ἦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὥρτο δ' Ὀδυσσεὺς

Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ὅππ' μῦθον ἔτελλεν·

Ὡ γυνῆ, ἥδ' ἡ μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων

Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον

Κλαῖεσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι

328 AK. Χωρὶς κηρὸς, χωρὶς θανά-

του καὶ ἀκήριοι, ἀδενεῖς.

330 EB. Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἐκλασεν. ΨΟ.

καυσιαν· ψόλον γὰρ, τὸ ἄσφολον ποιῶν.

342 ΔΕΥ. Ἐχάτοιν.

343 ΛΥ. Ὁ τὰ μέλη τῷ σώματος
παριείς· ἢ ἀμέριμνος.

346 ΕΥ. Συγκατευδύσεως.

Ἰεῖδμον

'Ιέρμυρον πεδάσσκον ἐμῆς δ' ἀπὸ πατρὶδος αἴης.
 'Νυῦ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνῶν,
 'Κτήματα μὲν, πά μοι ἐστὶ, καμίζεμμε ἐν μεγάροισι·
 'Μῆλα δ', ἃ μοὶ μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
 'Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήισομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 'Δώσω, εἰσὼκε πάντας ἐνὶ πλῆθει σπιν ἐπαύλης.
 'Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀχρὸν ἔπειμι,
 'Ὀφύμυρος πατέρ' ἐσθλὸν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχη).
 'Σοὶ δέ, γυναι, τάδ' Ἰππιδάλλω, πινυτῇ περ' ἐσση·
 'Αὐτίκα γὰρ Φάρις εἴσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 'Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 'Εἰς ὑπερῷ ἀναεῶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 'Ἦσθαι, μηδὲ τινα προπύσσειο, μηδ' ἐρέεινε.

Ἦ ρα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
 ὦρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ βυκόλον, ἠδὲ συβώτιν,
 Πάντας δ' ἐντὲ ἀνώγει δρῆϊα χερσὶν ἐλέαδει.
 Οἱ δὲ οἱ οὐκ ἀπήθησαν· ἐθωρήσαντο δὲ χαλκῷ,
 ὦϊζαν δὲ θύρας, οὐκ δ' ἦιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Ἦδη μὲν Φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τὲς δ' ἄρ' Ἀθήνη
 Νυκτὶ κατακρύψασα, θοῶς ἐξῆγε πόλλης.

353 ΠΕ. Ἐπιπόθιον.

354 ΠΟ. Πολύευκτον.

356 ΚΑ. Κατεδαπάνησαν.

357 ΔΗ. Κτήσομαι.

358 ΕΝ. Πληρώσωσιν.

362 ΕΙ. Εἰσελεύσει), ἀγαδοθήσει).

364 ΥΠ. Καταλείπει τὴν γυναῖκα,

δαρρῶν τῷ πατρὶ αὐτῆς καὶ τοῖς ἀλλο-
 φοῖς· ἢ δῆθεν ὡς ἀγνοῶσαν τὸ πειρά-
 μινον τὸ ἀληθές· ἢ ἱμπτιστὴν τῇ Ἀ-
 θηνᾷ.

370 ΗΙ. Ἐξήσαν δέ.

372 ΕΞ. Ἐξέβαλον.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΤΑΣ τῶ μνηστῆρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ἅδ' ἀτάγει· καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσεύς
 γίνετ' ὡρὸς τῇ ἑαυτῇ πατέρα Λαέρτην· καὶ ταραχὴν τοῖς Ἰθακησίοις γεννη-
 μίην ἐπὶ τῇ τῶ μνηστῆρων ἀναίρεσιν Ἀθηναῖα ληκωλεί.

Ω, δ' Ὀδυσσεὺς σὺν πατρὶ καὶ υἱεὶ μάρευατ' Ἀχαιοῖς.

ΕΡΜΗΣ δὲ ψυχὰς Κυλλενίους ἐξεκαλεῖτο
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων· ἔχε δ' ῥά ῥ' ἄβ' ὀδον μῆ χερσὶν
 Καλὴν, χρυσέην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματ' αἰετῶν,

Ι ΕΡ. Ἀρίστας αἰετῶν τὴν Νε-
 κύναν, κεφαλαίους τοῖς συνεκτικωτάτοις
 τοῖς δὲ, ὅτι σὺν ἔτι καὶ Ὀμηρον ψυ-
 χρομπος ὁ Ἑρμῆς· οὐτε τ' Ἀπόλλωνα
 ἐπὶ τ' στυγνότητος, εἰ μὴ ἄπαξ. Ἀλλ' ἔδ' ἔ
 χθονι· ὁ θεός· ἡ σὺν εὐδίας ὁ εἰς ἅδ' αἰ
 κατελθὼν χθόνιος· ἐπεὶ καὶ Ἀθηναῖα δι'
 Ἡρακλῆα· καὶ Ἀδης Ὀλύμπιος. Κυλλή-
 νων δὲ ἑδαμοῦ εἰρηται, ἡ ἄπαξ· σὺν
 ἔξω λόγῳ καὶ σώκος καὶ ἰήσιος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πῶς αἱ ψυχὰς σὺν αὐτόματον κα-
 τιᾶσιν, ὡς ἐν Ἰλιάδι; Οὐδὲν κωλύει καὶ
 παραπέμποντος αὐτὰς τινός. Ἀλλ' αὖ-

ται καὶ ἄταφοι καλῶσιν ἴσας διὰ τι κα-
 θάρσιον· ἢ διὰ τὴν Ἑρμῆ πρόνοιαν κη-
 δομένον τῷ Ὀδυσσεύς διὰ τὴν συγγένειαν.
 Ἀλλ' ἔδ' ἔοικεν εἰς ἅδ' λευκὴν εἶνα
 αἰετῶν· τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐτραμμένα
 αὐτῆς λευκαίνετα. Ἀκαίριος δὲ καὶ ἡ
 Ἀχιλλεύς καὶ Ἀγαμέμνωνος ὁμιλία· καὶ
 Ἀγαμέμνων σὺν ἀγείρει τὴν στρατείαν,
 ἀλλ' ὁ Νέστωρ· ἐγκαίρως ἀναπληροῖ τὰ
 ἀλλαχῇ παραλειφθέντα. Πῶς δ' καὶ τὸ
 σῶμα διέμεινε τῷ Ἀχιλλεύς ἐπὶ τοσαύτης
 ἡμέρας; διὰ τὴν Θεττιν, ὡς καὶ τὸ Πα-
 τρόκλε. Ἀλλὰ καὶ τὸ αἰετῶν τὰς Μέ-
 σας

ὦν ἐθέλει, τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· τὰ δ' ἵ τρέϊσσαι ἔποντο.
 ὧς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντροι θεαπεσίους
 Τρέϊσσαι πτέεν), ἐπεὶ κέ τις δατοπέσῃσιν
 Ὀρμαθῆ ἔκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχον).
 ὧς αἱ τετραγῦμαι ἅμ' ἦσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφίη
 Ἑρμείας ἀκάνητα κατ' εὐρώεντα κέλῳθα.
 Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανῆ τε ῥοὰς καὶ Λοκάδα πέτρην,
 Ἡδὲ παρ' Ἡελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
 Ἥσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' Ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 Ἐνθα τὲ ναῖοσι ψυχὰι, εἰδῶλα καμόντων.
 Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 Καὶ Πατρικλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἶδος τε δέμας τε
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ὧς οἱ μὲν ᾤε' κείνον ὀμίλεον· ἀγχιμόλον δ'

σας ἔχ' Ὀμηρικόν· τί κωλύει ἀπαξ; Ἀ-
 λογον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νεῶν ὄντων αὐτῶν λέ-
 γειν, ὅτι δεισαντες τὰς Νηηΐδας, ἔφυ-
 γον ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀπὸ τῶν Μυρμιδόνων
 ναυσάδμου. πῶς δ' καὶ ὁ Ἀμφιμέδων
 ἐπίσταται τὴν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐπιβελὴν;
 ἐκ τῶν εἰκότων τεκμαίρεται· καὶ ἄλλως δὲ
 ἐκ τῆς κατὰ τὴν γιχοποιίαν δεινότητος, τὸ
 ποῖμα τῆς Ὀμηροῦ ὁμολογεῖ· καὶ νεκυ-
 μαντείαν μὲν αὖν τις εἰκότως τὴν Δ. ἢ ἱα'.
 ῥαφωδίαν εἶπεν, νεκυίαν δὲ ταύτην.
 ΚΥΛ. Ὁ ἐν Κυλληνίῳ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας
 ἀναστραφεῖς, καὶ ὁ ὑπὸν δαρητικός, ὁ τὰς
 ἡϊας τῶν κύλων ἔχων· κύλοι γὰρ, ἡ κυλά-
 δες, συνεσταλμένοι τοῦ υ, τὰ ὑπὸ τῆς
 ὀφθαλμῶς μέρη· ἐνθεν ταῦτα οἰδεῖν οἱ
 Ἀττικοὶ κυλοιδίαν καλεῖσιν. ΕΞ. Ἐξῆ-
 γει· ἐξω ἐκάλει.

7 ΠΟ. Πέτοι). ΑΠ. Ἀποβάλλη.
 8 ΟΡ. Τῆς ἐπαλλήλου πετρώδους ἰ-
 πισυνθέσεως, ἡ ἀλλήλαις συνημμένη,
 παρὰ τὸ εἶρειν· ἐπιφέρει γὰρ, Ἀνά τ'
 ἀλλήλησιν ἔχον). Ὀρμαθῆς, σύνδεσμος,
 γίγχοις, ἡγουν, τὸ σύστημα· ἀπὸ τῆς ἀρμό-
 ζεσθαι.

9 ΣΦΙΝ. Αὐταῖς.

10 ΑΚ. Ἐμοὶ μὲν, ἀμέτοχος κακῶν·
 ἔστι γὰρ ὁ θεὸς δοτὴρ ἀγαθῶν· ἔμοι, ἀπὸ
 Ἀνακασίου ὄρεος ἐν Ἀρκαδίᾳ· δοκεῖ γὰρ ὁ
 θεὸς Ἀρκὰς εἶναι.

11 ΛΕΥ. Πρὸς τοῖς καταχθονίοις
 μέρεσι.

12 ΟΝ. Τὴν νύκτα, ἐν ᾗ φαίνεται
 οἱ ὄνειροι.

13 ΑΣ. Ἀκαρπον φυτόν, ὁ ἀσφοδι-
 λος· οὗν, τὸ τόπον λέγει τὸ ἀσφοδιλίαν.

Ἡλυσ'

Ἦλυθ' Ἰπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο 20

Ἀχνημύην· πρὸ δ' ἄλλα ἀγνέειν, ὅσῃ αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγιάδοιο θάνατον καὶ πτόμον ἐπέσπον.

Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλεΐωνος·

Ἄτρεΐδη, πέρι μὲν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ

Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα, 25

Οὐνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσεις,

Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.

Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα πρᾶξήσεσθαι ἔμελλε

Μοῖρ' ὅλοη, τῷ ἔτις ἀλδύεται, ὅς κε γῆρηται.

Ὡς ὀφείλες τιμῆς λατομήμενος, ἥσπερ ἀνάσσεις, 30

Δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πτόμον Ἰπιαπῆιν·

Τῷ κέν τοι τόμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,

Ἦ δέ κε καὶ σὺ παῖδ' ἰμέγα κλέος ἦρα' ὀπίσσω·

Νῦν δ' ἄρα οἰκτίσῃ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο· 35

Ὀλβιε Πηλῆος ἡὲ, θεοῖς Ἰπιδέκελ' Ἀχιλλεῖ,

Ὅς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκάς Ἀργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι

Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥες ἄριστοι,

Μαρνάμενοι περὶ σείο· σὺ ᾗ σροφάλιγγι κοίνης

Κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἰπποσυνάων. 40

Ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμαρ ἐμαρνάμεθ'· ἔδῃ κε πάμπαν

Παυσάμεθα πολέμῳ, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνέκαμην ἐκ πολέμοιο,

28 ΠΡΩ. Πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ·
πρὸν δὲ ἦδει ὁ Ἀχιλλεύς; εἰκὸς παρ'
ἀλλοις πεπύσθαι αὐτόν· εἰ γὰρ τι ἐν ἄλλῃ
ἐστὶν ἀσκοπιῶν, ἀλλ' ὅτι αὐτῇ ἐστὶν ἡ ὑ-
πὸ τῆς ΠΑ. Παραγνήσιος. ΕΜ.

Ἐφίλει.

30 ΑΠΟ. Ὅπῃσιν καὶ ἐφίλειαν λαβόν.

33 ΗΡ. Ἀπὸ νηγας.

43 ΕΝ. Ἠνέγκαμεν.

• Κάτθεμ' ἐν λεχέεσσιν, καθήραντες χροῖα καλὸν,
 • ὕδατί τε λιαρῶν καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφίς
 • Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
 • Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλήσιν,
 • Ἀγγελίης αἴεσσα· βοή δ' ἐπὶ πόντον ὁρώρῃ
 • Θεωπεσίῃ· ὑπὸ ᾧ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιῆς·
 • Καὶ νύ κ' ἀναΐζαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
 • Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιὰ τε, πολλὰ τε εἰδώς,
 • Νέστωρ, ὃ καὶ πρόθεν δρῖσθι φαίνεται βελή·
 • Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγρήσατο ἔμετέειπεν·
 • Ἰχθεύ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κῆροι Ἀχαιῶν·
 • Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε, σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλήσιν,
 • Ἐρχεται, ὃ παιδὸς τεθνεότος ἀνλῶσα.
 • Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο φόβος μεγάλῃμοι Ἀχαιοί.
 • Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κῆραι ἀλίοιο γέροντος,
 • Οἶκτ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσαν.
 • Μῆσθαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅπιν καλῇ,
 • Θρήνεον· ἔνθα κέν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 • Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μῆσα λίγεια.
 • Ἐπὶ δ' ἡ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τὲ καὶ ἡμάρ,
 • Κλαίοντες, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι·
 • Ὀκτωκαδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφίς
 • Μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πύονα, καὶ ἑλικας βῆς.
 • Καίεο δ' ἐν τ' ἐοῖσιν θεῶν, ἔσθ' ἀλείφατι πολλῶν,
 • Καὶ μέλιτι γλυκερῶν· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ

44 ΚΑΤ. Κατεδέμεθα.

48 ΑΓ. Νῦν, τῇ θρήνῃ.

61 ΕΝ. Ἐθιάσω.

65 ΕΔ. Ἐδάκαμεν. Ἐδομεν πυρὶ,
αἰντὶ τοῦ, ἐκαύσαμεν.

67 ΚΑΙ. Ἐκαίον.

45 Τεύχεσιν ἔρρώσαντο πυρὴν πέρι καομένοιο,
 Πέζοι θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρε·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἤνυσεν Ἥφαιστοιο,
 Ἥωθεν δὴ τοι λέγομεν λεύκ' ὅσ'· Ἀχιλλεῦ,
 Οἶνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 50 Χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο γ' δῶρον
 Φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο.
 75 Ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὅσ'· αἰδοίμ' Ἀχιλλεῦ,
 Μίγδα γ', Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
 Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τ' ἔρχομαι τίς ἀπάντων
 55 Τῶν ἄλλων ἐπάρων, μὲν Πάτροκλόν γε θανόντα·
 Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
 80 Χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς σραπὸς αἰχμητῶν,
 Ἀκτῇ ἐπὶ πρὸς ἄσπετον, ἐπὶ πλατείᾳ Ἑλλησπόντῳ·
 60 Ὡς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντοφιν ἀνδράσιν εἴη
 Τοῖς, οἳ νῦν γελάσῃ, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
 85 Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεῶς, περικαλλὲς ἄεθλα,
 Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι δρισηέσσιν Ἀχαιῶν.
 Ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
 Ἡρώων, ὅτε κεν ποτ' ἀποφθιμένον βασιλῆος
 65 Ζώνωνται νεοί, καὶ ἐπεντυῶνται ἄεθλα·
 Ἀλλὰ καὶ κεῖνα μάλιστ' ἰδὼν ἐτεθήπεια θυμῷ,
 90 Οἳ ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλὲς ἄεθλα,

69 EP. Ἐρρωμένως ἐκινήθησαν.

71 HN. Ἐτελείει, ἡνάλωσεν.

72 AE. Συνήγομεν.

81 IE. Ἰερὸν σραπὸν λέγει τ' Ἐκρη-
 νῶν, ὡς ὑπὲρ ἀρετῆς τολυπεύσαντα τὸν
 θεοκατὰ ἐκεῖ ἐν πόλεμον.

82 ΠΡΟΤ. Προεχέση, ἐξεχέση.

83 TH. Ἐκ δρισηέσσιν αἰσθημάτων φαινομένου.

ΠΟΝ. Τῆς θαλάσσης, ὡς πηλοφιν.

89 ΖΩΝ. Ἐν περιζώμασιν ἀγωνί-
 ζονται.

- ' Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦοδα θεοῖσιν.
 ' Ὡς σὺ μὲν ἔδε θανῶν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τι αἰεὶ
 ' Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔασε' ἑσθλὸν, Ἀχιλλεῦ·
 ' Αὐτὰρ ἐμὸν τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον πολύπλοον ; 95
 ' Ἐν νόσῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσαιτο λυγρὸν ὄλεθρον
 ' Αἰγιάδης ὑπὸ χερσὶ καὶ ἐλομένης ἀλόχοιο.
 ' Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 ' Αγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε Διάκτορος Ἀργεϊφόντης,
 Ψυχὰς μνηστῆρων κατὰγων Ὀδυσῆϊ δαμέντων. 100
 Τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰδυὺς κίον, ὥς ἐσπιδέδυν·
 ' Ἐγὼ δ' ἤ ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαιο
 Παῖδα Μελανθῆος, τ' ἀρακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 Ξείνος γάρ οἱ ἔειπεν, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 Τὸν προτέρη ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαιο· 105
 ' Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
 ' Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες ; ἔδε κεν ἄλλος
 ' Κρινάμην λέξαιτο κατὰ πόλιν ἄνδρας δρῖστας.
 ' Ἦ ὑμῖν ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασεν,
 ' Ὅρσας δ' ἐγαλέες ἀνέμους καὶ κύματα μακρά ; 110
 ' Ἦ περ ἀνάρσοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' Ἰπὶ χέρσῃ
 ' Βῆς περιτραυνομένους, ἦδ' οἴων πάνα καλὰ ;
 ' Ἦ δὲ πρὸς πόλιος μαχεσμένοι, ἦδ' ἐ γυναικῶν ;
 ' Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξείνος δέ τοι εὖχομαι εἶναι.
 ' Ἦ δ' ἐ μέμνη, ὅτε κῆϊσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
 ' Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,

95 ΤΟ. Κατεργασάμην.

100 ΔΑ. Ὑπὸ Ὀδυσσεὺς ἀναιριδέν-

των.

108 ΔΕ. Συναγάγοι.

112 ΠΕ. Περιλαύνοτας.

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔπειθε, ὕπασέλμων ἐπὶ νηῶν;
 Μῦθ' δ' ἄρ' ἔλω πάντα περῆσαι μὲν εὐρέα πόντον,
 Σπεδῇ παρπεπθόντες Ὀδυσῆα πολίπορτον.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·

120

Ἀτρεΐδῃ, κύδιζε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Μέννημαί τ᾽δε πάντα, καὶ ἀτρεκέως κατὰλέξω
 Ἡμετέρῳ θανάτῳ κακὸν τέλος, εἶον ἐτύχῃ.

Μνάμεθ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομύθοιο δάμαρτα·

Ἢ δ' ἔδ' ἠρνέετο συγερὸν γάμον, ἔτ' ἐτελεύτα,

125

Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.

Ἀλλὰ δόλον τὸνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·

Στησαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε

Λεῖπον καὶ πείμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·

Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,

130

Μίμνῃ ἐπειγόμενοι τ' ἐμὸν γάμον, εἰσέκε Φᾶρος

Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμῶλια νήματ' ὀληται.)

Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφῆιον, εἰσότε κέν μιν

Μοῖρ' ὅλοη κατέλῃσι πανηλεγέος θανάτῳ·

Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήσῃ,

135

Αἶκεν ἄτερ πωῆος κεί), πολλὰ κτεάπισσας.

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

Ἐνθα κέν ἡματιή μὲν ὕφαινεσκεν μέγαν ἰσὺν,

Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας ὤραζεϊτο.

Ὡς τρίτες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιῆς.

140

Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἤλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,

118 ΟΥ. Ὀλυ.

τὸς ἀνὴρ ὁρῶν τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου·

119 ΣΠΟΥ. Μόλις ἤθελε ἢ κρύπτειν
 ἑαυτὸν ὁ Ὀδυσσεύς, μὴ βεβλόμενος στρα-
 τειῶν, ὃ διὰ δουλῖαν, ἀλλ' ὡς συνι-

ᾧθεν εἰκὸς τὸν Ἀγαμέμνονα παρὰ τῷ
 Ἀμφιμέδοντι μένειν, καὶ οὐ παρὰ τῷ
 Ὀδυσσεύϊ.

- ' Μιωῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέεσθαι.
 ' Καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἡ σάφα ἦδη,
 ' Καὶ πῶ γ' ἀλύεσαν ἐφάρμοδον ἀγλαὸν ἰσόν.
 ' Ὡς τὸ μῦρ' ἐξετέλεσε, καὶ οὐκ ἐθέλεισ', ὑπ' ἀνάγκης. 145
 ' Εὖθ' ἡ Φαίρος ἐδείξεν, ὑφήνασα μέγαν ἰσόν,
 ' Πλωῖατ', ἡελίῳ ἐναλίγκιον, ἡὲ σελήνῃ.
 ' Καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεν ἤραγε δαίμων
 ' Ἀρεῖ ἐπ' ἐρατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
 ' Εὖθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος Δαίειο, 150
 ' Ἐκ Πύλῃς ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νῆϊ μελαίνῃ.
 ' Τῶ ἧ μνηστῆρον θάνατον κακὸν ζῆτιώοντες,
 ' Ἴκοντο παρτὶ ἄστυ παεικλυτὸν· ἦτοι Ὀδυσσεύς
 ' Ὑστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος παρῶθ' ἠγεμόνδε.
 ' Τὸν δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντας, 155
 ' Πτωχῶ λυγρὰ λείῳ ἐναλίγκιον, ἡδὲ γέροντι,
 ' Σκηπτόμενον· τὰ ἧ λυγρὰ περὶ χροὶ εἴματα ἔσθ.
 ' Οὐδέ τις ἡμείων διώατο γῶναί τ' ἐόντα,
 ' Ἐξαπίνης παρῶφάνεντ', ἐδ' οἱ παρῶφάνεσσι ἦσαν
 ' Ἀλλ' ἐπεὶν τε κακοῖσιν ἐνὶ πτόλῃ, ἡδὲ βολῆσιν. 160
 ' Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν εἶσι
 ' Βαλλόμενῳ καὶ ἐπιστόμενῳ, τετληότι θυμῷ.
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιοόχοιο,
 ' Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τόλχ' ἀείρας,
 ' Ἐς θάλαμον κατέβηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας· 165
 ' Αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδείησιν ἄνωγε

160 EN. Ἐπιπλήττομεν. BO. Βλή-
μασι, βολαῖς.

161 TE. Τηνικαῦτα. ET. Ἐκαρ-

τίρει.

165 EK. Ἐκλείσεν ἀσφαλίσας. OX.

Τὴς μυχλῆς.

- ' Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολὺν τε σίδηρον,
 ' Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, καὶ φόνος δέχνην.
 ' Οὐδὲ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
 170 ' Νδρὴν ἐνταύσαι, πολλὸν δ' Ἰπιδόεες ἦμεν.
 ' Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἱκανὲν Ὀδυσῆος μέγα τόξον,
 ' Ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν,
 ' Τόξον μὴ δομεναί, μήδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορῶσι.
 ' Τηλέμαχος δὲ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
 175 ' Αὐτὰρ ὁ δεῖξαιτο χερσὶ πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
 ' Ῥηϊδάς δ' ἐπάνυσσε βίον, λαὸν δ' ἤκε σιδήρεα.
 ' Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχέυατ' οἷσιν.
 ' Δεινὸν παλαιάνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 ' Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίφ' βέλεα σονόεντα,
 180 ' Ἄντα τιτυσκόμενοι· τοὶ δ' ἀγχιῖνοι ἐπιπῆον.
 ' Γνωπὴν δ' ἦν, ὅ ρά τις σφί θεῶν Ἰπιτάρροτος ἦεν.
 ' Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' Ἰπιπτόμενοι μινεῖ σφῶ
 ' Κτεῖνον Ἰπιπροφάδω· τῷ δ' ὄνος ὤρνυτ' αἰκῆς,
 ' Κεράτων τυτπομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῆεν.
 185 ' Ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
 ' Σώματ' ἀκηδέα καὶ ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος.
 ' Οὐ γάρ πω ἴσοισι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάσθ,·
 ' Οἳ καὶ δαπνίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
 ' Κατθήμενοι γάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 190 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδης·

172 OM. Ἀπειλῶμεν.

173 AT. Λέγοι.

179 BE. Βέλη.

182 EP. Ἐπακολουθῶντες.

186 AKH. Ἀθαπία.

188 BRO. Τὸ μέγα κόπως καὶ ἰδρωτός
αἷμα. ΩΤ. Τραυμάτων.

* Ὀλβιε Λαέρταο παῖ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 * Ἡ ἄρα σὺν μεγάλη ἀρετῇ ἐκτὴσι αἰετίν.
 * Ὡς ἀραξαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
 * Κέρη Ἰκαρίε, ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
 * Ἄνδρὸς κεριδίε· τῷ οἱ κλέος ἔπ' ὀλέσται
 * Ἦς ἀρετῆς· τεύχεσι δ' Ἰπτιχθοίοισιν αἰοδῆν
 * Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
 * Οὐχ ὡς Τυνδαρεὺς κέρη κακὰ μέγατο ἔργα,
 * Κερίδιον κλένασαι πόσιν· συγερὴ δέ τ' αἰοδῆ
 * Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε Φῆμιν ὀππασε
 * Θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἡ κ' εὐεργὸς ἔστιν.
 * Ὡς οἱ μὲν πιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγορεύον,
 * Ἔσσετ' εἰν αἶδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, πέχαι δ' ἀχρὸν ἴκοντο
 Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Λαέρτης κλεάτισεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν·
 Ἐνθα οἱ οἶκος ἔλω, περὶ ᾧ κλισίον θῆε πάντη,
 Ἐν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἔζανον, ἠδὲ ἴαον
 Δμῶες ἀναγκαῖοι, πῖ οἱ φίλα ἐργάζοντο.
 Ἐν ᾧ γυνὴ Σικελὴ γρη῏ς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα

191 ΟΛ. Ἀπρεπὲς φασίν, παρήγα
 τὸ συμπαθεῖν περὶ τῆς οἰκίας τῷ Ἀμφι-
 μέδοντι τύχης, ἰπαινῶν τὴν Ὀδυσσεύα· ἐκ
 ἀπειοικὸς δέ· διὰ τὸ καὶ τὸ αὐτὸν ὑπὸ τῆς
 συνοικίας τὰ κάκιστα πεπονθέναι.

196 ΑΡ. Σωφροσύνης. ΑΟΙ. Ἀντὶ
 τῆς, φήμην.

197 ΧΑ. Ἐπέραστον, καλὴν.

203 ΕΣΤ. Ἐγῶτες, θυϊκῶς. ΚΕΥ.
 Κρυπτοῖς τόποις· λείπει ᾧ, τοῖς ὑπὸ γῆν.

204 ΚΑΤ. Ὑποσικτίον μῆλα τῆτο,

ἐπὶ τοῖς φίλοις λόγοις ἐστὶ.

206 ΚΤΕ. Ἐκτισεν. ΕΜ. Ἐκα-
 μεν.

207 ΚΑΙ. Ἀπαξ εἰρηται· σημαίνει
 ᾧ ἐξέδραν τινὰ σιγματοειδῆ, ἐν ᾗ ἱκνῶντο
 οἱ κλισμοί· ἢ κρηπίδωμα, ἐφ' ᾧ ἐκα-
 θέζοντο, ἢ ἐκοιμῶντο. ΘΕ. Ἐτρεχί.

208 ΣΙ. Σίτε καὶ τροφῆς μεταλάμ-
 βανον.

209 ΑΝ. Χρειώδεις.

Ἐνδυκίως

Ἐνδυκίως κομέεσθαι ἐπ' ἀγρῶ, νόσφι πόλλος.

Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς δμῳέεσσιν καὶ ἡεὶ μῦθον ἔειπεν·

Ἵμῶς μὲν νῦν ἔλθετ' εὐκτίμενον * δόμον ἔσω·

Δῆπνον δ' αἶψα συὼν ἱερεύσατε, ὅστις ἄριστος.

Αὐτὰρ ἐγὼν πατρὸς παρρησυχῆς ἡμετέροιο,

Αἶκ' ἐμ' ὀπιγνοίῃ καὶ φεάσσει ὀφθαλμοῖσιν,

Ἢέ κεν ἀγνοήσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἑόντα.

ὣς εἰπὼν, δμῳέεσσιν δαΐφια τεύχε' ἔδωκεν.

Οἱ μὲν ἔπιτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ἄασον ἱὲν πολυκάρπῃ ἀλωῇ, πειρητίζων·

Οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,

Οὐδέ τινα δμῳῶν, ἔδ' ἡνὼν ἀλλ' ἄρα τοίγε

Αἰμασίᾳς λέξοντες, ἀλωῇς ἔμμεναι ἔρκος,

Ὡχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.

Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν εὐκτιμένην ἐν ἀλωῇ,

Λιπρύνοντα φυτὸν· ῥυπώοντα δὲ ἔσο χιτῶνα,

Ῥαπῖον, αἰκέλιον· περὶ δ' κνήμησι βοείας

Κνημίδας ῥαπῖας δέδετο, γραπῖς ἀλεείνων·

Χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἑνὲκ'· αὐτὰρ ὑπερθεῖν

Αἰγέην κυνέλω κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέζων.

Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς

Γῆραϊ τειρόμενον, μέγα δ' ὦρεσσι πένθος ἔχοντα,

216 ΦΡΑ. Γνωρίσει.

217 ΑΓ. Ἀγνοήσει.

220 ΠΟ. Ἦτοι κυρίως· ἢ ποικίλως κατὰ ἰσχὺς.

223 ΑΙ. Τὰ ἐκ τῶν λιπρῶν λίδων τυχία οἰκοδομήσοντες.

226 ΑΙ. Περιξύουσα καὶ περισκάπτον-

τα εἰς ἀρδείαν καὶ ὀμαλίζοντα.

228 ΔΕ. Περιέκειτο, περιεδίδετο.

ΓΡΑΠ. Τὰς ἑ ἀκανθῶν φυτῶν καλά-περιξύσεις καὶ ἀμυχάς. ΑΔ. Φυλατῖο-μεν.

230 ΑΙ. Καταχρηστικῶς, ὡς καὶ τὴν χαλκὴν κυνέην.

* al. πολυκάρπῃ.

Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἴβει.

Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Κῦσιν καὶ περιφῦναι ἔδον πατέρ', ἠδὲ ἑκάστῳ

235

Εἰπὲν, ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·

Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἑκάστῳ τε πειρήσαιο.

Ὡδὲ δέ οἱ Φρονέοντι δοάσασατο κέρδιον εἶναι,

Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.

Τὰ Φρονέων ἱθὺς κίεν αὐτὰ δῖος Ὀδυσσεύς·

240

Ἦτοι ὁ μὲν κατ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε,

Τὸν δὲ παριζόμενον προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·

ὦ γέρον, σὺκ ἀδαημονίη σ' ἔχῃ ἀμφιπολεύειν

Ὀρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχῃ, εἰδὲ τι πάμπαν

Οὐ φυτὸν, εἰ σικῆ, σὺκ ἀμπελος, εἰ μὲν ἐλαίη,

245

Οὐκ ὄγχην, εἰ τρᾶσῃ τοὶ ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.

Ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἐνθεο θυμῷ·

Αὐτὸν σ' σὺκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχῃ, ἀλλ' ἅμα γῆρας

Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμῆς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἔσσαι.

Οὐ μὲν ἀεργίης γὰρ ἀναξ' ἐνεκ' εἰ σε κομίζῃ,

250

Οὐδὲ τι τοὶ δέλειον ἵπιπρὲς εἰσπράσσῃ

Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.

Τοιῷ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λῆσαιτο φάγοι τὲ,

Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἢ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

255

233 ΒΛΩ. Τὴν μεγάλην, ἀπὸ τοῦ
ἄνω μολίσκειν.

235 ΚΥ. Περιπλακῆσαι, φιλήσαι.

241 ΚΑ. Κάτω ἔχων, νεκρῶς·
δύναμις καὶ ὑφ' ἐν, τὸ κατέχων. ΑΜ.
Περίσκαπτεν.

243 ΑΔ. Ἀπειρία. ΑΜ. Ἐνεργεῖν.

249 ΑΥΧ. Ἐξέρυπται. ΕΣ. Ἐνδι-
δυσται.

250 ΑΕΡ. Ἀργίας. ΚΟ. Ἐπιμι-
λείας ἀξιοῖ.

251 ΔΟΥ. Δέλοις ἀρμόδιον.

254 ΕΥ. Καθεύδειν, ἀναπαύεσθαι.

- ' Τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφοιπολεύεις;
 ' Καί μοι τῶτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 ' Εἰ ἐτέον γ' Ἰθάκῃ πλώδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
 ' Οὔτις ἀνὴρ νῦν δὴ ζυμβλήμευ' ἐνθάδ' ἰόντι,
 ' Οὔτι μάλ' δρτίφρων· ἐπεὶ εὖ τόλμησεν ἕκαστα 260
 ' Εἰπεῖν, ἥδ' ἐπακῆσαι ἐμὸν ἔπος, ὥς ἐρέεινον
 ' Ἀμφὶ ζείνῳ ἐμῷ, εἴπερ ζῶει τὲ καὶ ἐστὶ,
 ' Ἡ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισιν.
 ' Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκχσον·
 ' Ἄνδρα πῶτ' ἐξείνισα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ, 265
 ' Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ ἔπω τίς βροτὸς ἄλλος
 ' Ξείνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
 ' Εὐχέτο δ' ἐξ Ἰθάκης γῆρ' ἐμμεραι, αὐτὰρ ἔφασκε
 ' Λαέρτῳ Ἀρκεσιδάδῳ πατέρ' ἐμμεραι αὐτῶ.
 ' Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισα 270
 ' Ἐνδυκέως Φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 ' Καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ἐώκη·
 ' Χρυσὸν μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἐπὶ τὰ τάλαντα,
 ' Δῶκα δὲ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
 ' Δώδεκα δ' ἀπλοΐδας χλαίνας, τόσας δὲ τάπητας, 275
 ' Τόσσα δὲ Φάρεα καλὰ, τόσας δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
 ' Χωρὶς δ' αὐτὲ γυναικάς ἀμύμονας, ἔργ' εἰδήσας,
 ' Τέσσαρας εἰδαλίμας, αἷς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέασαι.
 ' Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἶβων·
 ' Ξᾶν, ἧτοι μὲν γαῖαν ἰκάνεις, ἣν ἐρεείνεις· 280

256 ΤΕΥ. Τίνος. ΔΜΩΣ. ΔῆλΘ.

260 ΑΡ. Οὐ πάντ' ἐμφρων, ἀνόητος.

272 ΕΩ. Πρέπον ἦν.

274 ΑΝ. Ἀνθεῖα.

278 ΕΙ. Εὐειδεῖς· ἢ, ἐπισήμονας.

- Ὑβρισταὶ δ' αὐτῶν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
 • Δῶρα δ' ἐτώσια πάντα χαρίζο μύρι' ὀπίζων·
 • Εἰ γάρ μιν ζῶν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
 • Τῷ κέν σ' εὖ δάροισιν ἀμειψάμεν· ἀπέπεμψε,
 • Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἢ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ. 285
 • Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, ἔσ' ἀτρεκέως καταλέξον,
 • Πόσον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνιασας ἐκείνων
 • Σὸν ξένον δύσηνον, ἐμὸν παῖδ'; εἴ ποτ' ἔην γέ·
 • Δύσμορον, ὃν παρ, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 • Ἦέ περ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσῃ 290
 • Θηρὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γῆρ'· εἰδὲ ἐ μήτηρ
 • Κλαῦσε περιεείλασα, πατήρ θ', οἱ μιν τεκόμεσθαι·
 • Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
 • Κώκυς' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὥς ἐπείκειν,
 • Ὅφθαλμὸς καθελεῖσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. 295
 • Καί μοι τέτ' ἀγόρευον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 • Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοὶ πόλις, ἠδὲ τοκήες;
 • Πῶς δὲ νῆς ἔσηκε θοῇ, ἢ σ' ἤγαγε δεῦρο,
 • Ἀντιθέας θ' ἐτάρας; ἢ ἔμπορος εἰλήλεσθας
 • Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν; 300
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 • Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

281 ΕΧ. Ἀντὶ θ', οἰκῶσιν.

285 ΞΕ. Ξεινοσύνη. ΥΠ. Προκα-
τάρξῃ· ὁ νῆς, θέμις καὶ δίκαιον ἀντιξεί-
νίζειν τ' ὑπάρξαντα.

292 ΠΕ. Περικαλύψασα.

293 ΠΟ. Ἡ πομπὴ δάροις γαμψο-
θεῖσα.

294 ΕΠ. Ἐπρεπεν.

295 ΚΑ. Καταλαβοῦσα, ἐπιλαί-
σασα.

298 ΝΗΤΣ. Ναῦς, πλοῖον. ΗΓΑ.
Ἡνεγκεν.

299 ΕΜ. Τὸ νῦν, ὁ ἀλλοτρίας νῆς
ἐπιβάτης.

300 ΕΚ. Ἐξετηγόντης.

Εἰμί

'Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντες, ὅθι κλυτὰ δάματ' αἰῶν,
 'Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδ' αὐτοκτοῦ.
 'Αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δάμνων 305
 'Πλάγ' ἀπὸ Σικανίης δ'εὖρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα.
 'Νῆς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀρχῇ νόσφι πόλης.
 'Αὐτὰρ Ὀδυσῆϊ τόδ' ἐπὶ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
 'Εἴ μ' ἐκείθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πατρίης,
 'Δύσμορος· ἣ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι 310
 'Δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπεν ἐκείνων,
 'Χαῖρε ἣ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἐτι νῶϊν ἐώληπ
 'Μίθεσθαι ξενίῃ, ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα διδῶσιν.
 'Ὡς φάτο· τ' δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 'Αμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κῆνιν αἰσθαλόεσσαν 315
 Χόατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν στεναχίζων.
 Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥίνας δὲ οἱ ἦδη
 Δεμνὺ μὲν πρῶτον, φίλον πατέρ' εἰσπρόωντι.
 Κῦσε δὲ μιν περιφύς Ὀπιάλμην, ἥδ' ἐπεσπύδα·
 'Κῆνος μένοι' ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μετ' ἀλλᾶς, 320
 'Ἠλυθον εἰκασὼ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 'Ἀλλ' ἴαχεο κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
 'Ἐκ γάρ τι ἐρέω· (μάλα δὲ χρὴ πατρίδ' ἐμπεπνῆσθαι)
 'Μηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,

303 ΑΛ. Ἀλύβας, πόλις Ἰταλίας
 τὸ Μιταπόντιον· ἢ μᾶλλον ὁ Πόντος, ἢ
 τινὰ ἐν τῷ καταλόγῳ Ἀλύβην ἔφη, Αὐ-
 τὰρ Ἀλκίωνα Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρ-
 χον. Τηλαόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου
 ἦν γινώσκων.

306 ΣΙ. Σικελίας· ἤκησαν γὰρ αὐ-
 τὸν Ἰσθμῆς, ἰλθόντες ἀπὸ Σικανῶν, τοῦ
 συσταμῆ.

310 ΟΡ. Οἰωνοί, σημεῖα.

311 ΔΕ. Αἰῶνιοι· ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν
 μερῶν.

318 ΔΡΙ. Ἦτοι ὅτι πρᾶγμα ἐτόλ-
 μησεν ἰξευπεῖν· ἢ, ὅτι ἐμελλεν δακρυεῖν,
 προεμπίπτει ταῖς ῥίσι δριμύτης τίς.

ΠΡΟΥ. Προεπέπνευ.

323 ΣΠΕΤ. Ἐπεύγεσθαι.

‘ Λάβω τινύμενος θυμαλγέα κ̃ κακὰ ἔργα.

325

Τὸν δ’ αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

‘ Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε, ἐμὸς παῖς, ἐνθάδ’ ἰκάνεις,

‘ Σῆμά τι μοὶ νῦν εἰπὲ δριφραδὲς, ὅφρα πεπίθω.

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

‘ Οὐλλῷ μὲν πρῶτον τλώδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,

330

‘ Τλῷ ἐν Παρηστῷ μ’ ἔλασεν σῦς λαοκῶ ὀδόντι

‘ Οἰχόμενον· σὺ δέ με πρῶτ’ αἶψα κ̃ πότνια μήτηρ

‘ Ἐς πατέρ’ Ἀυτόλυκον μητρὸς Φίλον, ὅφρ’ ἂν ἐλοίμην

‘ Δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέχετο, κ̃ κατένευσεν.

‘ Εἰ δ’ ἄγε, τοὶ κ̃ δένδρε’, εὐκτιμένην κατ’ ἀλαῆν,

335

‘ Εἵπω, ἃ μοι πότε ἔδωκας, ἐγὼ δ’ ἥτεόν σε ἔκασα,

‘ Παιδὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον Ὀππασόμενος· διὰ δ’ αὐτῶν

‘ Ἰκνεύμεσθα, σὺ δ’ ὠνόμασας κ̃ ἔειπες ἔκασα.

‘ Ὅγχνας μοὶ δῶκας τρεῖσκαίδεκα, ἔδεκα μηλέας,

‘ Συκέας τεσσαράκοντ’· ὄρχας δέ μοι ᾧδ’ ὀνόμηνας

340

‘ Δάσιν πεντήκοντα, Διαιτῦγος δέ ἕκαστος

‘ Ἦν· ἐνθα δ’ ἀνὰ σαφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,

‘ Ὅπῳτε δὴ Δίος ὦρα Ἰπιδρίσαν ὑπερθεῖν.

Ἦς φάτο· ἔδ’ αὐτῷ λύτο γένατα κ̃ Φίλον ἦτορ,

Σήματ’ ἀναγρόντος, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ’ Ὀδυσσεύς.

345

Ἀμφὶ δὲ παῖδ’ ἰλὼ βάλε πῆχυν· ἔδ’ ἐπ’ οἱ

Εἶλεν ὀπιψύχοντα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἄμπυτο, κ̃ ἐς Φρένα θυμὸς ἀγέρη,

Ἐξαῖτις μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·

‘ Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥα ἔτ’ ἐς θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον·

350

‘ Εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔτισαν.

325 'Νῦν δ' αἰνῶς δέδοικα κατὰ Φρένα, μὴ τάχα πάντες

'Ενθάδ' ἐπέλθωσιν ῥ' Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας ᾗ

'Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλίων πολίεσσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 355

'Θάρσθ', μὴ τι ταῦτα μῦθ' Φρεσὶ σῇσι μελόντων·

330 'Ἀλλ' ἴομεν πρὸ οἴκον, ὅς ὄρχατα ἐγγύθι κείπῃ.

'Ἐνθα ᾗ Τηλέμαχον, καὶ Βεκόλον, ἡδὲ συβώτῳ

'Πρῆπεμψ', ὥς ἂν δέῃπον ἐφοπλίωσιν τάχιστα.

'Ὡς ἄρα φωνήσαντε βάτῳ πρὸς δώματα καλά. 360

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,

335 Εὖρον Τηλέμαχον, καὶ Βεκόλον, ἡδὲ συβώτῳ

Ταμνομήδους κρέα πολλὰ, κερῶντάς τ' αἶθοπα οἶνον.

Τόφρα δὲ Λαέρτῳ μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ

'Ἀμφίπολος Σικελὴ λῶσεν, καὶ χρεῖσεν ἐλαίῳ· 365

'Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη

340 'Ἀγχι παρειαυρήν μελέ' ἤλδανε πιμυρὶ λαῶν,

Μείζονα δ', ἥ ἐ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.

Ἐκ δ' ἀσπεμίνθη βῆ· θωύμαζε δὲ μιν φίλος υἱός,

'Ὡς ἰδὲν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἀντῶν· 370

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πῆρόεντα προσήυδα·

345 'ὦ πάτερ, ἥ μάλα τίς σε θεῶν αἰεττομεταίων

'Εἶδος τε μέγεθός τε ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπυμυρὸν ἀντίον ἤυδα·

'Αἰ ῥδ', Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίῃ, καὶ Ἀπολλῶν, 375

'Οἷος Νήρκεον εἶλον, εὐκτίμενον πολίεθρον,

350 'Ἀκτῶν Ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάστων,

'Τοῖς ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,

• Τόχ' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεσάμηναι, καὶ ἀμύνειν
 • Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γένατ' ἔλυσσε
 • Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνῃς.

380

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν παύσαντο πόνος, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Ἐξέης ἔζοντο κατὰ κλισμῆς τε θρόνους τέ·
 • Ἐνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀγχίμολον δὲ
 • Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺ δ' ἦεις τοῖο γέροντος
 • Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολῶσαι κάλεσεν
 Μητήρ, ρηῆς Σικελῇ, ἣ σφέας τρέφε· καὶ ῥα γέροντα
 Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
 Οἱ δ' ὥς ἔν Ὀδυσῆα ἴδον, φράσαντό τε θυμῷ,
 • Ἔσαν ἐν μεγάροισι τετηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀπατήριον προσηύπειν

385

390

ὦ γέρον, ἴζ' ἔπι δείπνον, ἀπεκλεάθεο δὲ θάμβος·
 • Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἔπιχειρήσειν μεμαῶτες
 • Μίμνον μὲν ἐν μεγάροισι, ὑμέας πολιδέγμενοι αἰεὶ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πιτάσας
 Ἀμφοτέρως· Ὀδυσσεύς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἔπι καρπῷ,
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

395

ὦ Φίλ', ἐπεὶ νόσησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
 • Οὐδέ τ' οἰομένοισι, θεοὶ δὲ σε ἤγαγον αὐτοὶ,
 • Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δὲ τοι ὄλβια δοῖεν.
 • Καὶ μοι τῶτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 • Ἥ ἤδη σάφα οἶδε πείφρων Πηνελόπεια
 • Νοσήσαντά σε δεῦρ', ἣ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.

400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

405

Ἦ γέρον, ἤδη οἶδ'· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;

380

ὦς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ'· εὐξέσθ' ἐπὶ δῖφρ'.

ὦς δ' αὐτως παῖδες Δολίῃς κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Δακαπύωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο·

Ἐξέης δ' ἔζοντο παρὰ Δολίον πατέρα σφῶν.

410

ὦς οἱ μὲν πᾶσι δαῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

385

Ὅσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ὥχετο πάντη,
Μνηστῆρων συγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπασσε.

Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰὼντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

Μυχμῶ τε σοναχῇ τε, δόμων παρᾶροιθ' Ὀδυσῆος·

415

Ἐκ δὲ νέκυς οἰκῶν φόρεον, καὶ θάπρον ἕκαστοι·

390

Τῆς δ' ἐξ ἀλλήων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον

Πέμπον ἄγειν ἀλιεῦσι, θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πέντες·

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορῶν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμῃροι κῆρ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐχλόντο,

420

Τοῖσιν δ' Εὐπέειης ἀνά θ' ἵστατο, καὶ μετέειπεν·

395

Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἕκειτο,

Ἀντιόχ, τ' πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·

Τῷ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσαιο καὶ μετέειπεν·

ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσσει· Ἀχαιοῖς·

425

Τῆς μὲν σὺ νήεσσι ἀγωνιόεις πολέας τῇ καὶ ἐσθλὰς,

400

ὦλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, δαπὶ δ' ὥλεσε λαὸς·

Τῆς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὅχ' ἀρίστους.

Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τῆτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἰκέσθαι,

ἢ καὶ ἐς Ἡλιδά διαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπειοὶ,

430

Ἴομβ' ἢ καὶ ἐπειτὰ κατηφές ἐσόμεθ' αἰεὶ.

405

409 ΔΕΙ. Προσηύδων, προσησπάζον-
τος, καὶ ἱφιλανδρωπέοντος.

412 ΟΣ. Φήμη.

' Λώβῃ γ' ὃ πάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσομύροισι πυθιάδῃ.
 ' Εἰ δὴ μὴ παίδων τὲ κασιγνήτων τὲ Φονῆας
 ' Τισύμεθ', οὐκ ἂν ἔμοιγε μὲν Φρεσὶν ἡδὺ γήυοιτο
 ' Ζώεμυρ· ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμύροισι μετέλω.

435

' Ἀλλ' ἴομυρ, μὴ φθέωσι περαιοθέντες ὀκεῖνοι.
 ' Ὡς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιῆς.
 ' Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἤλθε Μεδῶν καὶ θεῖος ἀοιδός,
 ' Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπρος ἀνῆκεν
 ' Ἔσαν δ' ἐν μέσσοισι· πέφρος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μεδῶν, πεπνυμένα εἰδώς·

440

' Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· καὶ γ' Ὀδυσσεύς
 ' Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσσειτο ἔργα·
 ' Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
 ' Ἐγγύθεν εἰσῆκε, καὶ Μέντορ· πάντα ἐώκεν.
 ' Ἀθάνατος δὲ θεὸς ποτὲ μὲν παρῆροιθ' Ὀδυσῆος
 ' Φαίνεται θαρσύνων, ποτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
 ' Θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχισίνοι ἐπιπύον.

445

' Ὡς φάτο· τὸς δ' ἄρα πάντας ἱστὸν χλωρὸν δῖος ἦεφ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἀλκίφρονης
 Μαστιγίδης· ὃ γ' οἷος ὄρα πάρος καὶ ὀπίσσω·
 ' Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσαιο καὶ μετέειπεν·

450

' Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τίς κεν εἴπω.
 ' Τμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γήυντο·
 ' Οὐ γ' ἐμοὶ παῖθεαθ', καὶ Μέντορ· πειμνύει λαῶν,
 ' Τμετέρης παῖδας κατὰ πῦνι μὲν ἀφροσυνάων·
 ' Οἱ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀπαδαλίῃσι κακῆσι,
 ' Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
 ' Ἄνδρὸς ἀριστῆος· τὸ δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι.

455

' Καὶ
 46
 46
 46

Καὶ νῦν ὥδε χύοιτο· πείθεσθ' ἐμοί, ὡς ἀγορεύω·

460

Μὴ ἴομεν, μή πε τίς ὀπίσσω κακὸν εὖρη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ,

Ἡμίσεων παλῆας· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μέιναν.

Οὐ γάρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπέειθε

Πάροντ'· αἴψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τάρχεα ἐσθλόντο.

465

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο παρὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,

Ἀθρόοι ἠγερέοντο παρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.

Τοῖσιν δ' Εὐπέειθ' ἠγόρευε νηπιέησιν·

Φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παῖδός φόνον· ἐδ' ἄρ' ἔμελλεν

Ἀψ' ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτῶς πότμον ἐφέψεν.

470

Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσήυδα·

ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,

Εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νύ τοι νόος ἐνδοθι κέσθῃ;

Ἢ περὶ πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν

Τόλῃς; ἢ φιλότῃ μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθαι;

475

Τὴν δ' ἀπαμειβόμεν' προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

Τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα δειρέαι, ἡδὲ μεταλλᾶς;

Οὐ γὰρ δὴ τέτον μὲν ἐβόλῳσας νόον αὐτή,

Ὡς ἦτοι κείνης Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθὼν;

Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.

480

Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσαιο δῖος Ὀδυσσεύς,

Ὅρκῃα πιστὰ ταμόντες, ὃ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,

Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τὲ κασιγνήτων τὲ φόνου

Ἐκλήσιν θάωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλέοντων

461 ΕΠ. Καταχρηστικῶς σημαίνει τὸ
ἐκείνων ὅτι ἐστίν, ὃ ἐαυτῷ τις ἐπισπᾶν.

464 ΑΔ. Ἦνδαν.

466 ΝΩ. Ἐπαφρόδιτος, ἐν τοῖς Ὀ-

μηρικοῖς, φησιν, ὅτι γίνετο ἐν Παιονίᾳ
σίδηρος, ὃς ἀκονηθεὶς, λαμπρότατός ἐστιν·
ἀφ' ὃ καὶ τὸ, Νώροπα χαλκόν.

474 ΠΡΟ. Πορρωλέω. ΦΥ. Μαχῆν.

· ὧς τοπαῖρος· πλεῖστος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλις ἔσω.

485

· ὧς εἰπὼν, ὥτρυνε παῖρος μεμαῖψαν Ἀθήνην.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιο καρήνων αἵζασσι.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν σίτοιο μελίφρονος ἔξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

· Ἐξελθὼν τις ἴδοις, μὴ δὴ χεῖδον ὥσι κίοντες.

490

· ὧς ἔφατ'· ἔκ δ' ὑὸς Δολίχ' κίεν, ὥς ἐκέλευεν
Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰών, τὰς δὲ χεῖδον εἶσιδε πάντας·
Αἶψα δ' Ὀδυσσεύα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

· Οἶδε δὴ ἐγγυὲς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζώμεθα θάσσον.

· ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤρνωτο, καὶ ἐν τέρχεσσι δύνοντο,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἔξ δ' ἦεις Δολίοιο·

495

Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τέρχ' ἔδωμον,
Καὶ πολλοὶ περ ἑόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισαί·

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο πρὸ χροῖ νάρωπα χαλκόν,

· ὦϊζαν δὲ θύρας, ἔκ δ' ἦιον, ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.

500

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχιμόλον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορ εἰδομένη, ἡμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·

Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·

Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον ἦν·

· Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,

505

· Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τὲ κρίνοντ' ἄριστοι,

· Μήτι καταχύνειν πατέρων γλυκὺ, οἱ τοπαῖρος πέρ

· Ἀλκῇ τ' ἠγορέῃ τὲ κεκάσμεθα πᾶσιν ἐπ' αἶαν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένῃ ἀντίον ἦν·

· Ὀψεαι, αἶκ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,

510

· Οὔτι καταχύνοντα τέον γλυκὺ, ὥς ἀγορεύεις.

· ὧς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε·

· Τίς

485 'Τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἢ μάλα χαίρω
'Υἱὸς θ' υἱωνὸς τ' ὄρετ' ἴης πέρι δ' ἦλιν ἔχουσι.

Τὸν δὲ περιλαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

515

'Ω Ἀρκεσιδάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,
'Εὐχάμυρος κέρη γλαυκῶπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,
490 'Αἴψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐφ' δολιχόσκιον ἔγχος.

'Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη·

Εὐχάμυρος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κέρη μεγάλοιο,

520

Αἴψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐφ' δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθος διὰ χαλκοπαρή·

495 'Ἡ δ' ὅκ' ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶπατο χαλκός·

Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

'Ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός·

525

Τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

Καὶ νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν ἔ' ἔθηκαν ἀνόςας,

500 Εἰ μὴ Ἀθλιωαῖη, κέρη Διὸς Αἰγίοχοιο,

'Ἦυσεν Φωνῇ, κατὰ δ' ἔρχεθε λαὸν ἅπαντα·

'Ιχεῶδε πολέμας, Ἰθακήσιοι, δ' ἔργαλέοιο,

530

'Ὡς κεν ἀναιμώλει γε διακρινθεῖτε τάχιστα.

'Ὡς φάτ' Ἀθλιωαῖη· τὸς δὲ χλωρὸν δέος ἔειλε·

505 Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἔκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,

Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεῶς ὅπα Φωνησάσης·

Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαιόμυροι βιότοιο.

535

Σμερδάλεον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Οἴμησεν δὲ αἰεὶς, ὥς' αἰετὸς ὑψιπετής.

519 ΕΜΠ. Ἐνέβαλεν.

527 ΑΝ. Ἐπανόδ' μὴ τυγχάνον-
τας.522 ΧΑΛ. Χαλκῶ τὰς παρειὰς ἡρ-
μοσμένης.

529 ΦΩ. Κραυγῇ.

523 ΕΡΥ. Ἐπίρην.

535 ΤΡΩ. Ἐτρέποντο, ἐγράφησαν.

Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
 Κάδδ' ἔπεισεν πρόθεν Γλαυκώπιδος ἑριμοπατρὸς.

Καὶ τότε Ὀδυσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

540

· Διοχμὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 · Ἰχθεο, παῦε δὲ νῆκος ὁμοίῃς πλέμοιο,
 · Μήπως τοὶ Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύσπα Ζεὺς.

Ὡς φάτ' Ἀθηνᾶν· ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

Ὅρκια δ' αὖ κατόπιθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε

545

Παλλὰς Ἀθηνᾶν, κέρη Διὸς Αἰγυόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη, ἡμὲν δέμας, ἥδ' ἐκ αὐδήν.

538 ΑΦΙ. Ἐπιμπιν, ἔριπιν. ΨΟ.
 Καντικόν, ἀσκόλην ποιῶντα· ψολόν γδ,
 τὴν ἀσκόλην λέγει· τοιῶτον δ' ἀφίησιν ὃ
 Ζεὺς πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Τῶν δ' κεραυνῶν,

οἱ μὲν, καταβάται· οἱ δ' ἔ, ψολοῦντες· οἱ
 δ' ἔ, ἀργῆτες καλῶντας, ὡς Ὁμηρὸς ἀνέ-
 μασι.

Τέλος τ' Ὀδυσσεύας.

Ο ΜΗΡΟΥ
ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ,

ΚΑΙ

ΥΜΝΟΙ.

Α

Ἡν

Δῆρ

Εὐχ

Πῶ

Γη

᾽Ω

Πλ

᾽Τ

Δ

᾽Ι

᾽Ι

᾽Α

᾽Ι

᾽

᾽

᾽

᾽

᾽

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

ΑΡΧΟΜΕΝΟΣ, πρῶτον Μισσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
ἔλθῃν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι, εἵνεκ' αἰοιδῆς·

Ἦν νέον ἐν δελτοῖσιν ἐμοῖς ἐπὶ γένασι θῆκα,

Δῆριν ἀπειρεσίῳ, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρης,

Εὐχόμενος μερόπεσιν ἐς ἄτα πᾶσι βαλέας·

5

Πῶς μῦες ἐν βατράχοισιν δρισεύσαντες ἔβησαν,

Γηγνέων ἀνδρῶν μιμῶμενοι ἔργα γιγάντων,

Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔλω, τοίῳ δ' ἔχεν δρχήν.

Μῦς ποτε διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,

Πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γῆριον,

10

Ἵδατι τερπόμενος μελιηδέϊ· τὸ δὲ κατέϊδε

Διμνόχαρις, πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον·

Ἔϊνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσας;

Πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.

Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,

15

Δῶρα δέ τοι δώσω ξενήϊα πολλὰ καὶ ἑσθλά.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνῳ

Τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἡματα πάντα·

Καί με πατὴρ Πηλεὺς ποτε γένατο, Ὑδρομεδύσῃ

Μιχθεῖς ἐν Φιλότῃ παρ' ὄχθας Ἡριδανοῖο.

20

Καί σε δ' ὀρῶ καλόν τε ἔσθ' ἀλκιμον ἔσυχον ἄλλων,

Σκηπτεῖχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν

Ἐμμεναί.

Ἐμμεναι. ἀλλ' ἄγε θάσσον ἐν ἡμερῇ ἀγέρευε.

Τὸν δ' αὖ Ψυχάρπαξ ἠμέετο, φώνησέν τε·

Τίπτε γῆρος τέμνον ζητῆς, φίλε, δῆλον ἅπασιν 25

Ἀνθρώποις τὲ θεοῖς τε ἔβρανίοις πετελυοῖς;

Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κῆρος

Τρώζαρχταο πατρός μεγαλήτορος· ἡ δὲ νυ μήτηρ,

Λεχομύλη, θυγάτηρ Πτεροτρώκτη βασιλῆος.

Γένατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς, 30

Σύκοις, καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.

Πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τ' εἰς φύσιν ἔδεν ὁμοῖον;

Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἐμοί γε,

Ὅσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος· ἔδε με λήθη 35

Ἄρτος τρισηπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,

Οὐδὲ πλακῆς τανύπεπλος, ἔχων πολλὴν σισιμίδα,

Οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, ἔχ' ἥπατα λευκοχίτωνα,

Οὐ τυρὸς νεόπηκτος δὲ γλυκεροῖο γάλακτος,

Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσι,

Οὐδ' ὅσκι πρὸς θοῖνας μερόπων τεύχεσι μάγειροι, 40

Κοσμεῖντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.

Οὐδὲ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφευγον αὐτῶν,

Ἀλλ' εὐθὺς μὲν μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.

Οὐ δέδιδ' ἀνθρώπων, καί περ μέγα σῶμα φορῶντα,

Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον 45

Καὶ πτέρνης λαβόμεν, ἔξ πόνος ἄνδρα ἵκανε,

Νήδυμος οὐκ ἀπέφευγ' ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.

Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα, τὰ δαίδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,

Κίρκην καὶ γαλήνην, οἳ μοι μέγα πένθος ἄγασσι,

Καὶ παγίδα συνόεσαν, ὅπως δολέεις πέλε πτόμος· 50

Πλῆθον

Πλεῖστον δὴ γαλίῳ παίδεϊδία, ἥτις δρῖση,

Ἡ καὶ τρωγλοδύονται κατὰ τρώγλῳ ἐρεείνῃ.

Οὐ τρώγω ραφάνας, ἔ κράμβας, ἔ κολοκυνθας,

Οὐ τούτοις χλωροῖς ὀπιθόσκομαι, ἔδε σελίνοις.

Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐσὶν ἐδέσματα τῇ χατὰ λίμνῳ.

55

Πρὸς ταῖδε μειδήσας Φυσιγνάτος ἀντίον ἤδα·

Ἔειπε, λίῳ αὐχεῖς ὀπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν

Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.

Ἀμφίδιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,

Σκιρτῶσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.

60

Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστιν.

Ἄρω σ' ἐν νώτοισι· κράτῃ δέ με, μή ποτ' ὀληαι,

Ὅπως γηθόσωτος τ' ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδε· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα,

Χείρας ἔχων ἀπαλοῖο κατ' αὐχένος, ἄλμασι κέφα.

65

Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμεις,

Νηξὶ τερπόμενος Φυσιγνάθῃ· ἀλλ' ὅτε δὴ ρα

Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων

Ἀχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο· τίλλε δὲ χαίτας,

Καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δὲ οἱ ἦτορ

70

Πάλλετ' ἀηθέει, καὶ ἐπὶ χθόνα βέλεθ' ἰκέσθαι·

Δαίνα δ' ἐπεσονάχιζε, φόβῳ κρυόεντος ἀνάγκῃ.

Οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπρασ' ἐφ' ὕδασι, ἥντε κώπῳ

Σύρων· εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,

Ἦδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἔβωσεν,

75

Καὶ πῶν φάτο μῦθον, δότ' ἑμάτος δ' ἀγρόθεν·

Οὐχ' ἔγω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος

Ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπῳ διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτῳ,

Ὡς

'Ως ἔμ' ὀππλώσας ὀππώϊον ἦλθ' ἐς οἶκον
 'Βάτραχος, ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λουκῶ.
 'Υδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄραμα
 'Αμφοτέροις· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον·
 Τῷτον ἰδὼν κατέδυ Φυσίγνατος, ἔτι νοήσας,
 Οἷον ἐταῖρον ἐμελλεν ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην·
 Δὺ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλδίατο κῆρα μέλαιναν.
 Κεῖνος δ' ὥς ἀφείη, πέσεν ὑπὸ πῆλός εὐθύς ἐς ὕδαρ,
 Χεῖρας δ' ἐσφιγμέν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτρεξε.
 Πολλάκι μὲν κατέδυεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
 Λακτίζων ἀνέδυε· μόρον δ' οὔκ ἦν ὑπαλύξαι.
 Δευόμεναι δὲ τέλχες πλείστον βάρος εἶλκον ἐπ' αὐτῶ·
 'Υδασι δ' ὀλλύμενος, πῖς ἐφθόγγατο μύθους·
 'Οὐ λήσεις γὰρ θεὸς, Φυσίγναθε, πῶτα ποιήσεις,
 'Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
 'Οὐκ ἂν μὲν κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκις τε,
 'Παγκραλίῳ τὲ, πάλῃ τὲ, εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσεις
 'Εἰς ὕδαρ μ' ἔρριψας· ἔχθ' θεὸς ἐκδίκον ὄμμα·
 'Ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν σρατῶ, ἔδ' ὑπαλύξεις.
 Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸ δὲ κατέϊδε
 Λειχοπίναξ, ὅχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῆσι·
 Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἤρπειλε μύεσσιν.
 'Ως δ' ἔμαθον πλὴν μοῖραν, ἔδ' ὅλος αἰνὸς ἀπαντῶν·
 Καὶ τότε κηρύκεσσιν εἰς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον
 Κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δάματα Τρωξάρταο,
 Πατρὸς δυσήνευ Ψυχάρπατος, ὃς κατὰ λίμνην
 'Υπὸ πῆλός ἐξήλωτο, νεκρὸν δέμας, ἔδ' ἐπ' ὄχθας
 'Ἦν ἤδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντω.

80

85

90

95

100

105

Ως

80 ὧς δ' ἦλθον ἀπὸ δόντες ἅμ' ἡοῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωζάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολέμβρος, εἶπέ τε μῦθον·

·Ω φίλοι, εἰ καὶ μένος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
·Ἐκ βατράχων, ἣ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκ'.

110

·Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύσηνος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσα.

·Καὶ τ' μὲν πρῶτον ῥα κατέκτανεν ἀρπάξασα

85 ·Ἐχθίσῃ γαλέῃ, τρώγλης ἔκτοσθεν ἐλθού·

·Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ᾗξαν

·Καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,

115

·Ἦν παγίδα καλέεσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐῴσαν·

·Ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρα κεδνῇ,

90 ·Τῆτον ἀπέπιζεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.

·Ἀλλ' ἄγεθ', ὁπωσιόμεσθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτὰς,

·Σώματα κρημνήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.

120

Τῶτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπαλίζεσθαι ἀπαντὰς·

Καὶ τὰς μὲν ῥ' ἐκόρυσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.

95 Κημῖδας μὲν πρῶτα πρὸς κνήμησιν ἔθηκαν,

Ῥήξαντες κυάμους χλωρὰς, εὖ τ' ἀσκήσαντες,

Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ὀπτιζάντες κατέτρωξαν·

125

Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοσφέων ἀπὸ βυρσῶν,

Οὓς γαλέην δείραντες, ὀπτιζαμένως ἐποίησαν·

Ἀπὸ δ' ἦν λύχνος τὸ μεστέμφαλον· ἣ δὲ νυ·λόγχῃ,

Εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρης·

100 Ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις καρύοιο.

130

Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἐνοπλοὶ· ὥς δ' ἐνόησαν

Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἕνα χῶρον

95 Ἐλθόντες, βελὴν ξύναγον πολέμοιο κακῆιο.

Σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἢ εἰσὶς, ἢ τίς ὁ θρύλλος,

Κῆρυξ

Κῆρυξ ἐγύθει ἦλθε, φέρων σκήπτρον μὲν χερσὶ,
 Τυρογλύφῃ ὕψος μεγαλήτορος Ἑμδασίχυτρος,
 Ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν Φάιν· εἶπέ τε μῦθον·

· ὦ Βάτραχοι, μύες ὑμῖν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν,
 · Εἰπέν, ὁπλίζεσθ' ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τέ.
 · Εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψυχάρπαγα, ὃν κατέπεφνεν
 · Τμέτερος βασιλῆς Φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε,
 · Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστεῖς γεγάατε.

· ὦς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς ἔατα μυῶν
 Εἰσελθὼν ἐπέραξε φρένας βατράχων ἀγερῶων.
 Μεμφομένων δ' αὐτῶν Φυσίγναθος εἶπεν ἀνασάς·

· ὦ φίλοι, ὅκ' ἔκτεινον ἐγὼ μυῶν, εἰδὲ κατεῖδον
 · Ὀλλύμδρον· πάντως ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
 · Νήξεις τὰς βατράχων μιμέμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
 · Νῦν ἐμὲ μέμφοντ' ἢ ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βεβλήν
 · Ζητήσωμεν, ὅπως δολίῃς μύας ἐξολέσωμεν.
 · Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 · Σώματα κερμήσαντες ἐν ὄπλοις σῶμεν ἅπαντες
 · Ἀκροῖς παρ' χεῖλεσσι, ὅπῃ κατάκρημος ὁ χῶρος·
 · Ἠνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
 · Δραξάμενοι κορύθων, ὅστις χεδὸν ἀντίον ἔλθοι,
 · Ἐς λίμνην αὐτὰς σὺν ἔντεσι εὐθύ βάλαμεν·
 · Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τὰς ἀκολύμβους,
 · Στήσομεν εὐθύμῳς τὸ μυοκτόνον ὥδε τρόπαιον.

· ὦς ἄρα φωνήσας, ὄπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.
 Φύλλοις μὲν μαλαχῶν χιήμας εἰς ἀμφεκάλυψαν,
 Θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων δσπὸ τσῦτλων,
 Φύλλα δὲ τ' κραιμῶν εἰς αἰσίδας εὖ ἥσκησαν,

135 Ἐγχοῦς δ' ὄχθυοινοσ ἐκάστω μακρὸς ἀρήρῃ,
 Καὶ κέρυθες κοχλιῶν λεπλῶν κράατ' ἀμφεκάλυπτον.
 Φραζάμηνιοι δ' ἔησαν ἐπ' ὄχθαισ υἱηλῆσι,
 Σείοντες λόγχαισ· θυμῷ δ' ἔωλητο ἕκαστοσ.

165

140 Ζῶσ ἣ θεὸσ καλέσαισ εἰσ ἔρανὸν ἀστερόεντα,
 Καὶ πολέμω πωληθιῷ δέξας, κρατερῆσ τε μαχητῆσ,
 Πολλῆσ κ' μεγάλασ, ἡδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντασ,
 Οἷοσ Κενταύρων στρατὸσ ἔρχετα, ἡδ' ἐργάντων,
 Ἡδὲ γελῶν ἐρέεινε, τίνεσ βατράχοισιν δῶργοι,
 Ἡ μυσὶν, ἀθανάτων; κ' Ἀθηναίῳ παρσέειπεν·

170

145 'Ω θυγάτερ, μυσὶν ἥ ῥ' ἐπαλεξήσασαι πορεύσῃ;
 'Καὶ γάρ σε κατὰ νηὸν αἰὲ σκιρτῶσιν ἅπαντεσ,
 'Κνίσσῃ τερπόμηνιοι, κ' ἐδέσμασιν ἔκ θυσιάων.

175

'Ὡσ ἄρ' ἔφη Κρονίδησ· τ' ἣ παρσέειπεν Ἀθηνῆ·
 'Ω πάτερ, σὺκ ἂν πῶποτ' ἐγὼ μυσὶ τερομύχοισιν
 150 'Ἐλθίμην ἐπαρωγὸσ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν,
 'Στέρματα βλάπτοντεσ, κ' λύχνεσ, εἶνεκ' ἐλαίεσ.
 'Τῷτο δέ με λίλῳ ἔδακε φρένασ, οἷον ἔρεξαν·

180

155 'Πέπλον μὲ κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα καμῆσαι
 'Ἐκ ροδάνησ λεπλῆσ, καὶ σήμονα λεπλὸν ἐνήσοι,
 'Τρώγλαισ τ' ἐμπόησαν· ὁ δ' ἡπητήσ μοι ἐπέση,
 'Καὶ πρῶτοσ μὲ τόκεσ· τέτε χάριν ἐξώργισμα.
 'Χρησάμην γδ' ὕφηνα, κ' σὺκ ἔχω ἀνταποδῆναι.

185

160 'Ἀλλ' ἐδ' ὡσ βατράχοισιν δρηγέμνι σὺκ ἐθελήσω·
 'Εἰσὶ γδ' ἐδ' αὐτοὶ φρένασ ἐμπεδοι, ἀλλὰ με πρῶλῳ
 'Ἐκ πολέμω ἀνίσταν, ἐπεὶ λίλῳ ἐκοπώθην,
 'Τπνε δολομύλῳ, σὺκ εἶασαν θορυβῶντεσ,
 'Οὐδ' ἐλίγον κατὰ μῦσση· ἐγὼ δ' αὔπτοσ κατεκείμην,

190

Ἐπὶ κεφαλὴν ἀλγῶσαι, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.

Ἄλλ' ἄγε παυσώμεσθα, θεοὶ, τέτοισιν δῆγ' ἔστιν,

Μὴ κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλῃ ὄξυόεντι,

Εἰσὶ γὰρ ἀγχιμάχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι.

Πάντες δ' ἐβράνθον τερπώμεθα δῆλον ὀρώντες.

195

ὣς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι

Πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἤλυθον εἰς ἓνα χῶρον.

Κάδδ' ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε.

Καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπγας ἔχοντες,

Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμῳ κλύπον· ἐβράνθον δὲ

200

Ζῶς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακῆος.

Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχλύορα ἔτασε δαερί,

Ἐσταότ' ἐν περσμάχοις, κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἥπαρ·

Κάδδ' ἔπεσεν πελώρης, ἀπαλὰς δ' ἐκθύισεν ἐθέρας.

Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα·

205

Πῆξεν δ' ἐν σέρνῳ σιβαρὸν δόρυ· τὸ δὲ πεσόντα

Εἴλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπλη.

Σάτυλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυττον.

Ἄρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·

Ἦειπε δὲ πελώρης, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπλη.

210

Λιμνόχαρις δ', ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,

Τρωγλοδύτῃ πετρεῶ μυλοειδέϊ τρώσεν ὀπιφθαῖς

Αὐχένα παρ μέσων· τὸ δὲ σκόπῳ ὅσ' ἐκάλυψεν.

Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο πτύσκετο δαερί Φαιινῶ,

Καὶ βάλεν, ἐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἥπαρ· ὡς δ' ἐνόησε

215

Κραμβοφάγος, ὄχθαισι βαθείαις ἔμπιεσε φεύγων.

Ἄλλ' ἐδ' ὡς ἀπέληγν' ἐν ὕδασι, ἤλασε δ' αὐτόν·

Κάπωσε δ', ἐδ' ἀνένδυσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη

Πορφυρέα,

Πορφυρέω, αὐτὸς δὲ παρ' ἡϊόν' ἐξετανύσθη,

Χορδῆσι λιπαρῆσιν ἐπαρνύμεν^Θ λαγόνεσσιν.

220

Λιμνίσπος δ' ὄχθασιν Τυρόγλυφον ἐξενάριξε.

Πτεροφάγον δὲ ἰδὼν Καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἤλθεν,

Ἦλατο δ' ἐς λίμνην φύγων, πῶ ἀπώϊδα ρίψας·

Ἰδρόχαρς δὲ τ' ἔπεφνε Πτεροφάγον βασιλῆα,

Χερμαδῶν πωλῆζας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ

225

Ἐκ ρινῶν ἔσπεζε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Λεχοπῆναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκείτῳ,

Ἐγχεῖ ἐπαίζας· τ' δὲ ὁκότος ὅσ' ἐκάλυψε.

Πρασοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε Κνισοδοιάκτῳ,

Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.

230

Ψυχάρπαξ δ' ἤμῳ ἐπάρων πρὶ τεθνεώτων,

Καὶ βάλε Πρασοφάγον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἤπαρ·

Πίπτε δὲ οἱ πτόθεν, ψυχὴ δ' αἰδόσδε βεβήκη.

Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλῶ δράκα ρίψεν ἐπ' αὐτὸν,

Καὶ τὸ μέτωπον ἔχεισε, καὶ ἐξετύφλα πρὸς μικρόν·

235

Θυμώτῃ δ' ἄρα κείνος, ἐλὼν δὲ γε χειρὶ παχείῃ

Κεῖμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος δρεξε,

Τῷ βάλε Πηλοβάτῳ ὑπὸ γένατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη

Κνήμη δεξιτερὴν, πέσσε δ' ὕπλιος ἐν κονίῃσι.

Κραυγασίδης δ' ἤμῳ, καὶ αὐτὸς βαίνειν ἐπ' αὐτόν·

240

Τύψε μέσλῳ δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα, πᾶς δὲ οἱ εἶσω

Ὀξύχοινος ἔδωκε, χαμαὶ δ' ἐκχυτο ἅπαντα

Ἐγκατ' ἐφελκομένην ὑπὸ δέρατι χειρὶ παχείῃ.

Σιτοφάγος δ', ὥς εἶδεν ἐπ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,

Σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·

245

Ἦλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγῃ αἰπιῷ ὀλεθρον.

Τρωζάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον·
 ὦκα δὲ τειρόμενός ἐς λίμνην ἤλατο φύγων.
 Τρωζάρτης δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνεν προπεσόντα,
 Καὶ οἱ ἐπέδραμεν αὖθις, δόπκτάμεναι μυρσαίωνων·
 Πρασαῖος δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνεν προπεσόντα,
 ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὄξεί χοίνῳ·
 Οὐδ' ἐρήξῃ σάκας, χέπε δ' αὐτὰ δερὸς ἀκωκή.
 Ἦν δὲ τις εἰνὶ μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων,
 Ἀγχεύμαχος, φίλος ὑὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιδάλας,
 Ὀρχαμος, αὐτὸν Ἄρη φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξ,
 Ὃς μόνος εἰνὶ μύεσσι ἀρισεύεσκε μάχεσθαι.
 Στῇ δὲ παρὰ λίμνην γαυρέμενος, οἷος ἀπ' ἄλλων,
 Στεῦπο δὲ προθήσειν βατράχων γῆλος αἰχμητῶων.
 Καὶ νύ κεν ἐξετέλεσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ δένος ἦεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καὶ τότε δόπλου μύσας βατράχους ἄκτειρε Κρονίων·
 Κινήσας δὲ κάρη, τοίηνδ' ἐφθέγγετο Φωνή·

‘ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμα.

‘Οὐ μικρόν μ' ἔωληξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην
 ‘Ἐνναίρειν βατράχους βλεμειαίωνων· ἀλλὰ τάχιστα
 ‘Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἡδὲ καὶ Ἄρην,
 ‘Οἱ μιν δόποχήσασσι μάχης, κρατερόν περ ἑόντα.

ὦς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·

‘Οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, δένος ἔτε γ' Ἄρης
 ‘Ἰαχύσῃ βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπιῶ ὀλεθρον.
 ‘Ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν δρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὄπλον
 ‘Κινέσῃω μέγα, Τιτανοκτόνον, ὀβριμοεργόν,
 ‘ὦ, Τιτῆνας ἐπεφνες δρῖστας ἔξοχα πάντων,

‘Ἐγκέλαδον

Ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδησας, ἰδ' ἄχρια Φῦλα γιγάντων.

275

Ὡς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε Φολόεντα κεραυνόν·

Πρῶτα μὲν ἔβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον,

Αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνόν, δαιμαλέον Διὸς ὄπλον,

Ἦκ' Ἰπιδινήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χεῖρὸς ἄνακτος.

Πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν Βατράχης τὲ μύας τέ·

280

Ἀλλ' ἔδ' ὡς ἀπέληγε μυῶν στρατός, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον

Ἴετο πορθέσιν Βατράχων ἦρος αἰχμητῶν·

Εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπῃ Βατράχης ἐλέησε Κρονίαν,

Ὅς ῥα τότε Βατράχοισιν δρωγὰς εὐθύς ἐπέμψεν.

Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,

285

Λαζοβάϊ, στρεβλοὶ, ψαλιδόσμοι, ὄσρακόδερμοι,

Ὀσφυεῖς, πλατυῶντοι, ἀποσίλβοντες ἐν ὤμοις,

Βλαῖοι, χειροτένοντες, ἀπὸ σέρων ἐσπρῶντες,

Ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες· οἱ δὲ καλεῦν

Καρκίνοι· οἳ ῥα μυῶν ἔρας σομάτεσσιν ἔκοπτον,

290

Ἦδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμποντο δὲ λόγχα.

Οὓς καὶ ὑπέδδισαν δειλοὶ μύες, ἔδ' ὑπέμειναν,

Ἐς δὲ Φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύετο δ' ἥλιος ἤδη,

Καὶ πολέμα τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέεθη.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Υ Μ Ν Ο Ι.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΜΝΗΣΟΜΑΙ, εἰδὲ λάθωμαι, Ἀπόλλωνος Ἐκάτοιο,
 Ὅντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντες,
 Καὶ ρά γ' ἀναΐουσιν Ἰπταχέδον ἐρχομένοιο
 Πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιτάνη.
 Λητῶ δ' οἷη μέμνε πατρὶ Διὶ τερπικεραύνῳ, 5
 Ἥ ρα βίον τ' ἐχάλασε ἔκ κλήϊσσε Φαρέττην,
 Καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρας ἐλῆσα
 Τόξον, ἀνεκρέμασε παρὸς κίονα πατρός εἰοῖο,
 Πασάλας ἐκ χρυσέας· τὸν δ' εἰς θρόνον εἴσεν ἄγχι.
 Τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαι χρυσεῖω, 10
 Δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
 Ἐνθα καθίζουσιν· χαίρει δὲ τε πότνια Λητῶ,
 Οὔνεκα τόξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔτικτεν.
 Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν, 15
 Τὴν μὲν, ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ, κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
 Κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος, καὶ Κύνθιον ὄχθον,
 Ἀγχοτάτῳ Φοίνικος, ὑπ' Ἰνωπῷο ρεέθροις.
 Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὐῦμνον ἑόντα;

Πάντ' γάρ τοι, Φοῖβε, νομοὶ βεβλήεσθαι ὤδης, 20
 Ἥμ' ἂν ἤπειρον περὶ τρυφόν, ἡδ' ἀνὰ νήσους.
 Πᾶσαι γ' σκοπαὶ τοι ἄδον καὶ πρῶνες ἄκροι
 Ὑψηλῶν ὄρεων, ποταμοὶ θ' ἄλαδε παρρέοντες,
 Ἀκτὶ τ' εἰς ἄλλα κεκλιμέναι, λιμένας τ' θαλάσσης.
 Ἦ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε χάρμ' αἰβοῦσι, 25
 Κλινθεῖσαι πρὸς Κυώτος ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,
 Δίλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· ἐκάτερθε δὲ κύμα κελαϊνὸν
 Ἐξήλ' χερσὶν δὲ λιγυπνοῖσι ἀνέμοισιν·
 Ἐνθεν ἀπορρύνειτο πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,
 Ὅσους Κρήτη ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν, 30
 Νῆσός τ' Αἰγίνα, ναυσικλειτὴ τ' Εὐβοία,
 Αἰγαί τ', Εἰρεσία τ', καὶ ἀγχιάλῃ Πεπάρητος,
 Θρηάκιός τ' Ἀθῶς, Ἐ Πηλὶς ἄκρα κάρλεια,
 Θρηάκῃ τ' Σάμος, Ἰδῆς τ' ὄρεα σκίοεντα,
 Σκύρος, καὶ Φώκαια, καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺν, 35
 Ἰμβρος τ' εὐκτιμένη, Ἐ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
 Λέσβος τ' ἡραθῆ, Μάκαρος ἔδος Αἰολίανος,
 Καὶ Χίος, ἡ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἀλλὶ κεῖν,
 Παιπιλόεις τ' Μίμας, καὶ Κωρύκῃς ἄκρα κάρλεια,
 Καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα, καὶ Αἰσιγῆς ὄρος αἰπὺν, 40
 Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρλεια,
 Μίλητός πε, Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,
 Καὶ Κνίδος αἰπεινὴ, καὶ Κάρπαθος ὑπεμόεσσα,
 Νάξος τ', ἡδὲ Πάρος, Ῥιναῖά τε πετρεῖεσσα.
 Τόσον ἐπαδύνουσι Ἐκχέολον ἵκετο Λητῶ, 45
 Εἴ τις οἱ γαίεων ἤϊε θέλῃ οἰκίαν θέσσει.
 Αἱ δὲ μάλ' ἐτρώμεον καὶ ἐδείδιον, ἐδὲ τις ἔτλη

Φοῖβον δέξαδαι, καὶ ποτιέρη πὲρ ἔξου·

Πρὶν γ' ὅτε δὴ ῥ' ὅππῃ Δῆλος ἐβόησατο πότνια Λητώ,

Καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

‘ Δῆλ', εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἔδος ἐμμελῆαι ἦος ἐμοῖο,

‘ Φοῖβε' Ἀπόλλωνος, θέεσσιν ἐνὶ πόντῳ νηὸν,

‘ Ἄλλος δ' ἔλκῃς σέο πόθ' ἀΐεται, ἔδῃ σε λίσσῃ·

‘ Οὐδ' εὖδων σὲ ἔσπεδ' οἶομαι, ἔδ' εὐμήλον,

‘ Οὐδὲ τρυγίῳ οἴσεις, ἔτ' ἄρ' φυτὰ μυρία φύσεις·

‘ Αἱ δὲ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαέργα νηὸν ἔχουσα,

‘ Ἀνθρῳποί τοι πάντες ἀγνῶσιν ἐκατόμβας,

‘ Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσσῃ δὲ τοι ἄσπετος αἰεὶ,

‘ Δηρὸν ἀνακτ' εἰ βόσκοις, οἳ τε θεοὶ κέ σ' ἔχουσιν

‘ Χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ ἔτι παρ' ὑπ' ἔδρας.

‘ Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·

‘ Λητοῖ, κυδίῃ θυγαῖτερ μεγάλῳ Κρόνῳ,

‘ Ἀσπασίῃ μὲν ἔγωγε γονὴν Ἐκάτῳ ἀνακτος

‘ Δεξαίμην, αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχῆς

‘ Ἀνδράσιν, ὧδὲ δὲ κεν παρὶν ἀνιμῆεσσα γηροίμην.

‘ Ἀλλὰ τόδῃ τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, ἔδῃ σε κόσσω·

‘ Λίην γάρ πινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα

‘ Ἐσπεδῷ, μέγα δὲ πρυτανεύσέμεν ἀθανάτοισιν,

‘ Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ὅππῃ ζείδωρον ἄρσαν·

‘ Τῷ ῥ' αἰνῶς δέδοικα κατὰ φρένα κ' κατὰ θυμόν,

‘ Μὴ ὅπῃ πομπῶν ἴδῃ φάος ἡλίοιο,

‘ Νῆστον ἀνιμῆσῃ, ἐπεὶ κρῆναι πέδος εἰμι,

‘ Ποσσὶ κατὰ στέφας, ὥσῃ δ' ἄλῳς ἐν πελάγεσσιν.

‘ Ἐνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κύμα κατὰ κρατὸς ἄλῃς αἰεὶ

‘ Κλύσῃ· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεταί, ἢ κεν ἀδῇ οἱ,

‘ Τέταρα δὲ

50

55

60

65

70

75

Τάξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσος δειδρήμεντα.
 Πελύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας, Φῶκαί τε μέλαινας,
 Οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτει λαῶν.
 Ἀλλ' εἰ μοι τλαίης γέ, θεῶν, μέγαν ὄρκον ὁμοῦσαι,
 Ἐνθάδε μιν πρῶτον τάξεν περικαλλέα νηὸν, 80
 Ἐμμεναι ἀνθρώπων χρησέμενον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ πολυώνυμός ἐστιν.
 ὧς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοῦσεν·
 Ἴσω νῦν πάθε Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 Καὶ τὸ κατειβόμμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅς τε μέγιστος 85
 Ὀρκος, δεινότητός τε πέλει μακάρεσσιν θεοῖσιν,)
 Ἥ μιν Φοῖβος τῆδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
 Βαμὸς καὶ τέμενος, τίσι δὲ σέ γ' ἔξοχα πάντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελευτήσεν τε τ' ὄρκον,
 Ἄλλος μὲν μάλα χαῖρε γόνω Ἐκάτῳ ἄνακτος· 90
 Λητὼ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοισι
 ὠδίνεσσι πέπαρτο· θεῶν δ' ἔσαν ἔνδοθι πάσαι,
 Ὅσαι ἄρ' ἔσαν, Διώνη τέ, Ῥέη τέ,
 Ἰχναίη τέ Θέμις, καὶ ἀγάσωνος Ἀμφιτρίτη,
 Ἀλλὰ τ' ἀθάνατοι, νόσφιν Ἀσκαλὸν Ἥρης· 95
 Ἦτο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Μῆνη δ' ὅτ' ὅτ' ἐπέπυστο μογοςόχους Εἰλείθυα·
 Ἦτο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσιν,
 Ἥρης φρεσμοσύνην Ἀσκαλὸν Ἥρης· ἥ μιν ἔρυκε 100
 Ζηλοσύνη, ὅτ' ἄρ' ἦν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 Λητὼ πέξαται καλλιπλόκαμος τότε ἔμελλεν.
 Αἱ δ' Ἴον περὶ πεμφαν εὐκτιμένης διὰ νῆσος,
 Ἀξέμενος Εἰλείθυαν, ὑποχόμμεναι μέγαν ὄρμον,

Χρυσείοισι λίνοισιν ἐργυμλόν, ἐννεάπηχυ.
 Νόσφιν δ' ἥνωγον καλέειν λυκαλὲνς Ἴρις,
 Μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ὀποσρέψειεν ἴσσαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκασε ποδηνέμος ὠκέα Ἴρις,
 Βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἔδος αἰπιῷ Ὀλύμπῳ,
 Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο θύραζε
 Ἐκπερκαλεσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Πάντα μάλ', ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπα δώματ' ἔχουσαι.
 Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 Βᾶν δὲ ποδὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
 Εὖτ' ἐπὶ Δήλῃ ἔβαινε μογοςόκος Εἰλείθυα,
 Τὴν τότε δὴ τόκος εἶλε, μυροίνησεν δὲ τεκέει·
 Ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχες, γῆνα δ' ἔρεισε
 Λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπ' ἐνερθεν·
 Ἐκ δ' ἔθρε προφώωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
 Ἐνθα σέ, ἦε Φοῖβε, θεαὶ λῶον ὕδατι καλῷ
 Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρει λυκῷ,
 Λεπιδῷ, νηγατέῳ· πρὶ δὲ χρύσειον σρόφον ἤκαν.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσαιο μήτηρ,
 Ἀλλὰ θέμις νέκταρ τὲ ἔ' ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 Ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε ἦ Λητώ,
 Οὐνεκα πρὸ φόρον καὶ καρτερόν ἦν ἐτίκλεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρωσ ἀμβροτον εἶδαρ,
 Οὐ σέ γ' ἔπειτ' ἴχον χρύσειοι σρόφοι ἀσπαίροντα,
 Οὐδέ τι δέσματ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετήδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐῖη μοὶ κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τήξα,

Χρήσω τ' ἀνθρώποισι Διὸς ἡμερτέα βελήν.

105 Ὡς εἰπὼν εἰκόσασκεν δ' ὅτ' ἡφ' ἑρμῆος εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι

θάμβεον ἀθάνατ'· χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἀπασα

135

Βερίη, καθορῶσα Διὸς Λητῆς τε γνέθλην,

Γηθοσώη, ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θεία

110 Νήσων ἡπείρα τὲ, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον·

Ἥθησε, ὥς ὅτε ρίον ἔρεος ἀνθέσιν ὕλης.

Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε ἀναξ' ἑκατηβόλ' Ἀπόλλων,

140

Ἄλποτε μὲν τ' ὅππ' ἰκνύσθ' ἐβόησας παμπυλόνετος,

Ἄλποτε δ' αὖ νήσας τὲ καὶ ἀνέρας ἡλάσκαζες.

115 Πολλοὶ τοι νηοὶ τε, καὶ ἄλσεα δεινδρήεντα,

Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι, καὶ πρῶνες ἄκροι

Ἵψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ δ' ἀλάδε προρέοντες·

145

Ἀλλὰ σὺ Δῆλῳ, Φοῖβε, μάλιν' ὅππ' ἰτέρπειαι ἦτορ,

Ἐνθα τοὶ ἐλκεχίτωνες Ἰάονες ἡγερέθοντα,

120 Αὐτοῖς σὺ παῖδες καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.

Οἱ δὲ σε πυγμαχίῃ τὲ, καὶ ὀρχηθμῷ, καὶ αἰοιδῇ,

Μνησάμενοι τέρπεσιν, ὅταν σήσωνται ἀγῶνα.

150

Φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρους ἔμμεναι ἀνὴρ,

Οἱ πότε πάντ' ἐσείο τ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν.

125 Πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν,

Ἀνδρας τ' εἰσπρόων, καλλιζώνες τὲ γυναικας,

Νῆας τ' ὠκείας, ἡδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.

155

Πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅτε κλέος ἔπ' ὀλεῖται,

Κῆρα Δηλιάδες, ἑκατηβελέτας θρασυπαινας·

130 Αἴτ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων ὑμνήσωσιν,

Αὐτὶς δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,

Μνησάμεναι

Μησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν, ἥδ' ἑ γυναικῶν,
 Ὑμνον αἰδέσθην, θέλγῃσι δὲ Φῦλ' ἀνθρώπων.
 Πάντων δ' ἀνθρώπων Φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
 Μιμῶδ' ἴσασιν· φαίη δὲ κεν αὐτὸς ἕκαστος
 Φθέργεσθ'· ἔτω σφὶν καλὴ σωνάρηρεν αἰοδῇ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, Λητῶ μῦρ', Ἀπολλόν τ', Ἀρτέμιδι ξυνῶ,
 Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
 Μνήσασθ', ὅπως κέν τις Ὀπικθονίων ἀνθρώπων
 Ἐνθάδ' ἀνείρη' ξείνος ταλαπείριος ἐλθὼν·
 ὦ Ω κῆρα, τίς δ' ὑμῖν ἀνὴρ ἥδιστος αἰοδῶν
 Ἐνθάδε πωλεῖ', καὶ τῶ τέρπειθε μάλιστα;
 Ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων,
 Τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνὶ πραιπυλοέσῃ·
 Τῷ πᾶσαι μετόπισθεν δῖσι γέουσιν αἰοδαί.
 Ἡμεῖς δ' ἡμέτερον κλέος οἴσμεν, ὅσον ἐπ' αἶαν
 Ἀνθρώπων σφερόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας·
 Οἱ δ' ὅτι δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼν εἰ λήξω ἐκὼς ἑκτόλον Ἀπόλλωνα
 Ὑμνέων δαρυρότονον, ὃν ἠὲ κῆμος τέκε Λητῶ.
 ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν,
 Καὶ Μίλητον ἔχεις, ἑναλον πόλιν, ἡμερόεσσαν,
 Αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.
 Εἴσι δὲ Φορμίζων Λητῆς ἐρικυδέος υἱὸς
 Φόρμιγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθῶ πετρήεσσαν,
 Ἀμβροτα εἶματ' ἔχων τὲ θιῶδες· τοῖο δὲ Φόρμιγξ
 Χρυσῆς ὑπὸ πᾶν κτρε καναχὴν ἔχῃ ἡμερίεσσαν.
 Ἐνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον διπὸ χθονός, ὥς νόημα,
 Εἴσι, Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μετ' ὁμήγουρι ἄλλων

- 160 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλῃ κίθαρις καὶ αἰοιδῇ.
 Μῆσται μὲν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
 Τμνεῦσιν ῥα θεῶν δῶρ' ἀμβροτα, ἧδ' ἀνθρώπων
 Τλημοσύνας· ὅσ' ἔχοντες ἔω ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Ζῶσσι ἀμφοτέρω καὶ ἀμήχανοι, εἴδῃ διῶν)
 165 Εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκρον καὶ γήραος ἄλκαρ.
 Αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες, καὶ εὐφρονες ὦραι,
 Ἀρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
 195 Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ὅππῃ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
 Τῇσι μὲν ἔτ' αἰσχρῇ μεταμέλπει, ἔτε λάχεια,
 170 Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τὲ ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγνῆτη,
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
 Εἷθ' αὖ τῇσιν Ἀρῆς καὶ εὐσκοπὸς Ἀργεϊφόντης
 200 Παῖξον· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζῃ
 Καλὰ καὶ ὑψὶ βιβᾶς· αἶγλη δὲ μιν ἀμφιφασίνῃ,
 175 Μαρμαρυγᾷ τε ποδῶν καὶ εὐκλώσσιοι χιτῶνος.
 Οἱ δ' ὀππότερονται θυμὸν μέγαν, εἰσορόωντες,
 Λητῷ τε χρυσοπλόκαμος, καὶ μητίετα Ζεὺς,
 205 ὅτι φίλον παῖζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Πῶς τ' ἄρ' σ' ὑμνήσω πάντως εὐῆμνον ἑόντα ;
 180 Ἢέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν αἰεὶδω καὶ φιλότῃτι,
 Ὡς ποτε μνωόμενος ἔκies Ἀζανίδα κέρην,
 Ἰχὺ' ἅμ' ἀντιθέω Ἐλατιονίδῃ εὐίπῳ ;
 210 Ἢ ἅμα Φόρβαντι, Τριόπῳ γῆρος, ἢ ἅμ' Ἐρβιδεῖ,
 Ἢ ἅμα Λαοκίπῳ, καὶ Λαοκίπῳιο δάμαρτι
 85 Πεζός, ὁ δ' ἵπῳισιν ; εἰ μὴν Τρίοπός γ' ἐνέλειπεν.
 Ἢ ὥς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
 Ζητῶν κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων ;
 215
 Πιερίης

Πιερίης μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλθες,
 Λέκτον τ' ἡμαθόντα παρέστιχες, ἢ Μαγνήτας,
 Καὶ διὰ Περγαίεσσ'· πύχα δ' εἰς Ἴωλκόν ἴκανες,
 Κηναίης τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης.
 Στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι ἔχ' ἄδ' ἑμῶ
 Τόξαδ' ἡνὸν τε καὶ ἄλσέα δεινρῆντα. 220
 Ἐνθεν δ' Εὐριπον Διφθόας, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 Βῆς ἀν' ὅρος ζάθεος χλωρόν· πύχα δ' ἔξας ἀπ' αὐτῶ
 Ἔς Μυκαλησὸν ἰών, καὶ Τόμηςσὸν λεχεποίην.
 Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἕδος καταειμένον ὕλην· 225
 Οὐ γάρ πω τίς ἔναϊε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
 Οὐδ' ἄρα πώποτε ἦσαν ἀταρπτοὶ, εἴδ' ἐκέλευθαι,
 Θήβης ἀμπεδίον πυρρφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλην.
 Ἐνθεν ἦ πρῶτέρῳ ἔκλεις, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 Ὀρχησὸν δ' ἔξες Ποσιδηίον, ἀγλαὸν ἄλσος· 230
 Ἐνθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει, ἀχθόμενός περ,
 Ἐλκῶν ἄρματα καλὰ, χαμαὶ δ' ἐλατήρ, ἀγαθός περ,
 Ἐκ Δίφροιο θορῶν, ὁδὸν ἔρχεσθαι· οἱ ἦ τέως μὲν
 Κεῖν' ὄχεα κροτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφιέντες·
 Εἰ δὲ κεν ἄρματ' ἀγῆσιν ἐν ἄλσει δεινρῆντι, 235
 Ἴππεες μὲν κομέεσσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῷσιν.
 Ὡς γὰρ τὰ πρῶτι' ὅσην γῆρεθ', οἱ δὲ ἀνακτι
 Εὐχόν), δίφρον δὲ θεῖ' τότε μοῖρα φυλάσσῃ.
 Ἐνθεν δὲ πρῶτέρῳ ἔκλεις, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων·
 Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσας καλλιρέεθρον, 240
 Ὅσ' ἐλταίηθεν προχέει καλλιρροὸν ὕδωρ.
 Τὸν Διφθόας, ἐκάεργε, καὶ Ὀκαλέην πολύπυρρον,
 Ἐνθεν ἄρ' εἰς Ἀλῖαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.

220

225

230

235

240

Bῆς

ἔης δ' Ἰπὶ Δελφύσσης, πόθι τοὶ αἶδε χῶρος ἀπήμων
τ' ἄλσασαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δεινρήεντα.

245

Σπῆς ἧ μάλ' ἄγχι αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
Δελφῶσ', ἐνθάδε δὴ Φρονέω παρικαλλέα νηὸν,

250

Ἄνθρῳπων τεύξαι χρησέριον· οἷτέ μοι αἰεὶ

Ἐνθάδ' ἀγνήσῃσι τεληέσας ἐκατόμβας,

Ἡμῶ' ὅσοι Πελοπόννησον πείραν ἔχουσιν,

Ἡδ' ὅσοι Εὐρώπην τε, καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,

Χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βεβλήν

Πᾶσι θεμισεύοιμι, χρέων ἐνὶ πτόνι νηῶ.

Ὡς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων

Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δ' ἐσιδῶσα

Δελφῶσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπε τε μῦθον·

Φοῖβε, ἀναξ ἐκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·

Ἐνθάδ' ἐπεὶ Φρονέεις τεύξαι παρικαλλέα νηὸν,

Ἐμμεναὶ ἀνθρώποις χρησέριον· οἱ δέ τοι αἰεὶ

Ἐνθάδ' ἀγνήσῃσι τεληέσας ἐκατόμβας.

Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,

Πημανέφ' σ' αἰεὶ κλύπος ἵππων ὠκείων,

Ἀρδόμενοι τ' ἔρῃες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγῶν,

Ἐνθα τίς ἀνθρώπων βεβλήσε' εἰσορᾶαδ'·

Ἄρματά τ' εὐποίητα, καὶ ὠκυπόδων κλύπον ἵππων,

Ἡ νηὸν τε μέγαν, καὶ κλήματα πόλλ' ἐνεόντα.

Ἀλλ' εἰ δὴ τι πείθοιο, (σὺ δὲ κρείσσων καὶ δρείων·

Ἔστι, ἀναξ, ἐμέθεν, σεῦ δὲ Διόσθενος ἐστὶ μέγιστον·)

Ἐν Κρίσῃ ποίησαι ὑπὸ Πύχῃ Παρνασσόϊο·

Ἐνθ' ἔθ' ἄρματα καλά δονήσε', ἔτε τοὶ ἵππων

Ὀκυπόδων κλύπος ἔσται εὐδμητον παρὲν βωμόν.

Ἄλλα

‘ Ἀλλὰ εἴ ὥς προάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα·

‘ Ἀνθρώπων κλυτὰ φύλα· σὺ ᾗ Φρένας ἀμφιγεγηθώς

‘ Δέξαι ἱερὰ καλὰ περικλιόνων ἀνθρώπων.

ἌΩς εἶπ' ὅς, Ἐκάτε πέπιθε Φρένας, ὅφρα οἱ αὐτῇ

275

Δελφῶσσι κλέος εἴη ἐπὶ χθονί, μηδ' Ἐκάτοιο.

Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκies, ἑκατηβόλ' Ἀπόλλων·

Ἴξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὕβριζάντων,

Οἱ Διὸς σὺν ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον

Ἐν καλῇ βήσῃ, Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης.

280

Ἐνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων·

Ἴκεο δ' ἐς Κεῖασην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόντα,

Κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμήν· αὐτὰρ ὑπερθε

Πέτρῃ ὑπκρέμα), κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσα

Τρηχεῖ, ἔνθα ἀναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων

285

Νηὸν ποιήσααδαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·

‘ Ἐνθάδε δὴ Φρονέω τόλξειν περικαλλέα νηὸν,

‘ Ἐμμεναι ἀνθρώποις χρησῆριον· οἶτε μοι αἰεὶ

‘ Ἐνθάδ' ἀγνῆσσι τεληέσσας ἐκατόμβας,

‘ Ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείραν ἔχουσιν,

290

‘ Ἡδ' ὅσοι Εὐρώπῃν τὲ, καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νῆσους,

‘ Χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερτέα βελὴν

‘ Πᾶσι θεμιστεύσοιμι, χρέων ἐνὶ πτόνι νηῶ.

ἌΩς εἰπὼν, διέθηκε θεμέλια Φοῖβος Ἀπόλλων

Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ δ' ἀμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς

295

Λάϊνον ἔδον ἔθηκε Τροφώνιος, ἥδ' Ἀγαμήδης,

Τίεες Ἐργίνας, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἕασσαν ἀθέσφατα φύλ' ἀνθρώπων

Κτισοῖσιν λάεσιν, αἰοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.

Ἀρχῆ

Ἀγχι ᾧ κρήνη καλλιήροος, ἔνθα δρέκαιναν 300

Κτείεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,

Ζατρεφέα, μεγάλλω, τέρας ἄγχιον, ἢ κακὰ πολλὰ

275 Ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονὶ, πολλὰ μὲν αὐτὰς

Πολλὰ δὲ μῆλα παναυπόλῃ· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφνοῖον,

Καὶ ποτε δέξαμλῆν χρυσοθρόνον ἔτρεφεν Ἥρης,

305

Δεινόν τ' ἄρ' ἀλγόν τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,

Ὅν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε, χολωσαιμλῆν Διὶ πατρί·

280 Εὐτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γέιναιτ' Ἀθήνῳ

Ἐν κρυφῇ· ἢ δὲ αἰψὰ χολώσαιο πότνια Ἥρη,

Ἦδ' καὶ ἀγρομλῶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·

310

Ἐκλυτέ μω, πάντες τὲ θεοὶ, πᾶσά τε θείαναι,

Ὅς ἐμ' ἀπμάζειν ἄρχη νεφεληγερέτα Ζῴς

285 Πρῶτος, ἐπεὶ μ' ὄλοχον ποιήσαιο κέδν' εἰδῆαν,

Καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνῳ,

Ἢ πῶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·

315

Αὐτὰρ ὅγ' ἡπεδανὸς γέγονεν μὲν πᾶσι θεοῖσι

Πᾶς ἐμὸς Ἡφαιστος, ρικνὸς πόδας, ὅν τε κέν αὐτῇ

290 Ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλῶσαι καὶ ἔμβalon εὐρέϊ πόντῳ·

Ἀλλὰ ἐ Νηρῆος θυγάτηρ Θείης δρυρόπιζα

Δέξατο, καὶ μὲν ἦσι κασιγνήτησι κέμιοσεν.

320

Ὅς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.

Σχέτλιε, πικιλομῆτα, τί νῦν ἔτι μήσεια ἄλλο;

295 Πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθηνῶν;

Οὐκ αἶν ἐγὼ τεκόμεν, καὶ σὴ κεκλημένη ἔμψης

Ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἱ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.

325

Καὶ νῦν τοιγὰρ ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γρήνῃ

Πᾶς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν,

- ' Οὐτε σὸν αἰχῦνας ἱερὸν λέχος, ἔτ' ἐμὸν αὐτῆς.
 ' Οὐδέ τι εἰς εὐνῷ πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σείο
 ' Τηλόθεν ἔσσι, θεοῖσι μετέσομαι ἀθανάτοισιν. 330
 ' Ὡς εἰπῶς, ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωομένη πέρ.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἥρατο βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Χεῖρ' καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·
 ' Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 ' Τιτῶές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες 335
 ' Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῷ ἔξ' ἄνδρες τὲ θεοὶ τε·
 ' Αὐτοὶ νῦν μὲ πάντες ἀκῶσατε, καὶ δότε πῆδα
 ' Νόσφι Διὸς, μηδὲν τι βίβω Ἰπιδόεα κείνα·
 ' Ἀλλ' ὅγε φέρτερος ἦ, ὅσων Κρόνος εὐρύοπα Ζεύς.
 ' Ὡς ἄρα φωνήσας ἴμασε χθόνα χεῖρ' παχεῖν· 340
 Κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος· ἡ δ' ἐσιδῶσα
 Τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· οἶετο γὰρ τελέεσθαι.
 Ἐκ τῆς δ' ἤπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὔτε πότε εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
 Οὔτε πότε εἰς θῶκον πολυδαίδαλον, ὥς τοπαῖρος πέρ. 345
 Αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βελάς·
 Ἀλλ' ἦγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοις μῆκιστα
 Τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τὲ καὶ ἡμέρας ἐξετελειῶτο
 Ἀψ' ὠριτελλομένων ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι, 350
 Ἥ δ' ἔτεκ' ἔτε θεοῖς ἐναλίγκιον, ἔτε βροτοῖσι,
 Δεινὸν τ' ἀγχαλέον τὲ τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
 Αὐτίκα πίνδε λαβῶσα βοῶπις πότνια Ἥρη
 Δῶκεν ἔπειτα φέρσα κακῶ κακόν, ἡ δ' ὑπέδεκτο·
 ' Ὅς κακὰ πᾶσι ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων. 355
 ' Ὅς

Ὅς τῇ γ' ἀντιάσῃ, φέρεσκέ μιν αἶσμον ἤμαρ
 Πρὶν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἀναζ' ἐκάεργος Ἀπόλλων
 330 Καρτερόν· ἡ δ' ὀδυῖσιν ἐρεχθομένη χαλεπήσι,
 Κεῖτο μέγ' ἀοδμαίνονσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον·
 Θεωπέσῃ δ' ἐνοπὴ γῆρετ' ἄσπετος· ἡ δ' κατ' ὕλην 360
 Πυκνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσεται, λαΐπε δ' ἱσμὸν
 Φοινὸν δαποπνέει· ὁ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 335 'Ενταυθοῖ νῦν πύθω θπὶ χθονὶ βωπανείρῃ·
 'Οὐδὲ σύ γε ζωῶσι κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν
 'Εσεται, οἱ γαῖης πολυφόρος καρπὸν ἔδοντες 365
 'Ενθάδ' ἀγνήσῃσι τεληέσας ἐκατόμβας·
 'Οὐδὲ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' ἔτε Τυφώϊς
 340 'Αρκέσι, ἔδδ' Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτῶ·
 'Πύσθ' γαῖα μέλαινα καὶ ἡλέκτωρ Ὑπερίων.
 Ὡς φάτ' ἐπιδυχόμεν· τὴν δὲ σκότος ἔοσε κάλυψε. 370
 Τὴν δ' αὐτῶ κατέπυσ' ἱερὸν μῦθον ἡελίοιο·
 Ἐξ ἧ νῦν Πυθῶ κικλήσκει· οἱ δ' ἀνακτα
 345 Πύθιον καλέσῃσι ἐπώνυμον, ἔνεκα κείθι
 Αὐτῶ πῦσε πέλωρ μῦθον ὀξέος ἡελίοιο.
 Καὶ τότε ἄρ' ἐγνώ ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, 375
 Οὐνεκά μιν κρήνη καλλιρροή· ἐξαπάφησε.
 Βῆ δ' ἐπὶ Δελφῶσιν κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·
 350 Στῆ δὲ μάλ' ἀγχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 'Δελφῶσ', ὅκ' ἄρ' ἐμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπάφισσα,
 'Χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν περρέειν καλλιρροὸν ὕδωρ. 380
 'Ενθάδε δὴ εἰ ἐμὸν κλέος ἔσεται, ἔδδ' σὸν οἴης.
 Ἦ, καὶ ἐπὶ ρίον ὥσεν ἀναζ' ἐκάεργος Ἀπόλλων
 Πέτρῃσι περρυτῇσιν· ἀπέκρυψεν δ' ῥέεθρα,
 355 05

Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσει δειδρήμενι,
 Ἄγχι μάλα κρήνης καλλιῖρόν· ἔνθα δ' ἀνακτι
 Πάντες ἐπὶ κλησιν Δελφασίῳ εὐχετόων),
 Οὐνεκα Δελφάσης ἱερῆς ἤχυνε ρέεθρα.
 Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Οὔσιν· ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτε,
 Οἱ θεραπέουσιν) Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσῃ.
 Ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τὲ καὶ ἐσθλοὶ,
 Κρήτες ἀπὸ Κνωσὸς Μινωῖα, οἳ ῥά τ' ἀνακτι
 Ἰερά τε ῥέζουσι, καὶ ἀγέλλουσι θέμιστας
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος χρυσαόρος, ὃ, τί κεν εἴπῃ,
 Χρέων ἐκ δάφνης, γυῶλων ὑπὸ Παρνησῷ.
 Οἱ μὲν ἐπὶ πεῖρξιν καὶ χρήματα νῆϊ μελαίνῃ
 Ἔς Πύλον ἡμαθύνετ' αἰ, Πυληγυέας τ' ἀνθρώπους,
 Ἐπλεον· αὐτὰρ ὃ τοῖσι σωήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐν πόντῳ δ' ἐπόρσε, δέμας δελφίνι εἰοικώς,
 Νῆϊ θοῇ, καὶ κείτο πέλωρ μέγα τὲ δεινόν τε.
 Τῶν δ' ὅσους κατὰ θυμὸν ὅπιφράσασατο νοῆσαι,
 Πάντοθ' ἀνασέσασκε, τίνας τε καὶ νῆϊα δέξα·
 Οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νῆϊ καθείατο δειμαίνοντες.
 Οὐδ' οἷγ' ὅπλ' ἔλυον κείλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 Οὐδὲ λυόν λαῖφος νηὸς κυανοπέπρωτο·
 Ἀλλ' ὥς οἱ τὰ πρῶτα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
 Ὡς ἔπλεον, κραιπνὸς καὶ νότος κατόπιθεν ἔγειρε
 Νῆα θοήν· πρῶτον καὶ παρημέδοντο Μάλειαν,
 Παρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, ἀλίζεφانون πολίεθρον,
 Ἴζον, καὶ χῶρον τερψιμβρότα ἡλίοιο,

385

390

395

400

405

410

Τάναρον

Τάινaron, ἔνθα τὲ μῆλα βαθυτέρχαι βόσκει) αἰεὶ
 Ἡελίοιο ἀνακτος, ἔχθ' δ' Ὀπτερπέα χῶρον.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἔτελον νῆα χεῖν, ἠδ' ἀποδάντες
 Φράσσαδ' μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, 415
 Εἰ μὲν γὰρ νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 ἢ εἰς οἶδμ' ἄλιον πολυΐχθρον ἀμφὶς ὄρεσθ'
 Ἄλλ' ἐπηδαλίοισιν ἐπέειθετο νῆος εὐεργῆς,
 Ἄλλα παρὲκ Πελοπόννησον πείραν ἔχουσα
 Ἦεν ὁδόν· πνοιῇ δὲ ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων 420
 Ῥηιδίως ἴθον· ἡ δὲ πρῆσσε κέλευθον,
 Ἀρήνην ἵκανε, καὶ Ἀργυφένν ἐρατεινήν,
 Καὶ Θούον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἰπὺν,
 Καὶ Πύλον ἡμαθόντα, Πυληγυῖας τ' ἀνθρώπους.
 Βῆ δὲ πρὸς Κρονίδα, καὶ Χαλκίδα, καὶ πρὸς Δύμην, 425
 Ἦδ' παρ' Ἡλίδι δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπείοι.
 Εὐτε Φεραίς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς ἔρω.
 Καὶ σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
 Δελφίχίον τε, Σάμην τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν, 430
 Καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσεως κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
 Ὅσε δὲ ἐκ Πελοπόννησον πείραν ἔεργα,
 Ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας αἰθέριος ἐκ Διὸς αἴσης,
 Λάερος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα
 Νῆος ἀνύσει θεσσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ. 435
 Ἀφ' ὧροι δ' ἤπειτα πρὸς ἡῶ τ' ἡελίον τε
 Ἐπλεον, ἡγεμόνδε δ' ἀναξ' Διὸς ὑἱὸς Ἀπόλλων.
 Ἰθον δ' ἐς Κρίσσην εὐδέελον ἀμπελόεσαν,
 Ἐς λιμέν· ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νῆος.

Ἐνθ' ἐκ νηὸς ὄρεσεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 Ἄστρι' εἰδόμην μὲσω ἡματι· ἔδ' ἀπὸ πολλὰ
 Σπινθαρίδες πατῶντο, σέλας δ' εἰς ἕρανὸν ἦκεν·
 Ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε Διὶ τριπόδων ἐριτίμων.
 Ἐν δ' ἄρ' ὅγε φλόγα δαΐε, πφαισκομένη τὰ ἀ κῆλα,
 Πᾶσαν δὲ Κρίσσην κάτεχεν σέλας. αἱ δ' ὀλόλυξαν 445
 Κρισαίων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε θυγάτρες,
 Φοῖβος ὑπὸ ριπῆς· μέγα γὰρ δέος ἔλεν ἕκαστον.
 Ἐνθεν δ' αὐτ' Ἰπὶ νῆα, νόημ' ὥς, ἄλτο πέτεαδ',
 Ἄνερι εἰδόμην αἰζῶν τε κρατερῶν τε
 Πρωθήβη, χαίτη εἰλυμένη ὄρεας ὤμους· 450
 Καὶ σφέας φωνήσας, ἔπει πλερόεντα προσήδα·
 ὦ ζεῖνοι, τίνες ἐσέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλδρα;
 Ἥ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάληθε,
 Οἶά τε ληϊσῆρες, ὑπεῖρ ἄλα; τοί τ' ἀλώων·
 Ψυχὰς παρθέμοι, κακὸν ἀλλοδαπίσι φέροντες. 455
 Τίφθ' ἔτως ἦσαν τετιηότες, ἔδ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἐκβῆτ', ἔδδ' καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεοτε;
 Αὕτη μὲν γε δίκη πέλξ ἀνδρῶν ἀλφειάων,
 Ὅπως ταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νῆϊ μελαίνῃ
 Ἐλθωσιν καμάτῳ ἀδδηκότες, αὐτίκα δὲ σφείας 460
 Σίτιο γλυκεροῖο πρὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ.
 Ὡς φάτο· καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκε.
 Τὸν καὶ ἀμειβόμεν Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦδα·
 Ξεῖν', ἐπεὶ ἔ μὲν γάρ τι κατεθνητοῖσιν ἔοικας,
 Οὐδέμας, ἔδδ' φυὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν, 465
 Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δὲ τοι ὄλβια δοῖεν.
 Καὶ μοι τῆτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Τίς

440 ' Τίς δῆμος, τίς γαῖα, τίνες βροτὶ ἐκγεγάασιν ;
 ' Ἀλλ' ἢ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
 ' Εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γῆρος εὐχόμεθ' εἶναι· 470
 ' Νῦν δ' ὦδε ζῆν νῆϊ κατήλθομεν ἔτι ἐκόντες,
 ' Νόστ' ἰέμενοι, ἀλλ' ἴω ὁδόν, ἀλλὰ κέλ' ἴω.
 445 ' Ἀλλὰ τίς ἀθανάτων δεῦρ' ἤραχ' ὅσ' ἐθέλοντας.
 Τὲς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκαέργος Ἀπόλλων·
 ' Ξῆνοι, πῶς Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε 475
 ' Τὸ πρῖν, ἀτὰρ νῦν ὅσ' ἔθ' ὑπότεροισι αὖτις ἔσεσθε
 ' Ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἑκάστος,
 450 ' Ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πόσιονα νηὸν
 ' Ἐξεῖτ' ἐμὸν, πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν.
 ' Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι· 480
 ' Τμέας δ' ἤραγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 ' Οὐτὶ κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πόσιονα νηὸν
 455 ' Ἐξεῖτ' ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι·
 ' Βελάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῷ ἰότητι
 ' Αἰεὶ τιμήσεσθε Διαιπερὲς ἡμᾶτα πάντα. 485
 ' Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πείθεσθε πάχιστα.
 ' Ἰστία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας·
 60 ' Νῆα δ' ἐπέτα θολὴν ἐπὶ ἠπείρᾳ ἐρύσατε,
 ' Ἐκ δὲ κλήμαθ' ἔλεσθε, καὶ ἔντα νηὸς εἴσῃς.
 ' Καὶ βωμόν ποιήσατ' ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης, 490
 ' Πῦρ θηπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἀλφίτῃ λυκά θύοντες·
 ' Εὐχεσθαι δ' ἤπειτα, παριστάμενοι παρὶ βωμόν.
 65 ' Ὡς μὲν ἐγὼ τοπρῶτον ἐν ἡρωειδῇ πόντῳ
 ' Εἰδόμενος δελφίνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρξατο,
 ' Ὡς ἐμοὶ εὐχεσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς 495

Ἄυτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσεται αἰεὶ.
 Δειπνήσά τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ πρὸς νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ πᾶσι μακάρεσσιν θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ σίτοιο μελίφρονος ἔξ' ἔρον ἦδε,
 Ἐρχεσθὰ θ' ἅμ' ἐμοὶ, καὶ Ἰηπαιήον' αἰεῖδεν, 500
 Εἰσόκε χῶρον ἱκησθον, ἵν' ἔχετε πώονα νηόν.
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα ἔμῃ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 Ἰστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λύσαν δὲ βοείας·
 Ἰσθὸν δ' ἰσοδόκη πέλασαν πρῶτόνισιν ὑφέντες.
 Ἐκ τ' ἡ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 505
 Ἐκ δ' ἄλως ἠπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆ' εὔσαντο
 Τυχεῖ ἐπὶ ψαμάθοις, πρὸς δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσαν·
 Καὶ βωμόν ποιήσαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Πῦρ δ' ὀπκαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφιστα λούκα θυόντες,
 Εὐχονθ', ὡς ἐκέλευε, παριζήμενοι παρὰ βωμόν. 510
 Δόρυπον ἔπειθ' εἶλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Καὶ πᾶσι μακάρεσσιν θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ' ἔρον ἔντο,
 Βάν ῥ' ἱμερὲς ἦρχε δ' ἄρα σφὶν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 Φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἀγαπὸν κιθαρίζων, 515
 Καλὰ καὶ ὑψὶ βιβάς. οἳ δ' ἐφρίοντες ἔποντο
 Κρήτες πρὸς Πυθῶν, καὶ Ἰηπαιήον' αἰείδον,
 Οἰοί τε Κρητῶν παῖδες, οἳ τε Μῆσσοι
 Ἐν στήθεσσι ἔθηκε θεὰ μελίγηρῳ ἀοιδῇ.
 Ἄμνητοι δ' ἰόφου πρῶτον ποσσὶν, αἶψα δ' ἵκοντο 520
 Παρησθὸν ἔχων ἐπὶ ῥατον, ἐνθ' ἄρ' ἔμελλεν
 Οἰκῆσθαι, πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι·
 Δεῖξεν δ' ἄγων αὐτῷ δάπεδον καὶ πώονα νηόν.

Τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,

Τὸν καὶ ἀνειρόμευ Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦδα·

525

ᾧ ἄν, ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἤραες, (ἔτω πᾶ τῷ σῶ φίλον ἔπαλετο θυμῷ,)

Πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα, τό σε φράζεσθ' ἀνωγμῷ·

Οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος, ἔτ' εὐλείμων,

ᾧ ἀπὸ τ' εὖ ζῶειν, καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.

530

Τὰς δ' Ὀπμιεδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Νήπιοι ἄνθρωποι, δυσλήμονες, οἱ μελεδῶνας

Βέλεσθ', δῖραλέες τὲ πόνους, ἔ τείνεα θυμῷ,

Ῥήϊδον ἔπος ὑμῖν ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω·

Δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν

535

Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,

Ὅσα ἐμοί γ' ἀράγωσι περικλυτὰ Φῦλ' ἀνθρώπων.

Νηὸν τε περ φύλαχθε, δεδεχθε δὲ Φῦλ' ἀνθρώπων

Ἐνθάδ' ἀγειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθύνετε δαῖτα·

Ἡέ τι τηῦσιόν γ' ἔπος ἔσσε', ἡέ τι ἔργον,

540

Τῶς θ', ἢ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσον',

Τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσειθ' ἡμάτα πάντα.

Εἰρητὰ τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.

Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητῆς υἱέ,

545

Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Τ Μ Ν Ο Σ Ε Ι Σ Ε Ρ Μ Η Ν .

ΕΡΜΗΝ ὕμνῃ, Μῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
 Κυλλήνης μεδέοντα, καὶ Ἀρκαδῆς πολυμήλες,
 Ἄγγελον ἀθανάτων ἐρέωνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
 Νύμφῃ εὐπλόκαμος, Διὸς ἐν Φιλότῃ μιγῆῖσα,
 Αἰδοίῃ μακάρων δὲ θεῶν ἡλδίαθ' ὅμιλον,
 Ἄντρον ἔσω ναῖεσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Ὅφρα κατὰ γλυκὺς ὕπρος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
 Λήθων ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὰς τ' ἀνθρώπους.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
 Τῇ δ' ἤδη δέκατ' ὦ μείς ἐρανῶ ἐτήρκετο,
 Εἷς τε φάος ἄραγ' αἰρήσῃμαί τε ἔργα τέτυκτο,
 Καὶ τότε γέγινατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτιν,
 Ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
 Νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πύλῃ δόχον' ὃς τάχ' ἐμελλεν
 Ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἡῶς γεγωνὺς, μέσῳ ἡματι ἐγκυθάριζεν,
 Ἐσπερίος βῆς κλέψεν ἐκὼς Ἀπόλλωνος,
 Τετράδι τῇ πρῶτῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.

Ὅς κ' ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων, 20
 Οὐκέτι δὴρὸν ἔκειτο μένων ἱερῶ ἐνὶ λίκνῳ,
 Ἀλλ' ὄγ' ἀναΐζας ζήτη βόας Ἀπόλλωνος,
 Οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο,
 Ἐνθα χέλιω εὐρών, ἐκτῆσατο μυρίον ὄλβον.
 Ἑρμῆς τοι πρῶτιστε χέλιω τεκτῆνατ' αἰοιδόν, 25
 Ἥ ρά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλήῃσι θύρῃσι,
 Βοσκημένη περπαροῖθε δόμων ἐριθιλέα ποίλῳ,
 Σαῦλα ποσὶν βαίνεσθαι· Διὸς δ' ἐριένιος υἱὸς
 Ἀθήσας ἐγέλασε, ἔαυτίκα μῦθον ἔειπε·
 'Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· ὅσῃ ὀνοτάζω. 30
 'Χαῖρε, Φῆν ἑρόεσσα, χοροῖτύπε, δαιτὸς ἐταίρῃ,
 'Ἀσπασήν περ φανείσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
 'Αἰόλον ὄσρακον ἔστι, χέλυς, ὅρεσι ζώεσθαι;
 'Ἀλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβῶν· ὄφελός τί μοι ἔσθῃ,
 'Οὐδ' ὀπιτιμήσω· σὺ δέ με πρῶτιστον ὀνήσεις. 35
 'Οἴκοι βέλτερον εἶναι· ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
 'Ἡ γὰρ ἐπηλυτὴς πολυπήμονος ἔσσεαι αἰχμὰ,
 'Ζώεσθ'· ἦν δὲ θάνης, τότε κ' ἂν μάλα καλὸν αἰεΐδοις.
 'Ὡς ἄρ' ἔφη· κ' χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρησιν αἰέρας,
 Ἀψ' εἶσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα. 40
 Ἐνθ' ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρεα
 Αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκάωιο χελώνης.
 'Ὡς δ' ὁπότε ἄκὺ νόημα διὰ σέρνοιο περήσθῃ
 Ἀνέρος, ὅντε θαμιναὶ ὀπισθροφῶσι μέριμναι,
 Ἡ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί, 45
 Ὡς ἅμ' ἔπος τέ κ' ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
 Πῆγε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δόνακας καλάμοιο,

Πειρήνας

Περλώας διὰ νῶτα κραταίρνοιο χελώνης.
 Ἄμφι ᾗ δέρμα πάνυσε βοὸς πρᾶπίδεσσιν ἔησι,
 Καὶ πῆχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ ᾗ ζυγὸν ἤραρεν ἄμφοϊν
 Ἐπὶ δὲ συμφώνως οἴων ἐτανύσατο χορδαίς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύχε, φέρων ἐραλκινὸν ἄθυρμα,
 Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δὲ ὑπὸ χειρὸς
 Σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δὲ ὑπὸ καλὸν αἶσιν
 Ἐξ αὐτοχεδῆς περὶ ὤμων, ἥ τε κῆροι
 Ἦθηται θαλίῃσι πῶσαιβόλα κερτομέεσσιν,
 Ἄμφι διὰ Κρονίδῳ καὶ Μαιάδᾳ καλλιπέδιλον,
 Ὅν πάρος ὠρέζεσκον ἑταίρῃ φιλότῃ,
 Ἦν τ' αὐτῷ γυνῆν, ὄνομα κλυτὸν ἔξονομάζων,
 Ἄμφιπόλεις τὲ γέαιρε, καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης.
 Καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπητανὲς τε λέβητας.
 Καὶ τὰ μὲν οὐδ' ἦεδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μνησάμενα.
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῶ ἐνὶ λίκνῳ
 Φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων,
 Ἄλτο κατὰ σκοπὴν, εὐώδους ἐκ μεγάροιο,
 Ὀρμαίνων δόλον αἰπιὴν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες
 Φιληταὶ διέπρᾳσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
 Ἥλιος μὲν ἔδινε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
 Αὐπῆσιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
 Πιερίης ἀφίκανε θῆων ὄρεα σκίοεντα,
 Ἐνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὐλὴν ἔχουσιν,
 Βοσκόμνῃσι λειμῶνας ἀκηραστῆς, ἐρατεινῆς.
 Τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς εὐσκοπὸς Ἀργεϊφόντης
 Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βῆς ἐρμύκας.
 Πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,

50

55

60

65

70

75

Ἰχθυή

Ἰχθυήσας δολίης δ' ἐλήθετο πέχνης,
Ἀντία πηήσας ὀπλὰς τὰς πρῶθεν, ὅππῃθεν,
Τὰς δ' ὅππῃθεν, πρῶθεν· κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.

Σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔρριπεν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν,

Ἀφρας ἢ δ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματοῦς ἔργα,

Συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζυς.

Τῶν τότε σιωδήσας νεοθηλέος ἄγκυλον ὕλην,

Ἀελαθέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κῆφα

Ἀυτῶσιν πετάλαισι, τὰ κύδιμος Ἀργεϊφόντης

ἔπαυσε Πιερίηθεν, ὁδοιορίῳ ἀλεείνων,

Οἷά τ' ἐπεργόμηντο δολιχὴν ὁδόν, αὐτοπρεπὴς ὥς.

Τὸν ἣ γέρον ἐνόησε, δόμων αἴθεσαν ἀλῶν,

Ἰέμενον πεδίονδ' ἐπὶ Ὀγχεσὸν λεχεποίῳ.

Τὸν πρῶτερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·

ὦ γέρον, ὅτε φυτὰ σκάπῃς Ἰπικαμπύλος ὤμους,

ἢ πολὺ οἰμήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι.

Καὶ τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς ἀκῶσας,

Καὶ σιγᾶν, ὅτε μὴ καταβλάπῃ τὸ σὸν αὐτῷ.

Τόσσον φᾶς σινέσσει βοῶν ἱφθίμα κάρλῳ·

Πολλὰ δ' ὄρη σκιδόντα, καὶ αὐλῶνας κελαδείνους,

Καὶ πεδὶ' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.

Ὀρφαίῃ δ' ἐπὶ κερὸς ἐπαύετο δαιμονίῃ νύξ

ἢ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐρίνητο δημοεργές·

ἢ δὲ νέον σκοπιῇ προσεθήσατο διὰ Σελήνη

Πάλλαντος θυγάτηρ, Μεγαμειδείας ἀνακτός·

Τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἀλκιμος υἱός

Φαίε' Ἀπόλλωνος βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης·

Ἀρμήτες δ' ἱκανὸν ἐς αὐλὴν ὑψιμέλαθρον,

Ἰσχυρὰ δ' ἱκανὸν ἐς αὐλὴν ὑψιμέλαθρον,

Ἰσχυρὰ δ' ἱκανὸν ἐς αὐλὴν ὑψιμέλαθρον,

Ἰσχυρὰ δ' ἱκανὸν ἐς αὐλὴν ὑψιμέλαθρον,

Ἰσχυρὰ δ' ἱκανὸν ἐς αὐλὴν ὑψιμέλαθρον,

Ἰσχυρὰ δ' ἱκανὸν ἐς αὐλὴν ὑψιμέλαθρον,

Ἰσχυρὰ δ' ἱκανὸν ἐς αὐλὴν ὑψιμέλαθρον,

Ἰσχυρὰ δ' ἱκανὸν ἐς αὐλὴν ὑψιμέλαθρον,

Ἰσχυρὰ δ' ἱκανὸν ἐς αὐλὴν ὑψιμέλαθρον,

80

85

90

95

100

Καὶ

Καὶ ληνὰς παρῆροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
 Ἐνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπιφόρβῃ βῆς ἐριμύκας,
 Καὶ τὰς μὲν σνέλασσαν ἐς αὐλιον ἀθρόας ἕσας,
 Λωτὸν ἐρεπτομένας, ἥδ' ἐροήντα κύπειρον.
 Σὺν δ' ἐφόρβ' ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμναιέτα τέχνη·
 Δάφνης ἀγλαὸν ὅζον ἐλὼν, ἐπέλεψε σιδήρῳ
 Ἄρμυμον ἐν παλάμῃ· ἀνὰ δ' ἄμπνυτο θερμὸς αὐτμῇ·
 Ἐρμῆς τοι πρῶπιςτα πυρήϊα, πῦρ τ' ἀνέδωκε.
 Πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατ' ἐδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
 Οὐλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπειτο δὲ φλόξ
 Τηλόσε φύζαν ἰῆσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
 Ὅφρα δὲ πῦρ ἀνέκαε βίη κλυτοῦ Ἥφαιστοιο,
 Τόφρα δ' ὑπερυχίας ἔλικας βῆς εἶλκε θύραζε
 Δοιὰς ἄγχι πυρός· δύναμις δὲ οἱ ἐπλετο πολλή.
 Ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοῶσας·
 Ἐγκλίνων δ' ἐκύλινθε δι' αἰῶνάς τε τρήσας.
 Ἔργω δ' ἔργον ὅπαζε, ταμῶν κρέα πίοι·νι δημῷ.
 Ὡπῖα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δερατίοισι
 Σάρκας ὁμῶ καὶ νῶτα γεράσμια, καὶ μέλαν αἷμα
 Ἐργμένον ἐν χολάδεσσιν· τὰ δ' αὐτῷ κεῖτ' ἐπὶ χάρῃς,
 Ῥινὰς δ' ἐξετάνυσσε κατασυφέλῳ ἐνὶ πέτρῃ.
 Ὡς ἔτι νῦν τάμεθ' ἄσσα πολυχρόνιον πεφύασι,
 Δηρὸν δὴ μὲν ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίοινα ἔργα
 Λέκω ἐπὶ πλάταμῳ, καὶ ἔρχετο δώδεκα μοῖρας
 Κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προτέθηκεν ἐκάσῃ.
 Ἐνθ' ὅσῃς κρεάων ἡράσσατο κύδιμος Ἐρμῆς.
 Ὀδμῇ γάρ μιν ἔειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἔντα

Ἦδη· ἀλλ' ἔδ' ὥς οἱ ἐπέθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 καὶ τε μάλ' ἰμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλὶον ὑψιμέλαθρον
 Δημόν, καὶ κρέα πολλά· μετήρα δ' αἰψ' ἀνάειρε,
 Σῆμα * νέης Φωνῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' αἴρας,
 Οἰλόποδ', ἐλοκάσθηνα, πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμῆ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κατὰ χρεὸς ἤνυσε δαίμων,
 Σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην
 Ἀθρακιῇν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθιυε μέλαιναν
 Πανύχιος· καλὸν δὲ φῶς ἐπέλαμπε σελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἰψ' αὐτὶς ἀφίκετο δῖα κάρηνα
 Ὀφρύιος, ἔδὲ τίς οἱ δολιχῆς ὁδῷ ἀντεβόλησεν
 Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Οὔδ' κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριένιος Ἑρμῆς
 Δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδωκεν,
 Αἶψα ὀπαριῇ ἐναλίγκιος, ἥντ' ὁμίχλη.
 Ἰθύνας δ' ἄντρα ἐξίκατο πάσινα νηὸν,
 Ἦκα ποσὶ προβιβῶν· ἔ γδ' κλύπειν, ὥσπερ ἐπ' ἔδρ.
 Ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύδιμος Ἑρμῆς,
 Σπάρτανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἥντε τέκνον
 Νήπιον, ἐν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων
 Κεῖτο, χέλιω ἐρατὶν ἐπ' ἄριστερά χειρὸς ἔργων.
 Μητέρα δ' ὅσκι' ἄρ' ἔληθε θεῶν θεός, εἰπέ τε μῦθον·
 'Τίπτε σὺ, ποικιλομήτα, πόθεν τάδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ
 Ἑρχῇ, ἀναιδέην ὀππειμένε; νῦν σε μάλ' οἶω
 Ἦ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ πρὶ πλοῦρῃσιν ἔχοντα,
 Ληϊδὲς ὑπὸ χειρσὶ, δι' ὅκ' ἀποθύροιο περήσειν,
 Ἦ σε λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγχεα φιλητῶσειν.

* al. ποσφαγίης.

Ἐρρεῖ πάλιν· μεράλιν σε πατὴρ ἐφύτωσε μέλαιναν

160

Θνητοῖς ἀνθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὼ δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·

Μῆτερ ἐμῇ, τί με ταῦτα πτόσκεαι, ἥτε τέκνον

Νήπιον· ὅς μάλα πᾶντα μὲν φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,

Ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδεύδοικεν ἐπιπᾶς;

165

Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ὀππιδήσομαι, ἧς δέξῃς,

Βελδύων ἐμὲ καὶ σε Δίαμπερές· ἔδδ' ἐθεοῖσι

Νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαυσι

Αὐτῶν τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὥς οὐ κελεύεις.

Βέλτερον ἡμᾶτα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν,

170

Πλάσπον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα

Ἀντρώ· ἐν ἡρώεντι θαλασέμεν· ἀμφὶ δὲ τημῆς

Καὶ γὰρ ὅστις ὀππιδήσομαι, ἧς περ' Ἀπόλλων.

Εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς, ἦτοι ἔγωγε

Πειρήσω δύναμαι φιλητῶν ὄρχαμος εἶναι.

175

Εἰ δέ μ' ἐρδυνήσῃ Λητῆς ἐρκευθέος υἱός,

Ἄλλο τί οἱ καὶ μᾶζον οἶομαι ἀντιβολήσῃν.

Εἴμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀνπιτορήσων,

Ἐνθεν ἄλις τρίποδας ποσεικαλλέας, ἥδ' ἐλέθρας

Πορθήσω, καὶ χρυσὸν, ἄλις τ' αἰθῶνα σιδήρεον,

180

Καὶ πολλὴν ἐοθῆται· σὺ δ' ὄψεαι, αἶψ' ἐτληθῆαι.

Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσιν ἀλλήλας ἀγόρευον,

Τίος τ' αἰγλόχοιο Διὸς, καὶ πότνια Μαῖα.

Ἦως δ' ἡελύγνεια, φόως θνητοῖσι φέρουσι,

Ὦρυντ' ἀπ' Ὀκεανοῖο βαθυρρόος· αὐτὰρ Ἀπόλλων

185

Ὀρχησόνδ' ἀφίκανε, κίων πολυήρατον ἄλλοις.

Ἀγνὸν ἐρυσφάραγος Γαιήοχος· ἔνθα γέροντα

Κνώδαλον

Κνώδαλον εὔρε, νέμοντα παρὲς ὁδὸν ἔρκος ἀλωῆς·
 Τὸν πρῶτος παρσέφη Λητῆς ἐρμυδέος υἱός·
 ὦ γέρον, Ὀγχησῖο βαποδρόπε ποιήεντες,
 Βῆς δὲ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 Πάσις θηλείας, πάσις κεράεσσιν ἐλικτῆς
 Ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μῆνος ἀπ' ἄλλων
 Κυάνεος· χαροπὸν δὲ κύνες κατόπιθεν ἔποντο
 Τέσσαρες, ἥτε Φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν
 Οἱ τε κύνες, ὅ, τε ταῦρος, (ὁ δὲ πρὸς θάυμα τέτυκ')
 Ταὶ δ' ἔβαν, ἡλίοιο νέον καταδυομένοιο,
 Ἐκ μαλακῇ λεμῶνος, δὲ γλυκεροῖο νομοῖο.
 Ταῦτά μοι εἶπε, γεραίε παλαιχρῆς, εἶπε ὅπως
 Ἀνέρε, ταῖσδ' ἵππ' ἐβασίλῃσιν ἀπέλασσε κέλευθον.
 Τὸν δ' ὁ γέρον μύθοισιν ἀμειβόμενος παρσέειπεν·
 ὦ φίλος, δῖον αἶον μὲν, ὅς' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
 Πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρῆσσουσιν ὁδῖται,
 Τῶν οἱ μὲν, κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ,
 Φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναι ἔστιν ἕκαστον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἐσκαπὼν πρὸς γαυλὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
 Παιδα δ' ἔδοξα, φέρετε, σαφές δ' ὅσ' οἶδα νοῆσαι,
 Ὅστις ὁ παῖς ἅμα βασιλῆσιν εὐκράϊησιν ὀπήσῃ
 Νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἵπποφάδην δ' ἐβάδιζεν.
 Ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῶ.
 Φῆρ' ὁ γέρον· ὁ δὲ θῆσσαν ὁδὸν κίε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Οἶον δ' ἐνόη τανυσίπτερον· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Φιλητῶν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
 Ἐστυμῶς δ' ἤϊξεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων

190

195

200

205

210

215

Ες

Ἔς Πύλον ἤραθ' ἔλω, διζήμεν' εἰλίποδας βῆς,
Πορφυρέη νεφέλη κεκαλυμμένη εὐρέας ὤμους.

Ἰχνηά τ' εἰσενόησεν Ἐκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμεν·

Ἰχνηα μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραύρων,

220

Ἄλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λαίμῳνα.

Βῆματ' αὖ δ' ἔτι ἀνδρὸς τάδε γίνετ', ἔτε γυναικὸς,

Οὔτε λύκων πολιῶν, ἔτι ἀρκίων, ἔτε λεόντων·

Οὔτε τὶ κενταύρος λασιαύχενός ἐστι ὁμοῖα,

Ὅστις πῶτα πέλωρα βιβάει καρπαλίμοισιν,

225

Αἶνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.

ὣς εἰπὼν, ἦϊξεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Κυλλήνης δ' ἀφίκαμεν ὄρος, καταεἰμυρον ὕλη,

Πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἐνθά τε νύμφη

Ἀμειρόσῃ ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος.

230

Ὀδμὴ δ' ἡμερόεσσα δὴ ἔρεος ἤραθ' ἔοιο

Κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκειτο πῖλον.

Ἐνθα τότε πᾶσι δάδων κατεβήσατο λάϊνον ἔδον

Ἄντρον ἐς ἡρόεν ἐκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.

235

Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς,

Χωόμενον πᾶσι βροτῶν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα,

Σπάργαν' ἔσω κατέδωκε θυήεντ', ἥντε πολλὴν

Πρέμνων ἀνδρακίην ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει·

ὣς Ἑρμῆς Ἐκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἑαυτὸν.

Ἐν δ' ὀλίγῳ σινέλασε κάρη, χεῖράς τε, πόδας πὲ,

240

Δὴ ῥα νεόλατος περικαλὸν ἤδυμον ὕπνον

Ἀρχης, εἰνέτεόν τε χέλιω ὑπὸ μαχάλη εἵχε.

Γινῶ δ', ἔδ' ἡγνοίησε, Διὸς καὶ Λητῆς υἱὸς

Νύμφη

- Νύμφῳ τ' ἐρέτω περικαλλέα, ἔ φίλον υἱόν,
 Παῖδ' ὀλίγον, δολίχσ' εἰλυμένον ἐντροπήσι. 245
 Πατήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
 Τρεῖς ἀδύτῃς ἀνέωγε, λαβὼν κληῖδα Φαινήν,
 Νέκταρος ἐκπαλῆς ἡδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς.
 Πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
 Πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυφα εἴματα νύμφης, 250
 Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
 Ἐνθ' ἐπεὶ ἐξέρεε νε μυχὰς μεγάλοιο δόμοιο
 Ληϊοῦ, μύθοισι προσήδα κύδιμον Ἑρμῆν·
 ὦ παῖ, ὅς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βῆς
 Ἰθάκην ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοσόμεθ' ἐ κατὰ κόσμον. 255
 ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
 Εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· εἰδὲ σε μήτηρ
 Ἐσφάος, εἰδὲ πατὴρ ἀναλύσει· ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
 Ἑρῆσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
 Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι· 260
 Ληϊοῦ, τίνα τέτον ἀπλῶέα μῦθον εἶπες;
 Καὶ βῆς ἀχραύλης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις;
 Οὐκ ἴδον, εἰ πυθόμην, σὺν ἄλλῃ μῦθον ἄκασα·
 Οὐκ ἂν μηνύσαιμι, σὺν ἂν μήνυττον εἰοίμην.
 Οὔτε βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φῶτὶ ἔοικα. 265
 Οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν.
 ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε, καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,
 Σπάρραγνά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν, ἔ θερμὰ λοετρά.
 Μήτις τοῦτο πύθοιο, πύθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη.
 Καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γήροιο, 270
 Παιδα νέον γεγαῶτα διὰ προσφύροιο περῆσαι

' Βασί μετ' ἀγραύλοισι· τὴ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
 ' Χθρὲς γρόμην, ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθῶν.
 ' Εἰ δὲ θέλεις, πατὴρ κεφαλὴν, μέγαν ὄρκον, ὁμοῦμαι,
 ' Μὴ μὲρ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ὑπάρχομαι αἴτιος εἶναι,
 ' Μήτε τιν' ἄλλον ὅπως βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
 ' Αἴτινες αἱ βόες εἰσὶ· τὸ δὲ κλέος οἷον ἀκῶ.

275

' Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν δαπὼν βλεφάρων ἀμαρύνων,
 ' Οφρύσι ριπιάζεσκεν, ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον ὡς μῦθον ἀκῶν.

280

Τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

' Ὡς πέπον, ἡπεροπευτὰ, δολοφραδῆς, ἣ σε μάλ' οἶω
 ' Πολλάκις ἀντιπαρῆντα δόμους εὖ ναιετάοντας,
 ' Ἐννυχον, ἔχ' ἓνα μῦνον, ἐπ' ἑδρῇ φῶτα καθίσαι,
 ' Σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου· οἱ ἀγορεύεις.
 ' Πολλὰς δ' ἀγραύλας ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
 ' Οὔρεος ἐν βήσσης, ὁπότεν κρειῶν ἐρατίζων
 ' Ἀντήσεις ἀγέλησι βοῶν καὶ πάεσι μῆλων,
 ' Ἄλλ' ἄγε, μὴ πώματόν τε καὶ ὕδατον ὑπνον ἰαύσης,
 ' Ἐκ λίκνης κατὰβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἐταῖρε.
 ' Τῷτο γὰρ ἔν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοισι γέρας ἔξεις,
 ' Ἀρχὸς Φιλιππῶν κεκλήσεαι ἡμᾶτα πάντα.

285

290

' Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Σὺν δ' ἄρα φρασάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 Οἰωνὸν προσέηκεν, ἀειρόμενος μὲν χερσὶ,
 Τλήμονα γαστὴρ ἐριθον, ἀτάσθαλον ἀγχιλιώτην·
 ' Εὐσυμνῶς δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπληρε· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 ' Ἐκλυεν, ὅκ χειρῶν δὲ χαμῶϊ βάλε κύνδιμον Ἐρμῆν.
 ' Ἐξετο δὲ τροπαῖοιτε, καὶ εὐσυμνὸς περ ὁδοῖο,

295

Ἐρμῆ

Ἐρμῆν κερτομέων, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

300

·Θάρσθ', ἀπαρτανιῶτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·

Ἐύρῃσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἱφθίμα κάρηνα,

Ἐτέπιδ οἰωνοῖς· εὖ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

·Ὡς φάτ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρσσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,

Σπιδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὐατα χερσὶν ἐώθθ',

305

Σπάρτανον ἄμφ' ὤμοισιν ἐλιγμύρος, εἶπε δὲ μῦθον·

·Πῇ με φέρεις, Ἐκάεργε, θεῶν ζαυμέσσετε πάντων;

·Ἢ με βοῶν ἔνεχ' ὥδε χολέμυρος ὀροσλοπύσεις.

·Ὡ πόποι, ἔθ' ἀπόλοιτα βοῶν γῆρος· εἰ γὰρ ἔγωγε

Ἑμετέρας ἐκλεΐφα βόας, εἰδ' ἄλλον ὅπωπα,

310

Αἰτινές εἰσι βόες· τὰ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκέω.

Δὸς δὲ δίκην, καὶ δέξο, παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρέεινεν

Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος, καὶ Λητῆς ἀγλαὸς υἱός,

Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ μὲν νημερτέα φωνήν,

315

Οὐκ ἀδίκως ἔπιδ βεσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·

Αὐτὰρ ὁ τέχνησιν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν

Ἦλεν ἔξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὖρεν,

Ἐστυμένως δ' ἤπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε

320

Πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπιθε Διὸς καὶ Λητῆς υἱός·

Αἶψα δ' ἵκεντο κάρηνα θυώδεις Οὐλύμποιο,

Ἐς πατέρα Κρονιῶνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·

Καὶ γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.

Εὐμυλίῃ δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγάννιφον· ἀθάνατοι δὲ

325

Ἀφθιτοὶ ἡγρέθοντο ποτὶ πύχας Οὐλύμποιο.

Ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

Πρόσθε Διὸς γένων. ὃ δ' ἀνείρετο Φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑπερβρέμετης, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

‘ Φοῖβε, πόθεν ταύτῃ μορσικέα ληΐδ' ἐλαύνεις,

330

‘ Παῖδα νέον γεγαῶτα, Φυὴν κήρυκος ἔχοντα ;

‘ Σπιδάϊον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγευεν ἦλθε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·

‘ ὦ πάτερ, ἥ τάχα μῦθον ἀκέσσαι σὲ ἀλαπαδνὸν,

‘ Κερτομέων, ὡς οἷος ἐγὼ Φιλολήϊός εἰμι.

335

‘ Παῖδά τιν' εὔρον τόνδε Διὰ πρῦσιον κεραΐσῃν

‘ Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσας,

‘ Κερτομον, οἷον ἐγώ γε θεῶν σὲ ἄλλον ὅπωπα,

‘ Οὐδ' ἀνδρῶν, ὅποσοι λησήμεροτοί εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.

‘ Κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμας βοῦς, ὥχετ' ἐλαύνων

340

‘ Ἐσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

‘ Εὐθὺ πόρονδ' ἐλάων, τὰ δ' ἄρ' ἵχνια δοιὰ πέλωρα,

‘ Οἶά τ' ἀγάσσεσθαι, καὶ ἀζαυῆ δαίμονος ἔργα.

‘ Τῇσιν μὲν γὰρ βᾶσιν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα

‘ Ἀντία βήματ' ἔχσσαι κόνις ἀνέφανε μέλαινα·

345

‘ Αὐτὸς δ' οἷος ὅδ' ἐκτὸς ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσὶν,

‘ Οὐτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·

‘ Ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα,

‘ Τοῖα πέλωρ', ὡς εἴ τις δραιοῖσι δρυσὶ βαίνοι.

‘ Ὅφρα μὲν ἔν' ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,

350

‘ Ῥᾶα μάλ' ἵχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίῃσιν·

‘ Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν εἶβον ἐξεπέρησεν,

‘ Ἀφρατος γῆρετ' ὦκα βοῶν εἶβος, ἠδὲ καὶ αὐτῆς.

‘ Χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὴ δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ

‘ Εἰς Πύλον εὐθύς ἐλῶντα βοῶν γῆρος εὐρυμετώπων.

355

‘ Αὐτὰρ

'Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίᾳ κατέρεξε,
 'Καὶ διὰ πῶρ μάλ' ἄμνησεν ὁδῶ, τὸ μὲν ἐνθά, τὸ δ' ἐνθά,
 'Ἐν λίκνῳ κατέκειτο, μελαίῃ νυκτὶ εἰκῶς,
 'Ἄνθρω ἐν ἡρόεντι κατὰ ζῶφον· εἶδ' κεν αὐτὰν
 'Αἰεὶς ὅξυ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
 'Αὐγὰς ἀμάρταζε, δολοφροσύνην ἀλεγυμένων.
 'Αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπληγέως ἀγόρευεν,
 'Οὐκ ἴδον, ἧ πυθόμην, σὺκ' ἄλλῃ μῦθον ἄκραι·
 'Οὐδὲ κε μνηύσαμ', εἶδ' ἂν μνηυτρον ἄφραμην.
 'Ἦτοι ἄρ' ὥς εἶπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 'Ἐρμῆς δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀμειβομένης ἔπος ἤδα,
 Δάξατο δ' εἰς Κρονιῶνα, θεῶν σμάντορα πάντων·
 'Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγὼ σοὶ ἀληθέην κατὰ λέξω·
 'Νημερτὴς τε γὰρ εἰμι, καὶ σὺν οἶδα ψεύδεσσι.
 'Ἦλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίπδας βῆς
 'Σήμερον, ἡελίοιο νέον ὀππτελλομένοιο·
 'Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, εἶδ' ἐκατόπιας.
 'Μηρύειν δ' ὀκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς.
 'Πολλὰ δέ μ' ἠπέλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,
 'Οὐνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθρωπος ἔχῃ Φιλοκυδῆος ἥδης,
 'Αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γηρόμην· τὰ δὲ οἶδ' ἐκ αὐτός.
 'Οὔτι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φῶτ' ἐοικώς.
 'Πάθεο· (καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὐχεσθαι εἶναι)
 'Ὡς σὺν οἴκαδ' ἔλασσα βόας, (ὥς ὄλβιος εἶην,)
 'Οὐδ' ὑπὲρ εἶδ' ἔβην. τόδε δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·
 'Ἥλιον μάλα ἀδύομαι, καὶ δαίμονας ἄλλας,
 'Καὶ σε φιλῶ, καὶ τῶτον ὀπίζομαι· οἶδα καὶ αὐτός,
 'Ὡς ἐκ αἰτίος εἰμι· μέγαν δ' ὀππιδάιομαι ὄρκον,

‘ Οὐ μὰ τὰδ’ ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια,
 ‘ Καὶ ποτ’ ἐγὼ τέτω τίσω ποτὲ νηλέα Φωνήν,
 ‘ Καὶ κρατερῶ περ ἐόντι· σὺ δ’ ὀπλοτέροισιν ἄρηγε.

385

‘ Ὡς Φάτ’ Ἰππιδίῳ Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
 Καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ’ ὠλένη, ἔδ’ ἀπέβαλλε.
 Ζῶς δὲ μέγ’ ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακῆμῆδεα παῖδα,
 Εὖ κ’ Ἰππιζαμένως δῶνδ’ ἄμφοι βόεσσιν.

390

‘ Ἀμφοτέρῃς δ’ ἐκέλευσεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας,
 Ζητῶσαι, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
 Καὶ δαΐσαι τ’ ἡρώων ἐπ’ ἀβλαδίῃσι νόοιο,
 ‘ Ὅππῃ δ’ αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἵφθιμα κάρηνα.

Νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ’ ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
 ‘ Ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

395

Τῶ δ’ ἄμφω σπύδοντο Διὸς περικαλλέα τέκνα
 ‘ Ἔς Πύλον· ἡμαρτόντα δ’ ἐπ’ Ἀλφειῷ πόρον ἵζον,
 ‘ Ἀρξὲς δ’ ἐξίκοντο κ’ αὐλίων ὑψιμέλαθρον,
 ‘ Ἢ, κ’ ἔδῃ τὰ χρήματ’ ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.

400

‘ Ἐνθ’ Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λαΐνον ἄντρον,
 Εἰς Φῶς ἐξήλασε βοῶν ἵφθιμα κάρηνα·

Ληϊτιάδης δ’ ἀπᾶτερθεν ἰδὼν, ἐνέησε βοείας

Πέτρῃ ἐπ’ ἡλιβάτῳ, τάχα δ’ ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν·

‘ Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δαιροτομῆσαι

405

‘ Ὡδε νεογνὸς ἐὼν κ’ νήπιος; αὐτὸς ἐγώ γε

‘ Δαιμαίνω κατόπιθε τὸ σὸν κράτος· ἔδῃ τι σὲ χρεῖ

‘ Μακρὸν ἀέξιαται, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.

‘ Ὡς ἄρ’ ἔφη, κ’ χερσὶ πείσσεφ’ ἐκαρτέρῃ δέσμῃ
 ‘ Ἄγχι· τῇ δ’ ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χυθονὸς αἵψα φύοντο
 Αὐτόθεν ἀμβολάδην ἐσραμμέναι ἀλλήλησιν,

410

Ῥεῖα

ῥαά τε καὶ πάσησιν ἐπ' ἀγροῦλῃσι βόεσσιν,
 Ἑρμῶ βελῆσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 θαύμασεν ἀφρήτους· τότε δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 Χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πύκν' ἀμαρύσσων,
 ἔγκρῦφαι μεμαώς. Λητῆς δὲ ἐρικυδέος υἱὸν
 ῥαά μάλ' ἐπεμήνεν ἐκχέολον, ὡς ἔφελ' αὐτὸς,
 καὶ κρατερόν περ εἶντα· λαβὼν δὲ ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς,
 Πλήκτρῳ ἐπειρήπιζε κατὰ μέρος· ἡ δὲ ὑπὸ χεῖρὸς
 Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δ' Φοῖβος Ἀπόλλων
 Γηήσους, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 θυμῷ ἀκκάζοντα. λύρῃ δὲ ἐρατὸν κιθαρίζων
 Στῆ ῥ' ὅγε θαρσύνους ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος· τέχῃ δὲ λιγέως κιθαρίζων
 Γηρύετ' ἀμβολάδην, (ἐρατὴ δὲ οἱ ἔσπετο Φωνή)
 Κραίνων ἀθανάτους τὲ θεὸς καὶ γαῖαν ἐρεμνύει,
 ὧς ταπεινὰ γήροντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος·
 Μημοσύνῃ μὲν περὶ τὰ θεῶν ἐγέραιρεν αἰοιδῆ,
 Μητέρα Μυρτιάων· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν.
 Τὸς δὲ κατὰ πρῆσβλυ τὲ, καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαστος,
 Ἀθανάτους ἐγέραιρε θεὸς Διὸς ἀγλαὸς υἱὸς,
 Πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
 Τὴν δὲ ἔρος ἐν σήθεσσι ἀμήχαν' αἶνυτο θυμόν·
 καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 'Βεφόνε, μηχανιώτα, πονέμεναι δαιτὸς ἐταῖρε,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
 'Ἦσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι οἶω·
 'Νῦν δὲ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
 'Ἢ σὶ γ' ἐκ γρηῃς τάδ' ἄμ' ἔσπετο θαυμάτα ἔργα,

415

420

425

430

435

'Ἡέ

' Ἡέ τις ἀθανάτων, ἥε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ' Δῶρον ἀγαθὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδῶν.
 ' Θαυμασίῳ γὰρ πλὺθε νέηφαιον ὅσταν ἀκέω,
 ' Ἦν ἔ πάποτε φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
 ' Οὔτε πν' ἀθανάτων, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
 ' Νόσφι σέθεν, Φιλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ, 445
 ' Τίς τέχνη, τίς μῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων,
 ' Τίς τρέϊος. ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
 ' Εὐφροσύνῳ, καὶ ἔρωτι, καὶ ἡδυμον ὕπνῳ ἐλέαδι.
 ' Καὶ γὰρ ἐγὼ μέσσησιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδῶς,
 ' Τῇσι χοροὶ τε μέλουσιν, καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς, 450
 ' Καὶ μολπὴ πεθαλυῖα, καὶ ἡμερόεις βρόμος αὐλῶν.
 ' Ἀλλ' ἔγω τί μοι ὦδε μῦθον φρεσὶν ὦδε μέλησεν,
 ' Οἷα νέων θαλίης ἐνδέχια ἔργα πέλον'.
 ' Θαυμάζω, Διὸς υἱέ, τίδ', ὥς ἐρατὸν κισθαρίζεις.
 ' Νυνὶ δ' ἐπεὶ ἔν, ὀλίγος πέρ' ἐών, κλυτὰ μέγαρα οἶδας, 455
 ' Σοὶ δ' αὐτὰ καὶ μητρὶ τόδ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
 ' Ναὶ μὰ τόδε κράνειον ἀκόντιον, ἧ μὲν ἐγὼ σε
 ' Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι, καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,
 ' Δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος σὺκ ἀπατήσω.
 Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν· 460
 ' Εἰρωτᾶς μ', Ἐκάργε, περὶ φραδές· αὐτὰρ ἐγὼ σοι
 ' Τέχνης ἡμετέρης ὀπιθήμεναι ἔτι μεγαίρω.
 ' Σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
 ' Βαλῆ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
 ' Πρῶτος γὰρ, Διὸς υἱέ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις 465
 ' Ἦς τε κρατερός τε· Φιλῆ δέ σε μητίετα Ζῷς,
 ' Ἐκ πάσης ὅσῃς, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·

Καὶ

Καὶ τιμὰς, σέ γε Φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὁμφῆς,
Μαντείας θ', Ἐκάεργε, Διὸς πάρα, θεοφατα πάντα.

Καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα· 470

Σοὶ δ' αὐτάχρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, τι μνησιν ἄσ.

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς Ἰπιθύϊ καθαρίζειν,

Μέλπεο καὶ καθαρίζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυε,

Δέγμῳ ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὅπαζε.

Εὐμόλῃ μ' ἔχει χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἐταίρῳ, 475

Καλὰ κ' εὖ κατὰ κόσμον Ἰπσιμαρῶς ἀγορεύειν.

Εὐκῆλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαΐτα θάλειαν,

Καὶ χορὸν ἱμερόεντα, κ' ἐς Φιλοκυδέα κῶμον,

Εὐφροσύνῳ νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας· ὅστις ἄρ' αὐτῷ

Τέχνη κ' σοφίη δεδαμημένος ἐξερεΐνη, 480

Φτερομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,

Ραῖα σκηθεΐσιν ἀθυρομένη μαλακῆσιν,

Ἐργασίῳ φέγγουσι δυήπαθον· ὅς δέ κεν αὐτῷ

Νῆϊς ἐὼν τοπεῶτον Ἰπιζαφελῶς ἐρεΐνη,

Μαψ αὐτὰς κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυαλίζοι. 485

Σοὶ δ' αὐτάχρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, τι μνησιν ἄσ,

Καὶ τοὶ ἐγὼ δώσω ταύτῳ, Διὸς ἀγλαὴ κῆρε,

Ἡμεῖς δ' αὖ ὄρεός τε ἔῃ ἰπποπότῃ πεδίοιο

Βασὶ νομῆς, Ἐκάεργε, νομδύσομῳ ἀγροῦλοισιν,

Ἐνθεν ἄλις τέξσει βόες ταύροισι μιγεῖσθαι, 490

Μίγδλῳ θηλείας τὲ κ' ἄρσενας· ἐδέ τι σὲ χεῖρ

Κερδαλέον πὲρ ἑόντα περὶ ζαμνῶς κεχολῶσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὤρεξ'· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

Ἐρμῇ δ' ἐγρυάλιζεν ἔχων μάστιγα φαεινὴν,

Βασιλίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς 495

Γηθήσις.

Γηθήσας. κίθαρον δὲ λαβὼν ἐπ' ὀρεῖσρα χεῖρὸς
 Λητῆς ἀγλαὸς υἱὸς ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χεῖρὸς
 Ἱμερόεν κλονάθησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε.
 Ἐνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
 Ἐτραπέτῳ· αὐτοὶ δὲ Διὸς περικαλλέα τέκνα
 Ἀψοῖροι πρὸς Ὀλυμπῶν ἀγάννιφον ἐρράωσαντο,
 Τερπόμυροι φόρμιγξ· χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζῆς.
 Ἀμφῶ δ' ἐς φιλότητα σωήραγε· καὶ τὸ μὲν Ἑρμῆς
 Ληϊδίῳ ἐφίλησε Δαμπερές, ὥς ἔτι καὶ νῦν,
 Σήματ' ἐπεὶ κισσάρῳ μὲν Ἐκηβόλῳ ἐγγυάλιζεν,
 Ἱμερτίῳ δεδαῶς· ὁ δ' ὑπὸ λένιον κισσάριζεν.
 Αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρης σοφίης ἐκμάσασαο τέχνῳ·
 Συρίγῳ ἐνοπήν ποιήσασαο τηλόθ' ἀκκυσήν.
 Καὶ τότε Ληϊόδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δείδια, Μαιάδος υἱὲ, διάκτορε, ποικιλομήτα,
 Μὴ μοι ἀνακλέψῃς κισσάρην καὶ καμπύλα τόξα.
 Τιμὴν γὰρ παρ' Ἰννὸς ἔχεις, ἐπαμοῖβια ἔργα
 Θῆσιν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα παλαιοτέραν.
 Ἀλλ' εἰ μοι τλαίης γὰρ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 Ἡ κεφαλῇ νόσους, ἢ Ἰπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ,
 Πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
 Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποχόμενος κατένευσε
 Μὴ ποτ' ἀποκλέψῃν, ὅς' Ἐκηβόλος ἐκτεάτιζα,
 Μηδὲ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Ληϊόδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότῃ,
 Μὴ τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
 Μῆτε θεόν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐκ δ' ἔτελειον

500

505

510

515

520

· Σύμβολον

- 'Σύμβολον ἀθανάτων πιήσομαι, ἡδ' ἅμα πάντων,
 'Πισὸν ἐμῷ θυμῷ ἔπιμιον. αὐτὰρ ἔπειτα 525
 'Ὀλοὺς κ' ἐπλάττει δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
 'Χρυσέην, τριπέτηλον, ἀκήμενον· ἢ σε φυλάξῃ,
 'Πάντας Ὀπικράνῃσαι θεὸς, ἐπέων τὲ κ' ἔργων
 'Τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
 'Μαντεύην δέ, φέριστε, Δίστρεφές, ἣν ἐρεείνεις, 530
 'Οὔτε σε θέσφατόν ἐστι δαήμεναι, ἔτε τιν' ἄλλον
 'Ἀθανάτων. τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
 'Πισωθεὺς κατένευσαι κ' ὅμοισι καρτερόν ὄρκον,
 'Μή τινα νόσφιν ἐμῷ θεῶν αἰεττομεταίων
 'Ἄλλον γ' εἴσεσθ' Ζηνὸς πυκινόφρονα βελήν. 535
 'Καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσοῦραπι, μή με κέλευε
 'Θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μῆδεσσι εὐρύοπα Ζεύς.
 'Ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
 'Πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων Φῦλ' ἀνθρώπων.
 'Καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς δόπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ 540
 'Φωνῇ κ' πτερύγεσσι τεληέντων οἰωνῶν·
 'Οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς δόπονήσεται, ἔδ' ἀπατήσω.
 'Ὅς δέ κε μαψιλόγοισι πηθήσας οἰωνοῖσι,
 'Μαντεύην ἐθέλῃσι παρέκ νόον ἐξερεείνειν
 'Ἡμετέρην, νοεῖν δέ θεῶν πλεον αἰὲν ἐόντων, 545
 'Φῆμ', ἀλίην ὁδὸν εἰσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
 'Ἄλλο δέ τι ἐρέω, Μαιῆς ἐρικυδέος υἱὲ
 'Καὶ Διὸς Αἰγυόχοιο, θεῶν ἐριένιε δαῖμον,
 'Μοῖρα γάρ τινες εἰσὶ κασίγνηται γεγαυῖαι
 'Παρθένοι, ὠκείησιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, 550
 'Τρεῖς· κατὰ δέ κρατὸς πεπαλαγμύρα ἄλφειτα λευκὰ
 ' Οἰκία

- ' Οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πtyxὶ Παρηγοῖο,
 ' Μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἦν ἔπ' βροτῶν
 ' Παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησσι· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγχειν.
 ' Ἐντεῦθεν δ' ἤπειτα πτόμενα ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ, 555
 ' Κηρία βόσκονται, καὶ τε κραίνουσιν ἕκαστα.
 ' Αἱ δ' ὅτε μὲν θυίσωσιν, ἐδηδύϊα μέλι χλωρὸν,
 ' Προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
 ' Ἦν δ' ἀπνοοσφιδῶσι θεῶν ἡδέϊαν ἐδάδην,
 ' Περῶν δ' ἤπειτα παρέξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν. 560
 ' Τὰς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' αἰτρεκέως ἐρεείνων,
 ' Σὴν αὐτῇ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαέτης,
 ' Πολλάκι σῆς ὁμοφῆς ἐπακέσεται, αἶκε τύχησι.
 ' Ταῦτ' ἔχει, Μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγλαύλας ἑλικας βῆς,
 ' Ἴππας τ' ἀμφιπόλευσεν, καὶ ἡμιόνους ταλαεργῆς· 565
 ' Καὶ χαροπῶσι λέεσσι, καὶ δρυγίοδσιν σύεσσι,
 ' Καὶ κυσὶ, ἔ μῆλοισιν, ὅσπερ τρέφει εὐρεῖα χθονί,
 ' Πᾶσι δ' ἐπὶ περὶβάταισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·
 ' Οἷον δ' εἰς Αἴδην τετελεσμῆρον ἄγγελον εἶναι·
 ' Ὅς' ἄδοτός περ ἐὼν, δώσῃ γέρας οὐκ ἐλάχιστον. 570

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἀναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
 Παντοίῃ φιλότῃ· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων.
 Πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμίλῃ.
 Παῦρα μὲν ἔν ὀνίνησι, τὸ δ' ἀκριτον ἡπεροπέδῃ
 Νύκτα δὲ ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΜΟΥΣΑ, μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσῃ Ἀφροδίτῃς
 Κύπριδος, ἣτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἥμερον ὦρσε,
 καὶ τ' ἐδαμάσσατο Φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 οἰωνὸς τε διιπέτεας, καὶ θηρία πάντα,
 ἡμὲν ὅς' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἥδ' ὅσα πόντος·
 Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν εὖσε φάνη Κυthereίης.
 Τρισᾶς δ' ἐδύναται πεπιθεῖν φρένας, ἐδ' ἀπατήσασα·
 Κέρην τ' Αἰγλόχοιο Διὸς, γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην·
 οὐ γάρ οἱ εὖαδεν ἔργα πολυχρύσῃ Ἀφροδίτῃς,
 ἅλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον, καὶ ἔργον Ἄρης,
 Ἵσμινά τε, μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
 Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
 ποιῆσαι σάτινα καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἥδ' ἐτε παρθενικὰς ἀπαλόχρους ἐν μεγάροισιν
 ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἐκάστη.
 οὐδ' ὅτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδαινὴν
 δάμναται ἐν φιλότῃ φιλομμείδῃς Ἀφροδίτῃ.
 καὶ γὰρ τῇ ἄδ' ἐτόξα, καὶ ἔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
 φόρμιγγες τε, χοροὶ τε, Δίαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί,
 ἄλσεά τε σκίοεντα, δικαίων τε πόλεις ἀνδρῶν.

5

10

15

20

οὐδ' ἐ

Οὐδὲ μὲν αἰδοίη κέρη ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης
 Ἰσμή, ἣν πρῶτ' ἔτεκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Αὐτὶς δ' ὁπλοτάτῃ, βελή Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Πότνιαν, ἣν ἐμύνοντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 Ἥ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ σπρεῶς ἀπέειπεν,
 ὦμ' οὐδ' ὅσσον ὄρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
 Ἀψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Παρθένος ἔσσεσθ' πάντ' ἤματα διὰ θεῶν.
 Τῇ δ' πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
 Καὶ τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔζετο πᾶρ ἐλᾶσα,
 Πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάσχος ἐστίν,
 Καὶ ὧρ' αὖ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
 Τάων δ' ὅσ' ἔδναται πεπιθεῖν φρένας, ἔδ' ἀπατήσας,
 Τῶν δ' ἄλλων ἔπερ τὶ πεφυγμένον ἔς' Ἀφροδίτῃ,
 Οὔτε θεῶν μακάρων, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Καὶ τε παρέκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραῦνε,
 Ὅσ' ἐμείζος τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς.
 Καὶ τε ἔ, εὔτε θέλοι, πυκινὰς φρένας ἔξαπαφᾶσαι,
 Ῥηϊδίως σπινθήριον καὶ ἀσπιδόεντι γυναιξί,
 Ἥρης ἐκλελαθῆσαι κασιγνήτης, ἀλόχεα τὲ,
 Ἥ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτησι θεῇσι.
 Κυδίστην δ' ἄρα μὲν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Μήτηρ τὲ Ῥέη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
 Αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο, κένδ' εἰδυῖαν.
 Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
 Ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὅφρα πάρεσσιν
 Μῆδ' αὐτῇ βροτέης εὐνῆς ἀπτεργμένη ἔη·
 Καὶ ποτ' ἐπευξαμένη ἔειπεν ἅπασιν θεοῖσιν

Ἦδ' ὅ γε λοιοῖσσι φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 Ὡς ῥα θεὸς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξί,
 Καὶ πε καταθνητὸς ἦϊς τέκεν ἀθανάτοισιν,
 Ὡς πε θεὸς ἀνέμιξε κατὰ θνητοῖς ἀνθρώποις.
 25 Ἀγχίστω δ' ἄρα οἱ γλυκὴν ἡμέραν ἔμβαλε θυμῷ,
 Ὃς τότε ἐν ἀκροπόλει ὄρεσιν πολυπιδάκx Ἰδῆς
 Βασιλεύσκεν βῆς, δέμας ἀθανάτοισιν εἰκώς.
 30 Τὸν δ' ἤπειτα ἰδῶσι φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 Ἠέσσετ', ἐκπύγλως ἧ κατὰ φρένας ἡμέρος ἔειλεν.
 Ἐς Κύπρον δ' ἔλθεσσι, θυώδεα νηὸν ἔδωκεν,
 Ἐς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμνετο, βωμός τε θυώδης·
 35 Ἐνθ' ἧγ' εἰσελθεῖσα θύρας ἐπέφηκε φαεινάς.
 Ἐνθα δὲ μιν Χάριτες λῶσαν, καὶ χρεῖσσαν ἐλαίῳ
 Ἀμβρότιῳ, οἷα θεὸς ἐπενλώοθεν αἰὲν εὐόντας,
 40 Ἀμβροσίῳ, ἐάνῳ, τό ῥα οἱ τεθυωμύρον ἦεν.
 Ἐσαμύρη δ' εὖ πάντα πᾶσι χροῖ εἴματα καλά,
 Χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 45 Ἔσσετ' ὅππῃ Τροίῳ, περλιπῆσ' εὐώδεα Κύπρον,
 Ἵψι μὲν νεφέεσσιν ὅπως περῆσσε κέλσυσον.
 50 Ἰδὼν δ' ἵκανε πολυπιδάκα, μητέρα θηρῶν·
 Βῆ δ' ἰθὺς σθεθμοῖο δι' ἔρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτῷ
 Σαίνοντες πολιοὶ τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,
 55 Ἀρκτοὶ, παρδάλιές τε θοαὶ, περκαδῶν ἀκόρητοι,
 ἦσαν· ἡ δ' ὀρώσασα μὲν φρεσὶ τέρπετο θυμόν·
 60 Καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλλ' ἡμέρον· οἱ δ' ἅμα πάντες
 Σώδωο κραιμῆσαντο κατὰ σκίοεντας ἐναύλας·
 65 Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτας ἀφίκανε.
 70 Τὸν δ' εὖρε σθεθμοῖσι λελειμμύρον οἷον ἀπ' ἄλλων,
 75

Ἄγχι σῆλ' ἦρ' αἶψ' ἀπὸ κάλλος ἔχοντα.
 Οἱ δ' ἅμα βῆσιν ἔποντο νομῆς κατὰ ποιήεντας
 Πάντες· ὁ δὲ σαρπηδόϊσι λελειμμένος οἷος ἅπ' ἄλλων
 Πωλεῖτ' ἔνθα ἔ' ἔνθα, διαπύσον κιθαρίζων. 80
 Στῇ δ' αὐτοῦ παρὰ πόρτῃ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Μὴ μιν παρθέσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
 Ἄγχι σῆς δ' ὀρώων ἐφράζετο, θαύμαινέν τε
 Εἶδος τε, μέγεθός τε, καὶ εἴματα σιγαλέοντα. 85
 Πέπλον μὲν γὰρ ἔετο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
 Εἶχε δ' Ἰππιγναμπῆας ἑλικας, κάλυκας τε φαεινάς·
 Ὅρμοι δ' ἀμφ' ἀπαλῇ δερμὶ περικαλλέες ἦσαν,
 Καλοὶ, χρύσειοι, παμπούκιλοι· ὥς δὲ σελήνη,
 Στήθεσιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθ'. 90
 Ἄγχι σῆλ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δὲ μιν ἀντίον ἠύδα·
 ὦ Χαῖρε, ἄνασσ', ἥ τις μακάρων τάδε δώμαθ' ἰκάνεις,
 ὦ Ἀρτεμις, ἢ Λητώ, ἢ Ζεῦσιν Ἀφροδίτῃ,
 ὦ Ἡ Θέμις ἠὲ Ἥρῃ, ἢ Γλαυκῶπις Ἀθήνῃ,
 ὦ Ἡ Περὶ τῆς Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἶτε θεοῖσι 95
 ὦ Πᾶσιν ἐταίριζοι, καὶ ἀθάνατοι καλέοντ'.
 ὦ Ἡ τις νυμφάων, αἶτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 ὦ Ἡ νυμφῶν, αἶ καλὸν ὅρος τόδε ναιετάσῃ,
 ὦ Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ βήσσεα ποιήεντα.
 ὦ Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπῇ, περιφαινομένη ἐνὶ χώρῳ, 100
 Βωμόν ποιήσω, ῥέξω δὲ τοι ἱερὰ καλὰ
 ὦ Ὀρητὶν πάσῃσι. σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα,
 Δός με μετὰ Τρώεσσι δῖον ἔμμεναι ἄνδρα,
 Ποίει δ' εἰσπίσω θαλερὸν γόνον· αὐτὰρ ἐμ' αὐτὸν

ὦ Διὶ

Δηρὸν εὐζῶειν καὶ ὄρεᾶν Φάος ἡελίοιο.

105

Ὀλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος ἔδον ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

Ἀγχίση κύδιζε χαμαιγυνέων ἀνθρώπων,

οὕπῃ τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτησιν εἴσκεις;

Ἀλλὰ καὶ αἰσθητή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.

110

Ὅτρεὺς δ' ἐς πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ἔπειτ' ἀκέαις,

ὅς πάσης Φρυγίης εὐτειχέτοιο ἀνάσσει.

Γλῶσσαν δ' ὑμετέρῃ καὶ ἡμετέρῃ σάφα οἶδα.

Τρῶες γὰρ μεγάρῳ μὲ προφὸς τρέφεν· ἡ δὲ Δίαπρὸ

Σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, Φίλης πατρὸς ἐλῆσα.

115

Ὡς δὴ τοι γλῶσάν τε καὶ ὑμετέρῃ εὖ οἶδα.

Νῦν δέ μ' ἀνὴρ παῖζε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης

Ἐκ χορᾶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτῃ κελαδαινῆς.

Πολλὰ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφειόβοιαι

παίζοντο, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐξεφάνωτο·

120

Ἐνθεν μ' ἦρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης·

Πολλὰ δ' ἐπήγαγον ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων.

Πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιον, ἣν διὰ θῆρες

ὦμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλεις.

οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκειω φυσίζος αἴης.

125

Ἀγχίσειω δέ με φάσκε παρὰ λέχεσιν καλέεσθαι

Κεριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκνέσθαι.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ δαΐζε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὄγ' αὖτις

Ἀθανάτων μέλα Φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·

Αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἰκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔωλετ' ἀνάγκη.

130

Ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γενάζομαι ἠδὲ τοκῆων

Ἑσθλῶν, (ὃ γάρ τοί γε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν)

- * Ἀδμήτῳ μ' ἀγαγὼν ἔπειρήτῳ Φιλότῃτος,
 * Πατρὶ τε σὼ δαῖζον καὶ μητέρι κέδν' εἰδήη,
 * Σοῖς τε κασιγνήτοις οἱ τοι ὁμόθεν γεγάασιν. 135
 * Οὐ σφιν ἀεικελίη Διὸς ἔσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα.
 * Εἴ τι ἀεικελίη γυνὴ ἔσομαι, ἥε καὶ ἐκί.
 * Πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μέλα Φρύγας αἰολοπάλῃς
 * Εἰπᾶν πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένη πέρ.
 * Οἱ δέ τε μὲν χρυσὸν κεν ἄλις ἐοθιπά θ' ὕφαντῳ 140
 * Πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ ἔα γλαὰ δέχσθαι ἄποινα.
 * Ταῦτα ᾗ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα,
 * Τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 * Ὡς εἰπῶσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ.
 * Αὐχίστην δ' ἔρος ἔειπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε· 145
 * Εἰ μὲν θνητὴ τ' ἐστί, γυνὴ δέ σε γένεατο μήτηρ,
 * Ὅτρως δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
 * Ἀθανάτοιο δ' ἐκhti Διαιτόρως ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 * Ἑρμῆω· ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεται ἥματα πάντα·
 * Οὔτις ἔπειτα θεῶν ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων 150
 * Ἐνθάδε μὲν ὅσῃ πρὶν σῇ Φιλότῃτι μιγῆναι
 * Αὐτίκα νῦν· ἐδ' εἴ κεν ἐκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
 * Τόσσ' ἀπ' ἀργυρῆς περὶ βέλεα σπένοντα.
 * Βαλοίμην κέν ἔπειτα, γύναϊ, εἰκυῖα θεῇσι,
 * Σῆς εὐνῆς ὀπιθᾶς, δύναι δόμον αἶδος εἴσω. 155
 * Ὡς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· Φιλομμείδης δ' Ἀφροδίτῃ
 * Ἐρπε μετασφραγίσσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλῶσα
 * Ἐς λέχος εὐφρωτον, ὃ, τι πέρ πάρος ἔσκεν ἀνακτι
 * Χλαίνῃσιν μαλακῆς ἐσθρμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
 * Ἀρετῶν δέρματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τὲ λεόντων, 160
Τῶς

Τὸς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν ἔρσιν ὑψηλοῖσιν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν λεχέων εὐποιήτων ἐπέστησαν,

Κίσμον μὲν οἱ πρῶτον δὸτὸ χροὸς εἶλε φαεινόν,

Πόρπας τὲ, γναμπιάς θ' ἑλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρμας.

Λῦσε δὲ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἴματα σιγαλόεντα.

Ἐκδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνον δρυγυρόλης

Ἀγχιόης· ὁ δ' ἐπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,

Ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεῶν βροτῆς, καὶ σάφα εἰδώς.

Ἦμος δ' ἀψ εἰς αὐλιν δόπεκλινεσι νομῆς

Βῆς τε καὶ ἰφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,

Τῆμος ἄρ' Ἀγχιόῃ μὲν ἐπὶ γλυκυῷ ὕπνον ἔχουσε

Νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροὶ ἐννυτο εἴματα καλά.

Ἔσαμένη δ' εὖ πάντα πῶε χροὶ διὰ θεάων,

Ἔση πᾶρ κλισίῃ εὐποιήτιο μελάθρη·

Ἦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν

Ἀμειροτον, οἷόν τ' ἐστὶν εὖσεφάνης Κυθερείης.

Ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπειτα τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὀρσεο, Δαρδανίδη· τί νυ νήχετον ὕπνον ἰαύεις;

Καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,

Οἷν δὴ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμπαπέως ὑπᾶκχευεν.

Ὡς δ' εἶδεν δειρὴν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,

Τάρβησέν τε, καὶ ὅσπερ ὄρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.

Ἀψ δ' αὐτίς χλαῖνῃ τὲ καλύψατο καλὰ πρὸς ὤπιον,

Καὶ μιν λισσόμηνον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀυτίκα σ' ὥς πᾶν πρῶτα, θεᾶ, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

Ἔγνω, ὥς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' ἐν νημερτέσι ἔειπες.

Ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γοιῳάζομαι Αἰγίοχοιο,

‘ Μή με ζῶντ’ ἀμνηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσης

‘ Ναίειν, ἀλλ’ ἐλέαιρ’· ἐπεὶ ἔβιοθαίμιος ἀνὴρ

190

‘ Γίγνετ’, ὅτε θεῶις εὐνά(ε’) ἀθανάτησι.

Τὸν δ’ ἡμέβετ’ ἔπειτα διὸς θυράτηρ Ἀφροδίτη·

‘ Ἀγχίση, κύδιζε καταθνητῶν ἀνθρώπων,

‘ Θάρσ’, μὴδὲ τι σῆσι μὲλ’ αὖ φρεσὶ δέιδιθι λίην.

‘ Οὐ γάρ τοι τὶ δέος παθεῖν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γέ,

195

‘ Οὐδ’ ἄλλων μακάρων· ἐπειὴ φίλος ἐσὶ θεοῖσι.

‘ Σοὶ δ’ ἔσται φίλος ὕψ, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξῃ,

‘ Καὶ παῖδες παῖδεσσι Δίαμπερὲς ἐκγεγάοντα.

‘ Τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ’ ἔσεται, ἔνεκά μ’ αἰνὸν

‘ Ἐχεν ἄχος ἔνεκα βροτῶ ἀνέρος ἐμπεσον εὐνῇ.

200

‘ Ἀγχι θεοὶ δὲ μάλιζα κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων

‘ Αἰεὶ ἐφ’ ὑμετέρης χρεῆς εἶδος τε φύην τε.

‘ Ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζῶς

‘ Ἠρπασ’ ἐὼν διὰ κάλλος, ἵν’ ἀθανάτοισι μέλει,

‘ Καὶ τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς Ἰππονοχοδοῖοι,

205

‘ Θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,

‘ Χρυσέες ἐκ κρατῆρος ἀφύσων νέκταρ ἐρυθρόν.

‘ Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, ἔδ’ ἐ τι ἦδ’

‘ Ὅπως οἱ φίλον νιὸν ἀνῆρπασε θέσπις ἄελλα·

‘ Τὸν δ’ ἠπείλα γάσκει Δίαμπερὲς ἥματα πάντα.

210

‘ Καὶ μιν Ζῶς ἐλέησε, δίδ’ δὲ οἱ ὕψ ἄποινα

‘ Ἴππες ἀργίποδας, τοί τ’ ἀθανάτης φορέεσι.

‘ Τῆς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπέν τε ἕκαστα

‘ Ζηνὸς ἐφημοσύνησι Διάκτορος Ἀργεϊφόντης,

‘ Ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρω ἥματα πάντα.

215

‘ Αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὄγ’ ἐκλυεν ἀγγελιάων,

Οὐκέτι

‘Οὐκέτ’ ἔπειτα γόασκε, γηγήθῃ δὲ φρένας ἔνδον,

‘Γηθούσῳ δ’ ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχέϊτο.

‘Ὡς δ’ αὖ Τιθωνὸν χρυσοθρόνος ἤρπασεν Ἥως,

‘Τμετέρης θρεῖς, Ἰππείκελον ἀθανάτοισι.

220

‘Βῆ δ’ ἱμῶν αἰτήσασαι κελαϊνεφέα Κρονίωνα,

‘Ἀθάνατόν τ’ εἶναι καὶ ζῶειν ἡμάτα πάντα

‘Τῇ δ’ ὦ Ζῴης ἐπένδυσε, καὶ ἐκρήλυνεν ἐέλδωρ.

‘Νηπῆ, ἔδ’ ἐνόησε μέλα φρεσὶ πότνια Ἥως

‘Ἦδ’ αὖ αἰτήσας, ἔϋσά τ’ ἀπὸ γῆρας ὀλοῖόν.

225

‘Τὸν δὲ τοι εἰως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἦδη,

‘Ἡοὶ περπόμεν’ χρυσοθρόνῳ, ἡερῆμῃ,

‘Ναῖε περ’ Ὠκεανοῖο ῥοῆς, Ἰππὶ πείρασι γαίης

‘Αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶτον πολιά κατέχλωτο ἔθειραι

‘Καλῆς ἐκ κεφαλῆς καὶ εὐθρέος τὲ θρεῖς,

230

‘Τῷ δὲ τοι εὐνῆς μὲν ἀπέχετο πότνια Ἥως,

‘Αὐτὸν δ’ αὖτ’ ἀπ’ ἔλκεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα

‘Σίτω τ’ ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἶματα καλά διδῶσι.

‘Ἀλλ’ ὅτε δὴ πάμπαν συγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγν,

‘Οὐδέ τι κινήσας μελέων δυνάτ’, ἔδ’ ἀναεῖραι,

235

‘Ἦδ’ ἐπὶ οἱ κατὰ θυμὸν δρίσῃ φαίνεται βεβλή

‘Ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ’ ἐπέθηκε φαεινάς.

‘Τῷ δὲ τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, ἔδ’ ἐπὶ κίχυν

‘Ἐοδ’, οἷα πάρος ἔσκεν ἐνὶ γραμπήοισι μέλεσσιν.

‘Οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην,

240

‘Ἀθάνατόν τ’ εἶναι, καὶ ζῶειν ἡμάτα πάντα.

‘Ἀλλ’ εἰ μὲν τοιῶτος εἶναι εἶδος τε δέμας τε

‘Ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημημένος εἷς,

- ' Οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυνκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτει.
 ' Νῦν δέ σε μὲν πάχα γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύπτει 245
 ' Νηλεῖς, πῶγ' ἔπειτα παρῆσαι) ἀνδρώποισιν,
 ' Οὐλόμυρον, καματηρὸν, ὃ, τε συγέσει θεοὶ περ.
 ' Αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ' Ἔσεται ἡματα πάντα Δαρμπερὲς, εἵνεκα σέιο,
 ' Οἱ πεῖν ἐμὲς ὀάρξες, καὶ μήτις, αἷς ποτε πάντας 250
 ' Ἀθανάτους συνέμιζα καταθνητῇσι γυναιξί,
 ' Τάρβεσκον πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
 ' Νῦν ᾗ δὴ σκέτι μοι συναχέσεται ἔξονομῶνα
 ' Τῷτο μετ' ἀθανάτοισιν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάδην,
 ' Σκέτλιον, σὺν ὀνότατον, ἀπεπλάγχθην ᾗ νόοιο, 255
 ' Παιῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην βροτῶ εὐνηθεῖσαι.
 ' Τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ Φάος ἡελίοιο,
 ' Νύμφαι μὲν θρέψουσιν ὀρεσκῶσι βαθύκολποι,
 ' Αἱ τόδ' ἐναιετάουσιν ὅρος μέγα τὲ ζῆθεόν τε,
 ' Αἱ ῥ' ἔτε θνητῆς, ἔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται· 260
 ' Διὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδ' ἀρ' ἔδδου,
 ' Καὶ τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρῶσάντο.
 ' Τῇσι δὲ Σιλίωοί τε καὶ εὐσκοπὸς Ἀργεῖφόντης
 ' Μίσχοντ' ἐν Φιλότῃ μυχῶ σπέκον ἐροέντων.
 ' Τῇσι δ' ἄμ' ἢ ἐλάτ), ἥε δρυὲς ὑψικάρῃοι 265
 ' Γεινομλῆσιν ἔφουσιν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
 ' Καλαί, τηλεθάουσι ἐν ἔρεσιν ὑψηλοῖσιν
 ' Ἐσῶσ' ἡλίβατοι· τεμένη δὲ ἐκικλήσκουσιν
 ' Ἀθανάτων, τὰς δ' ἔτι βροτοὶ κέρουσι σιδήρεω·
 ' Ἀλλ' ὅτε κὲν δὴ μοῖρα παρεθήκη θανάτοιο, 270

· Ἀζάνει)

Ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἔπ' ἡ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
 Φλοιοὺς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπῃσι δ' ἀπ' ὄζοι,
 Τῶνδε χ' ὁμῶς ψυχὴ λείπῃ φάος ἡλίοιο.
 Αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσὶ παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσι.
 Τὸν μὲν ἐπὶ δὴ πρῶτον ἔλῃ πολυήρατος ἦδη,
 Ἀχαιοὶ σὺν δέῃσι θεῶν, δέξασθαι τε παῖδα.
 Σοὶ δ' ἐγὼ, ὅφρα ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 Ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλδύσομαι υἱὸν ἄγουσα.
 Τὸν μὲν ἐπὶ δὴ πρῶτον ἴδης θαλός ὀφθαλμοῖσι,
 Γηθήσεις ὁρώων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται.
 Ἀχαιοὶ δ' αὐτίκα νῦν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
 Ἦν δέ τις εἰρητὰ σε καλαθνητῶν ἀνθρώπων,
 Ἢ τις σὺ φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
 Τῷδε σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένῃ, ὥς σε κελύω.
 Φασὶν τοὶ νύμφης Καλυκώπιδος ἐγόνον εἶναι,
 Αἱ τὸδὲ ναιετάουσιν ὅρος καταείμῃον ὕλη.
 Εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπείθεαι ἄφρονι θυμῷ,
 Ἐν φιλότῃ μιγῆναι εὖσεφάνω Κυthereῇ,
 Ζῆς σε χολωσάμενος βαλέει πολοῖν κεραυνῷ.
 Εἰρητὰ τοὶ πάντα· σὺ γὰρ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 Ἰχθεο, μηδ' ὀνόμηνε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
 Ὡς εἰπὼς ἦϊξε παρὸς ἄρανδον ἠνεμόεντα.
 Χαῖρε, θεῶν, Κύπριοι εὐκτιμένης μεδέεσσα,
 Σοὺ δ' ἐγὼ δῶξάμενος μεταθήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

275

280

285

290

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

ΑΙΔΟΙΗΝ, χρυσοσέφανον, καλὴν Ἀφροδίτῃ
 ἄισομαι, ἣ πάσης Κύπρῃ κρήδεμνα λέλογχεν
 Εἰναλῆς, ὅθι μὴν Ζεφύρος μένος ὕρον ἀέντος
 Ἦνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Ἀφρῶ ἐνὶ μαλακῶ· πῶν δ' ἤ χρυσάμπυκες ὦραι 5
 Δέξαντ' ἀσπασίως, πῶι δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσαν·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ σιφάνῳ εὐτυχτον ἔθηκαν,
 Καλὴν, χρυσεῖαν· ἐν δ' ἡ τρηπίδι λοβοῖσιν
 Ἄνθεμ' ὀρειχάλκῃ, χρυσοῖό τε τιμήμεντος·
 Δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ σήθεσιν δρυφύοισιν 10
 Ὀρμοισι χρυτέοισιν ἐκόσμεον, οἷσιν περ αὐτῇ
 ὦραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὅπως ἴοιεν
 Ἐς χορὸν ἡμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρῶς.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα πῶι χροὶ κόσμον ἔθηκαν,
 Ἦγον ἐς ἀθανάτας· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες, 15
 Χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο· καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
 εἶναι κεραιδὴν ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἄγεαδ',
 εἶδος θωμάζοντες ἰοσεφάνε Κυthereῆς.

Χαῖρ', ἐλικοβλέφαρ, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
 Νίκην τῷδε φέρεαδ', ἐμὴν δ' ἐντινων αἰοιδήν. 20
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο, καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, Η ΛΗΣΤΑΙ.

ΑΜΦΙ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,
 Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτυγέτοιο,
 Ἀκτῇ ἐπὶ περὶ λῆτι, νηνίη ἀνδρὶ εἰκῶς
 Πρωθήβη· καλαὶ δὲ περὶ σείοντο ἔθειραι,
 Κυάνεαι, Φᾶρος δὲ παρὰ σταροῖς ἔχεν ὤμοις
 Πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες εὐασέλμυς ἀπὸ νηὸς
 Λήιστ' ἐπερὶ γόνον θοῶς ἵππ' οἶνοπα πόντον
 Τυρσηνοί. τῆς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες,
 Νεῦσαν ἐς ἀλλήλας, τάχα δ' ἐκθορον· αἶψα δ' ἐλόντες
 Εἶσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς, κεχαρημένοι ἦτορ.
 Τῖόν γάρ μιν ἔφαντο Διὸς τρεφέων βασιλῆων
 Εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν δ' ἐργαλέοισι.
 Τὸν δ' οὐκ ἴχανε δεσμὰ, λύγιοι δ' ἀπὸ τηλός' ἐπιπλόν
 Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ, μειδιάων ἐκάθητο
 Ὀμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,
 Αὐτίκα οἷς ἐπάρουσιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

' Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμύειθ' ἐλόντες,
 ' Καρτερόν ; ἐδὲ φέρειν διώατά μιν νηὺς εὐεργής.
 ' Ἡ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν, ἡ δ' ἐργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ' Ἡὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν
 ' Εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἱ Ὀλύμπια δάματ' ἔχουσιν.
 ' Ἀλλ' ἄγετ', αἰτὸν ἀφώμην ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης

Αὐτίκα·

Ἀυτίκα· μὴδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθείς

Ὀρση δὲ γαλέας ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.

Ὡς φάτο· τ' δ' ὄρχος συγερῶ ἠνίπαπε μύθῳ,

25

Δαιμόνι, ἔρον ὄρα, ἅμα δ' ἰσίον ἔλκεο νηὸς,

Σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὁδὲ δ' αὐτ' ἀνδρῶσι μελήσῃ.

Ἐλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεσθαι, ἢ ὅγε Κύπρον,

ἢ ἑς Ὑπερβορέας, ἢ ἐκαστέρῳ· ἐς δὲ τελευτῶ

Ἐκ ποτ' ἐρεῖ αὐτὸ τε φίλος καὶ κτήματα πάντα,

30

Οὓς τε κασιγνήτας· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.

Ὡς εἰπὼν, ἰσὼν τε καὶ ἰσίον ἔλκετο νηὸς.

Ἐμπνέσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰσίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
κατὰ νύσσαν· τάχα δὲ σφιν ἐφαίνετο θαυμαῖα ἔργα·

Οἶνος μὲν πρῶτισται θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν

35

Ἠδυότοτος κελάρυζ'· εὐώδης, ὠρνυτο δ' ὁδμὴ

Ἀμβροσίῃ· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.

Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἰσίον ἐξετανύσθη

Ἀμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ

Βότρυες· ἀμφ' ἰσὼν δὲ μέλας εἰλίσσεται κισὸς

40

Ἀνθεσι τηλεθάων, χαρμαῖες δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρῃ·

Πάντες δὲ σκαλμοὶ σφάντες ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες,

Μηδείην τότε ἔπειτα κυβερνήτῳ ἐκέλευον

Γῇ πελάαν· ὃ δ' ἄρα σφὶ λέων· ἤμετ' ἐνδοθεὶ νηὸς

Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσῃ

45

Ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων·

Ἄν δ' ἔση μεμαυῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρῃ

Δεινὸν ὑπόδρα ἰδὼν· οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,

Ἀμφὶ κυβερνήτῳ δὲ, σιόφρονα θυμὸν ἔχοντα,

Ἔσαν ἄρ' ἐκπληγότες· ὃ δ' ἐξαπίνης ἐπὶ ῥέσας

50

Ἄρχον

Ἀρχὸν ἔλ· οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόνον ἐξαλύοντες,
 Πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλα δῖαν·
 Δελφῖνες δ' ἐγχύνοντο. κυβερνήτῳ δ' ἐλεήσας

Ἔρχεθε, καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον· εἶπέ τε μῦθον·

‘Θάρασθ, δῖε κάταρ, τῷ μῶ κεχαρισμένε θυμῷ.

55

Ἐμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρχομαι, ὃν τέκε μήτηρ

Καδμήϊς Σεμέλη, Διὸς ἐν Φιλότῃ μιγεῖσα.

Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· ἔδῃ πῃ ἐστὶ

Σῶ γέ ληθόμην, γλυκερὴν κοσμήσῃ αἰοιδήν.

Ε Ι Σ Α Ρ Ε Α.

ΑΡΕΣ ὑπερμυρέτα, βριστάρματε, χρυσεοπήληξ,

Ὀμβριμόθυμε, Φέρασσι, πολισόε, χαλκοκρυσαῖ,

Καρπερόχειρ, ἀμόγητε, δορυφένες, ἔρκος Ὀλύμπας,

Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, σπαραγὲ θέμιστος,

Ἀντίοισι τύραννε, δικαιοπάτων ἀγὲ Φωτῶν,

5

Ἡνορέης σκηπτήρχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων

Αἰθέρος ἐπ' ἀπὸροις ἐνὶ τέρεσιν, ἐνθά σε πῶλοι

Ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·

Κλῦθι, βροτῶν Ἰπτικέρε, δοτὴρ εὐταρσέος ἥβης,

Πρὸ κατασίλβων σέλας ὑφ' ὅθεν εἰς βιότῃτα

10

Ἡμετέρῳ, καὶ κάρτος ἀρήϊον· ὥς κε διωαίμην

Σβέσσαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμεῖο καρήνας,

Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὀρμήν,

Θυμῷ τ' αὖ μῆδος ὅζῳ καλὸν χέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσι

Φυλόπιδες

Φυλόπιδος κρυερῆς ὀπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
Δὸς, μάκαρ, εἰρήνης τὲ μῦθ' ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
Δυσμυρέων προφυγόντα μῶτον, κῆράς τε βιαίεις.

15

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

ΑΡΤΕΜΙΝ ὕμνῃ, Μῆσα, κασιγνήτῳ Ἐκάτῳ
Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
ἣ θ' ἵπῳσ' ἄρσασα βαθυχοίνοιο Μέλῃτος,
ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχυρῦσον ἄρμα διώκῃ
Ἔς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἦσαν μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, θεὰ δὲ ἅμα πασαι, αἰοιδῆ.
Αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα, καὶ ἔκ σέθεν, ἄρχομι ἀείδειν·
Σεῦ δ' ἐγὼ δῶξά μιν μεταθήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

5

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΚΤΠΡΟΓΕΝΗ Κυθήρειαν ἀείσομαι, ἥτε βροτῶσι
Μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῶν δὲ προσώπῳ
Αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἡμερτὸν φέρῃ ἄνθος.
Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνος εὐκλειμῆς μεδέεσσα,
Καὶ πάσης Κύπρου· δὸς δ' ἡμερόεσσαν αἰοιδῆν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο, καὶ ἄλλης μνήσομι αἰοιδῆς.

5

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

ΠΑΛΛΑΔ' Ἀθηναίην ἐρυσίπολιν ἄρχομι' αἰεῖδεν,
 Δεινὴν, ἣ σὺν Ἄρῃ μίελ' παλεμῆϊα ἔργα,
 Περὶ πόλιν τε πόλιν, αὐτὴ τε, πόλεμοί τε·
 Καί τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τέ, νιοσόμῳόν τε.
 Χαῖρε, θεᾶ, δὸς δ' ἅμμι τύχην εὐδαιμονίην τέ.

5

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

ΗΡΗΝ αἰεῖδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥέη,
 Ἀθανάτῳ βασιλείαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
 Ζηνὸς ἐργασίας κασιγνήτῳ, ἄλοχόν τε,
 Κυδερῇ, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἀζόμενοι τίσιν, ὁμῶς Διὶ τερπικραύνῳ.

5

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

ΔΗΜΗΤΡ' ἠΰχομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομι' αἰεῖδεν,
 Αἰτῶν, καὶ κέρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
 Χαῖρε, θεᾶ, καὶ πῶδε σῶν πόλιν ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

ΜΗΤΕΡΑ μοὶ πάντων τὲ θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Ὕμναι, Μῆσα λιγεία, Διὸς θυγάτηρ μέγ' αἰοιο,
 Ἦ, κροτάλων, τυπάνων ἰαχῇ, σὺν τε τρόμος αὐλῶν
 Εὐαδεν, ἥδ' ἑλίκων κλαυγῇ, χαροπῶν τε λεόντων,
 Οὔρεά τ' ἠχέεντα, καὶ ὑλήεντες ἑναυλοί.
 Καὶ σὺ μὲν ἔγω χαῖρε, θεὰ δ' ἄμα πᾶσαι, αἰοιδῆ.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

ΗΡΑΚΛΕΑ, Διὸς υἱόν, αἰέτομα, ὃν μέγ' ἄριστον
 Γέναιτ' Ὀππιθονίων Θήβης ἐνὶ καλλιχόροιςιν
 Ἀλκμήνῃ, μιχθεῖσα κελαυνεφεί Κρονίωνι.
 Ὅς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἥδ' ἐταλασαν
 Πλαζόμενος, πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυπύκτου ἀνακτος,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη
 Νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόντος Ὀλύμπου
 Ναίει τερόμενος, καὶ ἔχῃ καλλίσφυρον Ἥβην.
 Χαῖρε, ἀναξ, Διὸς υἱέ, δίδε δ' ἀρετὴν τε, καὶ ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

ΙΗΤΗΡΑ νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχοι' αἰεῖν,
 Τῖον Ἀπόλλωνος, τ' ἐγγένατο δ' ἰα Κορωνίς
 Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κέρη Φλεγύα βασιλῆος,
 Χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυάων.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ.

5

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

ΚΑΣΤΟΡΑ καὶ Πολυδῶκε' αἰδέο, Μᾶσι λιγέα,
 Τυνδαρίδας, οἱ Ζηνὸς Ὀλυμπίᾳ ἐξεχρόντο.
 Τὸς ἔσθ' Ταυγάτα κερυφῆς τέκε πότνια Λήδη,
 Λάτρη ὑποδμηθεῖσαι κελαϊνεφεί Κρονίωνι.
 Χαίρετε, Τυνδαρίδα, ταχέων ὀπιθήτορες ἵππων.

5

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ΕΡΜΗΝ αἰδῶ Κυλλήνιον, Ἀργειφόντιν,
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλες,
 Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριένιον, ὃν τέκε Μαῖα,
 Αἰγλαντὸς θυγάτηρ, Διὸς ἐν Φιλότῃ μιγεῖσσι,
 Αἰδοίη· μακάρων δέ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον,

5

Υ Υ

Ἄντρω

Ἄντρω ναιετάσσαι παλισκίω· ἔνθα Κρονίαν
 Νύμφη εὐπλοκάμω μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Εὖτε καλὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λωκώλενον Ἥρην·
 Λάνθανε δὲ ἀθανάτας τὲ θεὸς, θνητὰς τ' ἀνθρώπους.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς κ' Μαιάδος ἡμέ·
 Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενθα μετὰβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
 Χαῖρ', Ἑρμῇ χαριδῶτα, Διόκτορε, δῶταρ ἐάων.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

Ἀμφι μοι Ἑρμείας φίλον γόνον ἔννεπε, Μῆδοι,
 Αἰγοπόδην, δικέρωτα, Φιλόκροτον, ὅς' ἀνὰ Πίσση
 Δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι νύμφαις,
 Αἶτε κατ' αἰγίλιπτος πέτρης σέβασσι κάρηνα,
 Πᾶν ἀνακεκλόμμεναι, νόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον,
 Αὐχμήενθ', ὅς πάντα λόφον νιφέντα λέλογχε,
 Καὶ κορυφαῖς ὀρέων, καὶ πετρεήεντα κάρηνα.
 Φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
 Ἄλλοτε μὲν ῥέεθροισιν ἐφελκόμενθα μαλακοῖσιν,
 Ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἡλιβάπιοι διοιχνεῖ,
 Ἀκροπέτλιν κορυφὴν μηλόσκεπον εἰσαναβαίνων.
 Πολλάκι δὲ δρυγνόμεντα διέδραμν' ἔρεα μακρὰ,
 Πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε, θῆρας ἐναίρων,
 Ὄξέα δερκόμενθα· τότε δ' ἐς αὔρος ἤλασεν οἶα,
 Ἀκρὴς ἔξαντιν δονάκων, ὑπὸ μῦσων ἀθύρων
 Νήδυμον· ὅτε ἂν τὸν γε ὠδραδράμοι ἐν μελέεσσιν
 Ὅρνις, ἥτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι

Θῆνον Ἰπποχέεσσα, χεῖ μελίηρυν αἰοιδῶ.
 Σὺ δὲ σφιν τότε νύμφαι ὀρεσιάδες λιγύμολποι
 Φοιτῶσαι πύκνα ποσσὶν Ἰπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ 20
 Μέλπονται, κορυφῶν ἧ παρ' ἑνὶ ἔρεος Ἥχῳ.
 Δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, χορῶν τότε ἐς μέσον ἔρπων,
 Πυκνὰ ποσσὶν διέπῃ· λαῖφος δ' Ἰπὶ νῶτα δαφοινὸν
 Λυγρὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμην· φρένα μολπαῖς,
 Ἐν μαλακῷ λαιμῶνι, τῷδε κρόκος ἦδ' ὑάκινθος 25
 Εὐώδης θαλέων καταμίσγεται ἀκρετα ποίην.
 Ὑμνεῦσιν δὲ θεὸς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 Οἶόν θ' Ἑρμῆν ἐρένιον ἔχοντα ἄλλων
 Ἐνεπον, ὡς ὅγ' ἀπασι θεοῖς θοὸς ἀγγελός ἐστι·
 Καὶ ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων, 30
 ἔλκετ'· ἔνθα δὲ οἱ τέμνεται Κυλλήνιον ἐστίν.
 Ἐνθ' ὅγε, καὶ θεὸς ὦν, ψαφαρότερχα μῆλ' ἐνόμειεν
 Ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ· θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθῶν,
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ Δρυόπος Φιλότῃ μιγῆναι.
 Ἐκ δ' ἐτέλεσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐν μεγάροισιν 35
 Ἑρμῆν Φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατώπῳ ἰδέσθαι,
 Αἰγυπτόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα.
 Θεῷ γε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα πιθήνῃ·
 Δῖστε γὰρ, ὡς ἰδέν ὅφιν ἀμείλιχον ἡϋγνέειον.
 Τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐρένιος εἰς χεῖρα θῆκε 40
 Δεξιόμηνον, χαῖρεν ἧ νόῳ παρ' αἰῶσια δαίμων·
 Ὑμφο δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε, παῖδα καλύψας
 Δέρμασιν ἐν πυκινούσιν ὀρεσκώριον λαγῶν·
 Παρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάταισιν,
 Δεῖξέ ἧ κῆρον εἶον. πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφευ 45
 Ὀφθαλμοῖσι,

Ἀθάνατοι, πείαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος.
 Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτε Φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, ἄναξ, λίσομαι δέ σ' αἰοιδῆ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

ΗΦΑΙΣΤΟΝ κλυτόμητιν αἰδέο, Μῆσα λιγέῃα·
 Ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
 Ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ὅππῃ χθονός· οἱ τοπάρους πέρ
 Ἀντροῖς ναιετάασκον ἐν ἔρεσιν, ἥ τε Θῆρες.
 Νῦν ᾧ δὲ Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες,
 Ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Εὐκῆλοι διάγασιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
 Ἀλλ' ἴληθ', Ἥφαιστε, δίδε δ' ὀρετῶν τε καὶ ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΦΟΙΒΕ, σὲ μὲν ἔκ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' αἰεὶ δῆ,
 Ὅχθη ὀπιθρῶσκων, ποταμὸν παρὰ δινῆεντα
 Πηνειόν· σὲ δ' αἰοιδὸς ἔχων φόρμιγξά λιγέῃαν
 Ἥδυεπὴς πρῶτόν τε ἔς ὕστατον αἰὲν αἰεὶ δῆ.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, ἄναξ, ἱλαμαὶ δέ σ' αἰοιδῆ.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

ΑΜΦΙ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' αἰεῖν,
Γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτιο θαλάσσης,
Πόντιον, ὃς' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχῃ Αἰγὰς.
Διχθεῖ τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
Ἴππων τὲ δμητῆρ' ἔμμελρα σωτῆρά τε νηῶν.
Χαῖρε, Ποσειδάων γαῖήοχε, κυανοχαῖτα,
Καί, μάκαρ, εὐμήρες ἦτορ ἔχων, πλώεσιν ἄρηγε.

5

ΕΙΣ ΔΙΑ.

ΖΗΝΑ, θεῶν τ' ἄριστον, αἰέσομαι, ἠδὲ μέγιστον,
Εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅτε θέμιστι,
Ἑγκλιδὸν ἐζομένη, πυκινὰς ὁάρας ὁαρίζῃ.
Ἰληθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιζε, μέγιστε.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

ΙΣΤΙΗ, ἥτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος Ἐκάπιο
Πυθοῖ ἐν ἡραθῇ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολθεῖς,
Αἰεὶ σῶν παροκάμων ἀπολέεσθ' ὕγρον ἔλαιον·
Ἐρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχυστα,
Σωὶ Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' αἴμ' ὅπασσον ἀσιδῆ.

5

Υ Υ 3

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΜΟΥΣΑΩΝ ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε, Διός τε

Ἐκ γῶ Μισαίων, καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κίθαρι καὶ
Ἐκ δὲ Διός, βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μῦσας
Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ δ' ἀπὸ σώματος ρέει αὐδή.
Χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδὴν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

ΚΙΣΣΟΚΟΜΗΝ Διόνυσον, ἐρξομον, ἄρχομι αἶδεν,

Ζητὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
Ὅν τρέφον ἡύκομοι νύμφαι, παρὰ πατρός ἀνακτός
Δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀπτάλλων
Νύσσης ἐν γυάλοις. ὁ δ' ἀέξετο πατρός ἐκῆτι
Ἄντρω ἐν εὐώδι, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεὰ πολυῦμον ἔθρεψαν,
Δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλας,
Κισσῶ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένῃ· αἱ δ' ἅμ' ἔποντο
Νύμφαι· ὁ δ' ἐξηγεῖτο, βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
Δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὐτὶς ἱκέεσθαι,
Ἐκ δ' αὖθ' ὠράων, εἰς τὰς πολλὰς ἐνιαυτός.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

ΑΡΤΕΜΙΝ αείδω χρυσηλάκατον, κελαδαινὴν,

Παρθένον αἰδοίην, ἑλαφιστόλον, ἰοχέαιραν,

Αὐτοκασιγνήτιν χρυσαόρα Ἀπόλλωνος·

Ἡ κατ' ὄρη σκιάοντα, καὶ ἄκρας ἠνεμοέσας

Ἀρχὴν τερπομένην παυχρῦστα τόξα τιταίνῃ,

Πέμπασα σπνόνοντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα

Ἵψηλῶν ὀρέων, ἰαχῇ δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη

Δαινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· Φρίσσει δὲ τε γαῖα,

Πόντος τ' ἰχθυόεις· ἢ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,

Πάντη ἐπιστρέφει, θηρῶν ὀλέκασα θυέειον.

Αὐτὰρ ἐπὴν τερφεῖθι θεροσκοπός, ἰοχέαιρα,

Εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσας· εὐκαμπέα τόξα,

Ἐρχεῖτο ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτιο φίλοιο,

Φοῖβος Ἀπόλλωνος, Δελφῶν εἰς πῶνα δῆμον,

Μουσέων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.

Εὐθα καλακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἱεῖς,

Ἠγεῖται, χαρίεντα παρὲς χρεῖ κῆρυμον ἔχουσα,

Ἐξάρχουσα χορῶν· αἱ δ' ἀμβροσίην ὅπ' ἰεῖσαι

Ἵμνέουσιν Ἀθητῶ καλλίσφυρον, ὥς τέκε παῖδας

Ἀθανάτων βαλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.

Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Ἀθητῆς εὐκόμοιο·

Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

ΠΑΛΛΑΔ' Ἀθιναίην, κυδρὺν θεόν, ἄρχον' αἰεῖν,
 Γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχσαν,
 Παρθένον αἰδοίην, ἐρυστήπολιν, ἀλκήθεσαν,
 Τροιοφῶν'· πλὴν αὐτὸς ἐγένετο μητίετα Ζεὺς
 Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμῖα τδ' ἔχε ἔχσαν,
 Χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώνας
 Ἀθανάτης. ἡ δὲ παρθένος Διὸς Αἰγιόχοιο
 Ἐοσυμνίως ὤρσεν ἀπ' ἀθανάτιο καρήνε,
 Σείσαι' ὅζω ἀκόντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος
 Δεινὸν ὑπ' ὀμβρέμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλέον ἰάχῃσεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
 Κύμασι πορφυρέοισι κυκώμεντο, ἔχετο δ' ἄλμη
 Ἐξαπίνης· ἤσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Ἴππας ὠκύποδας δῆρ' ὀν χρόνον, εἶσθε κέρη
 Εἶλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τδ' ἔχῃ
 Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διὸς τέκος Αἰγιόχοιο·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσσομαι αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

ΙΣΤΗ, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 Ἀθανάτων τὲ θεῶν, χαρμὰ ἐρχομένην τ' ἀνθρώπων,
 Ἐδρην αἰδίου ἔλαχες, πρεσβήδα τιμὴν,
 Καλὸν ἔχου γέρας καὶ τιμὴν· ἐ γὰρ ἄτερ σῶ
 Εἰλαπίνα θνητοῖσιν, ἣν ἐ πρώτῃ πυμάτῃ τὲ
 Ἰστὴ δ' ἐρχομένη ἀπένδῃ μελιθεῖα οἶνον.
 Καὶ σύ μοι, Ἀργεφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
 Ἀγγελε τῷ μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἑάων,
 Ἰλαὸς ὦν ἐπάρηγε, σὺν αἰδοίῃ τὲ Φίλῃ τὲ
 Ἰστὴ· ἀμφοτέροι γὰρ Ἰπτιχθονίων ἀνθρώπων
 Ναίετε δώματα καλὰ, Φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
 Εἰδότες ἔργματα καλὰ· νόω θ' ἑσπεοθε καὶ Ἥβῃ.
 Χαῖρε, Κρόνῳ θύρατερ, σύ τε, καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τὲ ἔἰς ἄλλης μνήσομι' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΓΑΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

ΓΑΙΑΝ παμμήτειραν αἰέσομαι, ἥν' ἐμέθεν
 Πρεσβίστην, ἣ φέρει ἐπὶ χθονὶ πάνθ', ὅπως ἐσὶν,
 Ἡμὲν ὅσα χθόνα διὰν ὑπέρχεῃ, ἥδ' ὅσα πόντον,
 Ἡδ' ὅσα πωτῶν· παῖδε φέρει· ἐκ σέθεν ὄλβος.
 Ἐκ σέο δ' εὐπαιδὲς τε καὶ εὐκαρποὶ τελέθουσι,
 Πότνια· σεῦ δ' ἔχεῃ δοῦναι βίον, ἥδ' ἀφελᾶσαι,
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὃ δ' ὄλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ
 Πρόφρων τιμήσεις· τῷ δ' ἀφθονα πάντα πάρεστι.

Βεῖθε μὲν σφιν ἄργεα φερέσβιος, ἥδε κατ' ἀρχῆς
 Κτῶεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπύμπλαται ἐσθλῶν·
 Αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ καλλιγυνάικα
 Κοιρανέουσ', ὅλβος δὲ πολὺς ἐ πάρος ὀπηδεῖ.
 Παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλεῖ κυδιῶσι,
 Παρθενικά τε χοροῖς παλαιάνδρεσσιν εὐφρονι θυμῷ
 Παῖζεσσι, χαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
 Οὓς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεὰ, ἄφθονε δαῖμων.
 Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Πρόφρων δ', ἀντ' ὧδης, βίωσιν θυμήρε' ὅπαζε·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

ΗΛΙΟΝ ὑμνεῖν αὐτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μῆσα
 Καλλιόπη, φαέθοντα, τ' Εὐρυφάεσσα βοώπις
 Γένεατο Γαίης παῖδι καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντος.
 Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσαν ἀγακλειτὴν Ἑπερίων
 Αὐτοκασιγνήτῳ, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα
 Ἡῷ τε ροδόπηχυν, εὐπλόκαμόν τε Σελήνην,
 Ἡελίον τ' ἀκάμαντ', Ἥπείμελον ἀθανάτισιν,
 Ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτισι θεοῖσιν,
 Ἴπποισι ἐμβεβαῶς σμερνόν δ' ὄρε δέρκε' ὅσοις,
 Χρυσοῦς ἐκ κέρυθος λαμπραὶ δ' ἀκτίνες ἀπ' αὐτῶ
 Αἰγυλῆεν εἰλέουσι, παρὰ κροτάφων τὲ παρειᾶν
 Λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
 Τηλαυγές· καλὸν δὲ πρὸς χροὶ λάμπεται ἔσθλος
 Δεπιδρυγὲς ποιεῖ ἀνέμων ὑπὸ δ' ἄρσερες ἵπταται.

Ἐνθ' ἄρ' ὅγε σήσεις χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,
 Θεσπέσιος πέμπησι δι' ἔραν ὤκκεανόνδε.
 Χαῖρε, ἄναξ, πρὸφρων ὃ βίον θυμῆρε' ὅπαζε·
 Ἐκ σέο δ' ὀρχόμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
 ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἐδείξαν.

15

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

ΜΗΝΗΝ αἰεῖδεν πανυσιπτερον ἑσπετε, Μῦσαι,
 Ἥδυε πῆς κῆραι Κρονίδεω Διὸς, ἱστορες ὠδῆς,
 Ἡς ἀπὸ αἴγλη γαῖαν ἐλίσσε' ἔρανόδεκτος
 Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτῳ, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
 Αἴγλης λαμπύσης· εἴλβει δ' ἀλάμπετος ἀήρ
 Χρυσεῖ δαπὼ σφάνε, ἀκτῆρες δ' ἐνδιάονται·
 Εὖτ' ἂν ἀπ' Ὀκεανοῖο λοεσαμένη χροά καλὸν,
 Εἵματα ἑσαμένη τηλαυγέα δία Σελήνη,
 Ζόξαμένη πώλες ἐραύχενας αἰγλήεντας,
 Ἑσσυμένης περτέρωσ' ἐλάση καλλιτέριχας ἵππους,
 Ἑσπερίη, διχόμυλον, ὅτε πλήρη μέγας ὄγμος,
 Λαμπρότατ' αὐγαὶ τότε ἀεζομένης τελέθωσιν
 Οὐρανόθεν, τέκμων δὲ βροτοῖς κ' σῆμα τέτυκται.
 Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη Φιλότῃ καὶ εὐνῇ.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πανδέην γείνατο κέρην,
 Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Χαῖρε, ἄνασσα θεὰ, λοκάλενε, δία Σελλήνη,
 Πρόφρον, εὐπλόκαμος· σέο δ' ὀρχόμενος, κλέα φωτῶν
 Ἀσμοῖ ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργατ' αἰοδοί,
 Μισαίων θεράποντες, δαπὼ σωματῶν ἐροέντων.

5

10

15

20

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

ΑΜΦΙ Διοσκόρως, ἐλικώπιδες ἑσπετε Μῆσαι,
 Τυωδαρίδας, Λήδης καλλισφύρες ἀγλαὰ τέκνα,
 Κάσσορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδῶκεα.
 Τὲς ὑπὸ Ταυγέτῃ κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο,
 Μιχθῆισ' ἐν Φιλότῃ κελαινεφεί Κρονίῳνι, 5
 Σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπ' ἡλίου ἀνθρώπων,
 Ὀκυπόρων τὲ νέων, ὅτε τὲ σπέρχωνιν ἄελλα
 Χειμέρια, κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ὅτ' ἐν νηῶν
 Εὐχόμεροι καλέεσσι Διὸς κέρως μεγάλοιο,
 Ἄρνεον λωκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες 10
 Πρύμνης, τὴν δ' ἀνεμός τε μέγας καὶ κύμα θαλάσσης
 Θῆκαν ὑποβρυχίῳ· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 Ξανθῆσι περύγεσι δι' αἰθέρος αἰζαντες.
 Αὐτίκα δ' ὀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν αἴελας,
 Κύματα δ' ἐσέρεσαν λωκῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι 15
 Ναύταις, σήματα καλὰ πόντι σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
 Γῆθησαν, πᾶσαντο δ' οἰζυροῖο πόνοιο.
 Χαίρετε, Τυωδαρίδαι, παχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΑΙΔΕΙΣΘΕ ξενίων κεχρημένον, ἥδ' ὁμοιοί,
 Οἱ πόλιν αἰπεινὴν νύμφης ἐρατώπιδος Ἥρης
 Ναίετ', ἐς Ἀθήνης πόδα νέεσσι ὑψικόμοιοι,
 Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθὸ ποταμίοιο,
 Ἐβρε καλὰ ῥέοντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

О М Н Р О Т

Е П І Г Р А М М А Т А.

ΟΜΗΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

ΕΙΣ ΚΥΜΑΙΟΣ.

ΑΙΔΕΙΣΘΕ ξενίων κεχρημένον, ἥδ' ὅμοιο,
Οἱ πόλιν αἰπεινὴν Κύμῳ, ἐραώπιδα κέρῳ,
Ναίετε, Σαρδῆνης πόδα νέκτατον ὑψικόμοιο,
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θεῶν ποταμοῖο,
Ἔρμης δινήεντος, ὃν Ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

5

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

Αἶψα πόδες μὲ φέροισιν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν
Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς προφρῶν, καὶ μή τις ῥείση.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

ΧΑΛΚΗ παρθένος εἰμὶ, Μίδης δ' ἐπὶ σήματι κῆρυξ.
Ἐς τ' ἂν ὕδωρ τὲ ρέη, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
Ἡελίος τ' ἀνιῶν λάμπη, λαμπρὰ τε σελήνη,

Καὶ

Καὶ πτόμοι πλήθωσιν, ἀνακλύζει δὲ θάλασσα·
 Αὐτὲ τῇδε μένυσσα πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ,
 Ἀγγελίῳ περιῖσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέταπται.

ΟΛΟΦΥΡΕΤΑΙ ΤΗΝ ΤΥΦΛΟΤΗΤΑ ΑΥΤΟΥ
 ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

ΟΙΗ, μ' αἴση δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύμα γμέαζ
 Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γένεσι μητρὸς ἀπάλλων·
 Ἦν ποτ' ἐπύργωσαν, βελῇ Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιθήτορες ἵππων,
 Ὀπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα, ποντιάννακτον,
 Ἦν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
 Ἔνθεν δ' ἀπερνύμμαι κῆραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
 Ἦθελέτῃ κληῖσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
 Οἱ δ' ἀπανηνάσθη ἱερὴν ὅπα, Φημί αἰοιδήν·
 Ἀφραδίην τ' μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αὖτις·
 Ὅ σφιν ὀνειδέησιν ἐμὸν διεμήσατο πώτμον.
 Κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὥπασε γεινομένῳ πέρ,
 Τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τέτληότι θυμῷ.
 Οὐδέ τι μοὶ φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγχαῖς
 Κύμης ὀρμαίνεσι, μέγας δὲ με θυμὸς ἐπέειχ'
 Δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἰέναι ὀλίγον πέρ ἐόντα.

ΑΡΧΗ ΙΛΙΑΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΑΤΤΟΝΟΣ.

ΙΛΙΟΝ αείδω καὶ Δαρδανίην εὐπωλον,
ἥς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης.

ΤΩ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗ.

ΘΕΣΤΟΡΙΔΗ, θνητοῖσιν ἀνωΐζων πόλεων πέρ,
οὐδέν ἀφραστότερον πέλε' νοὸς ἀνθρώποισιν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

ΚΛΥΘΙ, Ποσειδάων, μεγαλοδενές, Ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρῃ μεδέων ἡδὲ ξανθῷ Ἐλικῶνος·
Δὸς δ' ἔρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον, ἰδέσθαι
Ναύταις, οἱ νηὸς πομποὶ ἡδ' ὄρχοι ἔασι.
Δὸς δ' ἔς ὑπάρειαν ὑψηλήμνοιο Μίμαντος
Λιδοῖον μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων γὰρ κυρῆσαι·
Φῶπ' τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἡπερσπύσας,
Ἄδυσσας Ζῆνα ξένιον, ξενίῳ πὲρ τράπεζαν.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

ΠΟΤΝΙΑ γῆ, πάνδωρε, δότεира μελίφρονος ὄλβου,
ὣς ἄρα δὴ τοῖς μὲν Φωτῶν εὐοχθὸς ἐτύχθης,
Τοῖσι δὲ Δυσβωλος, καὶ τεηχεῖ, οἷς ἐχολώθης.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

ΝΑΥΤΑΙ ποντοπόροι, συγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτη,
 Πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
 Αἰδέσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.
 Δεινὴ γὰρ μέτ' ὅπῃς ξενίᾳ Διὸς, ὅς κ' ἀλίπτηται.

Π Ε Υ Κ Η.

ΑΛΛΗ τίς σῶ, Πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν
 Ἰδῆς ἐν κερυφῇσι πολυπύχῃς ἡνεμοέσσης·
 Ἐνθα σιδήρεος Ἄρηος ὀπιχθονίοισι βροτοῖσιν
 Ἔσεται, εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχῃσι.

ΕΙΣ ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑΙΠΟΛΟΝ.

ΓΛΑΥΚΕ, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τόδ' ἐνὶ φρεσὶ θήσω.
 Πρῶτον μὲν κυσὶ δαῖπνον ἐπ' αὐλείοισι θύρῃσι
 Δέναι, ὥς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκέρῃ
 Ἄνδρὸς ἐπερχομένῃ, καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩ.

ΚΛΕΘΙ μοι εὐχομένῃ, Κροτρώφε, δὸς δὲ γυναῖκα
 Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι Φιλότητα καὶ εὐνήν,
 Ἥ δ' Ὀπιπεπέσθω πολιοκροτάφοισι γέραςιν,
 Ὡν ὥρα μὲν ἀπήμβλύνται, θυμὸς δ' ἠμυοῖνᾷ.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

ΑΝΔΡΟΣ μὲν σέφανος παῖδες, πύργοι ᾗ πόλιος,
Ἴπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες ᾗ θαλάσσης·
Χρήματα δ' οἶκον ἀέζχ'· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
Ἥμῃροι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀράσθαι·
Αἰθρομένῃ ᾗ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι,
Ἥματι χειμερίῳ, ὁπότεν νίφῃσι Κρονίων.

5

Ο ΚΑΜΙΝΟΣ, Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

Εἰ μὲν δώσετε μισθόν, αἰείσω, ὦ κεραμῆες·
Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνε.
Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα κανάστρα
Φρυχθῆνά τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὦνον δρέσθαι,
Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλόμενα, πολλὰ δ' ἀγυαῖς,
Πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ, ὥς σφι νοῆσαι.
Ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείῳ τρεφθέντες ψύδῃ ἄρησθε,
Συγκαλέω δ' ἥπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
Σιώτεις ὁμῶς, Σμάραγδόν τε, καὶ Ἀσβεστον, ἠδὲ Σαβάντιον,
Ὡμόδαμόν θ', ἐς τῇδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζει.
Πέρθε πυρ' αἴθρων καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
Πᾶσα κυκηθεῖη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
Ὡς γνάθος ἱππέῃ βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
Πάντ' ἐντοθ' αὐτῆς κεραμῆϊα λεπτὰ ποιῶσα.
Δεῦρο καὶ Ἡελίε θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,

5

10

15

Ἄγελα φάρμακα βάλλε, κάκῃ δ' αὐτὲς τε καὶ ἔργα.
 Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
 Οἳ θ' Ἡρακλείδης χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπτόλοντο
 Τύπτοιεν τὰδ' ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινοι,
 Αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.
 Γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
 Ὃς δὲ χ' ὑπερκύψῃ, πυρὶ τῆτε πᾶν τὸ πρῶτον
 Φλεχθήσῃ, ὥς πάντες ἐπίσαιντ' αἵσιμα ῥέζεν.

20

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

ΔΩΜΑ πρῶτετραπόμειδ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
 Ὃς μέγα μὲν διώαται, μέγα δὲ βρέμῃ ὀλβιος αἰεῖ.
 Αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε, θύραι, πλεῖστος γὰρ ἔσεισι
 Πολλὸς, σὺν πλεῖστῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τε θαλυῖα,
 Εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ· ὅσα δ' ἄλγεια, μετὰ μὲν εἴη,
 Κυρβαίῃ δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπῃ ἔρπει, μᾶζα.
 Τῷ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμνιν,
 Ἡμίονοι δ' ἄλγῃσι κραταίποδες ἐς τὴν δῶμα·
 Αὐτὴ δ' ἰσὼν ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
 Νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥς τε χελιδῶν·
 Ἐσηκ' ἐν πρῶτοισι καὶ εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ,
 Οὐκ ἐσηζομένη· εἰ γὰρ στυοικῆσοντε ἐνθάδ' ἤλθομεν.

5

10

ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙ.

ΤΟΙΩΝ γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
 Οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Λ Ε Ι Ψ Α Ν Α.

Juxta Editionem *Ernesti*. Cujus etiam, paucis
emendatis, sunt Annotationes adjectæ.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Λ Ε Ι Ψ Α Ν Α.

Ι Λ Ι Α Δ. Α.

— Ὅ γὰρ πολὺ φέρπερος ἦεν ἅπαντων,
Ὅππόσοι ναίῃσ' ὑπὸ Τάρταρα εὐρώνετ'.

Pro v. 404. exhibuit Zenodot. teste Eustath. p. 124. ed. Rom.
1542.

Ι Λ Ι Α Δ. Β.

Ἀνώγει δὲ πατὴρ ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Τρωσὶ μαχήσασθ' ὑπὸ Ἰλίον. ὥς ὁ μὲν εἰπὼν,

Sic contractos exhibuit v. 64—70. Zenodot. ap. Eustath. p.
173.

Αἴας δὲ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγχι νέας, ἔκ τε Πολίχνης,
Ἐκ τ' Αἰγερῆς, Νισαῖς τε, Τελπόδων τέ.

5

Sic v. 557. 58. Megarenses proferebant secundum Strabon. l. IX.
et Eustath. p. 285.

Ἐν δὲ ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐσιχόωντο
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πολέμοιο.

Post v. 568. habet auctor Certam. Homer. et Hesiod.

Πηλέγονός θ' ὕψ' ὠκεϊδὲξιος Ἀστροπαῖος.

Post v. 848. addebant quidam, teste Eustath. p. 1228.

Καύκωνας δ' αὐτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς Ἀμειβος,
Οἱ περὶ Παρθέριον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔβαιον.

10

Post v. 855. alii legebant, ut notat *Eustath.* p. 1210.

Τρώλῳ ὑπὸ νιφόμεντι, ὕδης ἐν πείονι δῆμῳ.

Post 866. addebat *Euripides*, juxta *Eustath.* p. 366. et *Strabon.*
I. XIII.

Ι Λ Ι Α Δ. Γ.

Μὴ δέ τι γένασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱόν.

Post v. 40. *Dionysius* ponebat, secundum *Eustath.* p. 380.

Ι Λ Ι Α Δ. Δ.

Ἡ καὶ ὅταν τέλος ἔλθῃ ὁμοῖς πολέμοιο.

Schol. II. 8. 315.

Ι Λ Ι Α Δ. Ε.

Ἐρδον δ' ἀθανάτοισι τελέσσας ἐκατόμβας.

15

Post v. 547. reperitur ap. *Platon.* in *Alcib. sec.* In textum recepit
Barnef.

Ἡδεῖαν τῆς δ' ἔπειθεοὶ μάκαρες δαίοντο,
Οὐδ' ἔθειλον μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.

Post v. 549. profert *Plato*, in *Alcib. sec.* recepit *Barnef.*

Ι Λ Ι Α Δ. Ι.

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμῳρον, ἥδε Ὀρέστω.

Hunc. v. habet *Etym. M.* in Διονύσιος, pro eo, qui est *Iliad.* i. 82.
interpolatum ex μ'. 139.

Ἡ οἶνον

Ἡ οἶνω μεθύων, ἥ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί.

20

Ab *Atbenæo* profertur. I. 9. post v. 119.

Τὸν μὲν ἐγὼ βέλδουσι κατακτάμεν ὅξ' εἰ χαλκῷ·

Ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον· ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ

Δήμῳ θῆκε φάτιν, καὶ ὀνείδεα πολλὰ ἀνθρώπων·

Ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.

Hos versus ex hoc libro post v. 457. profert *Plutarch.* de audiend.
Poet. (et de *Discrim. Amici et Adul.*) et omisso ait ab *Aristarcho*.

Οὐδὲ ἑώκη

25

Θηρί γε σποφάγω· ἀλλὰ ῥίω ὑληενί.

Sic ultimam partem v. 535. et 536. profert *Aristot.* in *Histor. Animal.* VI. 28.

Εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.

Additum post 623. reperit *Barnef.* in MSS. C. C. C. Cantab. et *Barocc. Oxon.*

Ι Λ Ι Α Δ. Ν.

Τῷ μιν εἰσιτάμεν ὅπως ἐφ' ἡμεῖς κρείων Ἐνοσίχθων·

In MSS. quibusdam additur post v. 218.

Πρὶν Ἀντίνορίδας τραφέμεν, καὶ Πανθὺς υἱας,

Πελαμίδας θ', οἱ Τρῶσι μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν·

30

Ἔως ἔθ' ἤβλω εἶχεν, ὅφρα δὲ κέλεον ἄνθος.

Post v. 433. libri quidam olim habuere, teste *Eustath.* p. 940.

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα — —

Post v. 792. additur ap. *Strabon.* l. XII.

ΙΑΙΑΔ. Ζ.

Ἀνδράσιν, ἡδὲ θεοῖς· πλείστην δ' ἐπὶ γαῖαν ἴησιν.

Post. v. 246. addit *Plutarch.* ex *Cratetis* sententia.

Ὡμνυε δ' ὅκ' πέτρης κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

In quibusdam libris addebatur post v. 279. teste *Eustath.* p. 985. *Barnes.* corrigit πέτρῃ, ut versus constet.

ΙΑΙΑΔ. Ο.

Πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἀπέλυσα ποδῶν· μυδρῆς δ' ἐνὶ Τροίῃ 35
Κάεσαλον· ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσομῆροισι πυθέσθαι.

Hos post v. 30. addebant olim quidam, teste *Eustath.* p. 1003. recepitque *Barnes.*

ΙΑΙΑΔ. Π.

Κάδδ' αὐτῶν λῖνα χεῦαν ὑπ' ἡλακάτῃ τανύσαντες.

Hunc v. ad 183. profert *Pseudo Didymus*, et Homero ascribit *Syrphanus*. Sed est ap. *Apollon. Rhod.* I. 565. cum levi tamen mutatione: Κάδδ' αὐτῶ λῖνα χεῦον ἐπ' ἡλακάτῃ ἐρύσαντες. addas *Etym. M.* in ἡλακάτῃ.

ΙΑΙΑΔ. Ρ.

Ζῶς γάρ οἱ νεμέσαρχ', ὃς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Hunc versum h. l. post 99. inserit *Barnes.* qui tamen secundum *Aristot. Rhet.* II. 9. et *Plutarch.* de audiend. *Poet.* post λ'. v. 542. inferendus est.

Ι Λ Ι Α Δ. Σ.

Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἶψ' ἵκηται,

Pro v. 207. habuit editio *Aristarchi*, teste *Eustath.* p. 1139.

Καρπὸν Ἐλδῶϊνος Δημήτερος ἀγλαοδώρε.

40

Post. v. 551. legebatur in exemplis nonnullis, teste *Eustath.*

Ι Λ Ι Α Δ. Τ.

Ἡ οἶνω μεθύων, ἥ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί.

Post. v. 137. reperitur, et i. 119. recepit *Barnef.*

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Post. v. 361. in MS. *Barocc. Oxon.* reperit *Barnef.*

Ι Λ Ι Α Δ. Υ.

Δὴ τότε θηρμόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Etym. M. in δῆρις. post v. 67. inferitur à *Barnef.*

Ι Λ Ι Α Δ. Χ.

Ζῶδες ἐν Ἀργείοισι Φιλοπτολέμοισι μετείω.

Pro v. 388. reperitur. estque in MS. *Vratislav.*

Ι Λ Ι Α Δ. Ψ.

Ἡ τόγε σκῆρος ἔην· νυῶ αὖ θύτο τέρματ' Ἀχιλλεύς.

45

Pro v. 332. 33. edidit *Aristarchus*, teste *Eustath.* p. 1304. Ignoravit h. v. Auctor *Etym. M.* alias commemorasset in σκίρωθῆναι.

Ὅππότερός

Ὅπότερός κεν πρῶτος ἔπιγράψας χροῖα καλὸν
Φθῆνι ἐπὶ ξάμνῳ δία τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός.

Ab *Aristoph. Grammat.* positi pro v. 805. 806. teste *Eustath.* p. 1331.

Σπερχόμενῳ δ' ἄρα Μηριόνης ἐπέθηκατ' οἷσιν
Τόξω· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴδυεν.

Pro v. 870. 71. ex editione *Massaliotica* profert *Eustath.* p. 1334.
Aliter ex *Antimacho*.

Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε Τεύκρῳ
Τόξον· χερσὶ δ' οἷσιν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴδυεν.

Ο Δ Υ Σ Σ. Α.

Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπύεσσι.

50

Post v. 147. teste *Eustath.* p. 1399. et *Schol.*

Φημίω· ὅς τέ νυ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας, ἀείδων.

Herodotus Vit. Homer. quem *Barnes.* unā cum v. 154. dedit, velut optionem lectoribus daturus.

Ο Δ Υ Σ Σ. Ζ.

Ἀνθρώπων ἀπάνδρε πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ.

Plutarch. de fuga h. v. addit octavo, unde recepit *Barnes.*

Ο Δ Υ Σ Σ. Ι.

Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, καὶ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγᾶς;

Hunc versum à *Diogene Laertio* VII. 163. prolatum hic post v. 404. inserit *Barnes.* certe alienissimo loco. Nec nominatim Homero ap. *Diogenem* tribuitur: nec in tota rhapsodia locum habet.

Ο Δ Υ Σ Σ.

Ο Δ Υ Σ Σ. Λ.

Ὡς ᾗ Κλυταιμνήσῃ, λείπας Ἄγαμέμνονα δῖον,
 Αἰγίδα παρέλεκτο, καὶ εἴλετο χεῖρον ἀκρίτῳ,
 Ὡς Ἑλένη δ' ἤρχυε λέχος ξανθῶ Μενελάῳ.

55

Schol. Eurip. Orest. 249.

Ο Δ Υ Σ Σ. Ο.

Βάν ᾗ ὡς Κρηνῆς, Ἐ Χαλκίδα καλλιρέεθρον.

Hunc post v. 294. profert bis Strabo, VIII. et X. Repertus etiam est in MS. Mori. Receptit Barnes.

Ο Δ Υ Σ Σ. Π.

Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆλιν ὕφαινον.

Apud Eustath. p. 1806. additur post v. 412.

Ο Δ Υ Σ Σ. —

— — — δαΐφρων Πηνελόπεια.

Ap. Eustath. p. 1939. et Etym. M. in v. δαΐς.

Β Α Τ Ρ Α Χ Ο Μ.

Τίεα μοὶ πρῶτον δορπήσατό τις Μυόφορος
 Θῆρ μεγάλη, πτέρνας σιάλας κλονέοντα τυχεῖσα.

60

Hi in MS. apud Barnes. substituuntur v. 112. 113.

Ὡς

Ὡς γάρ τινι βατράχων στρατὸς ἔβρεμδν, εὖτε γιγάντων·
Κενταύροισι μύες μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι.

E tribus MSS. recepit *Barnef.* post v. 170.

Ὀκμιμίδην δ' ἄχος εἶλε, καὶ ἤλασεν ὀξεῖ χοῖνι
Ὀκμιμίδης ἀπαλοῖο δ' αὐχένος· ἤραπε δ' εὐθύς·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφωρμήθη δ' καὶ αὐτῷ
Τρωγλδύτῃ ἀπαλοῖο δ' αὐχένος· ἤλασε δ' ἔγχος·
Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὥς δ' ἐνόησε
Κωσοφάγον φάγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.

65

E MSS. notati versus post 208. sed cum varietate.

Ἄρτοφάγος Σδύτλαιον ἐνήρατο, χωόμενος κῆρ,
Καὶ Πολύφωνον ἀνακτε, μέσσην κατὰ ραστέρα τύψας.

70

Pro v. 209. e MSS. dat *Barnef.*

Αὐτὸς δ' ἐσήκει γαυρόμενος, ὥς κατὰ λίμνην
Οὗτος ἀναρπάξαι βατράχων γνέων ἐπαπέλει·
Ἀγχι δ' ἔσηκεν, μενεαίνων Ἴφι μάχεσθ·
Καὶ ῥήξας κηροῖο μέσσην ῥάχιν εἰς δύο μοῖρας
Φεράγδην ἀμφοτέροισι κενώμασι χεῖρας ἔθηκε.

75

E MS. profert *Barnef.* post quinque à *Lycio* jam editos ante v.
254.

Κινείσθω· ἔτω γὰρ ἀλώσεται ὅστις ἄριστος·
Ὡς ποτε ἔκ Καπανῆα κατέκτανες ὁμήριμον ἄνδρα,
Καὶ μέγαν Ἐγκέλαδον τε καὶ ἄγρια Φῦλα γιγάντων.

Post v. 273. profert *Barnef.* e MS.

T M N.

ΥΜΝ. ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Δαΐζεν Τριπτολέμω τὲ, Διοκλεῖ τε πλεῖστον πάσι,
 Εὐμόλπῃ τὲ βίῃ, Κελεῶ θ' ἡγήτορι λαῶν,
 Δρημοσοῦν ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν·

Hi versus ex Homero in Cererem proferuntur a *Pausan. Corinth.*
 II. c. 14.

Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσι ἀν' ἡμερτὸν λαιμῶνα,
 Λοκίππῃ, Φαινῶ τε, καὶ Ἠλέκτρῃ, καὶ Ἰάνῃ,
 Μηλόβοσις τε, Τύχῃ τε, καὶ Ὠκυρῇ καλυκῶπις.

Ex eodem *Pausan. Messen.* c. 30.

ΥΜΝ. ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσῃ
 Φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιδῶτα,
 Οἱ δὲ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι,
 Ἄλλοι δ' ἐν Θήβῃσιν, ἄναξ, σὲ λέγουσι γυνεῶτα,
 Κυσαμένην Σεμελὴν τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ψυδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων, λυκώλενον Ἴηρην·
 Ἔτι δέ τις Νύση, ὑπατον ὄρος, ἀνθέον ὕλην,
 Τηλὲ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγυπταίοιο ῥοάων.

Hos versus ex Homeri hymnis profert *Diodor. Sic.* III. 66. Ex
 hymno in Bacchum esse res docet, etsi non ex eo qui editur. MSS.
 v. 1. habent *σε, οἱ.* quod certe sic pronunciandum ut editur. Quin-
 tum versum addidi, quod optimi Codd. habent, nec in eo est quod
 reijiculum faciat, ut et *Cel. Wesselingius* judicat. v. 8. edidimus, ut
 habent

habent MSS. et *Diodorus* ipse aliis locis I. 15. IV. 2. Sed *Schol. Apollon. Rhod. II. 1215.* ὑπατον κίρας, quod alii præferunt, ut et ἄστατον pro ὑπατον. v. *Wesseling.*

Τμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθών·

95

Ἀλλ' ἐμὲ νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔασε) ὕμμιν.

Herodotus Vit. Homer. hæc sic profert: ὑμᾶς αὖ ξεῖνοι ἔλαβεν ἄνεμος ἀντίος γενόμενος, ἀλλ' ἐπὶ τῷ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ὑμῖν ἔσται. unde ad numeros redegit *Barnes.*

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας, ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι·

Ὅσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' ὅσ' ἔλομεν φερόμεσθα.

In *Certam. Homer.* et alibi cum varietate quadam reperitur.

Μισοίων θερράπων, καὶ ἐκηβόλῃ Ἀπόλλωνος.

Schol. Aristoph. ad Av. 914. e Margite.

Τόνδ' ἔτ' ἄρ' σκαπτήῃρα θεοὶ θέσαν, ἔτ' δροτήῃρα,

100

οὐτ' ἄλλως τὶ σφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Aristot. Eth. VI. 7. et Clem. Alex. Strom. l. 1. e Margite.

Πολλ' ἠπίετο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίετο πάντα.

Plat. Alcib. sec. Margite.

Ἄργος αἶεδε, θεὰ, πολυδύμιον· ἐνθεν ἄνακτες —

In *Certam. Homer. et Hesiod. e Thebaide* profertur.

Εἵματα λυγρὰ φέρων, σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτη.

Ap. Pausan. Arcad. 25. e Thebaide.

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεσθα, Μῆστι.

105

Certam. Homer. et Hesiod. ex Epigonis.

Ἰλιον

Ἴλιον αἰεὶδω καὶ Δαρδανίην εὐπῶλον·

Ἦς περὶ πολλὰ πάθος Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης.

Herodot. Vit. Homer. ex Iliade parva.

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμος Φαίδιμος υἱὸς

Ἐκτορέην ἄλοχον κάπαγεν κείλας Ἰπὶ νῆας·

Παῖδα δ' ἐλὼν ἐκ κόλπῃς εὐπλοκάμοιο τιθήνης,

110

ῥίψε, ποδοῖς τεταγών, δ' ἀπὸ πύργῃς τ' ἢ πεισόντα

Ἑλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ·

Ἐκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχην, ἠΰζωνον παρθέκωτιν

Ἐκτρος· ἦν τέ οἱ αὐτῷ ἀριστεῖς παναχαϊῶν

115

Δῶκαν ἔχειν, ἐπὶ ἥρῳ ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρῶν.

Αὐτὸν τ' Ἀγχίσαιος γόνον κλυτὸν ἵπποδάμοιο,

Αἰνείαν, ἐν νηυσὶν ἐθήσατο ποντοπόροισιν,

Ἐκ πάντων Δαναῶν, ἀγόμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

E Tzetze ad Lycophr. 1263. ubi v. Var. Lect. Potteri. sed ibi Ilias parva Lesbæ tribuitur.

Αἴας μὲν γὰρ αἶρε, καὶ ἔκφερε δῆϊότητος,

Ἦρω Πηλείδην· ἔδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

120

E Schol. Aristoph. Equ. 1053. ex Il. parva.

Πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς ἔκατὰ κόσμον εἶπες

Ψεῦδος;

E Schol. Aristoph. l. c. ex Il. parva.

Νῦξ μὲν ἦν μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σιλάνα.

E. Schol. Eurip. Hec. 914. ex Il. parva.

— — — ἀμφὶ δὲ πόρκις
Χρῦσιος ἀσπράππει, καὶ ἐπ' αὐτὸ δίκροος δῖη.

125

Schol. in Pind. Nem. 6. v. 90. ex Π. παρνα.

Ψυχρὸν θεὸς εἶλεν ἕκαστον.

E Porphy. Quaest. Homer. 12.

Δωρήσω τρίποδα χρυσάτον.

E Vit. Homer. quæ Dionys. Halic. tribui solet.

Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε.

Æschines in Timarch. sub Homeri nomine profert. Barneſius putat esse ex Thebaide.

Ἑβδομάτη δ' ἤπειτα κατήλυθεν, ἱερὸν ἦμαρ. καὶ,

Ἑβδομη ἠὲ ἱερή. καὶ,

130

Ἑβδομον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα. καὶ,

Ἑβδομάτη δ' ἡοῖ λίπομεν ῥόον ἐξ Ἀχέροντος.

Hi versus a Clemente Alex. Strom. V. proferuntur, et ab Euseb. Præp. Ev. XIII. 13. Sed videntur ab Aristobulo Judæo, ut sequentes Callimachi, conficti.

Ἡμός ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομεῦσι.

Auctor Vit. Homer.

Φοινίσσεται δ' αἶματι γαῖα.

Suid. φοινικικῶν.

Βαλῆ, καὶ μύθοισι, καὶ ἡπεροπήδι τέχνη.

135

Strabo I. p. 32.

Γράβον

Γραυὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἡφαιστος ἀνέστη.

Tzetz. ad Lycophr. 86.

Βαρύεσσι θωύσσοντες.

Suid. in θωύσσοντες.

Υἱοὶ δ' ἐτέρωσε κάθιστον.

Auctor Vit. Homer.

Πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος.

Aristot. Polit. III. 14.

Ἀπὸ ζυγῶ.

Suid. in h. v.

140

— ἥτ' ἄκρης θῖνα Γλαυκώπιον ἵζει.

Schol. Homer. ad Il. ε'. 422. cl. Casaub. ad Strab. p. 459.

Κάρπαθος αὖ ἐπὶ τῇσι ποτὶ ζόφον.

Pro Homericis laudat Steph. in κάρπαθος, male. v. Holsten. ad l.

— Ἀριστεῖς δὲ σωηβολίῃ κεχάροντο.

Etym. M. in σωηβ. tribuit Homero, cum sit Apollon. Rhod. II. 1161.

Φοῖβε ἀναξ, δῶρόν τοι ἐλὼν τόδ' Ὀμηρος ἔδωκα

Σῆσιν Ἰπτιφροσυνάις· σὺ δέ μοι κλέος ἐδλὼν ὀπάζεις.

145

Ap. Tzetz. ad Lycophr. in prolegom. et in Certam. Homer. et Hesiod.

Ἀρχὴν μὲν μὴ Φῶα Ἰπτιφρονίοισιν ἄριστον

Φώτα δ', ὅπως ὤκισα πύλας αἰδαὶ περῆσαι.

Οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
Ἄρματα σωτρίψουσιν, ἐρίζοντες παρὶ νίκης.

Ἐκλυον ἰδρώνοντας· ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

150

Ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθ.

Χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὅλων κατὰ Φύλα γιγάντων.

Μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

Σῶμα τόγ' ἐσπείραντο Διὶ χρυσέης Ἀφροδίτης.

Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

155

Οἴκοθεν, ἀλλὰ παρῆχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Σύλλεγον ὅσα λείκα βοὸς κάλατεθνεῖωτος.

Ἡμεῖς δ' ἀμπέδιον Σιμέντιον ἤμενοι ἔτως.

Φάσγανα κωπήεντα, καὶ αἰγανέας δολιχαύλας.

Ἄσμενοι ἐστυμένως δέ τ' ἀπείρυσαν ὠκύαλον νηῦν.

160

Φεῦγον· ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢ δ' ἀθέμιστον.

Ποντοπορεῖν ἤμελλον εὐσέλμων ἐπὶ νηῶν.

Μηδέ ποτ' ἐν πόντῳ· καὶ Φωνήσας ἔπος ἤδα.

Οἶκαδε

Οἴκαδ' ἐνοστήσει Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Πημανθείς· ἀλλ' αὖθις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκαιοδε.

165

Πεντήκοντ' ἦσαν πῦρὸς ἐσχάρα· ἐν ᾗ ἐκάστη
Πεντήκοντ' ὄβελοί· περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
Τρὶς ᾗ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἀνέρες ἦσαν.

Ἡσίοδ', ἐκγονε Δίχ, ἐκόντα μὲ ταῦτα κελδύεις
Εἶπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοὶ πρῶφρων ἀγορεύσω.
Κάλλισον μὲν τ' ἀγαθῶν ἔσται, μέτρον εἶναι
Αὐτὸν ἑαυτῷ· τ' ᾗ κακῶν ἔχθισον ἀπάντων,
Εὖναι εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ, χρόνον εἰς τ' ἅπαντα.
Ἄλλο ᾗ πᾶν ὅ, τι σῶ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.

170

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τ' ἐχθρῶν ἐθέλοιεν·
Οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο· δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπέη.
Εὐχεοχ' ᾗ θεοῖς, ὅ, τι πάντων ἐστὶ ἄμεινον.

175

Ὡς μὲν ἐμὴ γνώμη, φρένες ἐοθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.
Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.

Γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἐπεσθαι.

180

Οἷς αὐτοῖς κίνδυνος ἐπὶ πρᾶχθεῖσιν ἔπηται.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστε θανεῖν, ἠδέντα τὲ πλεῖστα.

Hi versus omnes e Certam. Homer. et Hesiod. sumti.

Ἐνθάδε τινὶ ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Ἄνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Auctor *Certam. Homer. et Hesiod.* hoc sibi sepulchri epigramma scripsisse tradit. Aliter Auctor *Vit. Homer.* in princ.

Ἐξαπατητῆρές τ' ἦσαν καὶ ψεύσαι ἅπαντες
 Κέρκωπες.

185

Harpocrat. in Κέρκωψ.

Διογύειαν, καὶ Παμμερόπην, καὶ Σαισίραν.

Pausan. Attic. c. 38.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Ex Editione *Rubnkenii*.

Λ
"H
N
Π
"A
Λ
N
Γ
Θ
"A
T
K
Γ
"H

K

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Υ Μ Ν Ο Σ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

ΔΗΜΗΤΡ' ἠΰκομον, σεμνήν θεάν, ἄρχομ' αἰεῖν,
 Αὐτλή, ἥδ' εὐρατρά πηνύσφυρον, ἥν' Αἰδωνόος
 Ἑρπάζεν, δῶκεν ᾗ βαρύκλυτος εὐρύοπα Ζεὺς,
 Νόσφιν Δήμητρος χρυσαιόρα, ἀγλαοκάρπῃ,
 Παίζουσαν κέρησι σὺν Ὠκεανῷ βαθυκάλπῃς, 5
 Ἀνθεά τ' αἰνυμένην, ῥόδα, καὶ κρόκον, ἥδ' ἰα καλὰ,
 Λαιμόνα μαλακόν, καὶ ἀραλλίδας, ἥδ' ὑάκινθον,
 Νάρκισσον θ', ὃν φύσε δόλον καλυκώπιδι κέρη
 Γαῖα Διὸς βελῆσι χαριζομένη Πολυδέκτῃ,
 Θαυμαστὸν γανόωντα, σέβας τότε πᾶσιν ἰδέσθαι 10
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς ἥδ' ἐθνητοῖς ἀνθρώποις·
 Τῷ καὶ δὸτ' ῥίζης ἑκατὸν κᾶρα ἐξεπέφύκει,
 Κῶδ' ἰσ τ' ὀδμῇ πᾶς δ' ἔρανος εὐρύς ὑπερθεῖν
 Γαῖά τε πᾶσ' ἐγέλασσε καὶ ἄλμυρόν οἶδμα θαλάσσης.
 Ἡ δ' ἄρα θαμβήσοιτο ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἅμφω 15

v. 4. χρυσοθέου. Rubrike. v. 7. Λαιμόν' ἀν μαλακόν. idem v. 13.
 Κηώδει δ' ὀδμῇ. idem.

Καλὸν ἄθρυμα λαβεῖν. χάνε δὲ χθρὼν εὐρυάγχα
 Νύσιον ἀμπεδῖον, τῇ ὄρεσεν ἀναζ Πολυδέγμων
 Ἴπποις ἀθανάτοισι, Κρόνος πολυώνυμος υἱός.
 Ἀρπάξας δ' αἰέκασαν ὅππῃ χρυσεόισιν ὄχοισιν
 Ἦγ' ὀλοφυρομένην, ἰάχῃσε δ' ἄρ' ὄρδια Φωνῇ, 20
 Κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὑπάτων καὶ ἄριστον.
 Οὐδὲ τις ἀθανάτων, εἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
 Ἦκασεν Φωνῆς, εἰδ' ἀγλαόκαρποι ἐλαῖαι,
 Εἰ μὴ Περσαίε θυράτηρ ἀταλὰ Φρονέουσα
 Ἀἶεν ἐξ ἄντρ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος, 25
 Ἠελίος τ' ἀναζ, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
 Κέρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην. ὁ δὲ νόσφι
 Ἦσο θεῶν ἀπάνωθε πολυκλίσω ἐνὶ νηῶ,
 Δέγμενθε ἱερὰ καλὰ πόσθ' ἰνῶν ἀνθρώπων.
 Τλὼ δ' ἀεκαζομένῳ ἦγν Διὸς ἐννεσίησιν 30
 Πατροκασίγνητες πολυσημάντωρ Πολυδέγμων
 Ἴπποις ἀθανάτοισι, Κρόνος πολυώνυμος υἱός.
 Ὀφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ ἔρανὸν ἀστερόεντα
 Λεῦσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα,
 Αὐγὰς τ' ἡλίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνῷ 35
 Ὀφθαδα, καὶ Φῦλα θεῶν αἰειγρετῶν,
 Τόφρα οἱ ἐλπίς ἔφελγε μέγαν νόον ἀχθυμένης πέρ.
 Ἦχῃσαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντε
 Φωνῇ ὑπ' ἀθανάτη. τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
 Ὄζυ δὲ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις 40
 Ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ Φίλῃσι,
 Κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,

Σάατο δ' ὡς τ' οἰωνός, ὅππ' τραφερὴν τε καὶ ὕγρην,
 Μαιομένη. τῇ δ' ἔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
 Ἦθελεν, ἔτε θεῶν, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων, 45
 Οὐτ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
 Ἐννήμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθονὰ πότνια Δηὸ
 Στρωφᾷτ', αἰθομένας δαΐδας μὲν χερσὶν ἔχουσα,
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἠδυπότοιο
 Πάσαστ' ἀκηχεμένη, ἐδὲ χρῶα βάλλετο λατροῖς. 50
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ οἱ ἐπήλυθε φαινόλη ἡώς,
 Ἦντετό οἱ Ἑκάτῃ, σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
 Καὶ ῥά οἱ ἀγγέλλουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
 Πότνια Δημήτηρ, ὦρηφόρε, ἀγλαόδωρε,
 Τίς θεῶν ἐρανίων ἢ θνητῶν ἀνθρώπων 55
 Ἠρπασε Περσεφόνειν, καὶ σὸν φίλον ἦκαχε θυμόν;
 Φωνῆς γὰρ ἦκασ', αἰτὰρ σὺκ' ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Ὅστις ἔην. σὺ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη Ἑκάτῃ. τὴν δ' σὺκ' ἡμέβετο μύθῳ
 Ῥέης ἠυκόμης θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ 60
 Ἠῖξ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
 Ἠέλιον δ' ἵκοντο, θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Στὰν δ' ἵππων παρᾶροιθε, καὶ εἶρετο δῖα θεάων·
 Ἠέλι', αἰδεσάί με θεᾶς ὑπερ, εἰ ποτε δὴ σέ
 Ἦ ἔπει, ἢ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἵηνα· 65
 Κέρην πλὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλας, εἰδεῖ κυδρὴν,
 Τῆς ἀδινὴν ὅπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
 Ὡς τε βιαζομένης, αἰτὰρ σὺκ' ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἀλλὰ, σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθονὰ καὶ κατὰ πόντον

Αἰθέρος ἐκ δῖης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσιν, 70
 Νημερτέως μοι ἔνιασε, φίλον τέκος, εἴ περ ὅπωπας,
 Ὅσιν νόσφιν ἐμοῖο λαβὼν ἀέκυσαν ἀνάγκη
 Οἴχεται ἢ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ὡς φάτο. τίω δὲ Ὑπεριονίδης ἡμέϊετο μύθῳ·
 ῥέης ἠυκόμυθ θυγάτηρ, Δήμητερ ἄνασσα, 75
 Εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἄζομον ἦδ' ἐλεαίρω
 Ἀχινυδρίῳ παῖδι πανυσφύρω. εἴδ' τις ἄλλος
 Αἴπιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερετὰ Ζεὺς,
 Ὅς μιν ἔδωκ' Αἰδῇ θαλερὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν 80
 Αὐτοκασιγνήτῳ· ὃ δὲ ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
 Ἀρπάζας ἵπποισιν ἄγῃ μεγάλα ἰάχουσιν.
 Ἀλλὰ, θεῶν, κατέπαυε μέγα γόνυ. εἴδ' ἦ σέ κ' ἤ
 Μὰ ψαῦτος ἀπλητον ἔχειν χόλον· εἴτι ἀεικὴς
 Γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντων Αἰδωνεύς, 85
 Αὐτοκασιγνήτης καὶ ὁμόσπορος. ἀμφὶ δ' ἦ ἱμῆν'
 Ἐλλαχεν, ὥς τὰ πρῶτα διάτρυχα δασμὸς ἐτύχθη,
 Τοῖς μετὰ ναίεται τ' ἔλλαχε κείρανος εἶναι.
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δὲ ὑπὸ ὁμοκλῆς
 Ῥίμφα φέρον θρόνον ἄρμα, τανύπτεροι ὥς τ' οἰωνοί. 90
 Τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.
 Χωσαμένη δ' ἤπειτα κελαινεφέϊ Κρονίῳ,
 Νοσφιδεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ὡχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιν καὶ πῖονα ἔργα,
 Εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον. εἴδ' τις ἀνδρῶν
 Εἰσπρόων γίνωσκε, βαθυζώνων τε γυναικῶν, 95
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,

Ὅς τὸτ' Ἐλδυσῖνος θυοέσσης κείρανος ἦεν.
 Ἐξετο δ' ἐγγυὺς ὁδοῖο, φίλον τετιμημένη ἦτορ,
 Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 Ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὑπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης, 100
 Γρηῖ παλαιγυρεὶ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
 Εἴρηται, δάρων τὲ φιλοσεφάνε' Ἀφροδίτης,
 Οἷά τε τροφοὶ εἰσι θεμιστοπόλων βασιλῆων
 Παίδων, καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἡχέεντα.
 Τὴν δὲ ἶδον Κελεοῖο Ἐλδυσινίδαο θυγάτρες, 105
 Ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον ὄφρα φέροιεν
 Κάλπσι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
 Τέσσαρες, ὥς τε θεαί, κεχρήιον ἄνθος ἔχουσαι,
 Καλλιδική, καὶ Κλεισιδική, Δημῷ τ' ἔροεσσα,
 Καλλιθή θ', ἥ τ' ὠρυγμεσάτη ἦεν ἀπασῶν, 110
 Οὐδ' ἔγνω· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι.
 Ἀγχι δ' ἱσάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 Τίς, πόθεν ἐσσι, γρηῖ, παλαιγυρέων ἀνθρώπων;
 Τίπτε δὲ νόσφι πόλλος ἀπέστιχες, εἰδὲ δόμοισι
 Πιλναῖς, ἐνθα γυναικες ἀνὰ μέγαρχα σκιοέντα 115
 Τήλικα, ὥς σύ περ ᾗδε, καὶ ὀπλότερα γεγάασιν,
 Αἰ κέ σε φίλονται ἡμῶν ἔπει, ἡδὲ καὶ ἔργω.
 Ὡς ἔφαθ'· ἥ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πάντα θεάων·
 Τέκνα φίλα, τίνες ἐσὲ γυναικῶν θηλυτεράων,
 Χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι. ἔτι αἰεὶς 120
 Ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Δὼς ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶ τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.

v. 117. Αἰ κέ σε φιλεῖνται. Valckenar. v. 119. Τέκνα φίλ', αἵτινες ἐστέ.
 Fonteinus. v. 122. Δαρις ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶ. Rubnken. mavult Fontein. Διὸς
 ἐμοί κ. τ. λ.

Νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Ἦλυθον οὐκ ἐθέλσασσι. βίη δ' ἀέκασαν ἀνάγκη
 Ἄνδρες ληϊσῆρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα
 125 Νῆϊ θοῇ Θορμκόνδε κατέχευον, ἔνθα γυναιῖκες
 Ἠπαίρ' ἐπέβησαν ἀολλέες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 Ἄλλ' ἐμοὶ ἐ δόρπιο μελίφρονος ἦρατο θυμός.
 Λάτρη δ' ὀρμηθεῖσαι δι' ἠπαίροιο μελαίνης,
 130 Φῦγον ὑπερφιάλῃς σημάντορας, ὄφρα καὶ μὴ με
 Ἀπειάτῳ περάσαντες ἐμῆς διπνοίατο τιμῆς.
 Οὕτω δ' εὐρ' ἐκὼν ἀλαλημένη, εἰδὲ τι οἶδα,
 Ἦτις δὴ γαῖ' ἐστὶ καὶ οἵτινες ἐγχεγάασιν;
 Ἄλλ' ὑμῖν μὲν πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 135 Δοῖεν καρδίῃς ἄνδρας, καὶ τέκνα τέκεσθαι,
 Ὡς ἐθέλσῃ τοκῆς· ἐμὲ δ' αὖτ' οἰκτείρατε, κῆρυαι.
 Προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως παρὸς δῶμαθ' ἵκωμαι
 Ἀνέρος ἡδὲ γυναικός, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
 140 Πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται.
 Καὶ κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχσασσι
 Καλὰ τιθνοίμην, καὶ δῶματα τηρήσαιμι,
 Καὶ κε λέχος φορέσαιμι μυχῶ θαλάμων εὐπήκων
 Δεσπόσιον, καὶ κ' ἔργα διδῆσμαι γυναικός.
 Φῆ ῥα θεά. τίλῃ δ' αὐτίκ' ἀμέετο παρθένος ἀδμῆς,
 145 Καλλιδίκη, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
 Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμῃσιν περ, ἀνάγκη
 Τέτλαρμιν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 Ταῦτα δὲ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἡδ' ὀνομήνω

Ἀνέρας οἷσιν ἔπεισι μέγα κράτος ἐνθάδ' ἐτιμῆς, 150

Δήμω τὲ πρῶχσον, ἰδὲ κρηδέμνα πόλλος

Εἰρύα) βελήσι καὶ ἰφείησι δίκησιν.

Ἡ μὲν Τριπολέμω πυκνιμήδεος, ἥ δὲ Διόκλῃ,

Ἡ δὲ Πολυζείνῃ, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλπειο,

Καὶ Δολιχεῖ, καὶ πατρὸς ἀγνώροτος ἡμετέριοιο. 155

Τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα προσαίνουσιν.

Τάων οὐκ ἂν τις σὲ κατὰ πρῶτον ὁπωπὴν

Εἶδος ἀτιμῆσαι, δόμων ἀπονοσφίσειεν,

Ἀλλὰ σὲ δεξον). δὴ γὰρ θεοείκελος εἰσί.

Εἰ δὲ θέλεις, ὀπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς 160

Ἐλθῶμεν, καὶ μητρὶ βαθυζώνῃ Μετανείρῃ

Ἐπὶ μὲν πάντῃσι λαμπερεῖς, αἳ κέ σ' ἀνώγει

Ἡμέτερόνδ' ἵεναι, μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρδύναν.

Τηλύγετος δὲ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκῃ

Ὀψίγονος τρέφεται, πολυδύχετος, ἀσπασίος τε. 165

Εἰ τὸν γ' ἐκθρέψαιο, ἔῃς μέτρον ἵκητο,

Ῥεῖά κε τίς σὲ ἰδῶσι γυναικῶν θηλυτεράων

Ζηλώσῃ· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.

Ὡς ἔφαθ'. ἥ δ' ἐπένδυσε καρήνα. καὶ ἣ Φαιναῖ

Πλησιμύρῃ ὕδατος φέρον ἄγχεα κυδιάσῃ. 170

Ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὧκα δὲ μητρὶ

Ἐννεπον, ὡς εἶδόν τε καὶ ἔκλυον. ἥ δὲ μάλ' ὧκα

Ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.

Αἱ δ', ὡς τοὶ ἔλαφοι, ἢ πόρτιες ἥαρος ὥρη,

Ἄλκοντ' ἂν λειμῶνα κρεσσάμεναι φρένα φορβῇ, 175

Ὡς αἱ ὀπιόχομαι ἐανῶν πύχας ἡμεροέντων,

v. 153. subauditur οἰκίῃ. Rubnken. v. 172. ὅσσ' εἶδόν τε. Rubnken.

v. 174. εἴαρος. idem.

Ἦῖζαν κείλην κατ' ἀμαξίτον, ἀμφὶ δὲ χαῖ')
 Ὡμοῖς αἰόσοντο κροκήϊω ἄνθει ὁμοῖαι.
 Τέτμον δ' ἐγγυὺς ὁδῷ κυδρὴν θεῶν, ἐνθα πάρος πῖρ
 Κάλλιπον· αὐτὲρ ἔπειτα φίλα πρὸς δῶματα πατρὸς 180
 Ἦγευνθ'. ἡ δ' ἄρ' ὅπασθε, φίλον τετιμημένη ἦτορ,
 Στείχε κατὰ κρῆθ' ἐν κεκαλυμμένῃ· ἀμφὶ δὲ πέπλος
 Κυάνεος ῥαδινοῖσι θεῆς ἐλελίζετο ποσσίν.
 Αἶψα δὲ δῶμαθ' ἵκοντο Διοτρεφέος Κελεοῖο,
 Βάν δὲ δι' αἰθέρας, ἐνθα σφίσι πότνια μήτηρ 185
 Ἦστο πατρὸς σάτμον τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 Παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον Ἰάλος. αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
 Ἦδραμον. ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἔβη ποσσὶ καὶ ῥα μελάθρε
 Κύρε κάρη· πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
 Τὴν δ' αἰδώς τε, σέβας τε, ἰδὲ χλωρὸν δέος ἔειλεν. 190
 Εἶξε δὲ οἱ κλισμοῖο, καὶ ἐδριάαδ' ἄνωγχε.
 Ἄλλ' ἔ' Δημήτηρ ὠρηφόρος, ἀγλαόδωρος,
 Ἦθελεν ἐδριάαδαυ ὅππῃ κλισμοῖο φαεινῷ,
 Ἄλλ' ἀκέουσι ἔμιμνε, κατ' ὅμματα καλὰ βαλῶσα·
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα 195
 Πηκτὸν ἔδης, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφειον βάλε κῶας.
 Ἦνθα καθεζομένη προκατέχετο χερσὶ καλύπτρην,
 Διὸν δ' ἄφθογγος τετιμημένη ἦς' ἐπὶ δίφρῳ.
 Οὐδὲ τιν' ἔτ' ἐπεὶ προσηύδατο, ἔτε τί ἔργω,
 Ἄλλ' ἀγέλαστος, ἅπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτιήτος, 200
 Ἦστο, πόθω μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός·
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ χλόης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
 Πολλὰ παρὰ σκώπῃσιν τρέψατο πότνια, ἀγνήν,

Μειδῆσαι, γέλασαι τὲ, ἔῖλαον χεῖν θυμόν.

Ἦδη οἱ καὶ ἔπειτα μεθύσετον ἔβαδεν ὀργαῖς.

205

Τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδε μελιηδέος οἶνε

Πλήσας· ἡ δ' ἀνένδυσ'. ἔ γάρ θεμιτόν τοι, ἔφασκε,

Πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ

Δῖναί μίξασαν πεινέμεν γλήχωνι τερείνῃ.

Ἡ δὲ κυκεῶ τῶξασα θεᾶ πόρεν, ὡς ἐκέλευε.

210

Δέξαμην δ' ὅσῃς ἔνεκεν πολυπότνια Δηώ.

Τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν εὐζωνος Μετάνειρα·

Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ ἔ σε κακῶν ἀπ' ἑολπα τοκῶν

Ἐμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπεὶ τοι πρέπῃ ὄμμασιν αἰδῶς

215

Καὶ χάρις, ὥσεί περ τε θεμισοπόλων βασιλῆων.

Ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη

Τετλάμεν ἀνθρώποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κῆται.

Νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσε', ὅσατ' ἐμοί περ.

Παῖδα δὲ μοι τρέφε τόνδε, τ' ὀψίγονον καὶ ἀελπίον

Ὀπίσσαν ἀθάνατοι· πολυάρετος δὲ μοι ἐστίν.

220

Εἰ τόν γε θρέψαι, καὶ ἥβης μέτρον ἵκητο,

Ἡ ῥά κε τίς σε ἰδῶσα γυναικῶν θηλυτεράων

Ζηλώσας· τόσα κέν τοι δαπὶ θρεπτήρια δοίην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν εὐσέφανος Δημήτηρ·

Καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δὲ τοι ἑσθλὰ πόροισιν.

225

Παῖδα δὲ τοι πόρφρων ὑποδέξομαι, ὥς με κελεύεις,

Θρέψω. καὶ μιν, ἑολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης

Οὗτ' ἄρ' ἐπηλυσίῃ δηλήσε', ἔθ' ὑποταμόν.

v. 205. Ἦδη ---- εὔαδεν. Rubnken. v. 207. θεμιτόν γ' οἱ. idem v.

112. ὅσῃς ἐπέσσε'. Vossius. ὡς πότνια Δηώ. anon. v. 214. ἐπὶ τοι. Rubnken. v.

226. ὥς με κελεύεις, Θρέψω. idem.

- Οἶδα γ' ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
 Οἶδα δ' ἐπηλυσιῆς πολυπήμονα ἐοτλὸν ἐρυσμόν. 230
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, θυώδει δέξατο κόλπῳ,
 Χερσὶν τ' ἀθανάτησι. γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
 Ὡς ἢ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
 Δημοφώωνθ', ὃν ἔτικτεν εὐζωνος Μετάνειρα,
 Ἐτρεφεν ἐν μεγάροις. ὃ δ' αἰέετο δαίμονι ἴσος, 235
 Οὐτ' ἔν σῖτον ἔδων, ἔθυσσέ μιν. Δημήτηρ
 Χρίεσκ' ἀμειροσίῃ, ὥσπερ θεῶν ἐκγεγαῶτα,
 Ἡδὺ καταπνέεσθαι, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχεσθαι.
 Νύκτας δὲ κρύπτεισκε πυρὸς μένει, ἥντε δαλὸν,
 Λάθρα φίλων γονέων. τοῖς δὲ μέγα θαῦμα ἐπίπυκτο, 240
 Ὡς περ θαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἅντα ἔακει.
 Καὶ κεν μὲν ποίηται ἀγῆρων τ' ἀθανάτων τε,
 Εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν εὐζωνος Μετάνειρα,
 Νύκτ' ὀππτηράσασα, θυώδειος ἐκ θαλάμοιο
 Σκέψατο, κάκυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλῆξατο μηρῶ, 245
 Δείσας ὥς περ παίδι, καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον Δημοφώων, ξένη σὲ πυρὶ ἐνὶ πολλῷ
 Κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθῃσιν.
 Ὡς φάτ' ὀδυρομένη. τῆς δ' αἰεὶ διὰ θεάων. 250
 Τῇ δ' ἡ χολωσαμένη καλλιζέφανος Δημήτηρ,
 Παῖδα φίλον, τὸν ἀελπίον ἐνὶ μεγάροις ἐτικτε,
 Χείρεσσ' ἀθανάτησι ἀπὸ τοῦ θῆκε πέδονδε,
 Ἐξανέλασα πυρὸς, θυμῷ κοτίσασα μάλ' αἰνῶς,
 Καὶ ῥ' ἄμυδις προσέειπεν εὐζωνον Μετάνειραν 255
 Νηΐδες ἀνθρώποι καὶ ἀφράδμονες, ἔτ' ἀγαθοῖο

Αἶσαν ἐπερχομένους προγνώμῃ μοι, ἔτε κακοῖο.

Καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τῆς μήκιστον ἀάδης.

Ἴσω γάρ, θεῶν ὄρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,

Ἀθάνατον κέν τοι καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα

260

Παῖδα φίλον ποίησα, καὶ ἄφθιτον ὥπασα τιμῇ.

Νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.

Τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσετο, ἔνεκα γενῶν

Ἡμετέρων ἐπέβη, καὶ ἐν ἀγχοῖνισιν ἴαυσεν.

Ὀρῇσιν δ' ἄρα τῶ γε, πεπλομένων ἐνιαυτῶν,

265

Παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνῇ

Αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συναυξήσας ἥματα πάντα.

Εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥ τε μέγιστον

Ἀθανάτοισι θυητοῖσι τ' ὄνειαρ καὶ χάσμα τέτυκται.

Ἀλλ' ἄγε, μοι νῆόν τε μέγαν, καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ,

270

Τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν, αἰπύ τε τείχος,

Καλλιχόρῳ καθύπερθεν, ἐπὶ πρῆχοντι κολωνῷ.

Ὀρῖα δ' αὐτὴ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὥς ἂν ἔπειτα,

Εὐαγρίως ἔρδοντες, ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε.

Ὡς εἰπῶσα θεὰ, μέγεθος καὶ εἶδος ἀμείψε,

275

Γῆρας ἀπωσαμένη. περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο,

Ὀδμὴ δ' ἡμερόεσσα θυγέντων ἀπὸ πέπλων

Σκίδνατο, τῇλε ἣ φέγλος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο

Λάμπει θεῆς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενῆνοθεν ὤμους,

Αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὥς.

280

Βῆ δὲ δι' οὐκ μεγάρων. τῆς δ' αὐτίκα γένατ' ἔλυντο,

Δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, ἔδ' ἐ τι παῖδός

v. 267. συναύξας, Rubnken. v. 269. ὄνειαρ, χάσμα τ', ἐτύχθη. idem.

Μνήσατο τηλυγότοιο δὲ δὲ δαπέδῳ ἀνελεύσῃ.

Τῷ δὲ κασίγνηται Φωνὴν ἐσέκυσαν ἐλεεινὴν,

Καδδ' ἄρ' ἀπ' εὐσφάτων λεχέων θόρον. ἡ μὲν ἔπειτα, 285

Παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἐλῆσα, ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·

Ἥ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι· ἡ δ' ἔσσυτο πρὸς ἀπαλοῖσι,

Μητέρ' ἀναστήσασα θυώδεος ἐν θαλάμοιο.

Ἀγρόμηναι δὲ μιν ἀμφὶς ἐλέον ἀπαίροντα,

Ἀμφαγαπαζόμεναι. ἧ δ' ἐμειλίετο θυμός. 290

Χειρότεραι γὰρ δὴ μιν ἔχον τροφοὶ ἢ δὲ τιθῆναι.

Αἱ μὲν παῖνύχαι κυδρὴν θεὸν ἰλάσκειντο,

Δείματι παλλόμεναι, ἅμα δ' ἡοὶ Φαινομένηφι

Εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μυθήσαντο,

ὧς ἐπέτελλε θεὰ, καλλιζέφανος Δημήτηρ. 295

Αὐτὰρ ὃ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπύρροντα λαόν,

Ἦνωγ' ἡυκόμῳ Δημήτερι πύονα νηὸν

Ποιῆσαι, καὶ βαμνὸν ἐπὶ πρῆχοντι κελωνῷ.

Οἱ δὲ μάλ' αἶψα πύθοντο, καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,

Τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'. ὃ δ' αἰέζετο δαίμονος αἴσῃ. 300

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐτέλεσαν, καὶ ἐράησαν καμάτοιο,

Βὰν δ' ἴμεν οἴκαδ' ἕκαστος· αἶτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ

Ἐνθα καθεζομένη, μακάρων δὲ νόσφιν ἀπάντων,

Μίμνε πόθῳ μινύθοντα βαθυζώνοιο θυγατρός.

Αἰνότατον δ' ἐν αὐτὸν ἐπὶ χθόνα περλυβόταραν 305

Ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον. ἔδὲ τι γαῖα.

Σπέρμ' ἀνίει· κρύπτειν γὰρ εὐζέφανος Δημήτηρ.

Πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτῳ βόες εἰλκον ἀρέρας·

Πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτάσιον ἔμπεσε γαῖα.

Καὶ νύ κε πάμπαν ὄλεσσε γλῶσσι μερόπων ἀνθρώπων 310

Λιμῆ ὑπ' ἀργαλῆς, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν,

Καὶ θυσιῶν ἡμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,

Εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν, ἧῷ δ' ἐφράσατο θυμῷ.

Ἴσιν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὥρσε καλέσσαι

Δημήτρ' ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχασαν. 315

Ὡς ἔφαθ'. ἡ δὲ Ζῶνι κελαϊνεφεί Κρονίωνι

Πάθετο, καὶ μεσσηγὺ διέδραμεν ὥκα πόδεσσιν.

Ἴκετο δὲ πολίεθρον Ἐλευσῖνος θυοέσσης,

Εὖρε δὲ ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,

Καί μιν Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 320

Δημήτερ, καλέει σὲ πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδώς,

Ἐλθέμεναι μὲν Φῦλα θεῶν αἰετμετάων.

Ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεσον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔσω.

Ὡς φάτο λισσομένη. τῆς δ' οἷα ἐπεπέθειτο θυμός.

Αὖτις ἔπειτα μάκαρας θεὸς αἰὲν ἔοντας 325

Πάντας ἔπιπροϊάλλεν. ἀμοιβηδὶς δὲ κίοντες

Κίκλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,

Τιμάς θ', ἅς κ' ἐθέλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἐλέαθ.

Ἀλλ' ἔτις πείσαι διώατο φρένας ἐδὲ νόημα

θυμῷ χωομένης. στερῶς δ' ἠγαίνετο μύθας. 330

Οὐ μὲν γάρ ποτε, φάσκε, θυώδεος Οὐλύμποιο

Πρὶν γ' ἔπιβῆσσεθ', ἔπρην γῆς καρπὸν ἀνήσειν,

Πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἐὴν εὐώπιδα κέρην.

v. 313. ἰῶ τ'. Fontein. v. 321. καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδια εἰδώς. Rubnken.

v. 325. Αὖτις ἔπειτα πατὴρ. Valckenar. v. 332. ἐπιβῆσσεσθαι, κ' ἔ. Fontein.

v. 333. Πρὶν γ'. Rubnken.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκασε βαρύκλυπος εὐρύσπα Ζεὺς,
 Εἰς Ἐρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντιν, 335
 Ὅφρ', Αἶδ' αὖ μαλακοῖσι πρῶται φάμενος ἐπέεσσιν,
 Ἀγνὴν Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἡρόεντος
 Ἔς Φάος ἐξαγάγοι μὲν δαίμονας, ὅφρα, εἰ μήτηρ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆσα, μεταλλήξει χόλοιο.
 Ἑρμῆς δ' οἷα ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης 340
 Ἑσσυμένως κατόρσσε, λιπὼν ἔδος Οὐλύμποιο.
 Τέτμε δὲ τὸν γε ἄνακτα δόμων ἐντοσθεν ἑόντα,
 Ἥμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Πόλλ' αἰκαζομένη μητρὸς πτόθω, ἥ δ' ἐπ' αἰτλήτων
 Ἑργοῖς θεῶν μακάρων μητίσseto βελή. 345
 Ἀγχι δ' ἱσήμεν' ὅπως ἐφ' ἑκράτους Ἀργειφόντης·
 Ἀδὴ κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάστων,
 Ζεὺς σε πατὴρ ἠνώγευ' ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
 Ἐξαγαγεῖν Ἑρέβουσφι μὲν σφέας, ὅφρα, εἰ μήτηρ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆσα, χόλον καὶ μήνιος αἰνῆς 350
 Ἀθανάτοισι παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μῆδετα ἔργον,
 Φθίσαι φῦλ' ἀμεινὰ χαμαιγυνέων ἀνδράπων,
 Σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύψασα, καταφθινύθασα δὲ τιμὰς
 Ἀθανάτων. ἥ δ' αἶνὸν ἔχει χόλον, εἰδὲ θεοῖσι
 Μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἐνδοθι νηῖ 355
 Ἦσαν, Ἐλευσῖνος κραναὸν πολίεθρον ἔχουσα.
 Ὡς φάτο. μείδησεν δ' ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνόως
 Ὀφρύσιν, εἰδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.
 Ἑσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·

v. 344. ἢ τ' ἀτέλεστον Ἑργοῖς ἀθανάτων μακάρων μητίσseto βελήν. *Rubnkien.*
 v. 348. Ζεὺς με. *Wytttenbach.*

Ἔρχεο, Περσεφόνη, πῶς μὲν μητέρα κυανόπεπλον,

360

Ἦπον ἐν γήθεσι μύθῳ καὶ θυμὸν ἔχουσα,

Μηδὲ τι δουρὺ μαινε λίλῳ παρώσιον ἄλλων.

Οὔτοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσομαι ἀκοίτης,

Αὐτοκασίγητος πατὴρ Διός. ἐνθάδ' ἴδου,

Δεσπόσεις πάντων, ὅποσα ζῶει τε καὶ ἔρπει,

365

Τιμὰς δὲ χήσηθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.

Τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσε' ἡματα πάντα,

Οἳ κεν μὴ θυοίαισι τεὸν μύθῳ ἱλάσκονται,

Εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελέοντες.

Ὡς φάτο. γήγησεν δὲ παρὶς Περσεφόνεια,

370

Καρπαλιμῶς δ' ἀνόρεσ' ὑπὸ χάσματι. αὐτὰρ ὅγ' αὐτὸς

Ῥοῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάτρη,

Ἀμφὶ ἐνωμήσας, ἵνα μὴ μύθοι ἡματα πάντα

Αὔθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλω.

Ἴππας δὲ παρπαροῖθεν ὑπὸ χρυσοῖσιν ὄχεσφι

375

Ἐντυεν ἀθανάτους πολυσημάντων Αἰδωνίδης.

Ἡ δ' ὀχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης,

Ἠνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετ' ἑρσὶ φίλῃσι,

Σεῦε δὲ σὺ μεγάρων· τῷ δ' ὅκ' ἄκοντε πέτεο λίω.

Ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· εἶδε θάλασσα,

380

Οὔθ' ὕδωρ ποταμῶν, ἔτ' ἄγκυα ποιήεντα,

Ἴππων ἀθανάτων, ἔτ' ἄκριες, ἔαχον ὀρμὴν,

Ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν βαθυὴν ἥρα τέμνον ἰόντες.

Στῆσε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν εὐσέφανος Δημήτηρ,

Νηοῖο παρπαροῖθε θυώδεος. ἡ δὲ ἰδῆσα

385

v. 362. φίλη, παρώσιον ἄλλως. Wyttenbach. v. 365. Δεσπόσεις. Rubnken.

v. 368. ἱλάσκονται. Valckenar. v. 372. μελιηδέα δαῖτα. Rubnken.

Ἡΐζ, ἥυτε μαινὰς ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλης.

Περσεφόνη δ' ἑτέρω - - - - -

Μητρὸς ἧς κατ - - - - -

Ἄλπο θέειν - - - - -

Τῇδε - - - - - 390

Α - - - - -

- - - - -

Τέκνον, μή ῥ' ἀτίμ - - - - -

Βρώμης. ἑξαύδ - - - - -

Ὡς μὲν γάρ κε νέεσ - - - - - 395

Καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ * κελαινεφεί Κρονίω

Ναιετάεις πάντεσσι τετιμημένη ἀθανάτοισι.

Εἰ δὲ πᾶσα πάλιν ἴδω' ὑπὸ κεύθεσι γαίης

Οἰκήσεις ὀρέων τριτάτῳ μοῖραν εἰς ἑαυτὸν,

Τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοὶ τε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι. 400

Ὅππότε δ' ἄνθρσι γαῖ' εὐώδεσσι ἡρινοῖσι

Παντοδαπαῖς θάλλει, τότε ἀπὸ ζῆφ' ἡερόντος

Αὔτις ἀγεί μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Καὶ τιν' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδῆγμων.

Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη ὠκυκαλλὲς ἀντηύδα· 405

Τοὶ γὰρ ἐγὼ σοι, μῆτιρ, ἱρῶ τημερτία πάντα·

Εὐτέ μοι Ἑρμῆς ἐριδνίος, ἄγγελος ὤκυς,

v. 386. ἥυτε κεμμάς. Rubnben.

* Quæ typis minoribus imprimuntur recentior manus in codice suppleverat.

v. 397. τετιμένη. Rubnben. v. 398. Εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὔτις ἴδω' ὑπὸ κεύθεα γαίης, Οἰκήσεις ὀρέων τριτάτῳ μοῖραν — idem. v. 401. ἑαρος ὄρη. Fontein. v. 403. Αὔτις ἄνι. Wyttenbach. v. 404. Καὶ τίνι σ', interrogativè. Rubnben. v. 405. ἀντίον ἤδδ. idem. v. 407. Ἑρμείης. idem.

Πὰρ πατέρες Κρονίδαο καὶ ἄλλων ἑραινῶνων
 Ἐλθεῖν ἐξ Ἑρέβους ἅμ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆσα,
 Λήξαις ἀθανάτοισι χόλον καὶ μήνιος αἰνῆς, 410
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀνέρον· ὑπὸ χάσματι· ἀτὰρ λάβει
 Ἐμβαλέ μοι ροῆς κόκκον, μελιθεῖ ἐδωδὴν,
 Ἀκυσαν δὲ βίη με προσσηνάγκασε πᾶσααται.
 Ὡς δὲ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν,
 Ὡχετο πατὴρ ἐμοῖο φέρον ὑπὸ κούφειά γαίης. 415
 Ἐξέρεω, καὶ πάντα διΐζομαι, ὥς ἐρεΐνεαι·
 Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἂν ἡμερτὸν λειμῶνα,
 Λευκίππη, Φαινώ τε, καὶ Ἡλέκτρη, καὶ Ἰάνη,
 Καὶ Μελίτη, Ἰαχή τε, Ῥόεια τε, Καλλιρόη τε,
 Μηλοβοῆ τε, Τύχη τε, καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις, 420
 Χρυσῆς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τ', Ἀδμήτη τε,
 Καὶ Ῥοδόπη, Πλετώ τε, καὶ ἡμερόεσσα Καλυψώ,
 Καὶ Στυξ, Οὐρανίη τε, Γαλαξάουρη τ' ἐρατεινὴ,
 Παλλὰς τ' ἐγρεμάχη, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 Παῖζομεν, ἢ δ' ἄνθεα δρέπμεν χεῖρας ἑρόεντα, 425
 Μίγδα κροκόεντα γαῖον, καὶ ἀραλλίδας, ἢ δ' ὑάκινθον,
 Καὶ ῥόδα ἐς κάλυκας, καὶ λείρια θαῦμα ἰδέσθαι,
 Νάρκισσον θ', ὃν ἔφυς, ὥσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθών.
 Αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάσματι. γαῖα δ' ἔνερθε
 Χάρησεν. τῇ δ' ἔκθορ' ἀναξ κρατερὸς Πολυδῆγμων. 430
 Βῆ δὲ φέρον ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄρμασι χρυσείοισι

v. 409. Ἡλυθεν ἐξαγαγὼν, ὅφρ', ὀφθαλμοῖσι μ' ἰδῆσαι. idem. v. 411. Ἐῖθαρ
 ἔγων. idem. ibid. αὐτὰρ ὁ γ' αὐτὸς. idem. v. 413. προσσηνάγκασαι, vel προσση-
 νάγκασαι. idem. v. 419. Ῥοδία. idem. v. 420. Μηλοβοῆς. ap. Pausan. Messen.
 c. 30. v. 426. κρόκον τε γάνος. Valckenar. v. 427. ἐν κάλυκος. idem.

Πολλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
 Ταῦτέ τοι ἀχνυμένη πῆρ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
 Ὡς τότε μὲν πόρπαν ἤμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσα,
 Πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον, 435
 Ἀμφαραπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀππαύετο θυμός.
 Γηθόσσωμαι δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων ἐδίδοντο.
 Τῆσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος·
 Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἀγνῆν,
 Ἐκ τῷ οἱ πόρπιλος καὶ ὁπάων ἔπλετ' ἀνασσα. 440
 Ταῖς δὲ μετ' ἀγγελον ἦκε βαρύκλυτος εὐρύοπα Ζεὺς
 Ῥέην ἠΰκομον, ἣν μητέρα κυανόπτεπλον,
 Ἀξέμεναι μὲν Φύλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 Δωσέμεν, ἄς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Νεῦσε δὲ οἱ κάρην ἔτεος πεπλεγμένοιοι 445
 Τὴν τριτάτῃ μὲν μοῖραν ὑπὸ ζῶφον ἡρόεντα,
 Τὰς δὲ δύο παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπήνησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
 Ἐοσυμένως δ' ἦϊξε κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων,
 Εἰς δ' ἄρα ρίον ἵξε Φερέσσιον, ἔθαρ δ' ἄρ' ἔρρης 450
 Τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' ἔτι Φερέσσιον, ἀλλὰ ἔκηνον
 Εἰσήκει παγάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
 Μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρα· αὐτὰρ ἔπειτα
 Μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσπερχμέσιν
 Ἦρος ἀεζομένοιο, πίδα δ' ἄρα πῖονες ὄγμοι 455
 Βρυσέμεν ἀσπεχύν, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσμεναι.
 Ἐνθ' ἐπέθη πρῶτισον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.

v. 437. Γηθόσσωμαι - - - ἰδὲν τι. Rubnken. v. 450. Εἰς δ' ἄρα Ῥαρίον.
 idem. v. 451. ἀλλ' ἀπὸ τῆς Ἐστῆ καὶ παγάφυλλον. idem. v. 455. ἀεζομένω,
 πίδα - - - Βρυσέμεν. idem.

Ἀσπασίως

Ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρητο δὲ θυμῷ.

Τὴν δ' ὥδ᾽ προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·

Δεῦρο, τέκος, καλέει σὲ βαρύκλυτος εὐρύσπυ Ζεὺς,

460

Ἐλθέμεναι μὲν Φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς

Δωσέμεν, ὥς κε θέλῃσθα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Νεῦσε δὲ σοι κύρην ἔτι περὶ τελλομένοιο

Τὴν τρίτατ' ἔτι μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντα,

- - - - - ἀθανάτοισι.

465

Δύο δὲ παρ' σοὶ ἔσομαι, εἴω δ' ἐπένδυσε κάρητι.

Ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἱμὸν, καὶ παύσῃς, μηδὲ τι λίλυ

Ἀρχὴς μενίαινε κελαϊνεφέϊ Κρονίωνι.

Αἴψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσσιον ἀνθρώποισι.

Ὅς ἔφατ'. ὅδ' ἀπήνησεν εὐσέφανος Δημήτηρ·

470

Αἴψα δὲ καρπὸν ἀνήκεν θηράων ἐριβάλων.

Πᾶσα δὲ φύλλοισιν τε καὶ ἀνθεσιν εὐρεῖα χθρὼν

Ἔβρισ'· ἡ δὲ κιῶσαι θεμιστοπόλοισ βασιλεῦσι

Εἶπε, Τριπτολέμω τὲ, Διοκλεῖ τε πλεῖστον πάρος,

Εὐμόλπῃ τὲ βίῃ, Κελεῷ θ', ἡγήτορι λαῶν,

475

Δηρμοσυνῶν θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια καλά.

Τριπτολέμω τὲ, Πολυξείνῳ, ἵππ' τοῖς δὲ Διοκλεῖ.

Σεμνὰ, τὰ γ' ἔπῳς ἐστὶ παρεξέμεν, ἔτε πυθέσθαι,

Οὐτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄχος ἰσχάνει αὐδὴν.

Ὀλβιος, ὃς τὰδ' ὅπως περὶ Πηχονίων ἀνθρώπων

480

Ὅς δ' ἀτελής, ἱερῶν ὅς τ' ἄμμορος, ἔπειθ' ὁμοίων

Αἶσαν ἔχει, Φθιμυλὸς περὶ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶνθ' ὑπεθήκατο διὰ θεῶν,

v. 474. Διξεν. ap. Pausan. Corinth. II. c. 14. v. 476. ὄργια πᾶσιν.
ibid. v. 477. Πολυξείνῳ τ'. Rubnken. v. 479. θεῶν ἄγος. Valckenar.

Βάν ῥ' ἴμῳ Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγουριν ἄλλων.

Ἐνθα δὲ ναμετάσσι παραὶ Διὶ περπικεραίνω 485

Σεμναί τ' αἰδοῖαί τε. Μέγ' ὄλβιος, ὃν τιν' ἐκέῃναι

Προφρονέως Φιλῶν) Ὀπτιχθονίων ἀνθρώπων.

Αἶψα δὲ οἱ πέμπασιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα

Πλᾶττον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.

Ἄλλὰ γ', Ἐλδυσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσα, 490

Καὶ Πάρον ἀμφιρύτιν, Ἄντρωνά τε πετρῆεντα,

Πότνια, ἀγλαόδωρ, ὠρηφόρε, Διοῖ ἄνασσα,

Αὐτὴ, ἣ κέρη περικαλλὴς Περσεφόνεια,

Πρόφρονες ἀντ' ὠδῆς βίοτον θυμῆρέ' ὀπαῖζε.

Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο ἣ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς. 495

v. 487. φιλιόνται. *Valckenar.* v. 490. malim ἔχουσα, et v. 494. Πρόφρονι :
v. autem 493. in parenthesi accipiat. *Ruhnken.*

Υ Μ Ν Ο Υ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ

ΛΕΙΨΑΝΟΝ.

ΚΑΙ οἱ ἀναστήσαν ἀγάλματα πολλ' ἐνὶ νηοῖς.
 Ὡς δὲ τὰ μὲν τρία σὺ πάντως τελετήεσσιν αἰεὶ
 Ἀνθρώποι ῥέξῃσι τελέεσσας ἐκατόμβας.
 Ἡ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
 Ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτός
 Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέλαι δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.
 Ὡς εἰπὼν, ἐκέλευσε καρήατι μητίετα Ζεὺς.
 Ἴλαθ', εἰραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' αἰοῖδ' οἱ
 Ἀδομῶν δ' ἄρχομῶν, λήγοντές τ'. εἰδὲ πη εἰς
 Σαῖ Πιληφόμῶν ἱερῆς μεμνήσθαι αἰοῖδ' ἑ.
 Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
 Σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἣν περ καλέεσσι Θυώνῃ.

5

10

v. 7. ἰπένευσε. Rubnken.

Τ Ε Λ Ο Σ.

10 DE 62